

T 159 2 (60)

கண்பதிதுணை.

பொன்பற்றிகாவலன்
புத்தமித்திரனார்

இயற்றிய

வீரசோழியம்.

இஃது

யாழ்ப்பாணம்

வை. தாமோதரம்பிள்ளையால்

பெருந்தேவனானாயேடு

பலதேசப்பிரதிருபங்களைக்கொண்டு

பரிசேரதித்துச்

சென்னை

சின்னையநாடார் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஜயவரு மாரிகழியம்.

Registered Copyright.

1917

சென்னை நகராட்சி
பொது உதவித் திட்டம்
பொது உதவித் திட்டம்

பொது உதவித் திட்டம்

எண்ணெய் ஏனை எழுத்தென்ப இவ்விரண்டுங்
கண்ணென்ப னாமும் உயிர்க்கு.

பொது உதவித் திட்டம்

பொது உதவித் திட்டம்

பொது உதவித் திட்டம்

பொது உதவித் திட்டம்

பொது உதவித் திட்டம்

பொது உதவித் திட்டம்

பொது உதவித் திட்டம்

வீரசோழியப் பதிப்புரை.

தெய்வாசாரியவணக்கம்.

யானையானபு பிரணவச் சீகானையிதயந்
தானமேயவாஞ் சண்டுகன் றினமறைழல
மானவாதையயநட்கயீ லாயநா தப்போர்
ஞானசந்தருநாதனைநாடொறுநவில்வாம்.

சாஸ்வதிவணக்கம்.

வெள்ளிதழ்த் தாமரைநள்ளணங் கிணையடி
உளளுதுஉந் தமிழ்வளங் கொள்ளுதல் குறித்தே.

தமிழாசிரியவணக்கம்.

எழுத்தொடு விழுத்தமிழ் பழுத்தசெந்நாவினன்
முழுத்தகையேற்கவை யழுத்தியோன் சுன்ன
கத்துயர் மரபினேன் முத்துக் குமார
வித்தக னடிதலை வைத்து வாழ்த்துவனே.

அவைபடக்கம்.

செந்தமிழ் விந்தைகை வந்தபா வானொன்
சின்தையிற் சந்தத முந்தி வாழ்குநரே.

மலர்தலை புலகிற குலவுபற் பலவள-நலமெலா யில
ய தலமென நிலவிய-பொலிவுடைப் புண்ணிய பூயி யா
ய பாதகண்டத்தில் வழங்கும் பாஷைகளுள் ஆதிகாலந
தொட்டுள்ளன சமஸ்கிருதமூந் தமிழுமாம். இவற்றில்
ஒன்று சிவபெருமானிடத்தும் மற்றது சுப்பிரமணியக்
கடவுளிடத்தும் உற்பலித்தன என்னும் ஆகம ஐதீகப் பிர
பாணங்களே இதற்குச் சான்றாகும். "ஆதியிற் தமிழ்நா
லகத்தியற் குணர்த்திய-மாகொரு பாகனை வழுத்துதம்"
எனவும் "வ மொழியைப் பாணினிக்கு வகுத்தருளி யுகற்
ணையாத் - தொடர்புடைய தென்மொழியை யுலகமெ
யார் தொழுதேதகக் - குடமுனிக்கு வழ்புறுத்தார கொல
லெற்றுப் பாகர்" எனவுந் தமிழிற்குமுந் சுவரோற்புத்தியே
புலவாருமுளா, சமஸ்கிருதத்திற்குப் பாணினியம்போலத்
தமிழிற்கு ஆதியிலக்கணஞ் செய்தவரன்றிக் தமிழ்மொ

ழியைத்தந்தவர் அகத்தியரல்லரென்றறிக. அழகினுணும்
வலிமையானுமன்றிக் காலத்தினுணும் ஒன்றற்கொன்று
சமத்துவமுடைபதென்றொப்பித்தற்கன்றே ஒன்றை வட
மொழியென்பார் மற்றதைத் தென்மொழியென்பதூஉம்
ஒன்றைச் சிவபெருமான் தந்ததென்பார் மற்றதைச் சுப்பிர
மணியக்கடவுள் தந்தருளியதென்பதூஉம்! வடக்குக்குத்
தெற்குஞ் சுவாமிக்குச் சக்தியும் பிந்தியவென்றற் சமஸ்கிரு
தந் தமிழிற்குமுந்தியதென்க. சமஸ்கிருத தமிழ்க்கடல்க
ளின் கரைகண்ட பேராற்றலுடைய சிவஞானயோகிசுவரா

இருமொழிக்குங் கண்ணுதலார் முதற்காவ ரியல்வாய்ப்பு
இருமொழியும் வழிப்படுத்தார் முனிவேந்த ரிசைபரப்பும்
இருமொழியு மானறவரே தழீஇயினு ரென்றலிவ்
இருமொழியு நிகரென்னு மீதற்கைய முளதேயோ

என இரண்டனதும் ஒப்புமையை மெய்ப்படுத்தினர்.

ஆதிகாலத்தாரியரோடு சமஸ்கிருதம் இமயமலைக்கப்
பாலிருந்து வந்ததென்றும், ஆரியர் வடபாலிற புக்குக்
கங்காதீரதேசங்களை வென்று கைப்பற்றியபோது அங்கே
வசித்தவர்கள் தமிழொன்றும், ஆரியரைச் செயிக்க முடி
யாமையானும் அவர்க்குக் கீழ்ப்பட்டிருக்க மனமொல்வா
மையானுஞ் சயேஷ்டபங்கம் உறுவதினூந் தமது நாட்டைக்
கைவிட்டுப் பிறவிட்டுசோந்து சஞ்சரித்தலே தமக்குச்
சிறப்பென்று கருதித் தமிழர் தென்றிசைச்சென்று வதிந்
து தமக்குள்ளே சேரேசோழபாண்டிய இராச்சியங்களை ஏற்
படுத்தினார்களென்றுந் துணிவார் பலருளர். இவர்தமத்திற
குச்சார்பான அயறசாட்சிகளும் பலவுள். இஃதுண்மை
யாயின் இந்தியாவிற்கு ஆதிபாஷை தமிழென்றேமுடியும்.

காசியிலிருந்த வடமொழிச்சங்கத்தாரோடு மாறு
கொண்டு, அவரினுமாப்பை அடக்கும்பொருட்டு அகத்தி
யர் நெடுநாட் பொதியமலையிற் தவம்புரிந்து, சுப்பிரமணிய
சுவாமி வரத்தினுற் தமிழுக்கிலக்கணஞ்செய்து, சமஸ்கிரு

நூலாணாத் தலைகவிழ்ச் செய்தாரென்றிற் தமிழின்மான்
 மியம் வேறுசொல்லவும் வேண்டுமா? கலைக்கியான நூல்க
 ளுள் சாஸ்திரப்பயிற்சியுஞ் சமஸ்கிருதத்தில் முற்பட்ட
 தும் அதிலிருந்து பலநூல்களும் அவற்றோடு பல்லாயிர
 மொழிகளுந் தமிழிலவந்ததும் மெய்யே. அதனாற் தமிழ்
 பிந்தியதென்றெங்ஙனம்போதரும்! வடமொழிமந்திரத்து
 வாழ்ந்தார் சொண்ட அகந்தையை ஆண்டுச் சிறநில
 நிகர்த்த தென்மொழியைச் சிறப்பித்துக் கூடகோபுரம்
 வகுத்து மாடமாஸிசையாகக் கிடக்கினமையால் வட
 மொழி முந்தியதா? ஒருகாலத்திற் குடிசையாயிருந்து
 பின் மண்டபமாயினதால் அக்குடிசை தோன்றியகாலம்
 அயலில் வகுக்க மண்டபத்திற்குப் பிந்தியதென்று சாதிப்
 பது தாக்கலகூணமாகுமா? விபரீதம்! விபரீதம்!!

இகழ் இமிழ் உமிழ் கமழ் கவிழ் குமிழ் சிமிழ் என
 ழகரப்பேறு பெற்ற பதங்கள் போலத் தமிழ் என்னுஞ்
 சொல் தனிமைப் பொருள் குறித்த தமிழென்னும் வினை
 அடியாற் பிறந்து, வினைமுதற் பொருண்மை உணர்த்திய
 சிகுதி குன்றித், தனக்கிணையிலகாப்பாஷை என்னும்
 பொருள்பயப்பது. அங்ஙனமாயின் தமிழேன் என்பது
 பீபால இழிவுபொருள்ளன்றோ பயக்குமெனின்; அற்றன் று
 ளரே தாதுவிற பிறந்தும் அடியேன் அடிகள் எனவும்
 அளிபேன் அளியாய் எனவும் நிற்பன்லற்றுள் ஒன்று
 இழிவுபொருளும் மற் றையது உயர்வுபொருளும் உணர்ச்சி
 தனவெனக் செவிக்கினிமை பயத்தலான் மதாரம் என்
 னும் பொருட்பேறுடைத்தாகித் தெய்வென வழங்கிய
 தென்பாருமுள். அஃதெவ்வாறாயினும் ஆகுசு தமிழ்
 ளன்பது தென்மொழிகுத் தென்சொல்லாகிய பெயரே
 பாமெனக் கொள்க. இதை ஒழிக்கத் திராவிடமென்
 னும் வடமொழியே தமிழென்றாகியதெனச் சற்றும்
 உலோசனையின்றிக் கூறுவாருமுள். அவர்மதஞ் சாலவு

நன்றாயிருந்தது !! தமிழிற் தமிழ் என்னும் பதம் வரமுன்னர்ச் சமஸ்கிருதத்திற் திராவிடம் என்னுமொழி, உளதாகில் அப்பெயர் எப்பொருளை உணர்த்திற்றோ? உலகத்தில் எஞ்ஞான்றும் பெயரா பொருளா முந்தியது? பொருளெனில் அப்பொருள் இருக்கும் இடத்தா அஃதில்லாத பிழி துதேயத்திலா அதன்பெயர் முன்னர் நிகழும்? இஃதுணராது தமிழ்வழங்கிய இடத்திற் தமிழுக்கோர் பெயரிருந்ததில்லையென்றுஞ் சமஸ்கிருதத்திலிருந்து அதற்குப் பெயர் வந்ததென்றுஞ் சொல்வது யார்க்கும் நகைவினைக்குமே. இஃதொன்றோ! யாதொரு தமிழ்மொழியில் இரண்டொரொழுத்துச் சமஸ்கிருதமொழிக்கொப்ப நிகழுமாயின் அது சமஸ்கிருதத்தினின்று பிறந்ததெனச் சாதிக்கின்றனர். மேலைத் தேசவாசிகளின் இங்கிலீஷ் முதலிய அந்நியபாஷைகளில் இன்றியமையா வீட்டுச்சொற்களாகித் தந்தைதாயனைக் குறிக்கும் பாதர் மதர் என்பனவாதியும் வடமொழி அடியாய்ப் பிறந்த தென்பரா? அப்படியாயின் வடமொழியைக் காணமுன் அத்தேசத்தாரெல்லாம் தாய் தந்தையரை அழைத்தற்கோர் வீட்டுச்சொல் இல்லாதிருந்தனரென்றன்றோ முடியும்? ஆண்டிள்ள பாதர் மதர் ஒப்ப சண்டும் பிதா மாதா ஆயிற்றெனில் யாது குற்றம் தருக்கத்திற் காகதாலிய நியாயத்தினுண்மை அறியாமலுய ஆரியமொழிக்கும் அதன் அயல் நாட்டு மொழிகளுக்கு உள்ள சம்பந்தசார்புகளின் காரணத்தை ஆராயாமலும் இவ்வாறு கழறும் இவர் கற்பனைக்கு யாதுசெய்யலாம் இவர் வரங்கரு விலங்கிட யாரான்முடியும்!

இன்னொருசாரார் தமிழ் என்னுந் தென்மொழிப்பமே வடமொழியிற் திராவிடமென மரீஇயது என்ப இவரும் உண்மை கண்டவரல்லர். இருகற்றாருந் திவிடமென்னுஞ் சொல் வந்தவரலாயும் அதன்பொருளும் அதன் வழக்கியலும் அறியாராயினர். இருவருந்

பதிப்புணர்வு

மத்தின்கண் நிகழும் ஒரேயர் துணிவு பற்றி, வல்லார்பாற் புல்லும் ஆபுதமென்றும் போலத், தமது துணிவை நாட்டுவான் புக்கு மிக்கிடர்ப்பட்டுப் போலியாதாரங்கள் காட்டி வாய்வல்லான சொல்லே மன்று கொளுமென்று வாளா நம்பித் தம்வன்மை காட்ட முயன்ற புத்திமான்களன்றி ஆகமப்பிரமாணங்கொண்டு சாதித்தவரல்லவர். ஹே மசந்கிரநாநாரத்தத்தின்படி திராவிடம் என்னுஞ் சொல்திரா என்னும் அடியாற் பிறந்து ஒடிவளைந்தது என்னும் பொருளுடையது. இது *மகாநதிமுதற் குமரியற்கு ஒடிவளைந்த கோடிமண்டலத்தை உணர்த்துவது இது பல தேசத்தார நிகழ்ச்சியும் நடைபுந் தோன்ற வடமொழியில் ஈராயிரம் வருஷத்தின்முன் உச்சயினிபுரத்தில் இயற்றி ஆடிய ஒரு நாடகத்தில் முதன்முதல் எடுத்தாளப்பட்ட தென்பதூஉம், அதில் விதர்ப்பநாடு மத்தியாகப் பிராச்சிய தஷ்ணத்திய திராவிட பராசீயமென அயனுகள் குறிப்பிக்கப்பட்டனவென்பதூஉம், பின்னர் இவற்றை இழிதகைமைத்தாய கொடுமொழியையும் பலபாஷை விவிய சங்கரமொழியையும் முறையே குறித்த சாண்டாளி சாவரி என்னும் பதங்களோடு சேர்த்து அவ்வத்தேச பாஷைகளைக் குறிக்கும்படி பிரயோகிக்கப்பட்டதென்பதூஉம் பிராகிருதநிர்ணயவியாக்கியிற் காதலாமலகம்போற்காட்டப்பட்டன. மேலுந் திராவிடம் என்பது தமிழ்மொழிக்கிட்டபெயராஷின் பஞ்சதிராவிடமென்பதென்னே? தமிழ் தெலுங்கு கன்னடம் மராஷ்டிரம் காச்சரம் என்னும் ஐந்துபாஷையையும் திராவிடமெனவே ஆஃது இவ்வைந்துமொழியும் வழங்கும் நிலத்தின் பெயரென்பது தானே போதரும். ஆகவே இச்சொல் வடமொழியிற் கோடிமண்டலத்தின் குறியீடாகவே நின்றதென்க. அன்றியும் ஈராயிர ஆட்டைமொழியையா பதினாறாயிரவருஷப்பாஷைக்

* உவிலிஸ்குசிரியர் கருமணல் முதலென்றார். அதசரியன்று

கிட்ட பெயரென்பது இவற்றற் தமிழ்திராவிடமாயது உய
 திராவிடர் தமிழாயது உய இரண்டுத் தவறென்றுணாக.

தமிழ் தற்பாஷை என்பதற்குப் பூர்வாசிரியர்கள் கீழ
 வாய்க்கணக்கிற்கும் - வீர்வியல்செய்யுட்கும் - மணிப்பிரவா
 ளத்திற்கும் வேறனுமைவகுத்த இலக்கணமே காட்சிபந்
 ராதர் தற்காலத்தில் இங்கிலீஷ்பிராஞ்சியாதி மொழிகள்
 கோர்த்த தமிழ்ச்செய்யுட்குள்ள ஊனம் அந்காலத்தில வட
 மொழிச்செய்வுக்குளதாயின் வடமொழி தமிழுக்குத் தாய
 மொழியெனறெவ்வாறுபெறப்படும்? கடைச்சங்கத்திலுங்
 கடைக்காலத்துப் பிறந்த நாயனாரகுறள் ஒளவைபாடல்
 திரிகடுகம் நான்மணிக்கடிகை பஞ்சமூலம் ஏலாதி பழ
 மொழிமுதலியவற்றில் வரும் ஆரியமொழி எத்துணைச்சிறு
 பான்மைய?

கற்றதனூ லாய பயனென்கொல் வரவறிவ
 னற்று டொழாஅ னெனின்
 நன்றி யொருவற்குச் செய்தக்கா லந்நன்றி
 யென்று தருங்கொ லெனவேண்டா - நின்ற
 சலியா தினந்தெங்கு தானுண்ட நீனாத
 தலையாலே தான்றருத லால்.

இளைஞர்க் குதவாதான் செல்வமும் பைங்கூழ்
 விளைவின்கட போற்று னுழவும் - இளைஞனாய்க்
 கள்ளுண்டு வரழ்வான் குடிமைபு யிம்மூன்று
 முள்ளன போலக் கெடும்.

நல்லார்க்குந் தம்முரென் னூரில்லை நன்னெயிழ்
 செல்வார்க்குந் தம்முரென் னூரில்லை - யல்லாக்
 கடையார்க்குந் தம்முரென் னூரில்லைத் தங்கைத்
 துடையார்க்கு மெவ்வூரு மூர்

சிலம்பிக்குத் தன்சினை கூற்றநெடுங்கோடு
 விலங்கிற்குக் கூற்ற மயிர்தான் - பலன்படா
 மாவிற்குக் கூற்றம் விளைஞண்டிற குப்பார்ப்பு
 நாவிற்கு நல்லார் வகை.

அந்நால்வ ராய்ப்புசுழிச் சேவடி யாற்றப்
 பெறுநால்வர் பேணி வழங்கிப் - பெறுநால்
 மறைபுரிந்து வாழுமேன் மண்ணெழிந்து விண்ணோர்க்
 கிறைபுரிந்து வாழ்த லியல்பு.

பதிப்புரை

பொல்லாத சொல்லி மறைந்தொழுகும் பேதைதன்
 சொல்லாலே தன்னைத் தயர்ப்படுக்கு - நல்லாய்
 மணலின் முழுகி மறைந்து கிடக்கு
 துணலுந்தன் வாயாற் கெடும்.

இறமையனவாகிய குமரகுருபரசுவாமிநூல்களெத்தன்மைய?

நீரிற் குமிழி யிளமை நிறைசெவ்வ
 நீரிற் சுருட்டு நெயிர்திணை - ணீரி
 லெழுததாசும் யாக்கை நமரங்கா ளென்னை
 வழுத்தாத தெய்விரான் மன்று.

இவையெல்லாஞ் சமஸ்கிருதத்தினின்று பிரந்தனவா
 மே! இவ்வாறுமயங்குவார் கல்வியறிவில்லாதார் மாத்திர
 மன்று. தமிழிலக்கணக்கடனமுழுதுணடு, இலக்கணக்கொத்
 து எப்பயிட்டுவடிந்து, நிலம் நீர் எனப் பொதுவெழுத்
 தான் வரினுந் தமிழ் தமிழே என்று வற்புறுத்தவான்
 “பொதுவெழுத்தானுஞ் சிறப்பெழுத்தானு - மீறெழுத்தா
 னு மிலங்குந் தமிழ்மொழி” என்று சூத்திரமியற்றிய
 சுவாமிநாதேதகிகரே, தம்மரபின் முன்னோர் மதத்தையும்
 மறந்து, “தூவாரா போதகா சிரியர் மூவரு-முக்குண
 வசத்தான் முறைபிறழந் தறைவரே” என்னுந் தனவிதிக்க
 குற தனனையே இலக்கியமாக ஒப்பித்தார்போல, “அள்
 றியு மைந்தெழுத் தாலொரு பாடையென்-றறையவு நா
 னுவ ரறிவுடை யோரே” யென்று மாழகினர். இது
 வடமொழிப் பயிற்சியே மிக்குடையராய் அதன்மேற்
 கொண்ட பேரபிமானத்தானும் அம்மொழியின்மேற்
 தென்மொழியன்றிப் பிறிதுமொழி தெரிபாக்குறைவானும்
 நோந்த வழுவன்றோ? உலகத்தில் எப்பாலைஷக்குஞ் சிறப்
 பெழுத்துச் சில்லெழுத்தேயாம். உரப்பியும் எடுத்துந்
 தனைத்தும் ஒவ்வொன்றையே வேறு மும்முன்னராக விகற்
 தித்துச்சரிக்கும் ஐவர்க்கத்தையும் கூட்டுமுததையும்
 ஒழிசெவ் எட்டெழுத்தாலொரு பாலைஷயின்றையென்று
 சமஸ்கிருதத்தையும் புரட்டிவிடலாமே. இங்கிலீஷ் பா

ஷையில் வடமொழிக்கில்லாத எழுத்துக்கள் R Z இரண்டாதலால் இரண்டெழுத்தாலொரு பாஷையின்றேயென அதனையும் மறுப்பார்போலும் இரண்டற்குப் பொதுவாயுள்ளனவற்றை ஒன்றற்கே உரியனவாகத் தீர்த்து நடுவு நிலைமை குன்றல் இவர்போலியர்க்குப் பெருங்குற்றமாம். உண்மை உரைப்பின் உரோமாபுரிப்பாஷையாகிய லத்தீனுக்கும் இங்கிலீஷுக்குமுள்ளசம்பந்தமே சமஸ்கிருதத்திற்குந் தமிழுக்குமுள்ளதெனக்கொள்க. அளவில்லாத கிரந்தங்களைபுடையதாயினும் லத்தீன்மொழிவிரவாத கிரந்தமொன்றும் இங்கிலீஷில் இல்லாதவாறு போலவே சமஸ்கிருதமொழி சற்றுகிலும் விரவாத கிரந்தத் தமிழுக்கில்லாதிருக்கலாமாகவே “அன்றியுந் தமிழநூற் களவிலையவற்று - ளொன்றே யாயினுந் தனித்தமிழ் முண்டோ” என இலக்கணக்கொத்துடையார் முழங்கிய முழக்கம் வெற்றொலியாயினமை அறிக. அன்றியும் வடமொழியில் இல்லாத புணர்ச்சியிலக்கணங்களுங் குறியீடுகளும் வினைத்தொகை குறிப்புவினை முதலிய சொல்லிலக்கணங்களும் உயர்கிணை அஃறிணைக்கூறுபாடும் பால்விசுதிகளும் அகம்புறம் என்னும் பொருட்பேதங்களும் ஐந்திணையியல்புகளும் அவற்றின் துறைகளும் வெண்பா கலிப்பா கலித்துறை முதலிய செய்யுளிலக்கணங்களும் இவை போல்வன பிறவுங் காலத்திற்குக் காலம் பிறற்றாளிற் தோன்றாது ஆகியிலக்கணமாகிய அகத்திபத்திலே முற்ற உரைக்கப்பட்டமையால் தமிழ் சமஸ்கிருதத்தினின்று பிறவாததற் பாஷை என்பது பசுமரத் தாணிபோல் நாட்டப்படும். இவையெல்லாம் ஒருவர் காலத்தில் அவ்வொருவராலேயே நூதனமாகப் படைக்கப் படற்பாலனவா? அகத்தியர் மகாரிஷீசுவரர், அன்னோர் இவற்றைக் கற்பித்தல் எளிதன்றே யெனின்; நன்று கடாபினாய், ஐந்திர பாணியீய வியாகரணங்களை நன்குணர்ந்தும், அவற்றுள்ள அதிகாரமுறைமை ஒத்துமுறைமை சூத்திரமுறைமைகளின் சீர்ப்பினைச் சீரிதற் கண்டும், யாதொரு கிராமமும் அனல்வாடு

உ

சிவமயம்.

வீரசோழியம்.

பாயிரம்.

மிக்கவன்போதியின் மேதக்கிருந்தவன் மெய்த்தவத்தாற்
றொக்கவன்யார்க்குந் தொடரவொண்ணாதவன் றூயனெனத்
தக்கவன்பாதந் தலைமேற்புனைந்து தமிழுரைக்கப்
புக்கவன்பைம்பொழிற் பொன்பற்றிமன்புத்த மித்திரனே.

ஆயுங்குணத்தவ லோகிதன்பக்க லகத்தியன்கேட்
டேயும்புவனிக் சியம்பியதண்டமி ழீங்குரைக்க
டீயுமுளையோ வெனிற்கருடன்சென்ற நீள்விசும்பி
லீயும்பறக்கு மிதற்கென்கொலோசொல்லுமேந்திழையே.

நாமேவெழுத்துச்சொ னற்பொருள்யாப்பலங்காரமெனும்
பாமேவுபஞ்ச வதிகாரமம்பரப் பைச்சுருக்கித்
தேமேவியதொங்கற் நேர்வீரசோழன் திருப்பெயராற்
புமேலுரைப்பன் வடநூன்மரபும் புகன்றுகொண்டே. ந.

பாயிர முற்றும்.

வாய்மையின் புகழைப் புகழுகின்ற
வாய்மையின் புகழைப் புகழுகின்ற
வாய்மையின் புகழைப் புகழுகின்ற
வாய்மையின் புகழைப் புகழுகின்ற

வீரசோழியம்

முதலாவது அந்முத்ததிகாரம், உயர்வான
முதலாவது அந்முத்ததிகாரம், உயர்வான
முதலாவது அந்முத்ததிகாரம், உயர்வான
முதலாவது அந்முத்ததிகாரம், உயர்வான

இதன்பொருள்—அறிந்த அமுத்த அம்முன் பன்னிரண்டு ஆய்வு
ளான = அறிந்து சொல்லப்பட்டாநின்ற அமுத்த அக்கருத்துள்ள
அகரமுதல் ஓனகாரம் நராகச் சொல்லப்பட்ட பன்னிரண்டுமுத
தம் உயிரெழுத்தென்னும் பெயரவாம். கம்முன் பிறந்த பதினென்
டும் மெய் = ககர ஒற்றுமுதல் னகர ஒற்று நராகச் சொல்லப்பட்ட
பதினெட்டு முதலாம் மெய்யெழுத்தென்னும் பெயர்வாம். நக
ஆய்தம் = உயிரெழுத்திற்கும் மெய்யெழுத்திற்கும் நகவாய்முள்
கிற அஃகெனமென்னும் தனிநிலையமுத்தானது ஆய்தவெழுத்
தென்னும் பெயரவாம். பெயர்த்தையா முறிந்தனாய்முறு
லாயும் = முன் சொன்ன பதினெட்டி மெய்களுக்கும் நாம் யர்வ
முள் என்னும் ஆறெழுத்தும் இவையினவெழுத்தென்னும் பெ
யர்வாம். மருணாமண என்று செறிந்தன மெல்லினம் = மருண
மண என்னும் ஆறெழுத்தும் மெல்லினவெழுத்தென்னும் பெயர்
வாம். செப்பாத வல்லினம் = இவற்றுள் சொல்லாதொழிந்த கச
தாய என்னும் ஆறெழுத்தும் வல்லினவெழுத்தென்னும் பெயர்வ
மென்றவாறு. தேமொழியே என்பது மகர உ முன்னிலை. (க)

இறுதிமெய்நீங்கிய வீராநிலைந்து குறினெடிவேழ்
பெறுவரியானெடு நீர்மையளபு பிணைந்தவர்க்க
மறுவதுவல்லொற்றுமெல்லொற்றுமாம்வன்மை மேலுகர
முறுவதுநையுந் தொடர்மொழிப்பின்னுநெடிற் பின்னும்.

(இ-ள்.) இறுதிமெய் நீங்கிய ஈராநிலைந்து குறினெடிவேழ் ஏழ்
பெறுவரியான் = வருக்கக்கடோறும் இறுதியெழுத்து நீங்கலாக
மற்றப்பன்னிரண்டெழுத்துக்களுக்குள்ளும் ஐந்தெழுத்துக்குற்றெ
ழுத்தென்னும் பெயரவாம், ஏழெத்த நெட்டெழுத்தென்னும் பெ
யரவாம். நெடு நீர்மை அளபு = உயிரளபெடையானது நெடுஞ்சீர்
மையுடைத்து. பிணைந்தவர்க்கம் மறுவது வல்லொற்றும் மெல்
லொற்றுமாம் = வல்லொற்றும் மெல்லொற்றும் இணைந்து வருவது
வர்க்கவெழுத்தென்னும் பெயரதாம். வன்மை மேல் உகரம் உறு
வது நையுந் தொடர்மொழிப் பின்னும் நெடிற் பின்னும் = தனி
நெடிற் பின்னும் பலவெழுத்துக்கள் தொடருமொழிக்கண்ணும் ஈழ
நிலை உச்சுடதபந என்னும் ஆறு வல்லெழுத்தினையும் ஊர்ந்த
உகரம் வந்தால் அந்த உகரமானது குறுகிக் குற்றியலுகரமென்
னும் பெயரதாம்—எறு.

(2)

அகரம்வகரத்தி னேடியைந்தெளவாம் யகரத்தினே
யகரமியைந்தைய தாகும் ஆ ஏ ஓ வினாவந்தமாம்
எகர ஓகரமெய் யிற்புள்ளியேவும் அ இ உச்சுட்டாம்
இகரங்குறுகி வருகின்ற அகரம்பின் யவவரினே

(இ-ள்.) அகரம் வகரத்தினே இயைந்து ஒளவாம் = அகரமா
னது வகரத்தோடுங்கூடி ஒளகாரமாம். யகரத்தினே அகரம் இ
யைந்து ஐயதாகும் = பில்லும் அவ் அகரமானது யகரத்தோடுங்
கூடி ஐகாரமாம். ஆ ஏ ஓ வினாவந்தமாம் = ஆ ஏ ஓ என்னும் மூன்
றெழுத்தும் மொழியினதீற்றிலே நின்ற வினாவெழுத்தென்னும்
பெயரவாம். எகர ஓகரமெய்யிற்புள்ளியேவும் = எகர ஓகரங்களும்
மெய்கள் பதினெட்டிம்மேலே புள்ளி பெற்றுப் புள்ளியெழுத்
தென்னும் பெயரவாம். அ இ உச்சுட்டாம் = அ இ உ என்னும்
மூன்றெழுத்தும் மொழிக்கு முதலிலே சுட்டெழுத்தென்னும் பெய
ரவாம். இகரங்குறுகிவருந் குற்றுகரம்பின் யவவரினே = குற்றிய

(3)

சந்திப்பியல்

(இ)

ஆசாத்தின் பின்னர் யகம் வந்து புணர்ச்சில் இசுரமாம், ஆசை இசுரமானது குறுகிக் குற்றியலிசுரமென்றும் பெயர்தாம்—ஏ-று.)

ஏயாஎச்சொன்முன் வினுவெடுதலபடுத தன்னவித லோயாதுரப்ப வெனநால்வகையிற் பிறக்குமெய்கள் சாயாமயக்கந்தம் முன்னாப்பிறவொடு தாமுமவந்து வீயாதவீரொற்று மூவொற்றுடனிலை வேண்டுவரே.

(இ-ள்.) ஏயா எச்சொன்முன் வினுவெடுதலபடுத தன்னவித வும் மொழியினது முதலிலே நின்று வினுவெழுத்தென்னும் பெயர வாம். எடுத்தல் படுத்தல் வலிதல் ஓயாது உரப்பிலென நால்வகையிற் பிறக்கும் மெய்கள் சாயாமயக்கந்தம் முன்னாப்பிறவொடு தாமும் வந்து வீயாத வீரொற்று மூவொற்று உடனிலைவேண்டுவரே—எதித் தும் படுத்தும் வலிதும் உரப்பியுஞ் சொல்லுதலாகிய நால்வகையி லிலையும் பிறக்கும் எழுத்துக்களானவை தம்முன்னாத்தாம் வந்த மயங்கியும் தாமுன்னாப் பிறவெழுத்துக்கள் வந்து மயங்கியும் சரொற்றுடனிலையாயும் மூவொற்றுடனிலையாயும் வரப் பெறு மென்று சொல்லுவார்கள் மேலாகிய புலவர்கள்—ஏ-று. (ச)

குற்றெழுத்தொன்றென் மரையாகுமெயள் பிரண்டுசெழு லொற்றெழுத்தாயதம்இஉவரைமுன்றளபோங்குயிரெய் மறெழுத்தல்லியிர் மாத்திரையேபெறு மன்னுகின்ற வொற்றெழுத்தின்பின் னுயிர்வரினேறு மொரியிழையே.

(இ-ள்.) குற்றெழுத்தொன்று—குற்றெழுத்து ஒரு மாத்திரை பெறும். ஒன்றலாயாகுமெயள்—ஐகார ஓகாரக் குறுக்கங்கள் ஒன்றலாயாத்திரை பெறும். இரண்டுசெழுல்—இரண்டுசெழுத்து இரண்டு மாத்திரை பெறும். ஒற்றெழுத்தாயதம்—இஉ அணை—ஒற் றெழுத்தும் ஆய்தவெழுத்தும் குற்றியலிசுரமும் குற்றியலுகரமு மாகிய நான்கும் ஒவ்வொன்று அணைமாத்திரை பெறும். குண் றளபு—உயிரளபெடையானதுமுன்னு மாத்திரை பெறும். ஒன்று யிரெய்ய மறெழுத்தன்று உயிர மாத்திரையேபெறும்—உயிரெய்ய வெழுத்தானது வேறெய்யெழுத்தன்று, உயிர மாத்திரையே பெறும். ஏறிய உயிரினளவே உயிரெய்ய்க்கும் அளவெனக் கொள்க. மன்று

சத்திப்படலம்.

௭

முதலாகிய எழுத்துக்களாம்—எ-று. நன்னுதலேயென்பது மக
மே முன்னிலை. (௭)

ஈறுமகர ணகரங்கடரமு மிடை யினத்தி
லேறுமவகர மொழிந்தைநதுமீனாந் தெழிலுயீரும்
வீறுமவிவேங் கடங்குமரிக்கிடை மேவிறறென்று
கூறுந்தமிழினுக கீறமெழுததாமென்பர் கோல்வளையே.

(இ-ள்.) பதினெட்டாம் மெய்யாகிய ணகரவொற்றும் மகர
ணகரவொற்றுக்களும் இடையின் எழுத்தில் வகரவொற்றொ
ழிந்த மற்ற ஐந்தொற்றும் உயிரெழுத்துக்களும் ஈகர ஒகரம்
ஔழிந்த மற்றப் பத்தெழுத்துமாகிய இவையனைத்தும் குணகடல்
குமரி குடகம் வேங்கடமென்றும் இந்நான்கெல்லைக்கள்ளும் வழங்
காநின்ற செந்தமிழ் சொல்லுக்கு மொழிக்கருகிய எழுத்துக்க
ளாம்—எ-று. கோல்வளையேயென்பது மகமே முன்னிலை. (௮)

நின்றசொல்லீறும வருஞ்சொன்முதலு நிரவிதமமுள்
ஒன்றிமும்போது மொரோமொழிக்கணனும்முலசிற் கொப்பி
னன்றியவ்முமமை விகாரம்வந்தெய்திடு நன்கியல்பிற
குன்றுதலின்றி வருதலுமுண்டென்று கூறுவரே.

(இ-ள்) நின்றசொல்லீறும வருஞ்சொன்முதலும் நிரவிதமமு
ளொன்றிமும்போதும் ஒரோமொழிக்கணனும் உலகற்கொப்பின
நந்தியல்முமமை விகாரம்வந்தெய்திடுமெனிலைமொழியினதும் வரு
மொழியினது முதலும் ஒன்றோடொன்று கலந்து புணர்நயித்தும்
ஒரோவிடத்துத் தனிமொழிக்கணனும் உலகத்துக்கொப்பாகத்
தொன்றறிரிதல்கெடுதலென்னும்முன்றுவிகாரம் வரப்பெறும். நன்
கியல்பிற்குன்றுதலின்றி வருதலுமுண்டென்று கூறுவர்—ஔரா
விடத்து விகாரப்பாடில்லாமல் நிலைமொழியினதும் வருமொழி
யினதுமுதலும் திரியாமல் இயல்பாய் முடிதலு முண்டென்று சொல்
லுவர் மேலாகியபுலவர்—எ-று. (௯)

அன்றுமுலோபத்தொ டாகமமாதேச மாரியத்துண
முன்றுமொழியொ டெழுத்துவிகார முதனயி
றேன்றும்வகையொன்ப தாகவமுண்டவைவியலிடைத்துந்
தோன்றுவுலகத் தவர்க்கொத்தபோதன்றித் தாமொழியே.

(இ-ள்.) ஆன்றமுலோபத்தொடாகமமாதேசம் ஆரியத்தன் முன்றும் மொழியொடெழுத்து விகாரம்=வடமொழிக்கண் ஒரு சொல்லினிடமாகவும் ஒருமூத்தினிடமாகவும் உலோபமென்றும் ஆகமமென்றும் ஆதேசமென்றும் மூன்றுவிகாரம்வரப்பெறும். முதலநிவீறேன்றும் வகையொன்பதாதலுமுண்டு=பின்னும் விகாரங்களானவை மொழியினது முதலிலேயும் மொழியினதிலையிலேயும் மொழியினது கடையிலேயுமென மும்மூன்றுகலிகற்பிக்க ஒன்பது விகாரமாம். எழுத்தினும்மொழியினுமாகப் பதினெட்டாம். அவையெவ்விடத்துந் தொன்றா உலகத்தவர்க்கொத்தபோதன்றி=பின்னும் அவ்விகாரங்களானவை உலகத்தார்க்கொத்தபோதன்றி மற்றெவ்விடத்தும்வரப்பெறவேனக்கொள்க. தாமொழியேயென்பதாமகடீஉ முன்னிகை. (க0)

சொன்னமொழிப்பொருண்க்கு நகாரம்ச்சொன்முன்மெய அந்நிலையாக வுடல்கெடுமாவிமுன் ஐகிலது [யேல் தன்னிலைமாற்றிடம் ஏ ஓ இரண்டுந் தனிமொழிமுன் மன்னிய ஐ ஒளவு மாகும்வடமொழி வாசகத்தே.

(இ-ள்.) சொன்னமொழிப்பொருண்க்கு நகாரம்=வடமொழிக்கண் ஒருசொல்லிற்குரிசதாகிய பொருளை நீக்குதற்பொருட்டாக அச்சொல்லின்முன்னர் ஒரு நகாரம்வரப்பெறும். அச்சொன்முன்மெய்யேல் அந்நிலையாக உடல்கெடும்=பின்னும் அந்தச் சொல்லானது மெய்முதன்மொழியாகில் அச்சொல்லின்முன் நகாரத்தின்மேனின்ற உயிர்நிற்க உடல்கெடும். ஆவிமுன்னுகில் அது தன்னிலைமாற்றிடம்=பின்னும் அந்தச் சொன்னசொல்லானது உயிர்முதன்மொழியாகில் அச்சொல்லின் முன் நின்ற நகாரத்தின்மேனின்ற உயிர் பிரிந்து தன்னிலையைமாற்றி உயிர்முன்னும் ஒற்றுப் பின்னாமாகநிற்கும். ஏ ஓ இரண்டுந் தனிமொழிமுன் மன்னிய ஐ ஒளவுமாகும் வடமொழிவாசகத்தே=மொழிமுதற்கணின்ற ஏகார ஒகாரங்களிரண்டும் தமிழில் வரும்போது ஐகார ஒளகாரங்களாகவும் வரும்—ஏ-று. (கக)

அவுமகரக் கிகரத்துக்கையு மௌவுமுகரக் கேவுமிருவினுக் காரும்விருத்தி யெழிலுகரக் கோவுமிகரத்திற் கேயுங்குணமென் றுரைப்பவந்து தாவுமிவைதத்தி தத்தினுந்தா துப் பெயரினுமே.

(இ-ள்.) ஆவுமகாக்கிரத்தக்கையுமெனவுமுசாக்கேவுமிருவி
 னுக்காரும் விருத்தி=அகரத்திற்காகாரமும் இகரத்திற்கைகாரமும்
 உகரத்திற்கெளகாரமும் இருவென்பதற்காரென்பதும் ஆதேச
 மாய்வந்து விருத்தியெனப்படும். எழிலுசாக்கோவுமிகரத்திற்கே
 யுங் குணமென்றுரைப்ப=உகரத்திற்கோகாரமும் இகரத்திற்கேகார
 மும் ஆதேசமாய்வந்து குணமெனப்படுமென்று சொல்லுவர் மே
 லாகிய புலவர். வந்து தாவுயிவை தத்திதத்தினுந்தாதப்பெயரினு
 மே=இந்த விருத்தியுங் குணமுந் தத்திதப்பெயர் முடிக்குமிடத்
 தந் தாதப்பெயர் முடிக்குமிடத்தும் வரப்பெறும்—எ-து. (௧௨)

மூன்றொடுநான்கொன்ப தாமுயிர்ப்பின்னியிர் முந்தினடு
 வானறயகாரம்வந் தாகமமாகும் லாவுயிருக்
 கேன்றவகார மெட்டேற்குமிரண்டு மிறுகிகெட்டுத்
 தோன்றுநிலையு மொரோவிடத்தாமென்பர் தாமொழியே.

(இ-ள்.) மூன்றொடுநான்கொன்பதாமுயிர்ப்பின் உயிர் முந்
 தின் நடு ஆன்றயகாரம்வந்தாகமமாகும்=இகர ஈகார ஐகார உயி
 ரீற்று நிலைமொழிப் பதத்தின் பின்னர் வருமொழி உயிர்முதலாகிய
 மொழிவந்து புணர்ந்தால் இடையே யகாரவொற்றுவந்து ஆகம
 மாம். அல்லாவுயிருக்கேன்றவகாரம்=இவையல்லாத மற்றவுயி
 ரீற்று நிலைமொழிப்பதத்தின் பின்னர் வருமொழி உயிர்முதலாகிய
 மொழிவந்து புணர்ந்தால் இடையே வகரவொற்றுவந்து ஆகமமாம்.
 எட்டேற்குமிரண்டும்=ஏகாரஈற்று நிலைமொழிப்பதத்தின் பின்னர்
 வருமொழி உயிர்முதலாகிய மொழிவந்து புணர்ந்தால் யகார வகார
 வொற்றுக்கள் இரண்டும் வந்தாகமமாம். இறுதிகெட்டுத்தோன்றும்
 நிலையு மொரோவிடத்தாமென்பர்=ஒரோவிடத்த நிலைமொழியின்
 சீற்றினின்றபதமாதல் உயிர்மெய்யாதல் உயிராதல் ஒற்றுதலறிந்து
 சங்கிரியம்பண்ணப்படுமென்று சொல்வார் மேலாகிய புலவர்—எ-து.
 னாமொழியேயென்பது மகடுஉ முன்னிலை. (௧௩)

ஆறாமுடலின்பின் தவ்வரினாகதைந் தாமுடலாக்
 கூறாரந்தவ்வரின் முன்பினதாங்குநிற்ப் பின்புமெய்க
 ளோறவுயிர்பின் வரவிண்ணடாகுடியவ வோடுமு
 னீறவரிலவன்மை பின்பிலவர்க்கக்கொந் திடைப்படுமே.

(இ-ள்.) ஆளுமுடலின்பின் தவ்வரின் ஆங்கைதந்தாமுடலாம் = ணகரவொற்றீற்று நிலைமொழிப் பதத்தின் பின்னர் வருமொழிமுதல் நகாரம்வந்து புணர்ந்தால் வந்ததகாரமானது டகாரமாம். கூரூர்ந்த நவ்வரின் முன்பினதாம் = ணகரவொற்றீற்று நிலைமொழிப்பதத்தின் பின்னர் வருமொழிமுதல் நகாரம்வந்து புணர்ந்தால் வந்த நகாரமும் ணகாரமாம். சூறிற்பின்புமெய்களேரூவுயிர்பின் வரவிரண்டாகும் = சூற்றெழுத்தின் பின்னின்றவொற்றுக்களானவை வருமொழியுயிர்ப்புமுதலாகிய மொழிவந்து புணர்ந்தால் இடையே அவ்வொற்றிரட்டித்து நிற்கும். யவ்வோடுமுடி ஈரூவரில் வன்மை பின்பில் வர்க்கத்தொற்றிடைப்படுமே = யகாரரகாரமுகாரவொற்றீற்று நிலைமொழிப் பதத்தின் பின்னர் வருமொழிமுதல் வல்லினம் வந்து புணர்ந்தால் இடையே அவ்வவ்வந்த வல்லொற்றும் வல்லின வருக்கவொற்றும் மிக்குமுடியும்—எ-று. (கச)

நான்கொடுமூன்றென்ப தாமுயிரின்பின்பு நவ்வருமே லேன்றகாரம தாகும்பதினைந்தொ டெண்ணிரண்டாய்த் தோன்றுடற்பின்னர்த் தகாரம்வரிவிரண் டுந்தொடர்பா லான்றவைந்தாமுடலா முன்பிலொற்றுக் கழிவுமுண்டே.

(இ-ள்.) நான்கொடுமூன்றென்ப தாமுயிரின்பின்பு நவ்வருமே லேன்றகாரம தாகும் = இகர ஈகார ஐகார உயிரீற்று நிலைமொழிப் பதத்தின் பின்னர் வருமொழிமுதல் நகாரம்வந்து புணர்ந்தால் வந்த நகாரமானது ஞகாரமாகும். பதினைந்தொடெண்ணிரண்டாய்த் தோன்றுடற்பின்னர்த் தகாரம் வரின் இரண்டுந்தொடர்பாலான்றவைந்தாமுடலாம் = முகார ளகாரவொற்றீற்று நிலைமொழிப்பதத்தின் பின்னர் வருமொழிமுதல் தகாரம்வந்து புணர்ந்தால் நிலைமொழியீறும்வருமொழிமுதலுத்திரிந்து தனித்தனியிரண்டும் டகாரமாம். முன்பிலொற்றுக்கழிவுமுண்டே = பின்னும் அவ்விலக்கணத்துள் நிலைமொழியீற்றிற்கு அழிவுமுண்டு—எ-று. (கரு)

எண்ணிரண்டாமொற்றுவன்மைவந்தாற்பினபியைந்தவைந் நண்ணியவொற்றுகாரம்வரின் முன்மெய்ணவ்வதுவாந் [தா தண்ணியமவ்வந் திடினுமெத்தே தனிநெடிற் பின் [மே.. பண்ணியவொற்றுப் பின்னென்வரப்போ மொருகாற்பியின்

(இ-ள்.) எண்ணிரண்டாமொற்று வன்மைவந்தாற்பின்பியைந்தவைந்தாம் நண்ணியவொற்றும் = ளகாரவொற்றீற்று நிலைமொழிப்

பதிப்புரை.

கக

பின் சம்பந்தசார்புமின்றித் தமிழுள் இயல் இசை நாடக இலக்கணவிதிகளும் இயற்றமிழுள்ளும் எழுத்துச் சொற்பொருள் யாப்பு அணி விதிகளும் நெறிமுறைபிறழ்க்கண்டபடி விரவத் தமது இலக்கணநூல் இயற்றியமையானே அஃது எத்துணை வல்லாராயினும் ஒருவருக்கரியதென்று உணர்க. அன்றியும் இஃது எத்தேசத்து எந்தப்பாஷையினது அனுபவத்திற்கும் யுத்திக்கும் முழுவிரோதமென்க.

தமிழ்ப்பாஷையின் காலவருத்தமாளம் அபோதகாலம் அக்ஷரகாலம் இலக்கணகாலம் சமுதாயகாலம் அநாதாரகாலம் சமணகாலம் இதிகாசகாலம் ஆதீன்காலமென எண்கூறுபடும். வரிவடிவின்யி ஒலிவடிவுமாதிரமாய் நிகழ்ந்த காலத்தை அபோதகாலமென்றும், அஃது அகத்தியர்க்கு முன் சென்றகாலமாகும், அகத்தியர் தமிழ்மொழியை அவலோகிதமுனிவர்பாற கம்மணர்ந்தாரென்னும் அருகர்மதமுஞ் சுவாமியிடந் தமிழ்மொழியையுஞ் சுப்பிரமணியக்கடலிடம் அதன் இலக்கணத்தையும் ஒதியுணர்ந்தாரெனக்கூறுஞ் சைவாமதமும் அகத்தியர்க்கு முன்வா் தமிழ்முண்மைக்குச் சான்றும், சிலர் சுவடி எழுத்து நெடுங்கணக்கு முதலிய சொற்களை ஆதாரமாகக்கொண்டு ஒரு அளவுக்கு வரிவடிவெழுத்தும் முன்னர் இருத்தல் வேண்டும் எனக் கூறுவர், இங்ஙனமாகவும், வடமொழி தென்மொழி மகோததி பருகிப் - படியிசைத் தமிழ்மகா பாடியம் வகுத்துக்-குசைநுனி யதனி னுங் கூரிய மகிபெரீஇத-திசையெலாந் தன்பெரு மிசைகிறீஇ உயர்ந்த மகாலுகிய (பெயர்சொல்லவும் வாய்க்குகின்றதே) சிவஞானமுனிவரர் இதனை மறந்து, அகத்தியரார் தமிழ் பூயியில் உற்பத்தியாயினதெனக்கொண்டு, அகத்தியம் "அச்செந்தமிழ் நிலத்துமொழியோடு முற்பட்டுத்தோன்றினது" எனவரு "செந்தமிழ்நிலத்துமொழி தோன்றின்காலத்து அப்பொருளறியதனால்" எனவும் மயங்குவாராயினுள் "செய்ய கேள்வ

யோர் கழியவுஞ் செருக்குடை யோரென்-றறிஞர் கூறிய பழஞ் சொலென் னளவிறே” யாயினுமாகுக. “முந்து நூல்” “முந்தைநூல்” என்பன முதலூர்குப் பெயர்களாகவும், இளம்பூரணரும் நச்சினூர்க்கினியாரும் அவ்வாறே பொருள்கூறி “நிலத்தொடு” என்பதற்குச் செந்தமிழ் நிலத்து வழக்கொடு எனப் பொருளுரைத்திருப்பது கண்டாராகவும், “நிலத்தொடு முந்துநூல்கண்டு” என்பதற்கு எண்ணுப்பொருளில் நிலத்தையும் (அதாவது நிலத்தின் கணுள்ள இயற்றமிழ் வழக்கையும்) முதலூலையுங் கண்டு எனச் செம்பாகமாகப் பொருள் வெட்டவெளிபோலக் கிடப்பதாகவும், இவர் உடனிகழ்ச்சிப்பொருள்கொடுத்து “முந்து” என்பதை வினைத்தொகையாக்கி, அறுசமபுல்லிற் தடக்கியயானேபோல, இவ்வாறு இடர்ப்பட்டது காலகதியோ அன்றேல் பிற ஆசிரியர் மதங்களை மறுத்தனும் ஆங்காங்குத் தமது நூதனமதத்தை நாட்டுதலுந் தமக்கு என்றும் இயல்பாயினமை பற்றியோ அறியேம்.

நடுவினையகமி லக்காய் நலமழிந் திடுவே மெங்க ளிடையினக் கீர னில்லா திருப்பினென் றவைசொல் வேனை விடையினுன் றமிழ்தூல் கூறும் விதிவிலக் குணரா னென்றற் படியினில் யாவர் வல்லார் பாற்றமி ழடங்கிற் றம்மா!!

“அகத்தியன் பயந்த செஞ்சொலாரணங்கு” “பொற்பொதிய மாமலையான் மொழி” பொற்பொதிய மாமுனிபுகன்ற தமிழ்” “குறுமுனிவ னூர்தமிழ்” என வில்விபுத்தாராதி யர் கூறியவெல்லாம் உபசாரவழக்கென்க. அவ்வதூஉஞ் சுவிகாரபுத்திர தருமமெனக் கொள்ளினும் அமையும்.

அகத்தியரால் நெடுங்கணக்கு ஏற்பட்ட துமுதல் அகத்தியம் நிறைவேறியது வரைக்குஞ் சென்றகாலத்தை அக்ஷரகாலமென்றும், அது சிறுகாலமாயினுங் கைக்குழந்தை மழலையினது சிற்றில் கோவிவினையாடிய பருவமாதலிற் பெற்றொருற்றார்க்குப் பேரானந்தந் தந்த வயதாயிற்று. பின் நிகழ்வது இலக்கணகாலமாகலானும் இலக்கியம் பிறந்தவழியே இலக்கணம் அமைவதாகலானும் அக்ஷரகாலமே தமிழுக்கு ஆதியிலக்கியகாலமென்றுங் கொள்க. அன

பதிப்புரை.

கந

றியுஞ் சுருதியெர்ப்பச செவிவாயிலாய் அதற்கு முன்காலத்தினின்று வந்தனவும் பலவுளவாதல் வேண்டும். அவ்வாறிருந்தனவென்றே துணிவாரும் *பலருளர். இதனை இவ்வாறு அகூரகாலம் ஏற்பட்ட பிறபாஷைகளின் உவமானப் பிரமாணத்தாலுமுணர்க.

அப்பால் இலக்கணகாலம். இது தொல்காப்பியன் அதற்கோட்டாசான் தூரலிங்கன் செம்பூட்சேய்வையாபிகள் வாய்ப்பியன் பன்ம்பாரன் கழாரம்பன் அவியைன்காக்கைபாடினியன் நற்றத்தன் வாமனன் என்னும் பன்னிருசீஷரும் அகத்தியரிஷியிடத்தில் அவர்செய்த பேரகத்தியஞ் சிற்றகத்தியம் இரண்டும் முற்றக் கற்றுத் தத்தமபேயரால் வேறுவேறிலக்கணமும் அனைவரும் ஒருங்குகோந்து புறப்பொருட் பன்னிருபடலமும் எழுதிய காலமாய். அகத்திலிருந்து சிற்றிலகோலி ஆடிய சிறுமகவு ருதுவாயினும்போல இதுவுந் தமிழணங்கிற்கோர் விசேஷ பருவமேயாம்.

அப்பாற் சமுதாயகாலம். அது மதுரைச்சங்கத்தார்காலமாகும். சர்வபூஷணலங்காரதாரியாய்த் தமிழ்மாத் தருணதாதிசையடைந்து அரங்கேயிய மகோற்சவகாலம் அதுவேயாம். அப்பொழுது அவருடைய சீருஞ்சிறப்பும் இத்துணையதென்று சொல்லறபாலகன்று. அக்காலத்

* திருவிளையாடற்புராணம்.

விடைகொடு போவாடுனொன்றை வேண்டின னேகுந் தேயந் தொடைபெறு தமிழ்ந் டென்று சொல்லுப ஷந்த நாடம னிடைபயின் மாந்த ரெல்லு யின்றி ழாய்ந்து கேள்வியுடையவ ரென்ப கேட்டார்க் குத்தா முரைத்தல் வேண்டும்.

சித்தமா சதல வந்தச் செந்தமி ழியனூ மன்கை அத்தனே யருளிச செய்தி யெனறன ளனையன் மேற வைத்தனை முறனூ மன்கை மற்றது தெளிந்த யின்து நித்தனே யறயே னென்று நின்னடி காண்பே னென்றார்.

திற்றான் அவள் சமஸ்கிருதநாயகனை மணந்தது. மணந்து
 மென்! மாயியார்விட்டு மருமகன்போல இன்றியமையா
 வேட்கைக்குரியபோதன்றி மற்ரும்படி ஒருசார் ஒதுங்கி
 யிருந்தமையாற் தமிழ் தன் சிறப்பிற் சற்றுங் குறையாதி
 ருந்தனர். இது தலைச்சங்கம் இடைச்சங்கம் கடைச்
 சங்கமென மூன்றாகும். இவற்றுள் முதற்சங்கத்தார் காலத்தே உற்பவித்து இடைச்சங்கத்தார் காலத்திற்கே உரி
 யவாயினவெனவும் அகத்தியரோடு தொல்காப்பியரும்
 இடைச்சங்கத்தில் இருந்தனரெனவும் கடைச்சங்கத்தி
 லுந் தொல்காப்பியர் வீற்றிருந்தனரெனவும் கூறுவாரு
 முனர். அது யுத்திக்கிசைந்ததன்று. அவரவர் தூற்பெ
 ருமையான்வந்த உபசாரவழக்காகக்கொள்ளலாம். அகத்
 தியத்தோடு தொல்காப்பியராதியோர் தூல்களுந் தலைச
 சங்கத்தார் காலத்து நிலவியும் அகத்தியத்தையே அந்
 ஞானஞர் ஆதாரமாகக் கொண்டாரென்றும் அகத்திய
 ருடைய விரோதத்தினை தொல்காப்பியம் அப்போது
 தலைபெடாமலிருந்ததென்றுந் தொல்காப்பியத்தின் சிறப்
 புத்தோன்றத் தோன்ற அஃது அகத்தியத்திற்குச் சரியா
 யெழுந்து இடைச்சங்கத்தாருக்கு இரண்டும் ஆகாரமாயி
 னவென்றும் ஈற்றில் அகத்தியம் மகத்துவந்தாழத் தொல்
 காப்பியம் மேம்பட்டுக் கடைச்சங்கத்திற் தானே தனிநிந்
 ததென்றுங் கொள்வதே தகுதி. பாண்டியன் அவைக்க
 ளத்து “அதங்கோட்டாசாற் கரிற்பத்தெரித்து” எனப்
 பனம்பரராறாற் கூறப்பட்டமையிற் தொல்காப்பியமும்
 ஏனைப் பதினொருவர் தூல்களும் முன்னர் உற்பத்தியாயும்
 பின் தலைச்சங்கத்தில் ஆரங்கேறியதாகக் கொள்க.

தூலநா லாயிரநா னூற்றுநாற் பத்தொன்பான்
 பாலநா னூற்றுநாற் பத்தொன்பான் - மேலநாற்
 பத்தொன்பான் சங்கமறு பத்துநா லாடலுக்குங்
 கத்தன் மதுரையிற்சொக் கன்.

என்னுங் காளமேகப்புவர்வாய்மொழியைத்துணைக்
 கொண்டு தலைச்சங்கத்து வீற்றிருந்த புலவர் நாலாயிரத்
 தூலாநூற்று நாற்பத்தொன்பதின்மரெனவும் இடைச்சங்

பதிப்புரை.

கத்துப் புலவர் நானூற்றுநாற்பத்தொன்பதின்மரென்வுங்
 கடைச்சங்கத்துப்புலவர் நாற்பத்தொன்பதின்மரென்வுங்
 கூறுவாரூள். அது சரியன்று. அவ்வச்சங்கத்து வீழ்நிருந்
 தோர் முறையே அகத்தியனர் விரிசடையத்தனர் முருகு
 முதல்வரை முடிநாகராயர் நிதிக்கிழவரை அதங்கோட்
 டாசிரியரை பனம்பாரரை தொல்காப்பியரை முதலாய
 ஐஞ்ஞாற்று நாற்பத்தொன்பதின்மரும், இருந்தையூர்க்
 கருங்கோழி மோசியார் வெள்ளார்க்காப்பியன் சிறுபாண்
 டரங்கள் திரையன்மாறன் துவலாக்கோமான் கிரந்தையார்
 முதலாய ஐம்பத்தொன்பதின்மருள், சிறுமேதரவியார்
 சேந்தன்புதலார் மதுராயாசிரியர் நல்லந் துவலார் மருதனி
 ளநாகனார் உருத்திரசன்மனார் கபிலர் பாணர் கணகநாயனார்
 மகனார் நக்கிரை முதலாய நாற்பத்தொன்பதின்மருடெ
 னவும், அவ்வச்சங்கத்திற் தத்தங் காவிபம் அரங்கேறிய
 புலவா தொகை நாலாயிரத்து நானூற்றுநாற்பத்தொன்ப
 தும், முவாயிரத்தெழுநூறும், நானூற்று நாற்பத்தொன்ப
 துமெனவும், நூலும் உலாயும் இரண்டு சங்கத்தார்
 காலத்தனவாகிய இறையனார்கப்பொருளுரையாத் தென்
 ளிதினுணர்க. ஆலலாமலும் இதனையே

“ஏழேழொடைஞ்ஞாறு மேழேழொடுபெய்தும்பாநாடு
 ஏழேழுஞ்சங்கமிரீஇரை - ஏழேழ்சேர்நாடு நாபாபுடு
 நாற்பதிஞ்ஞாறுமுப்பா னேழ்நூறு நானூற்று
 நாற்பதினென் பான்கவிஞர் நாடு”

என்னுஞ் சங்கத்தார் காலத்துச் செய்யுளுக்கும் வழிபுடித்தும்.

மூன்று சங்கத்திற்குங் காலம், முதற்சங்கத்திற்கு
 முன்பின் நாலாயிரத்தைஞ்ஞாறும், இரண்டாஞ்சங்கத்திற்கு
 முவாயிரத்தைஞ்ஞாறும், மூன்றாஞ்சங்கத்திற்கு இரண்டாயிர
 மூன்றாயிர ஆகப் பதினாயிரம் வந்துமென்ப. அவற்
 றுள் முதற்சங்கங் காய்சினவழுதிமுதற்கடுங்கோன்வழுதி
 நானூறு என்பத்தொன்பதின்மர் பாண்டியனாரும், இடைச்ச

* நாற்பத்தொன்பதின்மர்பெயருந் திருவள்ளுவமாமணியற் கண்ண
 டி விவிலியநூலோடுபாடி அதன் கதைகளையுங் காண்புட்பணங்
 களையும் நம்பியவர்களுக்கு இஃசீதார் கட்டுகதைபோற் தோற்றும்

சங்கம் வெண்டேர்ச்செழியன் முதல் முடத்திருமாறனீராக ஐம்பத்தொன்பதின்மர் பாண்டியனாயுங், கடைச்சங்கம் முடத்திருமாறன் முதல் உக்கிரப்பெருவழுதியீராக நாற்பத்தொன்பதின்மர் பாண்டியனாயுமுடையன. பாண்டியருட் கவியரங்கேறினார் முதற்சங்கத்தெழுவரும் இடைச்சங்கத்தைவருங் கடைச்சங்கத்துழுவருமாம். தலைச்சங்கத்தரங்கேறிய நூல்கள் தொல்காப்பியம் காக்கைபாடியியம் அவினையம் நற்றத்தம் வாமனம் புறப்பொருட் பன்னிருபடலம் முறுவல் சயந்தம் குணநூல் செயிற்றியம் பரிபாடல் முதுநாரை முதுகுருகு களரியாவிரை முதலியன. அவர்க்கு நூல் அகத்தியம். அதில் இயற்றமிழ் இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழ் மூன்றும் வகுத்துரைக்கப்பட்டன. அவற்றுட் தொல்காப்பியம் முதலியவற்றில் இயற்றமிழும், பெருநாரை பெருங்குருகு முதலியவற்றில் இசைத்தமிழும், முறுவல் சயந்தம் குணநூல் செயிற்றியம் முதலியவற்றில் நாடகத்தமிழும் விரித்துரைக்கப்பட்டன. இவாசங்கம் இரீஇயது கடல் கொள்ளப்பட்ட தெகூண மதுரையென்ப. இடைச்சங்கத்தரங்கேறியன கவி குருகு வெண்டாளி முதலியன. இவர்க்கு நூல் அகத்தியம் தொல்காப்பியம் மாபுராணம் இசைநுணுக்கம் பூதபுராணமென்பன. இவர் இரீஇய இடங் கபாட்புரம். கடைச்சங்கத்தில் அரங்கேறியன நெடுந்தொகைநானூறு குறுந்தொகைநானூறு நற்றிணைநானூறு அகநானூறு புறநானூறு ஐங்குறுநானூறு எழுபதுபரிபாடல் கவி பதிற்றுப்பத்து நூற்றைம்பது கூத்துவரி சிற்றிசை பேரிசைமுதலியன. இவர்க்கு நூல்முற்கூறியவும் புதியாதுட்பம் பிரணிகை சாயித்தியமாதியவுமாம். இவர் சங்கம் இருந்த

அவன் அறுபதினாயிரம் ஆண்டாண்டான் இவன் எழுபதினாயிரம் ஆண்டாண்டான் எனலுங் கற்பனைகள் போலாகாது, சங்கம் இரீஇய பாண்டியர்கள் பெயரும் முறையும் தொகையும் ஆகமப்பிரமாணமாக் நமது கைக்கு வந்திருக்க, எவ்வெச்சாதியாரும் மனிதருக்குடிக் ரெடியவயது கூறிய பண்டைக்காலத்திற், சராசரி ஒரோரரசனுக்கு ஐம்பது வருடச் செங்கோன்மை வகுத்த இந்நிருபணம் யாதாயினுமொரு சமுசயமுயின்னி முற்றவும் நம்பற்பாலதேயாம்.

இடம் தற்காலத்தின்கு உத்தரமதுரை. இஃது இடைச்சங்க கம் இருந்த கபாடபுரம் முடத்திருமாறன் காலத்துக்கடல் கொண்டபின் தோன்றியது. சங்கத்தார்காலத்து நூல்கள் அனேகம் இக்காலத்தில் இல்லாமல் அடியோடே இறந்து விட்டன.

இற்றைக்கு ஏறக்குறைய ஈராசிரம் வருஷத்தின் முன்பு உக்கிரப்பெருவழுதிகாலத்திற் சங்கத்தார் அதிக அகந்தைகொண்டு தெய்வசிறந்தனையில்லாராய்ப் புலவர்களை அவமதித்துக் கமறெயிச்சினையோது தெய்வப்பலமைத திருவள்ளுவநாயனாராலும் ஓளவை இடைக்காடாராலும் அவமானப்பட்டுக் காவப்பங்கமடைந்து அத்தோடே சங்கமுழுடிய ஏதுவாயிற்று. சங்கத்துள் அரங்கேயின் வழறுட தேவாகுறளேகடைசியானது. அதன்பின் ஏறக்

சங்கம் ஒழிந்தது சந்தசந்திரவயிச்சத்திற் கடைசியாய் அரசு யிருந்த கூன்பாண்டியன் காலமென்று கொள்ளினும், அதன்பின் சோமசுந்தரன்முதற் பராக்கிரமன்வரைக்கும் நாற்பத்திரண்டு அனுலோம்பாண்டியர்கள் அரசு செய்திருக்கின்றனராதலில், ஒவ்வோர் அரசனுக்குச் சராசரி இருபத்தைந்து வருடம் வைப்பினும் ஆயிரத்தைமப்தாகிறது. பராக்கிரம பாண்டியன் முறியடித்தது துவக்கர் முதன்முதல் மதுரையாண்டு எண்ணூற்றைம்பத்த வருடமென்பது இகிகாசரால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. அதலிற் கூன்பாண்டியன் காலமே இரண்டாசிரம் வருஷத்திற்கு முன்பின்னும் நென்றதிக; அன்றியும் ஸீ இராமர் இலங்கைக்குவந்தது அன்றக்குன்பாண்டியன் காலம்; அவன் கூன்பாண்டியனுக்குமுன் அறுபத்துமூன்று வருட பாண்டியன். ஆதலாலும் இத்தொகை அதிகமல்லவென்று காண்க. மேலும் இற்றைக்கு மூவாயிரத்தைக்கு நூற்றவருஷத்தின் முன்பு இருந்த வியாசாகாலத்தவனாகிய அர்ச்சுனனுக்குச் தன்மகனைக்கொடுத்த சித்திரவாசன் மதுரைக்குச் சம்பமான பூழி என்னும் பழமைப்புரத்தில் அன்றதகுணபாண்டியனிலிருந்து பதினெட்டாவது பாண்டியனாகிய சித்திரவிக்ரமபாண்டியன் காலத்திற் சிற்றரசுபுரந்தவன். இதனும் இக்காலநிரணயக தவறன்மென்பது தெள்ளிதிற்புலப்படுமேலும் கூன்பாண்டியன் காலத்து நூலாசாரியராக ஏழந்தருளிய திருநாணசம்பந்தமூர்த்திகள் மரபிற் தற்காலங்கவரைக்கும் ஆசாரியாபிவேகம் பெற்றோர் நூற்றிப்பதினாவர். அதனொன்றே கணபாண்டியன் காலம் இற்றைக்கு ஈராசிரம் வருஷத்தின் மேற்புறம் தென்பதை எட்டுதையும் ஐயமறக்ககூடும்.

குறைய இருநூறுவருஷஞ்சேரேசோழபாண்டியர் அவைக்களத்திற் தனக்குப்பேராதரவில்லாதிருந்துள் செந்தமிழ்ச்செலவிதன் சிறப்புக்குறையாமல் உலாவிக்கொண்டிருந்தனள். அக்காலத்தினையே ஐந்தாவதான் அநாதரகாலமென்று குறிப்பித்தோம். அதனைப் புத்தர்காலமெனிணும் இழுக்காதென்று கொள்க.

அப்பாற் சமணர்காலந் தொடங்கியது. தமிழில் மிக அருமையான இலக்கிய இலக்கண கலைக்கியான நூல்கள் அனைகளு சமணவிததுவான களாம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. சங்கத்தின்பிறகாலஞ் சமணர் கலைப்பட்டது நாயிற்ந்தபெண்ணுககோர் சற்குணநிறைந்தசிறந்ததான் வாய்ததுபோலும். * புத்த வைஷண வித்துவான்கள் ஆண்டாண்டுத கலைமைபெற்ற காலநிற தமது மதசார்பான சில நூல்கள் இயற்றினதளறிச் சாவசனோபகாரமாகிய திரந்தம் ஒன்றுள் செய்திலர். இது தமிழ் தம்பெயருக்கு மோனையாகாத கோபம்போலும். சமணரோ அங்ஙனமா

*இலக்கண இலக்கிய கலைக்கியானசுருத்தாக்களையளிச் சைவநாயன்மாரையொப்புச் சமயாதீனமான தொண்டர்கள் ஆழ்வாராதியரை எண்டிக்குறித்திலேம். வருசகசூதுனால் வட வேங்கடத்தைக் கைப்பற்றிபுதுபோலும் விக்கினேசுவரரைத் திருகாமஞ்சாத்தித் தும்பிக்கையாழ்வாரென்று கொண்டதுபோலவர், தமிழ்நூலுடையார் தஞ்சையத்தாரில் யாருமில்லாத குறையை நிவிர்த்திக்கமுயன்று, வல்லழவழக்காக, வைஷணவர்கள், சாதியில் ஓச்சுனுஞ் சமயாசாரத்திற் பிடாரிபுசரிவமாகிய கம்பருக்கு ஆழ்வார் நாமஞ்சாத்தியும், அடிப்பட்ட சிவாசாரிய குலத்தப்பிரந்த சாம்பரியந்தஞ் சிவராச்சுனையேசெய்த பரிமேலழகரை அரிமேலழகுறாஉம் அன்யமையுந்தணன் பரிமேலழகனென் வாய்ப்பகட்டுப்பேசியும் யாதுபுயன் னாரை உலைமுடியான மறைக்கவா!! வைஷணவருட்தமிழ்ச்சாப்பியஞ் செய்தார் வில்லிபுத்தூராழ்வார் ஒருவரே. இவர அருணகிரியிற் சிவநிந்தனைசெய்து கண்ணிழந்து அச்சாபநீங்கும் பொருட்டுச் சிவபுரமாக ஒருநூல் செய்ய ஆளுநாபிக்கப்பட்டிற் கொடிய வைஷணவராசலிற் தன் மதாபிமானத்திற்குப் பங்கம் வராதது சிவஸ்துதி இடையிடை விரவிவரவும் வெளித்தோற்றத்திற் தண்ணன் சரிதையாகவும் பிறர்மயங்கப் பாரத்ததைச் சாபநிவர்த்திக்காகவே செய்தனரென்றுணராக, இதனுண்மை அருணகிரியார் சரித்திரத்தால் நன்குவெளிப்படும்.

காது தமிழ்விருத்தியில் மிகமுயன்றவர்கள். தமிழ் கற்சாப் புகும் மாணாக்கர் பெரும்பான்மையும் படிக்கும் நிகண்டி நன்னூல் காரிகை நம்பியகப்பொருள் முதலிய சிறு கிரந்தங்கள் மாத்திரமல்ல, புலவர் பெருமான்களால் வடிவக் கல்வி வல்ல அரசராதியோராலும் வியந்து ஆதரிக்கப்பட்டு சிந்தாமணி முதலிய பெருங்காப்பியங்களும் அனேகம் அவர்களால் செய்யப்பட்டன. பெரியபுத்தூர் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள நடைபுண்டியவுமாகிய பலகிரந்தங்களுக்கு மிகமாண்புபெற்றிருந்தபின் உரைகளெழுதிவைத்த நச்சினூர்க்கினியாரும் பின்பு சைவமதத்தை அனுசரித்தவராயினும் முன்னர் சமணர்களிடத்திற் சேர்ந்தவர். இதனால் மேற்கூறிய கிரந்தமெல்லாம் சண்டவகுத்த சமணகாலத்திற் செய்யப்பட்டனவென்று கொள்ளற்க. இவற்றுள் சில புள்வரும் இதிகாசகாலங்களில் எழுதப்பட்டன. அவர்கள்தன்மை ஒன்றென்று மெய்ப்பித்தற்கு எடுத்துக்காட்டாக இதனை சண்டிக்கறிஞரும் இவர்களுக்கும் சிந்தாமணியெழுதி இப்போது ஆயிரத்தின்கூறிய வருஷமிருந்தவரம் இவர்களிடம் தமிழ் பரிபாலனம்பெற்றது ஒருத்தேசம் முன்று வருஷத்திற்குண்டு.

இவர்கள் காலத்தில் அனேக சமணருக்குப் பதங்கள் தமிழில்வந்து கல்கனவாயினும், வண்டு கைக்கொண்டிருப்போலவும் வேளாண்வாய்ப்பட்ட ஒருபேரல்லு சமஸ்கிருத நிறமும் மணமுமன்றி ஆர்த்தபம் மயிடம் புகுதி விசுவாச முதலியனபோலச சத்த தமிழ்ருவமாகவே திரிந்துவந்தன.

அப்பால் முன்பின் எண்ணுறுவருளும் இதிகாசகாலம், பற்பல புராணகாவியங்களுக்கலைஞர்களால் களும் இக்காலத்தில் எழுதப்பட்டனவாயினும் தமிழிற் சிறந்த இதிகாசங்களாகிய நடைதம் பாரதம் இராமாயணம் இராமாயணமென்பன தோன்றிய காலமாதலில் இதிகாசகாலமென்றும், வடமொழியிலிருந்து புராணதிகாசங்கள் சமயசாஸ்திர ஸ்கலமான்மியங்கள் சணிக சோதிடாதிகள் சத்த சமஸ்கிருதாசாரமாய்த் தமிழில் மொய்க்கத்தலைபட்டதும் வடமொழிப் பிரளயத்தைக்கண்டு தமிழ் சகிக்க

லாற்றாது மூழ்கியதும் இக்காலத்திலே தான். அது மட்டுமே போகாமுதலிய ஆயுணர்வாரும் பிரகர்முதலிய தனி தவல்லாருஞ் “செந்தமிழ்நூல்கள் திருமேனியெலாம்— வெந்தழல்கொழுந்தி வெதுப்பியவாவெனக் கொடுந்தமிழ் மலிந்து கொப்புளித்தெழுந்து” புண்பட்ட செய்ததும் இக்காலமே. இதில் அதிவீரராமன் புகழேந்தி ஒட்டகநத்தர் கம்பர் அம்பிகாபதி தமிழ்த்தண்டி வில்லிபுத்தூரர் வரந் தருவார் முதலிய பெரும்புலவர்கள் சேர சோழ பாண்டிய தேசங்களில் எழுந்து சொலித்தனர். தொண்டைமண்டலத்திற் கச்சியப்பசுவாமிகள் சேக்கிழார் முதலிய புராண கவிச்சரர்கள் சிறப்புற்றோர்களினர். நழமுண்டலத்தில் அரச கேசரி செகராசசேகர்முதலிய தமிழவல்லோர் தலைப்பட்டனர். மின்பு படிப்படியாகத் தமிழ்க்கல்விக்கு அரசபரிபாலனம் குறைந்தது. சமஸ்கிருதம் வல்லாருக்கு மேன்மையுண்டாயது. தமிழ் தனிநிலலாது தத்தளித்து வடமொழி வல்லார் கைப்பட்டு அம்மைவார்த்த உடம்புபோலத் தேகமெல்லாஞ் சமஸ்கிருதத் தழும்பு ஏறியது. கொப்புளித்த திருமேனியிற் கொடுமுள்ளும் ஏறியதென்னத்திசைச்சொற்கள் வந்து மரீஇயின. சுற்றில் ஏழரைநாட்டுச் சனியும் பிடித்தாற்போல “ஆவீன மழைபொழிய இல்லம் வீழ அகத்தடிமை சாவமனை யாள்மெய்நோவ - மாவிரம போருதென்று விதைகொண்டோட வழியிலே கடன்காரர் மறித்துக்கொள்ளச் - சாவோலை கொண்டொருவனெதிரே மெய்தத் தள்ளவொண்ண விருந்துவரச் சர்ப்பந்திண்டக் - கோவேந்தன் நூதாநின்று கடமைகேட்க்குருக்களுந்தட் சணைக்குவந்து குறுக்கிட்டாரே” யென்று துலுக்கசேனை வந்து விழுந்து தேசத்தைச் சூறையாடி ஆங்காங்கு இறவாதெஞ்சிய புத்தகங்களுக்கும் அழித்தகன்றனர். அப்பாற் தற்காலத்துநிகழும் ஆதீனகாலமாம். இது சந்தானகுசுவர் காலத்தைபுஞ்சேர்த்து இற்றைக்கு * எழு

* காஞ்சிநகரத்திற் காமக்கோட்டி பீடமுங்கன்னட தேசத்திற் சிங்கேரிமடமும் இதற்கு வெகுகாலத்தின்முன் தோன்றி ஆண்டே பல ஆல்களும் பாஷியங்களுக்கு செய்யப்பட்டுள்ளனவாயினும் அவைபெல்லாஞ் சமஸ்கிருதத்திலாயினமையால் அவற்றைச் சேர்த்திலேம். சூனபாண்டியன் காலத்ததாதலிற் திருஞானசம்பந்த

நூறுவருஷத்தின்முன் தொடங்கியது. சரஸ்வதியாலய
 மாயக் கலவிக்களஞ்சியமாக முதன்முதற் தமிழ்நாட்டில்
 மடமேற்படுத்தியமகான்மா ஸ்ரீகைலாசபரம்பரைத் திருவா
 வடுதுறை யாதீனத்துப் பிரதம பரமர்சாரியராய் எழுந்தரு
 ளிய ஸ்ரீஸ்ரீ நமச்சிவாயதேசிகரே. இவ்மரபில் முன்
 னர் நான்காஞ்சந்தான குரவராகிய உமாபதி சிவாசாரிய
 ரரற் சில சித்தாந்த சமயசாஸ்திரங்களேயன்றிச் சாலிவா
 கனசகாப்தம் ௧௨௭௭ அளவிற்கேயிற்புராணமுதலிய பல
 அரிய இலக்கியங்களுஞ் செய்யப்பட்டன. பின்னர் ஈசான
 தேசிகரெனத் திருநாமம் வழங்கப்பெற்ற சுவாமிநாத குர
 வரவரால் இலக்கணக்கொத்தும், அவரது மாணாக்கர் சங்கர
 நமச்சிவாயதேசிகரால் நனலூர்விருத்தியும், வேலப்பதே
 சிகரால் பறியலூர்ப்புராணமும், அகத்தியர் வரத்தாற் செ
 கக்கிலுற்பவித்தது அவர் ஒருகடலுண்டுமிழந்தால யாமிரு
 கடலுண்டுமீழேமாவெனத் தென்கலை வடகலைகடல்களை
 முற்றக்கற்றானந்தித்த சிவஞானயோகீசுவரரற் தொல்
 காப்பியச்சூத்திரவிருத்தி தருக்கசங்கிரகம் அன்னம்பட்டி
 யும் புத்தமபுத்துரை காஞ்சிபுராணம் முதுமொழிவெண்பா
 முதலிய மிகக் சாதுரியகிரந்தங்களுங் கற்றுவல்லோர்
 அனைவராலும் நன்குமதிக்கப்படும் பெருஞ் சிறப்பினைபு
 டைய திராவிடமகாபாஷியமுஞ் செய்யப்பட்டன.

கலவிவிருத்திசெய்து சமயஸ்தாபனம் பண்ணும்பொ
 ருட்டுத் தமிழ்நாட்டிற் தரும்புராதினம் திருவண்ணாமலை
 யாதீனம் மதுரையாதீனம் மங்கல்புரத்துச் சங்கமாதீனம்
 முதலிய மடங்கள் ஆதினங்கள் வேறும் பல அங்கங்கே
 தாம்சிலோத்தமர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டன. அவற்றின்

மடம் இதற்கும் முக்கியதாயினும் முதலிலே மதுரையில் ஞானசாரிய
 பீடமாகமாதீரம் ஏற்பட்டுப் பின் நாயனார் காலத்திலேதானே திரு
 நெல்வேலியைத்தனக்கு முலஸ்தானமாகப்பெற்ற ஆம்மடம் அழிந்
 தபோனமையாலும் அதிற் தமிழ்ப்பரிபாலிக்கப்பட்டுங் கிரந்தங்கள்
 எழுதப்பட்டும் இருந்ததாகத்தேர்ன றுமையாலும் அதனையும் ஒழித்
 தனம். அதற்கு உபயமடமாகிப் பின் முலத்தானத்துவம்பெற்று
 ஓங்கிய மதுரை மடமே திருவடையாடற்புராணம் இயந்தரிய பரஞ
 சோதி முனிவர் முதலியோர் எழுந்தருளப்பெற்றுத் தமிழ்க்கல்வி
 யைப் பரிபாலனஞ்செய்தது.

கண்ணும் இவ்வாமே காலத்திற்குக்காலஞ் சமயசாஸ்திரங்களன்றி இலக்கிய இலக்கண கலைஞானநூல்கள் செய்தோர் தரும்புரத்திற் குமரகுருபரசுவாமிகள் சம்பந்தசரணுலயசுவாமிகள் சம்பந்தசுவாமிகள் வெள்ளியம்பலத்தம்பிரான் சச்சிதானந்ததேசிகர் சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் திருவாரூர் வைத்தியநாதநாவலர் முதலியோரும், திருவண்ணாமலையானீனத்தில் அமிர்தலிங்கசுவாமிகள் குகைமச்சுவாயர் ஞானப்பிரகாசசுவாமிகள் ஆடியபாதசுவாமிகள் சுப்பிரமணியசுவாமிகள் முதலியோரும், மங்கலபுரத்திற் சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் முதலியோரும் அனேகர் உளர். தம்மையடைந்தவர்க்குக் கல்விகற்பிப்பதும் அவருட்பரிபக்குவ தசையுடையோரை ஞானசாரியராக அபிஷேகஞ்செய்துவைப்பதும் புலவராய்த் தம்பால் வந்தோர்க்குப் பலபரிசளிப்பதும் அவருட்கிரேஷ்டவல்லமையுடையோரைத் தமது ஆசீனவித்துவான்களாக நியோகித்துச் சிறப்புச் செய்வதும் இன்னொன்ன பிறவுமாகிய ஆதினபரிபாலனம் இவ்வாதொழியின் இதுவரையிற் தமிழ் மிகவுங்குறைந்து போய்விடும். தமிழின் மகிமை இப்பொழுது இவர்களாலேயே நிலைபெற்றது.

அரசாட்சியாருந் தமது வித்தியாசரீலை மாணக்கருக்கு அவரவர் சொந்தப்பாஷையையுங் கற்பிக்கும் விரும்புடையராய்த் தமிழ்ப்பிள்ளைகளுக்கும் அவரது சுயபாஷையாகிய தமிழை ஒரோவழி ஒதுவிக்கின்றனர். நீந்துதற் றொழிலைக் கற்பிப்பான் ஒரு நீராசிரியன் கற்பனை ஏரிநதி கிணறு குளங்களில் இறங்கவிடாது குடத்திற் தண்ணீர் மொண்டு சிறுகுழியில்விட்டுக் காலம்றையாத தண்ணீரில் மாரடிக்க விட்டாற்போலக், கடனீரெனில் உடலகசியும் உப்புபூக்குங், குளநீரெனில் சளிபிடிக்குந் தலைநோவுண்டாம், யாற்றுநீரெனில் சர்ப்பந்தீண்டும் முதலைபிடிக்கும் என்று ஒரோநூலுக்கு ஒரோரகும்மஞ்சாறறி ஒன்றிலும் இறங்கவிடாது ஒருநூலில் ஒருகுடமும் இன்னொருநூலிற் பின்னொருகுடமுமாக அள்ளிவைத்துப்படிப்பிக்கும் அவரது முயற்சியாற் பெரும்பயன் விளைவதேயில்லை. அவரிடங்கற்றுத் தமிழ்வல்லோராயினுரை யாண்டும் கண்ட

லேம். அன்றியும் இவ்விந்தியாசாலைகளில் * நிகண்டுதற்
 கற்றிலக்கியவாராய்ச்சி இல்லாதார்க்குச் சிறிலக்கணந்
 களோமாதிரிங் கற்பித்தலால் அன்றோ வா வந்தானெனக்
 கண்டு கா ளந்தானென்றுஞ் சா செத்தானெனக்கண்டு தா
 தெத்தானெனவுங் கூறுவாபோலத் தமிழைப் பலவாறு
 விபரீதப்படுத்துகின்றனர். இதறை தமிழுக்குவருங் கெடு
 தியைக் குறித்துமிக அஞ்சுகின்றோம். இவ்வாறு விளைந்த
 விபரீதங்களுக்குச் சில உதாரணங்காட்டல் தகுதியாயி
 னும் பிற்பகு விரோதமாடுமென்று விடுத்தனம். இலக்கியங்
 களைப் போதுமான அளவு கற்பிப்பாராயின் இலக்கணத்
 தை ஒருங்கே ஒழித்துவிடுதல் சூற்றமுறது. இலக்கிய
 வல்லாரருக்கு இலக்கணந் தாயுமையும். இஃது எந்தபா
 ஷைக்குஞ் சாதாரணநர்மம். இங்கிலீஷ் பாஷையில் மகா
 பாண்டிந் தியமுள்ளோர் சிலர் தாம் இங்கிலீஷ் இலக்கணஞ்
 சிறிதுங் கற்றதேயில்லையென்று சொன்னதை நர்ம கா
 தாரசு கேட்டிருக்கின்றோம். தமிழில் நல்ல பிரபந்தங்கள்
 நூல்கள் எழுதினோர் பலர் அவ்வாறிலக்கணப்பயிற்சி இல்
 லாதாரணபது யாருமறிவார்.

மேல்வகுத்த காலங்களுள் இந்நூலுடையா காலஞ்
 சமனார் காலமென்றுகொள்க. வீரராசேந்திரனெனவும்
 விக்கிரமசோழனெனவும் பெயர்வழங்கிய வீரசோழன்
 காலத்தில் அவன்கீழ்ப் பெண்பற்றியூற்ற சிறந்தபுரிந்த
 புத்தமிழ்திர அரசனாக் எழுதப்பட்டு அவ்வீரசோழனது
 பெயர்வகிக்கப்பெற்றமையே இந்நூலெழுதி முன்பின் ஆ
 யிரத்தைக்குறாறுவருஷஞ் சென்றிருத்தல்வேண்டுமென்ப
 தற்குச் காரணம். மேலும் "எதமறு சநாததமெழுதாற்
 றில்" ஸ்ரீகச்சியப்பகவாமிகள் ஸ்கார்தம் அரங்கேற்றிய
 போது "திடகசக்கரம்" என மொழிபுணர்ந்ததற்கு விதி
 காண்பிக்கும்பொருட்டு இந்நூல் கொண்டுவரப்பட்டமை

* ஜரோப்பைய பாஷைகள்போல ஒவ்வொருமொழியுந் தன்
 சுயரூபமாகப்பக்குவிட்டுகில்லாது பலவாறுபிரியுந்தன்மையவாய்
 புணர்ந்து நிற்குஞ் சமஸ்கிருத தமிழ்வாக்கியங்களை, அவற்றுள்ள
 பதங்களை அர்த்தத்தோடு முன்னர் உணராதலால், பிரித்துப்
 பயன்பொள்ளுதல் அருமையாதலில், அமரம் நிகண்டு முதலிய முத
 லே கற்றல்கிக அவசியமென்பது இத்கேசமொழிவல்லார் துணிவு.

யானும், அக்காலத்துப் புலவர்களுக்கு இந்நூற்பெயருந் தெரியாமலிருந்தமையானும், தமது காலத்த ஞாலாயின் அவர்கள் தமக்கு நூதனமாயிருந்த அவ்விதியை ஆட்சேபியாமல் ஒத்துக்கொள்ளார்களாதலானும், இந்நூலின் அருமையை அவர்கள் யிக வியந்துகொண்டமையானும் இஃது அவர்காலத்திற்குப் பலநூறு வருஷங்களின் முன்னாச செய்யப்பட்டதென்பதற்கு மயக்கமில்லை.

இந் ஞாலாகிரியர் ஒருசமணர். உரையாகிரியருஞ்சமணரே. அந்தசிறப்பில் அவர்க்குப் பெருந்தேவனென்று பெயர் குறித்திருப்பினுஞ் சமணர் தமது வித்துவான்களைத்தேவனென்று சந்தாரணமாய்ச்சொல்லும் வழக்கமுண்டாதலின் இவரதியற்பெயர் வேறாயிருக்கலாம். பாரதப்பெருந்தேவ ஒருங்கவிசாகாப்பெருந்தேவனும் ஆயிரம் வருஷத்துக்குமேற்பட இவர்காலத்துக்கு முன் இருந்தவர்களாதலின், அவர்கள் இவரினின்று வேறென்பது சொல்லவேண்டிய தில்லை. அன்றியும் அவர்கள் சமணரல்லர். உரையில் எடுத்ததுக்காட்டாகப் பலசெய்யுட்களை விக்கிரமசோமுன் மகன் மகனாகிய அநுபமனசோமுனது புகழாகப்பாடிச் சேர்த்ததனால் உரையாகிரியரும் ஆகிரியரும் ஒரேகாலத்தினராயிருந்தலவேண்டும். உரையைக் "கடனுகவே நவின்ருள்" என்றுரைசிறப்புப் பாயிரத்தார் சுமினமையால் அவாபுத்தயத்திரனார் மாணுக்கரிலொருவரென உத்தேசிப்பாரும் பலருண்டு.

முதல்வழி சார்பு மொழிபெயர்ப்பென்னு நாலனுள் இது சார்புநூல். அகத்தியத்தின்வழி இயற்றமிழ் விரித்துணர்த்திய தொல்காப்பியமுங் காதந்திர காவியதரிசனங்களும் இதற்கு முதனூலென்ப. பொருளதிகாரத்துரையில நாடகத்தமிழும் விரவிவரும். அலங்காரத்தைத் "நண்டிசொன்ன - படிவடநூலின் படியேயுரைப்பன்" என ஆகிரியர்கூறியது தண்டியாகிரியர் வடநூலில் இயற்றிய காவியதரிசனமாமெனக்கொள்க. அதனைத்தமிழில் வடநூலென்படி தண்டியாகிரியர் இயற்றிய தண்டியலங்காரமெனச் சிலர்மயங்குப. சிலர் ஒரு தண்டியே வடமொழி தென் மொழி இரண்டினும் வல்லராய் உபயகவியென நாமம்

பதிப்புரை

உரு

வழங்கியுபெற்றிருக்கலால் இன்னும் அவற்றை காணியதரிசனம்
 தன்னடியலங்காரம் இரண்டிற்கும் ஆகியிருவரும் ஆத்
 லால் அவற்றுள் எதனை முதலாகக் கொள்ளினும் அவையு
 மென்னும் கருத்து இருபுறமும் கூறலாம். தயிவணம் மறுக்கு
 தண்டியலங்காரம் இயற்றினால் ஆம்பிகாபதியின் பித்திரர்
 அக்கிரியதி கம்பா மகன் கம்பா குலோத்துங்க சோழன்
 காலத்தில் வெண் வெண்பாலை ஆசிரியராய் படிப்பது
 முன்னர் "எண்ணிய சகாதத மெண்ணூர் தேழின்மேற்"
 தமது இராமாயணம் அரங்கேற்றியவர். இதற்கு ஆந்தேமு
 ன்ருஷத்தினமுன் குமரகோட்டத்தில் அரங்கேறிய ஸ்காந்
 தத்திற்கு விரகோழியத்தினின் ஆ இலக்கணவிதி கூட்டிய
 பாட சாதலால் இவ்வுத்தொருந்தலவிதரில்கு அன்பியுங்
 காவியதரிசனஞ்செய்த தண்டியாகிரியர் வருசமணம் தண்
 டியலங்காரமுடையா சைவா அதலால் இருவரும் வேறு
 மி கப்பன்மய நூலாகிய காவியதரிசனமே விரசேமுழியலங்க
 காரம் கண்டியலங்காரம் இரண்டிற்கும் முதலாலாயிருந்த
 வதற்கு.

கல்வி கற்றுக் கொள்ளும்படி காரணத்தினால் பாப்பாடலை
 கரவித்தற்கு வரலாம். இப்பிரதிகளில் காலத்தோடும்
 புத்தக அச்சுரவமுவுஞ் சொற்களினதவமும்
 இத்திறைய வென்று சொல்லற்பாலதன் அ. இதற்குக் கி
 ரத்தினமாதிய இராமாயணத்தை எழுதி அரங்கேற்றிய கம
 பார் சோமுன்மிற கொண்ட சிவ அப்பினால் அவ்வுணா
 லிபி இருபது முடிபுது வருஷத்துக்குள் பின்பிருந்து
 பின்பு சோழகேசரண ஆரீய சையுலையார் திருப்பி
 வருஷ வழியில் ஒருமாதிலே சிலவ் துவானதள சோழ
 இராமாயணப்பிரதிகஞ் செய்து கொண்டு இருந்தார். அ
 தனது இராமாயணம் பிரதிகடுமனது தெரியுதிருந்து
 கற்றாரைக் கற்றார் கா முறுதல் இயல்பாகவின் கம்பப்பா
 பிரசங்கமாயினுமாகுந் கல்விப்பிரசங்கங்கண்டுந் கம்ப
 பையாபிடுகலால் வென்று தன்கைப்பினுமென்று அன்
 டொக்குத் தெரிவியாது நிகரே விதப்பிரயரிண்காரன்
 போல் உள்ளே சலகேமப்பாயிருந்து ஒன்றைவென்று

பார்த்திழைமுதலி முகப்பிரதிசுள் தேகமும் பித்தலி முக்கொழிந்
 திரிபுகளும் அதிகப்பிடி முருந்தமைப்பால் அதுதனது திரி
 மாயணமென்று மட்டிடாமல், வுதன்வாக் குன்று செய்யுடிசு
 னும் இடைக்கிடை யாரே சொருகுதல் தன்சேர்த்திருப்பி
 தாகச் சொன்னாராம்பலுருவாகுலத்திலே இவ்வெவையின்
 ஆயிரத்தைஞ்ஞாறு வருஷத்துதாசினிசெய்யப்பெயிருக்குந்
 மென்பதை அனுமணி துக்குகொள்க. மெய்வெ ன்குக் கொ
 ள்குவின்பிடிபட்டு னுடைய வெகாசம் பரிணாமம் பாண்டி
 யுரு தேசத்திலவழங்கிவரும் பிரதிகளை மாத்திரம் பூர்த்
 தாக்கு இம்மாதிரிப் படிந் பெருக்கத் தோன்றுது. மது
 ரைப்பிரதி திருவெல்லேவிப்பிரதிக்கு வேறு யாழ்ப்பாணத்
 துப்பிரதி இவ்விரு தேசப் பிரதிகளும் வேறு யாழ்ப்பாணத்
 துப்பிரதி முதன்முன்றற்கும் வேறு. சென்னப்பட்டணப்
 பிரதிகள் இவையெல்லாவற்றிற்கும் வேறு. எழுத்ததி தா
 ரத்துஞ் சொல்லதிகாரத்தம் அத்துணைப் பெரும் விததி
 சமில்லை அதற்கு நியாயஞ் சொல்லிகாட்ட வேண்டிய
 தில்லை. அப்பால் மூன்றதிகாரங்களிலும் பிற்காலத்தோ
 ராற்செய்யுள்ளரை உதாரணம்

புள்ளி மென் னிறையெல்லாந் தங்க
 புகள ளானவழியே மாற்றப்பட்டன. சில செய்யு
 ளும் உரையும் ஒருங்கே தள்ளப்பட்டன. பழைய உதா
 ரணங்களை நீக்கிப் புது உதாரணங்கள் பின்னால்கனிவிருந்
 தெடுத்துப் பதிலாகச் சேர்க்கப்பட்டன. தென்தேசப் பிர
 திகளில் அலங்காரத்தினை பிற்பகுதி முழுவதும் யாப்பிற்
 சிலபகுதியும் மூலமும் உரையும் ஒருங்குபிறழ்ந்து செய்
 யுட டொகையோடு மாறிப்போயின. இதன்றி பிற்காலத்தா
 ராற் சேர்க்கப்பட்ட உதாரணங்கள் இப்பதிப்பிலும் பலவி
 டத்துச் செறிந்திருக்குமென்றஞ்சுகிறோம். அது கணி
 துலின் பழமையை மறுக்கற்க. மூலமாயுட்க காலையுட்க
 காலம காலமகங்கம்மாப்பிழை உதாரணவாய்க்காபி

மூன்று விரலைக்காட்டிக் கட்டிலிற்கால போலப்பஞ்
 சபாண்ட வரையும் ஆறுதோணத்திலும் நிறுத்துக என்பான
 தொணைவிபரீதத்தோடு விரலை வாடுவென்றுமகட்டிலைக்கு

களிலிருந்து பிரகாரம் நடந்து வந்து யக்கத்திற் பதிப்பித்திருக்கும் "மாலவனமுதலிய" என்னுள் செய்யுளை எடுத்துத் திருத்தி முயல்வோர்க்கு இந்நூலில் யாமெடுத்த உழைப்புச் சிறிதே விளங்கும்.

பிரதி எத்துணைப் பழையதோ அத்துணை அதன் மாறுபாடுகள் குறைவு. ஆனால் பூரவபிரதிகள் பாண வாய்ப்பட்டு எழுத்தொன்றற்குப் பாணவரி முனறென்றால் யாது தான் செய்யத்தக்கது. "ஒளவையாரானையொன்று" என்று சாபம்பெற்றதுக கிடந்த பிரதிகளின் ஏடுகளை ஒன்றைவிட்டுடொன்று பிரித்து எடுத்ததே பேரற்புதமாயிற்று. பழம் பிரதிகளுள் சூரியன் திருவாவடுதுறைப் பெரியசமகுரு நாரசுவாமிகள் தயைகூர்ந்து கட்டளையிட்டருளியது நெடுங்காலத்தது. கைவிட்டுக் கட்டன் கொடுத்த கைப்பிரதிகள் திரும்பி உடையாசுபரல் மீள்வதரிதரகிய இயல்பையுடைய இக்காலத்தில், முன் நம்மை அறியாதவர்களாயினும் நமது பிரார்த்தனையை மறந்து கிருபைபுரிந்ததுமன்றி, ஆதினத்துப் பழம்பிரதிகளுட் பலளாகத் தமது பரிசுநத்தைக்கொண்டு தேடுவித்து எடுத்தனுப்பிய பரிபூரண கிருபைகடாக மிக்க கட்டமைப்பட்டிருக்கின்றோம். பெரிதும் சினஸ்திதியிலிருப்பதால் உங்கள் காரியத்திற்கு உபயோகமாகாதென்றெண்ணுகின்றோம் என்று சுவாமிகள் கட்டளையிட்டருளிய பிரதியே அவர்கள் ஆசீர்வாதத்தினால் நமக்கு மற்றெல்லாவற்றிலுள் சிரேஷ்ட பிரதியாயினது. சமுசயம்நிகழ்ந்த இடமனைத்திலும் அதனையே ஆதாரமாகக் கொண்டு மற்றத் தேசத்துப் பிரதிகளை அதற்கு உப்பலமாக வைத்துப் பரிசோதனை செய்து எடுத்த முயற்சியை ஒருவாறு நிறைவேற்றினோம்.

ஆயினும், தற்காலத்திற் தமிழ்நாடுகளில் வழங்கும் பிரதிகள் அனைத்தினும் இப்பொழுது யாம் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தும் ரூபம் மேலானதென்று கொள்வதேயன்றி, எட்டுப்பிரதியின் ஆதாரமில்லாது யாம் ஒருமொழியும் மாற்றிலேமாயினும், இதுதான் ஆசிரியரொழுதி" சுத்தருபமென்று கொள்ளற்க. அனைத்துமாறுபாடுந் நுத்தி ஆதி

ருடங்காட்டுதல் இனி எத்துணைவல்லாரிக்கும் அரிது. யிற நாற்றுணிவிற்கு மாறுபட்டுந் தற்காலவழக்கத்தை வினோ தித்துஞ் சரியான அர்த்தம் புலப்படாமலுஞ் சமூசயம் மிகுந்த இடத்தும் எல்லாதேசத்துப்பிரதிகுமா ஓததிருந் தனவற்றை யாம் சிறிதுந் திருத்தியபதிப்பித்திலேம், அவற்றைத் தம் மந்தனினயடி திருத்தலென்றுவுடை யோர்க்கு இயல்பின்று.

முன்னோ மொழிபொருளே யன்றி யவ்மொழியும்மைப்பொன்னேபோற் போற்றுவிப்பொற்புலவாபுன்னேநூலுடையிடையத்தம்வழியே நாட்டி மெழ்ப்பொத்தல் கெடாக்கிடையிடையர் மாட்டுவினை காண்.

என்னுஞ் செய்யுளிற கூடியபடி அஃது துணிவு திரிபு ஐயம் இவற்றினை முறையே உடைய உத்தமர் மத்திமர்கடை குருள் விபரீத அறிவினைபுடைய மத்திமர்க்குஞ் சந்தேக நூனத்தைபுடைய அதனாக்கும் ஊரியதொழில் என்றுணர்க. பிரதிகள் அனைத்தும் ஒத்திருந்தமைபற்றி நூலாதிருத்தாரொழிந்துவிட்டவற்றை வருதவெனக் கண்டிபித்திருத்திக்கொள்ளுதலு லைவாசிப்போரகடனும். அதலால் அவர்க்கு

ஓரா தெழுதினே னாயின மொண்பொருளை
 ஆராய்ந்து கொள்வ தறிவுடைமை - சீராய்ந்து
 குற்றங்களைந்து குறைபெய்து லுாசித்தல்
 கற்றறிந்த மாந்தர் துணை

* அர்த்தம் புலப்படாதனவற்றிற்குச் சில உதாரணம் உள்வது பக்கத்தில் யாப்புப்படைகம் கூறவது காரிசைபுணரவில் வரும் மேற்கோட்டுத்திரங்களிற் காண்க. பெரும்பான்மைய பிரதிகளில் ஒழிக்கப்பட்டமையானும், அவற்றிற்கு அதாரம் வட்டாற்களிலுங் காணப்படாமையானும், அர்த்தந்தெரியாதனவற்றை அச்சிடும்பயனின்மையானுஞ் சில வித்வசனர்கள் அவற்றை நீக்கிவிடும்படி சொன்னார்கள். இறந்துபோகவிடாது நிலைநிறுத்துவதேயன்றி உலகத்திற்கு வீரசோழியத்தை உணர்த்துவது நமது நோக்கமன்றாதலானும் இவ்வாறு பொருள்விள்ளாதிருந்தன சில பின்னர் வீசுகணி தாதாரமாகக் கணக்கேற்றியபோது புலப்பட்டமையானுங் கூட்டுதலும் மாற்றுதலும்போலக் குறைத்தலும் ஒருவாறுவைப்பதிப்பிப்போர்க்குப் பெருங்குற்றமாதலானும் அவற்றை இருந்தவண்ணம் ஒப்பித்தனம்.

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
	௪	ஒப்பிலவமை	... ௧௬௬
ஈண்டியமுற்றேக	... ௧௮௬	ஒருப்பாடுநற்சொற்	... ௮௧
ஈண்டுஞ்சிலீட்ட	... ௧௧௬	ஒருமையிருமை	... ௧௭௫
ஈரடியாதி	... ௧௧௮	ஒருவனெருத்திசிறப்பு	... ௧௫௭
ஈரெட்டுமூவைந்து	... ௧௬௪	ஒருவனெருத்தியல	... ௧௮௮
ஈறும்லகார	... ௧௬	ஒருவனெருத்தியொன்ப	... ௧௭௭
ஈறுமகர	... ௭	ஒன்றாதிதென்ப	... ௧௮௮
ஈற்றயன்முச்சீர்	... ௧௦௧	ஒன்றுக்கொருவொன்றுக்கொ	... ௧௬௮
ஈற்றின் பின்னவ்வரி	... ௧௨	ஒன்றுமியைச்சீர்	... ௧௮௮
உ		ஓ	
உண்ணுமிதன	... ௬௬	ஓங்காதமுன்னினை	... ௬௧
உந்திமுதலெழுந்	... ௬	ஓங்கியசந்தத்	... ௧௬௦
உம்மைபொருளினொ	... ௧௫௬	ஓடாப்படையாண்மை	... ௮௨
உரையுடலாக	... ௧௬௬	ஓதியினை	... ௬௬
உன்னுமென்னுந்தன்னு	... ௨௬	ஓராத்தெழுதினே	... ௨௦௦
எ		க	
எட்டாமெழுவாய்	... ௧௭	கருவிளங்குவினர்	... ௧௨
எண்ணிரண்டாமொற்று	... ௧௦	கா	
எண்ணிரண்டாமொற்று	... ௧௬	காடுகார்மலை	... ௬௬
எழுச்சீரடியிரண்	... ௧௨௬	காடடியவீட்டுனைத்	... ௧௬௦
எழுத்தளவுயிரண்	... ௧௬௧	காரணந்தான்மெரி	... ௨௮
எழுவாய்முதலெழு	... ௬௫	கி	
ஏ		கிருஅய்நின்றாய்கிதிர்	... ௬௦
ஏதுவுரைப்பி	... ௧௭௧	கு	
ஏயாளச்சொன்முன்	... ௫	குறிவுநெடி	... ௧௧
ஏதியெட்டெழுத்	... ௧௨௮	குற்றிசைவாகை	... ௬௮
ஏதியமலைமாற்	... ௧௬௬	குற்றெழுத்தொன்றென்	... ௫
ஏறுமடியெனைத்	... ௧௨௬	கூ	
ஏற்றுமுதபாலை	... ௮௦	கூட்டெழுத்தினிபிள்	... ௬௮
ஏற்றுமவினைவொ	... ௬௮	கூறியசுட்டின்பின்	... ௭௧
ஏன்றமுதலள	... ௬௬	கூறியசொற்பின்	... ௬௧
ஐ		கூறும்பிறபொருள்	... ௧௫௨
ஐம்முன்றதாமுடல்	... ௧௧	ச	
ஐயென்பதாகரு	... ௨௧	சுட்டகமேதினை	... ௬௮
ஓ		சா	
ஓப்பார்பொருளே	... ௧௬௬	சார்ந்தவழக்கொடு	... ௧௬௬
ஓப்பாருறழ்ச்சியுள்	... ௧௨௮		

செய்யுளகராதி.

௩௩

பக்கம்.	பாட்டு.	பாட்டு.	பக்கம்.
	சீ	தே.	
கிந்துக்குறள்	கக௦	தேரும்பொதுவே	க௭௦
செ		தொ	
செப்புஞ்சிலேடை	கஅ௮	தொடைநான் கிடமிட	க௭௧
செல் லுஞ்சிறப்புத்	கஅ௯	ந	
செறிவார்சிலீட்டந	க௪௭	நடவடிசெய்பண்ணு	௩௦
சொ		நா	
சொன்னமொழிப்பொரு	௮	நாமங்களிற்பொருந்	
சு		நாமேவெழுத்துச்சொ	௧
தடமார்தருபொழிற்	௨௦௦	நாற்குலப்பக்கமுக	அ௩
தந்திரவுத்தி	௧௧௧	நான்கொடுமூன்றடி	௧௧௪
தம்மந்திகுளவம்	௩௨	நான்கொடுமூன்றென்ப	௧௦
தாவொடுதாழிசை	௧௦௨	நிரளிறையாவது	௧௮௧
தற்புருடன்பல	௩௪	நிலவுந்தரவுந்	௧௦௭
தன்மைத்துணர்வா	௬௨	நிலைபாழிகோளொடு	௮௬
தாக்குஞ்சமாதான	௧௧௭	நின்றசொல்லீற்று	௮௩
தாங்குஞ்சமாயிதந்	௧௮௩	நின்றமெசொல்லீற்றுமெய்யம்	௧௩௩
தாதுவன்பின்பு	௩௪	நின்றமுன்கிரடுமை	௩௧
தாயாயுந்தீர்ருகு	௬௦	நெ	
தானுந்தாளாளுந்	௩௮	நெழலடிநான்கவை	௧௧௧
தி		நேர்முந்திறிற்பதி	௧௨௩
திதமுறுணுக்கந்	௧௮௦	பட்டாங்குரைத்தல்	௧௬௩
திண்பான்மரபு	௬௬	பண்புதரும்பல	௧௮௧
திரப்பியஞ்சாதி	௧௪௬	பத்தியங்கத்திய	௬௭
து		பற்றொடுக்கீடேயு	௨௮
துப்பாரொருங்கிய	௧௮௮	பன்முன்றதாமுட	௧௧
துப்பார்பெயர்வேற்	௧௬	பா	
துன்னுக்குறளடி	௧௪௧	பாமுதனிற்பது	௧௧௩
து		பாவுமலிபாவனை	௧௭௭
துங்கேந்தடுக்கல்	௧௪௩	புகட்சிபரவல்	௮௬
தே.		புகழ்ச்சிபழிப்பு	௩௮
தெரிவானரிது	௧௪௬	பொ	
தெற்றிவழக்கொடு	௧௪௪	பொற்றாமரையிற்	௬௬
தெற்றுத்தொகையவ்	௧௬௬		

சிறப்புக்கவிகள்.

துரைத்தனவித்தியாசலைத் தமிழ்ப்புலவர்
தொழுவீர்-வேலாயுதழதலியார்

சொல்லிய

அறுசீர்க்கழிநெடி லடி-ஆசிரியவிருத்தம்.

புனனாடென்றுரைக்குமுரை போயடங்கவொருகோழிப்பூழியின் வீ
நினநாடாவகைபடைத்த வீரசோழியமெங்கே யெங்கே யென்னத்
தின்நாடுபுலவர்மனங் சுளிதாங்கவெளிப்படுத்த திறத்தைநோக்கிக்
கனநாடியெவந்தாமோ தரமிவர்க்கென் நியற்பெயரார் சருதினாரே.

திரிசிரபுரம்

சோடசாவநானம்-சுப்பராயச்சேட்டியார்

சொல்லிய

நேரிசைவெண்பா.

வழுவாகும் வன்மகர வாய்ப்பட்ட நூலைத்
கழுவாத்தா மோதரவேலவ்-வழுநீர்க்கித்
தந்தமுன வன்றெண்டர் சார்க்கா வாய்ப்பனவற்
தந்ததனை யொககுந் தகைத்து.

சொர்னநாதபுர

துவாத்ரிம்சதவதானம்-இராமசாய்ச்சேட்டியார்

சொல்லிய

நேரிசைவெண்பா.

இறந்தபூம் பாவை யெலும்பினேச்சம் பந்தா
சிறந்தபெண்ணைச் செய்த சிறப்பாந்-திறம்பலசோ
தாமோ தரன்வீர சோழியத்தார் சாற்றுருவம்
பூமீ தியைத்ததெனப் போற்று.

சுன்னப்பித்தமாமுக்கு

அ. துமாரசுவாமி உபாத்தியாயர்

சொல்லிய

கட்டளைக்கலித்துறை.

பொன்னிற் பொலிந்திடும் பூணக்குமாக்களைப் போன்றசொல்விற்
பன்னரைப் பாரிற் பரவவர் காணவன் பரலுலத்தைசு
சொன்னம தாக்கிய தாமோத ரேநதிரன் றெலபுகழை
யென்னென்பவோ விதற்கோர் ரசவாதமு மீடல்லைவே.

புத்தின்பின்னர் வருமொழிமுதல் வல்லினம்வந்து புணர்ந்தால் அந்த ளகாரமானது டகாரமாம். நகரம்வரின் முன்மேய் ணவந்து வாம்—ளகாரவொற்றீற்று நிலைமொழிப்பதத்தின் பின்னர் வருமொழிமுதல் நகாரம்வந்து புணர்ந்தால் அந்த ளகாரமானது ணகாரமாம். தண்ணியம்வந்திடினுமஃதே—ளகரவொற்றீற்று நிலைமொழிப்பதத்தின் பின்னர் வருமொழிமுதல் மகாரம்வந்து புணர்ந்தால் அந்த ளகாரமானது ணகாரமாம். தனிநெழற் பின்னர் வருவொற்றுப்பின் தான்வரப்போம் ளகாரந்தயின் தே—தனிநெழற் சீழ் தின்ற ளகரவொற்றீறின் பின்னர் வருமொழிமுதல் தகாரம்வந்து புணர்ந்தால் ஆதேகமானிடகாரந்தகுள தனிநெழற்சீழ்வந்த டகாரம் கெடும்—எ.று.

பன்முன்றதாமுட ளப்பின்வருமெனி னீற்றெழுத்தாம் பன்னேழதாம்வன்மை பின்வரினியிடைத் தவ்வுமஃதாம் பின்னொயிகார மதுபன்னென்றமுடல் பின்வருமேற் சொன்னொரியவின் பின் றேன்றுநகார ளகாரமென்றே.

(இ-ள்.) பன்முன்றதாமுடல் ளப்பின்வருமெனி னீற்றெழுத்தாம்—லகாரவொற்றீற்று நிலைமொழிப் பதத்தின்பின்னர் வருமொழிமுதல் நகாரம்வந்து புணர்ந்தால் அந்த ளகாரமானது ளகாரமாம். பன்னேழதாம் வன்மை பின்வரின—வருமொழிமுதல் வல்லினம்வந்து புணர்ந்தால் அந்த ளகாரமானது நகாரமாம். ஆயிடைத்தவ்வுமஃதாம்—புணர்ந்த வல்லினம் தகாரமாயின் வந்த தகாரமும் தகாரமேயாம். பின்னும்காரமது பன்னென்றமுடல் பின்வருமேல்—லகாரவொற்றீற்று நிலைமொழிப்பதத்தின் பின்னர் வருமொழிமுதல் யகாரம்வந்து புணர்ந்தால் இடைப்ப ஒரு இகாமவரப்பெறும். சொன்னொரியவன்பின்னேன் றுநகாரம் நகாரமென்றே—யகாரவொற்றீற்று நிலைமொழிப்பதத்தின் பின்னர் வருமொழிமுதல் நகாரம்வந்து புணர்ந்தால் வந்த நகாரமானது ளகாரமாமென்று சொல்லுவர் புலவர்—எ.று.

(க)

பன்முன்றதாமுடல் வன்மைபின்வந்திடி ளகாரமுடல் நகாரமெய்மமானபதநவ்வரின முன்னிடுநதுபின்மக்கள்வவாம் மமமேலவரினிரு மூன்றமுட ளம்ற றயலபுசந்தி நமமரசகலங் கிடப்பின்களாமென்ப தாமுமுழலே,

(இ-ள்.) ஐம்முன்றதாமுடல் வன்மைபின்வந்திழல் ஆரெருடைந்தாம் மெய்மாண்பதாம் = முகாரவொற்றிற்று நிலைமொழிப்பதத்தின் பின்னர் வருமொழிமுதல் வல்லினம்வந்து புணர்ந்தால் அந்த முகாரமானது னகாரமும் தகாரமுமாம். நவ்வரின்பு முன்னிழந்து பின்மிக்ணவ்வாம் = வருமொழிமுதல் தகாரம்வந்து புணர்ந்தால் அந்த முகாரமானது கெட்டு வந்தநகாரம் னகாரமாம். மம்மேல்வரின் இருமுன்றமுடல் = வருமொழிமுதல் மகாரம்வந்து புணர்ந்தால் அந்த முகாரமானது னகாரமாம். மற்றியல்பு சந்திதம்மாசகலங் கிடப்பின்களாமென்பு = இயல்பு சந்தியாவது தத்தங்கிடப்பிலே கிடக்குமென்று சொல்லுவர் மெலாகிய புலவர்—
எ-று. தாழ்குமுலேயென்பது மகரே முன்னிலை. (கஅ)

வன்மைவந்தாற்பின்பு பத்தாமுடல்வன்மை யின்வருக்கத் தன்மையொற்றுகு ஞநமக்கள் பின்வரிற் சாற்றுமப்போம் முன்வயிற்கால்வவ் வரிற்பகின்புணு முடலழியும் பின்வயிற்றவ்வரிற் தவவுங்கடைவன்மைப் பேறுறுமே.

(இ-ள்.) வன்மைவந்தாற்பின்பு பத்தாமுடல் வன்மையின்வருக்கத் தன்மையொற்றுகும் = மகரவொற்றிற்று நிலைமொழிப்பதத்தின் பின்னர் வருமொழிமுதல் வல்லினம்வந்து புணர்ந்தால் அந்த மகாரமானது அவ்வவ்வத வல்லொற்றும் வல்லினவாக்கவொற்றுமாம். ஞ ந மக்கள் பின்வரிற்சாற்று மப்போம் = வருமொழி முதல் ஞ ந மக்கள் வந்துபுணர்ந்தால் அந்த மகாரமானது கெடும். முன்வயிற்கால்வவரின் = வருமொழிமுதல் மகாரம்வந்து புணர்ந்தால் அந்த மகாரமானது குறுகிக் கால்மாத்திரையாய் உட்புள்ளிபெறும். பகிள் முன்றும் உடலழியும் பின்வயிற் தவ்வரிற் தவவுங் கடைவன்மைப் பேறுறுமே = னகாரவொற்றிற்று நிலைமொழிப்பதத்தின் பின்னர் வருமொழிமுதல் தகாரம்வந்து புணர்ந்தால் அந்த வகாரமானது கெட்டு வந்த தகாரமும் தகாரமாகப் பெறும்.—எ-று. (கக)

சாற்றினின்பின்னவ்வரி னிற்றெழுத்தாமெழிற் தவ்வரிற்கவ வேற்றுப்பகிளேழு தாமுடலாமெய்து மாவியின்பின் ஞநமகநிறலவல னின்மவந்திழலவற றின்வருக்கம் மே. பேற்றுமிவையென்ற வல்லொற்றுமெல்லொற்றுப்புக்கி

26

(இ-ள்.) சந்தின் பின் நவ்வரின் சந்தெழுத்தாம்—னகரவொற்றிற்று நிலைமொழிப்பதத்தின் பின்னர் வருமொழிமுதல் நகரமு வந்து புணர்ந்தால் வந்த நகரமும் அப்புதினெட்டாமுடலாகியனகாரமாம். எழிற் தவ்வரிற் தல் வேற்றுப்பதினேழுதாமுடலாம்—வருமொழிமுதல் தகாரம்வந்து புணர்ந்தால் வந்த தகாரமானது நகாரமாம். எய்துமாவியின்பின் ஆற்றுந் திறல்வல்லினம் வந்திடுவல் அவற்றின் வருக்கம் போற்றுமிவையென்ற வல்லொற்றும் மெல்லொற்றும் புக்கிடுமே—உயிரீற்று நிலைமொழிப்பதத்தின் பின்னர் வருமொழிமுதல் வல்லினம் வந்து புணர்ந்தால் இடையே ஆவ்வல் வந்தவல்லொற்றும் வல்லினவருக்கவொற்றும் பிக்குமுடியு—எ-று.

ஆவிபின்றோன்றக் கெடுங்குற்றுகர மவற்றின்மெல்லொற்றேவியவாரெழில் வல்லொற்றுமாமின் வன்மையொழிது மேவியதன்முன் விளைதலும்வேண்டிவ ராவிவந்தாற் பாவியமுற்றுக் ரத்தின்சிறைதவும் பகாந்தனரே.

(இ-ள்.) ஆவிபின்றோன்றக் கெடுங் குற்றுசாரம்—நிலைமொழியீற்றுக் குற்றியலுகரத்தின் பின்னர் வருமொழி உயிரீற்றுதலாகிய மொழிவந்து புணர்ந்தால் அந்நிலைமொழியீற்றுக் குற்றியலுகரமானது தனக்காதாரமாகிய மெய்யைவிட்டுத் தான்கெடும் அவற்றின் மெல்லொற் தேவியவாரெழில் வல்லொற்றுமாம்—பின்னம் அந்நிலைமொழியீற்றுக் குற்றியலுகரத்தின் முன்னர் நினம் மெல்லொற்றானது வல்லொற்றுதலுமாம். இனி வன்மையொற்று மேவியதன்முன் விளைதலும் வேண்டிவர—அந்நிலை மொழியினதீற்றுக் குற்றியலுகரத்தின்முன்னர் ஒரு வல்லொற்று வரப்பெறுதலாமென்பார். ஆவிவந்தாற் பாவிய முற்றுசாரத்தின் சிறைதவும் பகாந்தனரே—வருமொழி உயிரீற்றுதலாகிய மொழிவந்து புணர்ந்தால் நிலைமொழியீற்று முற்றியலுகரமுங் கெடுமென்று சொல்லுவார் மேலாகிய புலவர்—எ-று.

சாரும்லகார மதவந்தெகிர்த்திடி லீற்றெழுத்தே லாராங்கடை வன்மையாம்வன்மை தேனறிலைந்தாமுடலாம் ஆளுமுடல்வல் லினம்வரினாவிமு னாவியொடுங் கூறுழகார மழிந்துடகாரங் குறுகிடுமே.

(இ-ள்.) ஈரூம் லகார மதவந்தெதிர்ந்திழல் = லகர வொற்றிற்று நிலைமொழிப்பதத்தின் பின்னர் வருமொழிமுதல் மகார தகாரங்கள் வந்து புணர்ந்தால் அந்த லகாரமானது னகாரமாம். ஈறமெழுத்தே லாருககடை வன்மையாம் வன்மை தோன்றில் = னகரவொற்றிற்று நிலைமொழிப்பதத்தின் பின்னர் வருமொழிமுதல் வல்லினம்வந்து புணர்ந்தால் அந்த னகாரமானது அரூம் வல்லினவெழுத்தாகிய நகாரமாம். ஐந்தாமுடலாம் ஆரூமுடல் வல்லினம் வரின் = னகரவொற்றிற்று நிலைமொழிப்பதத்தின் பின்னர் வருமொழிமுதல் வல்லினம்வந்து புணர்ந்தால் அந்த னகாரமானது டகாரமாம். ஆவிமுன் ஆவியொடுங் கூறாமகாரம் அழிந்து டகாரமாகுதுகிடமே = வருமொழியுயர்முதலாகிய மொழிவந்து புணர்ந்தால் நிலைமொழியினதிற்தீர்ந்த மூகாரமானது தன்முன்னின்ற உயர்ரோடுமழிந்து ஐந்தாமுடலாகிய டகாரமாம். — ஏறு. (உஉ)

ஒன்றுக்கொருவொருவிரண்டுக்கு முன்புமுடிவன்றுற்றநாலுக்கு நான்கைந்தையற்று வேழெழுவாம் தொன்றுற்றவெட்டுக்கெண்ணென்பதொன்பாடுவி தொண்டொன்றுற்றநாறுபதுபஃதுபத்துநூறியாமே. [எனும்பாண்

(இ-ள்.) ஒன்றுக்கொருவொருவொன்றென்றும் எண்ணுக்கு ஒருவென்பதும் ஒருவென்பதும் ஆதேசமாம். இருவிரண்டுக்கு = இரண்டென்றும் எண்ணுக்கு ஒருவென்பதும் நிரென்பதமா தேசமாம். மூன்றுமுடி = மூன்றென்றும் எண்ணுக்கு முவென்பதும் முவென்பதும் ஆதேசமாம். அன்றுற்ற நாலுக்கு நான்கு = நாலென்றும் எண்ணுக்கு நான்கென்பதாதேசமாம். ஐந்தை = ஐந்தென்றும் எண்ணுக்கு ஐயென்பதாதேசமாம். ஆற்று = ஆறென்றும் எண்ணுக்கு அறுவென்பதாதேசமாம். ஏழெழுவாம் = ஏழென்றும் எண்ணுக்கு ஏழுவென்பதாதேசமாம். தொன்றுற்றவெட்டுக்கெண் = எட்டென்னுமெண்ணுக்கு எண்ணென்பதாதேசமாம். ஒன்பதொன்பாடுவி தொண்டொள்ளும் = ஒன்பதென்னுமெண்ணுக்கு ஒன்பர்வென்பதந் தொண்ணென்பதந் தொள்ளென்பதமா தேசமாம். பான் பன் நுற்றநாறுபது பஃது பத்து = பத்தென்னு மெண்ணுக்குப் பானென்பதும் பன்னென்பதும் நூறென்பதும் பதுவென்பதும் பஃதென்பதும் ஆதேசமாம். நூறியாமே = நூறென்றும் எண்ணுக்கு ஆயிரமென்பதாதேசமாம். — ஏறு. (உஉ)

ஆவிக்குறிப்பின் ஞநமவத்தோன்றிலவ் வொற்றிடையா
மேவியபன்னென்று தோன்றில்வ்வாமெய்யிலைந்திருமுன்
ருவதுமுண்டொற்றொரோவழித்தோன்றிடுமாவும்வ்வாய்த்
தாவிவவைந்தா முயிர்பின்பெறுவன தாமுமுண்டே.

(இ-ள்.) ஆவிக்குறிப்பின் ஞநமவத் தோன்றில்வ்வொற்றிடையாம் = உயிர்க்குற்றெழுத்தின் பின்னர் வருமொழிமுதல் ஞநமவக்கள் வந்து புணர்ந்தால் இடையே அவ்வவ்வந்த ஒற்றுமிக்குமுடியும். மேவிய பன்னென்று தோன்றில் வவ்வாம் = பின்னும் அவ்வுயிர்க்குற்றெழுத்தின் பின்னர் வருமொழிமுதல் யகாரம் வந்து புணர்ந்தால் இடையே வகரவொற்று வந்தாகம்மாம். மெய்யிலைந்திருமுன் ருவதும் உண்டு = ஒரோவிடத்து மெய்களுக்குள் டகாரமானது ணகாரமாதலுமாகம். ஒற்றொரோவழித்தோன்றிடும = ஒரோவிடத்து ஒற்றவந்து தோன்றுகலமுண்டு. ஆவுமவ்வாய்த் தாவிவ ஐந்தாமுயிர் பின் பெறுவன தாமுமுண்டே = ஒரோவிடத்து நிலைமொழியினதீற்றினின்ற அகாரமானது அகாரமாகக்குறுகி அக்குறுகலுடனே ஐந்தாமுயிர் பெறுதலுமுண்டு. — ஏ-று. (உச)

நின்றசொல்லீற்றுமெய்யம் முன்னுமுதலுயிர் நீண்டுமெய்யும் பொன்றுமுயிரொடுயிர்மெய்வந்தால்வந்தவாவிபும்போய்க்குன்றுமொரோவழிக் கூறியவாவி மொரோவழிப்போம். அன்றிலன்ன ணமனக்கொன்றதுக்கொன்றாவனவே.

(இ-ள்.) நின்றசொல்லீற்றுமெய்யம் முன்னும் முதலுயிர் நீண்டு மெய்யும் பொன்றும் உயிரொடுயிர்மெய் வந்தால் = வருமொழிக்கு முதலாக உயிராதல் உயிர்மெய்யாதல் வந்து புணர்ந்தால் நிலைமொழியீற்றயலினின்ற அகாரமானது ஆகாரமாக நீண்டு நிலைமொழியினதீறுக்கெடும். வந்த ஆவியும்போய்க் குன்றுமொரோவழி = ஒரோவிடத்து வருமொழி முதலுயிர் கெடுதலுமுண்டு. கூறிய ஆவி ஒரோவழிப்பேரம் = ஒரோவிடத்து நிலைமொழியினது நற்றயலுயிர் கெடுதலுமுண்டு. அன்றிலன்ன ண மனக்கள் ஒன்றுக்கொன்றாவனவே = இவையல்லாமலும் லகாரத்துக்கு ணகாரமும் லகாரத்துக்கு ணகாரமும் மகாரத்துக்கு ணகாரமும் ஒன்றுக்கொன்றாதேசமாம். — ஏ-று. (உடு)

கூறியசுட்டின்பின் ஆய்தமுங்குடுஞ் சுட்டிற்றுக்
 மாறியுயிரிரண்டாவதுமாம்வந்த சுட்டொருகால்
 வீறுடைநெட்டெழுத் தாகுமளபும் விரிந்துநிற்கு
 நூறுடைவெள்ளிதட் டாமரைக்கோயி லுடங்கிடையே.

(இ-ள்.) கூறியசுட்டின்பின் ஆய்தமுங்குடும் = நிலைமொழிச்
 சுட்டெழுத்தின் பின்னர் ஆய்தமும் வரப்பெறும். சுட்டிற்றுக்
 மாறி உயிரிரண்டாவதுமாம் = நிலைமொழிச்சுட்டினது ஈற்றினின்ற
 உகரமானது கெட்டு இரண்டாமுயிர் பெறுதலுமுண்டு. வந்த சுட்
 டொருகால் வீறுடை நெட்டெழுத்தாகும் = ஒரோ விடத்து வரு
 மொழிச்சுட்டு நீளுதலுமுண்டு. அளபும் விரிந்து நிற்கும் = அந்நீளுத
 லுடனே அளபெடுத்தலுமுண்டு—எ-று. நூறுடை வெள்ளித்
 டாமரைக்கோயிலுடங்கிடையேயென்பது மகடேமுன்னிலை, (உச)
 துப்பார்பெயர்வேற் றுமையினகத்துந் தொகையின்கண்ணுள்
 செப்பார்மொழிமுதற் பின்சாரியைவரிற் றேர்ந்தவற்று
 ளொப்பார்மொழியீ றுயிரொடும்போமொரு காலுடல்போந்
 தப்பாவுயிர்மெய் கெடுமொருகாலென்பர் தாழ்குழலே.

(இ-ள்.) பெயர் வேற்றுமை முடிக்குயிடத்துந் தொகை வேற்
 றுமை முடிக்குயிடத்தும் மொழிமுதற்பின் சாரியைச்சொற்கள்
 வந்து புணர்ந்தால் ஒரோவிடத்து நிலைமொழியினதீறும் ஈற்றய
 லுயிருங் கெடுதலும் ஒரோவிடத்து நிலைமொழியினதீற்றெற்றுக்
 கெடுதலும் ஒரோவிடத்து நிலைமொழியினதீற்றுயிர்மெய்கெடுதலு
 முண்டென்று சொல்லுவர் மேலாகியபுலவர்—எ-று. தாழ்குழலே
 யென்பது மகடே முன்னிலை, (உஎ)

எண்ணிரண்டாமொற்றுப்பன் மூன்றுமெய்நின்நிவற்றின்பின்னே
 யண்ணியதல்வரிற் தட்டறவாமவை யாய்தமுமாம்
 பண்ணியசந்தி பகராதனவும் பகர்ந்தவற்றற்
 கண்ணியுரைக்க மதியால்வனசக் கனங்குழையே.

(இ-ள்.) எண்ணிரண்டாமொற்றுப் பன்மூன்றுமெய் நின்நு
 இவற்றின்பின்னே அண்ணிய தல்வரிற் தட்டறவாம் = ஊகராலகா
 ரவொற்றிற்று நிலைமொழிப்பதத்தின் பின்னர் வருமொழிமுதல்

78

வேற்றுமைப்பட்டலம்.

கௌ

தகாரம் வந்து புணர்ந்தால் வந்ததகாரமானது முறையே தகார நகாரங்களாம். அவை ஆய்தமுடாம்=பின்னும் அந்த நகாரலகாரங்கள் ஆய்தமாதலுமாம். பண்ணிய சந்தி பகராதனவும் பகர்ந்த வற்றூற் கண்ணியுரைக்க மதியால்=இச்சந்திகளுந். சொல்லாத சந்திகளுள்வெனினும் இச்சொன்னகூத்திரங்களான் அடக்கமுடிக்க—எறு. வனசக்கனங்குழையேயென்பது மகடே முன்னிலை. (உஅ)

சந்திப்பட்டல முற்றும்.

இரண்டாவது—சொல்லதிகாரம்.

வேற்றுமைப்பட்டலம்.

உடாமெழுவாய் முதற்பெயர்வேற்றுமை யாதுளவாக் கட்டார்கருத்தா முதற்காரகமவை கட்டுரைப்பி னெட்டார்கருத்தா கரும்ங்கரணமொண் கோளியொடுஞ் சிட்டாரவதியொ டாதாரமென்றறி தேமொழியே.

(இ-ள்.) எழுவாய் வேற்றுமை முதலாகப் பெயர்வேற்றுமை எட்டுளவாம். அவை தாம் எழுவாய் வேற்றுமையும் இரண்டாம் வேற்றுமையும் மூன்றாம் வேற்றுமையும் நான்காம் வேற்றுமையும் ஐந்தாம் வேற்றுமையும் ஆறாம் வேற்றுமையும் ஏழாம் வேற்றுமை யும் விளிவேற்றுமையும் எனக்கொள்க. கருத்தாருத்தர் காரகமா யுளவாம். அவை சொல்லும் பக்கத்துக் கருத்தாக்காரகம் கரும் காரகம் கரணக்காரகம் கோளிக்காரகம் அவதிக்காரகம் ஆதாரக்கார கம் என ஆறுவகைப்படும்.—எறு. தேமொழியேயென்பது மக டே முன்னிலை.

ஒருவனெருத்தியொன் றுஞ்சிறப்போடுபல்லோர்பலவைக் கருதுமுறையிற் கலப்பனவேற்றுமை காண்முதல்சு மருவும் ஆர் ஆர் ஆர்கள் ஆர்கள்கள் மார்முதல்வேற்றுமையி னுருவம்விளிவேற் றுமையொழித்தெங்கு முறப்பெறுமே.

(இ-ள்.) ஒருவனைக் கருதின சொல்லும் ஒருத்தியைக் கருதின சொல்லும் பலரைக்கருதின சொல்லும் ஒன்றைக் கருதின சொல்லும் பலரைக் கருதின சொல்லும் ஒருவனைச் சிறப்பித்த சொல்லும் ஒருத்தியைச் சிறப்பித்த சொல்லும் ஒன்றைச் சிறப்பித்த சொல்லுமென்ப பெயர்ச்சொல்லெல்லாம் எட்டுவகைப்பட்ட பிரகிருதியாம். அவற்றுள் சவ்வும் அர்ரும் ஆரும் அர்களும் ஆர்களும் கள்ளும் மாருமென இவையேழும் முதல் வேற்றுமைக்குருபுகளாம். இவை எட்டாம் வேற்றுமையொழித்து ஒழிந்த வேற்றுமையாறின் முன்பு நிற்கவும் பெறும் ஒரோவிடத்து—எ-று, எங்குமென்ற உம்மையான் விளிவேற்றுமைக்கு முன்னும் சிறுபான்மை வரப்பெறும். (2)

ஒருவனொருத்தி பலரென்றெடுபெய வுஞ்சிறப்பி
 அருபுகண்மூன்று முடன்வைத்துப் பின்னெட்டுவேற்று
 மருவநிதுவி புறந்தரவாங்கா ரகபதங்க [மையு
 ளருவுமலியு மதுபத்துநான்குள் வெண்டொடியேயு

(இ-ள்.) முன்சொல்லப்பட்ட எட்டிப் பிரகிருதியைமுறைகளினே நிறுத்தி அவையிறநின் பின்னாக எழுவாய் வேற்றுமை முதலாகிய எட்டு வேற்றுமையையும் அடைவே வைத்தறழ் அகைவ் அதுபத்துநான்கு தாரக பதம்—எ-று, வரலாறு—சாத்தன கொற்றன் - ஒருவனைக்கருதினசொல், நாட்டார் ஊரார் - பலரைக் கருதினசொல், யானைமரம் - ஒன்றைக் கருதினசொல், யானைகள் மரங்கள் - பலரைக் கருதினசொல்; இவை தள்ளென்னும் பிரத்தியய் அழிந்து யானைபல மரம்பல எனவும்வரும், சாத்தனார் கொற்றனார் ஒருவனைச் சிறப்பித்த சொல்; இதாமர் கண்ணர் என அர்என்னும் பிரத்தியயீழாய் வரவும் பெறும்சாத்தியனார் நாரையார் ஒன்றைச் சிறப்பித்தசொல். இச்சொல்லெட்டெட்டு வேற்றுமையெட்டினுக் கூடிக் காரக பதங்கள் அதுபத்து நாலாமறு காண்க, வரலாறு—சாத்தன் சாத்தனை சாத்தனால் சாத்தனுக்கு சாத்தன்பக்கலினின் சாத்தனுடைய சாத்தன்பக்கல் சாத்தனை எனவும், கொற்றன் கொற்றியை கொற்றியால் கொற்றிக்கு கொற்றிபக்கலினின் கொற்றியுடைய கொற்றிபக்கல் கொற்றி எனவும், நாட்டார் நாட்டாரை நாட்டாரால் நாட்டாருக்கு நாட்டார்பக்கலினின்றி நாட்டாரை

வேற்றுமைப்படலம்.

டைய நாட்டார்பக்கல் நாட்டிரெனவும், யானை யானையை யானை யால் யானைக்கு யானைபக்கலினின்று யானையுடைய யானைபக்கல் யானையெனவும், மரங்கள் மரங்களை மரங்களால் மரங்களுக்கு மரங்கள்பக்கலினின்று மரங்களுடைய மரங்கள்பக்கல் மரங்கள் எனவும், சாத்தனர் சாத்தனரை சாத்தனரால் சாத்தனருக்கு சாத்தனர்பக்கலினின்று சாத்தனருடைய சாத்தனர்பக்கல் சாத்தனரேயெனவும், கொற்றியார் கொற்றியாரை கொற்றியாரால் கொற்றியாருக்கு கொற்றியார்பக்கலினின்று கொற்றியாருடைய கொற்றியார்பக்கல் கொற்றியாரேயெனவும், யானையார் யானையாரை யானையாரால் யானையார்க்கு யானையார்பக்கலினின்று யானையாருடைய யானையார்பக்கல் யானையாரேயெனவும் வரும். (க)

ஆதியிலாண்பெணலியென்று நாட்டி யதிவருகே [ன் யோதியவேற்றுமை மேழையுஞ்சேர்வித தொருங்கதன்பிவாதியலொன்றே டிரண்டுபலவென வைத்துறழ்த் தீதியலாத வறுபத்துமூன்று நூதேர்ந்தறியே.

(இ-ள்.) வடமொழிக் காரகபதம் வருமாறு ஆண் பெண் அலியென்று வைத்து அவையிற்றின் பின் எழுவாய் வேற்றுமை முதலாக ஏழாம் வேற்றுமை இறுதியாக ஏழுவேற்றுமையுஞ்சேர்த்து கவசனம் தவிவசனம் பருவசனமென்னும் மூன்று வசனத்தை யுங் கூட்டி உறழ் அறுபத்துமூன்று காரகபதமாம். பின்னையும் உயிரிறுதியும் ஒற்றிறுதியுமாகக் கூறுவார்க்கு நூற்றிருபத்தாரும். அவையெல்லாம் வடமொழியிற் கண்டு கொள்க. (ச)

கூறியசொற்பின் பொருண்மாத்திரத்திற் குலவெழுவாய் வீறுடைவேற்றுமை யெய்துமொருவ நெருத்தியொன்றி னேறியசுப்பல விற்சுவ்யுங்களுமெங்கும்மழியு முறியசுச்சிறப் புப்பலரிற்கள் ளொழிந்தனவே.

(இ-ள்.) முன் சொன்ன எட்டுப் பிரகிருதிக்கும் பின்னாகச் சொல்லின் பொருண் மாத்திரத்தை விளக்குதற் பெருட்டாகச் ச அர் ஆர் அர்கள் ஆர்கள் கள் மார் என்று சொல்லப்பட்ட எழுவாய் வேற்றுமைப் பிரக்தியமேழும் வரும். வருமிடத்து ஒருவனைக் கருதின சொல்லின் பின்னும் ஒருத்தியைக் கருதின சொல்லின்

பின்னும் ஒன்றைக் கருதின சொல்லின் பின்னும் சு-என்னும் பிரத்தியமொன்றே வரும். பலவைக் கருதின சொல்லின் பின்பு சு-கள் என்னும் பிரத்தியமிரண்டும் வரும். எல்லாவிடத்தும் சு-என்னும் பிரத்தியம் அழிந்தே வரும். எல்லாவிடத்தும் அழியுமாயின் வருதற்குக் காரணமென்னெனின் வடமொழியுடையான் வாரியென்னுஞ் சொல்லை வைத்து முதல் வேற்றுமை எகவசனத்தைப் பொருள்விளக்குதற்பொருட்டு எவ்வண்ணம் இட்டழித்தான் இவனும் அது போல ஆக்கியழித்தாலல்லாது பதமாகாதென்று இட்டழித்தானென்க. ஒருவனைச் சிறப்பித்த சொல்லின் பின்பும் ஒருத்தியைச் சிறப்பித்த சொல்லின் பின்பும் ஒன்றைச் சிறப்பித்த சொல்லின் பின்பும் ஆர் ஆர் ஆர்கள் ஆர்கள் கள் மார் என்னும் ஆறு பிரத்தியமும் வரும். இவை எல்லாவிடத்தும் ஆவனவல்ல. பலரைக் கருதின சொல்லின் பின்பு ஆறு பிரத்தியமுமாம்—ஏ-று. சாத்தன் கொற்றன் என ஒருவனைக் கருதின சொல்லின் பின்பும் சாத்தி கொற்றி என ஒருத்தியைக் கருதின சொல்லின் பின்பும் யானை குதிரை என ஒன்றைக் கருதின சொல்லின் பின்பும் சு-என்னும் ஏழுவாய் வேற்றுமைப் பிரத்தியம் நிறுத்துக. நிறுத்தவே சொல்லின் பொருண்மாத்திரத்தை விளக்கிற்கும். சொல்லாவது சாத்தனென்று உச்சரிக்கப்படாரின்ற சொல். அதன் பொருளாவது கரசானுதி அவயவங்களை யுடையதொரு பிண்டமாய்ச் சாத்தனாவனென்னென்று வினாவினார்க்கு இவனென நின்றொற் சொல்லப்படுகின்றான் யாவன் அவனெனக் கொள்க. எங்குமழியுமேறியசுவ்வென்பதனால் அச்சொற்களின் பின்பு நின்ற சுவ்வை உலோபித்துச் சாத்தன கொற்றனென்று உச்சரித்துக்கொள்க. பலவிற்குவ்வங்கள் றுமென்பதனால் சுவ்வென்னும் பிரத்தியத்தைக் கொடுத்து மரம் நின்றவெனவும் கள்ளென்னும் பிரத்தியத்தைக் கொடுத்து மரங்கணின்ற வெனவும் முடிக்க. சிறப்புப்பலரிற் கள்ளொழிந்தன என்பதனால் பிரகிருதிகளின் பின்பு ஆர் ஆர் ஆர்கள் ஆர்கள் கள் மார் என்னும் ஆறு பிரத்தியங்களுங் கொடுத்துப் பன்மையாக்கி இவர்கள் சிலர் வேளாளர், இவர்கள் சிலர் பார்ப்பார்கள், இவர்கள் சிலர் குமத்திகள் இவர்கள் சிலர் நம்பிமாரென முடிக்க. கள் என்னும் பிரத்தியம் மார் என்னும் பிரத்தியத்தின் முன்னும் பின்னும் வரப்பெறும். இவையெல்லாம் வேண்டியிடத்து இறுதி சிதைத்து முடித்துக் கொள்க. குலவெழுவாயென்று சிறப்பித்தவதனால் ஏழுவாய்வேற

வேற்றுமைப்படலம்.

றுமைப் பிரத்தியங்களிற் சவ்வென்னும் பிரத்தியமொழித்து ஒழிந்த ஆறுபிரத்தியமும் இரண்டாம்வேற்றுமைமுதல் ஏழாம்வேற்றுமை யீராக ஆறுவேற்றுமைப் பிரத்தியங்களின் முன்புந் தொகையின் கண்ணும் ஒரோவழி வந்துநிற்கவும் பெறுமென்க. விழுமியான் விழுமியான் விழுமியோரென்று ஆகலுமுண்டு. (ரு)

ஐயென்பதுகரு மத்திரண்டாவ ததுவொருகாற் பையவழிதரு மூன்றோடொடாலாம் பகர்கருத்தா வையநிகழ்கார ணத்தின்வருங்குப் பொருட்டென்பது மெய்திகழ்வேற்றுமை நான்காவதாயிக்க கோளியிலே.

(இ-ள்.) ஐயென்பது இரண்டாம்வேற்றுமைப்பிரத்தியம். அது கருமத்தின் காரகமாம். அஃது ஒரோவழி அழிந்துநின்றலுமுண்டு. அழிந்தாலும் எழுவாய் வேற்றுமையிற் சவ்வேபோலத் தன் வேற்றுமைப்பொருளை விளக்கும். மூன்றாம்வேற்றுமைக்கு ஒடு ஒடு ஆல் என மூன்றுபிரத்தியமுள், அவை கருத்தாவினுங் காணத்திலும் வரும். நான்காம் வேற்றுமைக்குக் கு பொருட்டி என்னுமிரண்டு பிரத்தியமுள், அவை கோளியென்னுங் காரகத்தின்வரும்—எ-று. வரலாறு;- சாத்தனை அழைத்தான், கொற்றியைக் கொடுத்தான், கடலை நீர்தினுனென்பன இரண்டாம் வேற்றுமையிற் கருமக்காரக மாம். அது ஒருகாற் பையவழிதருமென்பதனற் சோறுண்டான் நீராகுமத்தான் என வேற்றுமைப்பிரத்தியமழிந்தும் வரும். “முதல் வேற்றுமையி—நூருவம்விளிவேற்றுமையொழித்தெங்கு முறப்பெறுமே” என்பதனால் வேளாளரை நாட்டாரை வேளாளர்களை நாட்டாரர்களை தவறிகளை நம்பிமாரை என்பழி இரண்டாம்வேற்றுமையின் முன்பு எழுவாய் வேற்றுமையினுருபுகள் வந்தவாறுகாண்க. மூன்றோடொடாலாம் பகர்கருத்தா வையநிகழ்கார ணத்தின் வருமென்பதனற் தச்சனூலெடுக்கப்பட்டது வீடு, தட்டாறற்செய்யப்பட்டது தாலியெனவும், வாச்சியாற் செதுக்கப்பட்டது மரம் எழுத்தாணியாலெழுதப்பட்டதேடு எனவும் வருவன முறையே மூன்றாம்வேற்றுமையிற் கருத்தாக்காரகமும் கரணக்காரகமுமாம். சாத்தனூலெண்டான் சாத்தனூலெண்டான் ஊரோடுகலந்தானென்பதில் ஒடு-ஒடு என்னும் பிரத்தியங்கள் மூன்றாம்வேற்றுமையிற் கிரியாபதத்தோடுங்கூடி முடிந்தவாறுகண்டுகொள்க. தொல்காப்பியனார் ஒடுவென்னும் பிரத்தியமொன்றே மூன்றாம்வேற்றுமைக்கு

உருபாகச் சொன்னார். “ஆலுமானுமூன்றனுருபே” என்றார் அலையனார்.

“சலத்தாற் பொருள்செய்தே மார்த்தல் பசமம்
கலத்துணர் பெய்திரீஇ யற்று”

என்பழி ஆலென்னு மூன்றும்வேற்றுமைபுருபு வந்தவாறு காண்க.

“வாரம் புலர்ந்த மனத்தார் மணிக்முறங்கி
னீரம் புலர்ந்தாலு மேகாரிவ - வீர
ரகிலோடு காவிரிநீ ராடி வருவார்
துகிலோடு சுற்றிச் சுழன்று” எனவும்

“பொன்னூ மார்பிற் புணைகழற்காற் கிள்ளிபே
ருன்னேனென் னாமூலக்கை பற்றினேற்-கென்னோ
மன்னோடு வாயெல்லா மல்குநீர்க் கோழிப்
புன்னாடன் பேரே வரும்” எனவும்

“சுழியோடெறிபுணற் பொன்னின் னாடன் சுரர்குருவின
வழியோனமலன் மயிலையன் னீர்மணி வாயினி ன்ணும்
மொழியோதெரிந்தில கொங்கையுஞ்செய்ய முகத்திரண்டு
விழியோபடுகூலையோ விலங்கோவந்து நின்ற துவே” எனவும்

இவையிற்றில் ஒடு என்னும் மூன்றும்வேற்றுமைப்பிரத்தியம் வந்தவாறுகாண்க.

“தோயொடு மறவென்னை கொல்லோ துணையெஃகின்
வாயிடை மாளா தவர்க்கு”

“வேலொடு தின்று விடுவென் றதுபோலங்
கோலொடு தின்று னிரவு”

என ஒடு என்னும் பிரத்தியம் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

“மூதல்வேற்றுமையி-நூருவம்விளிவேற்றுமையொழித்தெங்கு
முறப்பெறுமே” என்பதனால் வேளாளராற்செய்யப்பட்டது கவி
சிகளாற்செய்யப்பட்டது கய்யிராராற்செய்யப்பட்டது என் னுண்
றும் வேற்றுமையின் முன்னே எழுவாய்வேற்றுமை வந்தவாறுகண்
டுகொள்க. “குப்பொருட்டென்பது-மெய்திகழவேற்றுமைகாண்

வேற்றுமைப்படலம்.

உட

வதாமிக்ககோளியிலே. என்பதனால் இரப்பானுக்குச் சோமீட்டான், ஏற்பானுக்குப் பொன்னீந்தான், நல்லானுக்கு மாநிரங் கொடுத்தான், தெய்வத்துக்குப் பூவிட்டான் என நான்காமவேற்றுமைபிற கோளிக்காரகம் வந்தவாறு காண்க. “முதல் வேற்றுமையினுள்ளம்விளியேற்றுகமெழுதித்தெங்குமுறப்பெறுக” என்பதனால் நாட்டார்தகட்டான், வேளாளர்களுக்களித்தான், தவசிகளுக்குக் கொடுத்தான், நாட்டிமார்களுக்கீந்தானென நான்காமவேற்றுமைபிற நான்கு எழுவாய்நபு வந்தவாறு காண்க. கரும்பு தேயு என நிறுத்தப்பெய்ருட்டு என நான்காமவேற்றுமையருபு வருவித்த இன்னென்னுஞ்சாரியைச் சொல் இடைப்படுத்திச் சந்திகாரியம்பண்ணிக் கருகியின்பெருட்டுவேலியிட்டான், சோற்றின் மொருப்தீர்சேலித்தான் எனமுடித்தப் பெருட்டுருபு வந்தவாறு காண்க.

(சு)

ஆளுளராரக ளதுவினவாறிற் குடைப்பின் குவவேல
 தூ அழையத் மாநுலாநா தா மேழினிநகே
 காணுமுழைவயின் பக்கலுழியிலகண் சராபிறவும
 வாமைலியின்ற வறறில்வநு உடைம தவநியிலே.

(இ-ள்.) ஒன்றினைத் துடக்கிக் கொடுத்தலே சனக்குப் பொருளாகவுடைய ஆரும்வேற்றுமைக்கு ஆன் ஆன் ஆன் ஆன் ஆன் இன் என ஒரு சொற்களின்முன் உடையெனும் ஆரும்வேற்றுமைபிற்று உடையான் உடையாள் உடையார் உடையார்கள் உடையாள் உடையினவென்னும் ஆறுபிரத்தியமும் முன் சொல்லப்பட்ட எட்டுபிரகிருத்களின் பின்பு மரபு பிழைமாற்றலவரும். உடையானும் வேற்றுமையின் பின்பு யகாரமாகயமாய் உடையவென்தம் வரும். இந்த எழுசொற்களின் முன்னின்ற ஆரும்வேற்றுமை தான் காரகபதமாகாதே ஒன்றைத்துடக்கிக் கொடுத்தலுமீடத்து வரப்பெறும். ஆரும்வேற்றுமை காரகபதமாகும் பொழுது கு என்னும் பிரத்தியமொன்றேவரும். ஆகாரமென்று சொல்லப்பட்ட பொருளின்மேல் வரும் ஏறாமவேற்றுமைக்குத் தே உழையின் பக்கல் உழி இலகண் எனும் எழுபிரத்தியமுமரிய, சாரபிறவமென்பனாதல் இடம் இடை முன் பின்பு தமயெல் உள்புறவாயமுதலியவுமுரிய, வாமைலியென்பதன்பொருள் வசலியாய் நாவின் கண் மலியாபிந்தவென்பது. அவசியென்று சொல்லப்பட்ட

பட்ட பெருளின் ஐந்தாம்வேற்றுமைப் பிரத்தியமானது ஏழாம் வேற்றுமைப் பிரத்தியங்களின்பின் நின்று என்னுஞ் சொற்பெற்று வரும்—எ-று. வரலாறு;— இவன் கொற்றனுடையான் இவன் கொற்றனுடையான் இவர் கொற்றனுடையார் இவர்கள் கொற்றனுடையார்கள் இது கொற்றனுடையது இவை கொற்றனுடையின் எனவரும். இவை கொற்றனுடையன் இது கொற்றனது என முடிப்பாருமுளர். இவனுடையமகன் கொற்றனுடையவீடு என உடைய வென்னும் பிரத்தியத்தானுமுடியும். இவையெல்லாம் ஆரூம்பேற்றுமையாம். இவ்வேற்றுமை தான் காரகபதமாகாதே ஒன்றைத்துடக்கிக் கோடுகின்ற முடியும். சுவ்வேனுமுடியபதமாகமென்பதனாற் பிரகிருதி+ளின்பின்பு கு என்னும் நாலாம்வேற்றுமைப் பிரத்தியம்வருவித்த உகாச்சாரியையை இடைப்படுத்திச் சந்திகாரியம்பண்ணிக் காரகபதமாக்கிக் கிரியாகத்தோடுங் கூட்டிச் சாத்தனுக்கு மகனான முடிக்க. “முதல்வேற்றுமையி-னுருவம்விளிவேற்றுமையொழித்தெங்குமுறப்பெறுமே” என்றதனால் ஆரூம்பேற்றுமையுருபுக்கு முன்பாக எழுவாய் வேற்றுமை உருபுகளே நிறுத்தி முடிக்க. ஆதாரமேழினிற்கே தானுமுழையின் பக்கவுழியில்கண் சார்பிறவுமென்பதன்வரலாறு;— நீர்க்கே விழுந்தான், சாத்தனுழை அறிவுநின்றது, கொற்றன்வயிற் பொறையிருந்தது, இராமன்பக்கல் நன்மைவநின்றது, தேவனுழிப் பெருமைதக்கிறது, எள்ளில் எண்ணெயுண்டு, வீட்டின்கண் எலிபுகுந்தது, மாவினிடம் மாங்காய்ப்பழுத்தது, தேவத்தனனிடே அடக்கமெய்திற்று, ஆலின் கீழ்ப் பசுக்கிடந்தன, நீரின்கீழ் நுரையெழும்பிற்று, வேர்ப்புறந்தோல்செறிந்தது, வீட்டின்முன் தோட்டமுளது, காட்டினுட்புலிபாய்ந்தது, வெளியின்பின் நீர்க்குழந்தது, தேவத்தன்வாய அறிவுவளர்ந்தது எனவரும். “முதல்வேற்றுமையி-னுருவம்விளிவேற்றுமையொழித்தெங்குமுறப்பெறுமே” என்பதனால் மலையாளப்பக்கம் சேவகஞ்செய்தான், நம்பனாரிடைப் பெருமையுளது என ஏழாம் வேற்றுமைப் பிரத்தியத்தின் முன் எழுவாயுருபுவந்தவாறுகாண்க. அவதிப்பெருளிலே ஐந்தாம்வேற்றுமைப் பிரத்தியம்வருமாறு;— சாத்தனுழைநின்றநீ மையகன்றது, பெரியோரிடைநின்றனஞ் சினநீங்கிறது, மலையினின் றும் அருவிவீழ்ந்தது எனவரும். ஐந்தாம்வேற்றுமைக்கு இன் என்னும் பிரத்தியமும்வரும். மக்களிற் கொற்றனலவன், மரத்திற் பனைநன்று, ஊரின்நிங்கினுனெனவரும்.

வேற்றுமைப்பட்டலம்.

“வானின் துலகம் வழங்கி வருதலாம்
குணமிழ்த மென்றுணரற் பாற்று”

இஃது ஐந்தாம்வேற்றுமைபுருபாகிய * நின்றென்பதனின் முடிந்தது. இனித் தேவதத்தனரிடைநின்று பொன்வந்தது என “முதல்வேற்றுமையி = னுருவம்விளிவேற்றுமைபொழித்தெற்குமுதல்” பெறுதல்காண்க.

ஆயாள் யேயவ்வொ டாவானோலோயீ ரளபெடைகாள்
மாயாவினிபி னுருபுகண்மற் றிவை முன்னிலைக்கண்
னோயாகுமுன்சொன்ன வேழவேற்றுமைபு மெல்லாவிடத்து
மோயாதியல்கை புணர்பெரியோர்த முணாப்படியே.

(இன்.) ஆய ஆள் ஈ ஏ அ ஆ ஆன் ஓல் ஓய ஈர் ஏன் னுமுருபுகளும் இவற்றினளபெடைகளும் காள் எனவும் பிரத்தியமும் விளிவேற்றுமைக்குரிய இவ்விளிவேற்றுமைமுன்னிலைக்கண்ணேவரும். மற்றை ஏழுவேற்றுமைபுத் தன்மை முன்னிலைப் பங்குகையெனவும் முன்றிபத்தினும்வரும்—ஏ.அ. விளித்தல் தன்னை நோக்கு வித்தகொள்வதற்கொருட்டாம். ஓயாகென்றுவிசுந்பித்தவதனால் விளிவேற்றுமைப்பிரத்தியம் பின்புவந்தால் முன்புநின்ற பிரகிருதியின்று ஒரோவிடத்தழிதலுமுண்டு. வரலாறு—பிள்ளாய் ஆன யெனவும் உடையான் அரியாளெனவும் செல்வீ ஆரங்கீயெனவும் இராமனே மன்னனேயெனவும் மன்னவ நாயகவேனவும் சாத்தா கொற்றுவெனவும் பெரியான் காத்தானெனவும் சாத்தாவோல்கொற்றுவோலெனவும் சாத்தாவோய் கொற்றுவோயெனவும் அரையீர் வெளிவீரெனவும் வரும். இவற்றின் இறுதி சிதைந்துமுடிந்தபடி அறிந்துகொள்க. அளபெடை சாத்தாஅ கொற்றீஇ எனவரும். பெண்காள் மாங்காள் என்பனவற்றிற் காடுஎன்னும் பிரத்தியமும் அமாறுகாண்க. விளிவேற்றுமைக்காரகபதங்களெல்லாம் இறுதி உசாத்தமாக உச்சரித்தாலல்லது பொருள் விளங்காடுதென்க. அளபெடையான் வரும் உருபுகள் சேயாலை விளிக்கும்போதல்லது வாரா. ஆயமுதலாகிய பிரத்தியங்கள் அளபெடுக்கதலுமன்றி இறுதியளபெடுத்தலும் இறுதிசிதைந்து நின்ற நற்றயலெழுந்தளபெடுத்தலும் அவ்வீற்றயறிந்தளபெடுத்தலும் உண்டு. (அ)

* நிற்பவென்னும் வினையெச்சம் நின்றெனத் திரிந்துநின்ற தென்பது பரிமேலழகர் கூற்று.

உன் னுமென் னுந்தன் னும் யாவும் வும்மிவ்வு முவ்வுமெவ்வு
மென் னுயிவற்றின் முன் னீநான்றான் சுவ்வரிஸ் யாமுதல
வன் னும்வள்ளுந் துவவும் வைபுஞ்சிறப்பினீர் நாமொடுதாம்
பின் னிலைந்துமவர் பலரிதகள்ளோடுவர் கள்ளென்பவே.

(இ-ள்.) உன் என் தன் எனமுன்றும் யா அ இ உ எ எனுமைந்
தமாக எட்டுப்பிரதிருதியையும் வேற்றுமைப்பிரத்தியத்தோடு
கூட்டிமுடிக்கும்பொழுது முன்புநின்றமுன்றையுஞ் சுப்பிரத்தி
யம்பண்ணி எழுவாய்வேற்றுமையில் நீநாந்தானென அடைவே
ஆதேசமாக்குக. இவையிற்றைச் சிறப்பிக்கக் கருதினபொழுது நீ
நாம் தாம் என ஆதேசமாக்குக. யாமுதலாகிய ஐந்தினையும் வன்
வள் து வை என்று அடைவே பிரத்தியங் கொடுத்த முடிக்க.
இவற்றைச் சிறப்பிக்கக்கருதினபொழுது வர் என்னும் பிரத்தியங்
கொடுக்க. இவையெட்டையும் பன்மையாக்கக் கருதினபோது
கள் வர்களென்னும் இரண்டு பிரத்தியங் கொடுத்த முடிக்க.
வரலாறு;—உன் என் தன் என்பன சுப்பிரத்தியத்தோடு சேர்ந்து
நீ நாண் தான் என வரும். உன் என்பதற்கு தும் என்பதும் நின்
என்பதும் நான் என்பதற்கு யான் என்பதும் ஆதேசமாம். யா
முதலியன யாவன் அவன் இவன் உவன் எவன் எனவும் யாவள்
அவள் இவள் உவள் எவள் எனவும் யாது அது இது உது எது
எனவும் யாவை அவை இவை உவை எவை எனவும் வரும். அது
இது உது எது என்பன அஃது இஃது உஃது எஃது என ஆதேச
மாம். சிறப்பில் முன்னின்ற முன்றும் நீர் நாம் தாம் எனவும் பின்
னின்ற ஐந்தும் யாவர் அவர் இவர் உவர் எவர் எனவும் வரும்.
நாம் யாம் எனவும் யாவர் யார் எனவும் ஆதேசமாதலுமாம். பன்
மையில் நீர்கள் நீங்கள் நாங்கள் தாங்கள் எனவும் யாவர்கள் அவர்
கள் இவர்கள் உவர்கள் எவர்கள் எனவும் வரும். நீர்களுென்பது
நீயீர்கள் நீயீர்களென ஆதேசமாதலுமுண்டு. நீர் என்பது நீயீர்
நீயீர் என ஆதேசமாம். நாங்களுென்பது யாங்களுென ஆதேசமாம்.
இவையெல்லாம் எழுவாய்வேற்றுமை உருபாகக் கண்டுகொள்க.
"முதல்வேற்றுமைபி - னுருவம் விளிவேற்றுமை யொழிந்தெந்ரு
முறப்படுபதுமே" என்பதனால் உன்னை என்னை தன்னை அவனை
இவனை உவனை எவனை எனவும் உம்மை எம்மை தம்மை என
வும் யாவரை அவரை இவரை உவரை எவரை எனவும் உங்களை
எங்களை தங்களை எனவும் இரண்டாமவேற்றுமையோடு கூட்டி.

உபகாரகப்பட்டலம்.

உள்

முடிக்க. உங்களைப்பென்பது தங்களை யென் ஆதேசமாம். உன் னால் என்னால் தன்னால் எனவும் உன்னோடு தன்னோடு என்னோடு எனவும் யாவனால் யாவனோடு எனவும் முன்னும் வேற்றுமைசொடு கூட்டி முடிக்க. ஒழிந்தனவும் இவ்வாதேவரும். இவை முடிக்கு மிடத்துச் சாரியைச்சொற்களையும் விகாரங்களையும் வருபிடமறிந் து வருவித்து முடிக்க. உன்னென்னுளுக்கொல் முன்னிலைச்சொல் லேயாயினும் இவற்றிடன் கூட்டி முடிக்கப்படுதலால் விளிவேற் றுமைக்கு உரித்தன்தென்க. வன் வர் ச என்னும் பிரத்தியங்கள் வந்தால் எண்ணப்பெயரில் மரபி பிழையாமல் முடிக்க. அவை வருமாறு;—ஒன்றென்பது ஒருவென் ஆதேசமாகி வன் என்னும் பிரத்தியத்தோடு ஒருவன் எனவும் வர் என்னும் பிரத்தியத்தோடு ஒருவர் எனவும் வரும். இப்பிரத்தியம் மற்றையெண்களோடு இருவர் மூவர் நால்வர் ஐவர் அறுவர் எழுவர் எண்மர் ஒன்பதின்மர் பதின்மர் எனவரும். ஒன்று இரண்டு மூன்று என்பின் சுப் பிரத்தி யத்தான்முடியும்.

வேற்றுமைப்பட்டலம் முற்றும்.

உபகாரகப்பட்டலம்.

மேதகுநற்றொழில் செய்வான்கருத்தா வியன்கருவி தீதில்கரணஞ் செய்ப்பட்டதாருந் திறற்கருமம் யாதனிளிங்கு மவதியதாமிட மாதாரமாங் கோதறுகோரிமன் கொள்பவனாகுங் கொடியிடையே.

(இ-ள்.) முன்சொல்லிப்போந்த ஆறு காரகபதங்களு மாமிற்று;— யாதொருதொழிலைச்செய்வானெவன் அவன் கருத்தாக்காரக மாம், அத்தொழிலினைச்செய்தற்குக் கருவியாயிற்று யாத் அது கரணக்காரகமாம், யாதொன்று செய்யப்பட்டது அது கருமக் காரகமாம், யாதொன்றினின்றும் ஒருபொருணிய்குவது அஃது அவதிக்காரகமாம், யாதொன்று ஒருதொழில் செய்தற்கிடாயிற்று அஃது ஆதாரக்காரகமாம், யாவனொருவன் ஒருபொருளைக் கொள் வான் அவன் கோளிக்காரகமாம்—எ-று. கொடியிடையெய்ன் பது மகடே உ முன்னிலை.

(க)

*வரைநின்றழிந்தங்கொர் வேதியன்வாவியின் கண்மலிந்த
விரைநின்றபூவைக் கரத்தாற்பறித்து விமலனுக்குத்
துரைநின்றதிவினை நீங்கவிட்டானென்று சொல்லுதலு
முரைநின்றகாரக மாறும்பிறக்கு மொளியிழையே.

(இ-ள்.) வரைநின்றழிந்தங்கொர்வேதியன் என்பதில் “யாதனி
னிங்குமவதியதாம்” என்பதனால் அந்தணனை நீக்கப்பட்டமகை ஆவ
திக்காரகமாயிற்று, அங்கொர் வேதியன் பூப்பறித்திட்டான் என்
பதில் “மேதருந்றொழில்செய்வான்கருத்தா” என்பதனால் வே
தியன் கருத்தாக்காரகமாயினான், வாவியின் கண்ணென்பதில் “இட
மாதாமாம்” என்பதனால் பூப்பறித்தற்கிடமாகியவாவி ஆதாரக்
காரகமாயிற்று, மலிந்தவிரைநின்றபூவை என்பதில் “செயப்
பட்டதாருந்திறங்கருமம்” என்பதனால் பறித்திடப்பட்ட பூக் கரு
மக்காரகமாயிற்று, கரத்தாற்பறித்தென்பதில் “வியன்கருவிதிதில்
கரணம்” என்பதனால் பூப்பறித்தற்குக் கருவியாக நின்றகரம் கர
ணக்காரகமாயிற்று, விமலனுக்குத் துரைநின்ற தீவினை நீங்கவிட்ட
ான் என்பதில் “கோதறுகோளிமன்கொள்பவனாகும்” என்பத
னால் பூவைக்கொள்பவனான விமலன் கோளிக்காரகமாயினான்.—
எ-று. இனி முன்சொல்லப்பட்ட ஆறுகாரகமும் இருபத்து மூன்
றாய்விரியுமென அவற்றின் வேறுபாடுசொல்லுகின்றார். (க).

காரணந்தான்றெரி தான்றெரியாக்கரு மந்தலைமை
யாரணங்கேயைந் துளகருத்தாவச லஞ்சலமாம்
பூரணமாகு மவதிபுறமக மாங்கரணஞ்
சீரணங்கார்வங் கிடப்பிரப்பாங்கோளி தேமொழியே.

பற்றொடுவீடே யிருபுறந் தான்றெரி தான்றெரியா
நற்கருத்தாதீ பகமாங்கருமநான் காதாமேற்
பொற்பம்ர்சேர்வு கலப்புப்புலனொ டயலென்பதாங்
கற்புமலியு யிருபத்துமூவகைக் காரகமே.

* “இந்திரன்முரையைக் கரத்தாற் கொய்திறைவனுக்குத் - தந்
திருங் குற்றத்தினிங்கி விண்மேலிருந்தானெனலும் - வந்தன காரக
மெல்லாம் வகுத்தவழி முறையே” என்றார் பிறரும்.

(இ-ள்.) காரணக்கருத்தாவும் தான்மெரிகருத்தாவும் தான்மெரியாக்கருத்தாவும் கருமக்கருத்தாவும் கலைமைக்கருத்தாவும் மென் னுந் துவகைப்படும் கருத்தாக்காரகம்; அசலமென்முவதியும் சல மென்முவதியுமென இரண்டுவகைப்படும் அபதிக்காரகம்; புறக் கரணம் அக்கரணமென இரண்டுவகைப்படும் கரணக்காரகம்; கரணமென்னும் கருவியென்னுமொக்கும். ஆலக்கோளி கிடப புக்கோளி இரப்புக்கோளி என மூன்றுவகைப்படுங் கோளிக்கார கம்; பற்றுக்கருமம் வீட்டுக்கருமம் இருபுறக்கருமம் தான்மெரிகரு மம் தான்மெரியாக்கருமம் கருத்தாக்கருமம் திபக்கருமமென ஏழு வகைப்படுங் கருமக்காரகம்; சேர்வாதாரம் கலப்பாதாரம் புலனா தாரம் அயலாதாரம் என நான்குவகைப்படும் ஆநாரக்காரகம்— எ-று. இவையிற்றினுக்குதாரணம் வருமாறு;—சாத்தன் கொற்றனை அஞ்சுவித்தான் கொற்றன் அரங்கினைப் போகதினான் புத்தன் கண்ணனை உய்வித்தான் என்புழிக் கருத்தா கிரியைக்குக்காரணமாய் நின்றலிற் காரணக்கருத்தாவாயிற்று. விழுமியோராற்செய்யப் படாநின்றது நன்மை, சாத்தனாலெதிரியப்பட்டது கல், கொற் றனாற் கொள்ளப்பட்டது வீடு, என்புழிக் கருத்தா இடக் கெரிந்து நின்றலாற் தான்மெரிகருத்தாவாயிற்று. தேவதத்தன் சொற்றையடுகின் றுனென்புழித் தேவதத்தனென்றாநு சொற்றானே கருத் தாவென்னுமிடந்தெரிந்து நிலலாமையானுங் சோற்றையென்னுங் காரகபதத்தானும் அடுகின் றுனென்னுங்கிரியாபதத்தானும் கருத் தாவென்றநியப்படுதலானுந் தான்மெரியாக் கருத்தாவாயிற்று: வறியோர்சுற்றமுடிப்பரென்பதும் அது. நன்மைதானேவெளிப் படும் விழுமியோர்பக்கலென்புழி நன்மையைச் சாத்தன் வெளிப் படுத்தினானென்றபேரால் நன்மை கருமமாய்க் கருத்தாப் பிறி தொன்றாய்கிலலாது கருமமுங் கருத்தாவும் தானேயாய் நின்றலாற் கருமக்கருத்தாவாயிற்று. அன்புகெடுந் தீயோர்பக்கலென்பதும்,

“பகைபாவ மச்சம் பதியென நான்கு மிகவாவா மில்லிறப்பான் கண்.”

“அறம்பொருள் சேண்மை பெருமையிற் காண்கும் பிறன்றா நச்சுவாந்ச் சேரா - பிறன்றா நச்சுவாந்ச் சேரும் பகைபுழி பாவமென் றச்சத்தோ டிந்நாற் பொருள்”

என்பனவும் அது. விழுமியோர் நன்மைசெய்வார் அறிவிலாதோர் பகைபெருகுர் முயற்சியில்லாதோர் இகழ்ச்சியுடையவரென்புழி மற்றுஞ்சிலராலியற்றப்படுந் தன்மையின்றித் தாங்களே கருத்தாத்தன்மையெய்தினமையால் இவையிற்றிற் கருத்தா தலைமைக் கருத்தாவாயிற்று. ஊரினின் தும்போனான் தேவதத்தன் மலையினின்று நிழந்தார் முன்வரென்புழி ஊருமலையுந் துளக்கமில்லாவதயாதலால் அசலமென்னுமவதியாயிற்று. குதிரையின் ன்றுவிழுந்தான் சாத்தன் யானையினின்றிற் கிவன் கொற்றனென்புழிக் குதிரையும் யானையுந் துளக்கமுடைய அவதயாதலாற் சலமென்னுமவதியாயிற்று. கோடாலியான் மரத்தை வெட்டி மரம் வெட்டுதற்குக்காரணமாய் நின்ற கோடாலி கருத்தாவாய் நின்ற கொற்றனுக்கு அவயவமன்றாதலாற் புறக்காரணமாயிற்று. வானினுலே வெட்டி மரம் கத்தியாலறுத்தான் என்பனவும் அது. கண்ணினுற்கண்டானென்புழிக் காண்பதற்குக் காரணமாய் நின்ற கண் கருத்தாவிற்கு உறுப்பாதலால் அகக்காரணமாயிற்று. செவியினுற்சேட்டான் நெஞ்சினுனினைந்தானென்பனவும் அது. அருந்தவர்க்குக் கொடுத்தானென்புழி அருந்தவர் ஆர்வத்தோடு கொடைமையானுந் கருத்தா ஆர்வத்தோடு கொடுத்தமையானும் ஆர்வக்கோரியாயிற்று. விருந்தினர்க்கிடங்கொடுத்தானென்பதும் அது. தேவர்க்குப் பூவிட்டானென்புழித் தேவர் தமக்குப் பூவேண்டுமென்றிரந்திலாமையானும் இவ்வாழ்வானுக்கியல்பாதலானுந் கிடப்புக்கோரியாயிற்று. செய்க்கு நீர்ப்பாய்ச்சினான் ஆவுக்கு நீர்கொடுத்தானென்பனவும் அது. அந்தணர்க்குப் பொன்கொடுத்தான் அரசனென்புழி அரசணர்வேண்டுமென்றிரந்துபெறுதலின் இரப்புக்கோரியாயிற்று. இரவலர்க்குப் பிச்சையிட்டானென்பதும் அது. பொன்னையாசைப்பட்டார் வநியோரென்புழிக் கருமத்தைக் கருத்தாபற்றினமையிற் பற்றுக்கருமமாயிற்று. ஒழுக்கத்தையிகழ்வார் தியோரென்புழிக் கருமத்தைக் கருத்தாவிட்டமையால் வீட்டுக்கருமமாயிற்று. மாச்சோறுண்கின்ற சிறுக்கன் அதன்கண் வீழ்ந்த தூளியினைத் தின்றனென்புழிக் கருமமாய் நின்ற தூளி தின்ற சிறுக்கனால் வேண்டப்படாமையாற் பற்றுக்கருமமன்று, இதனையிந்திலாமையாற் தின்னலாகாதென்னுங்கருத்து அவன்பக்கனண்டனருகலால் வீட்டுக்கருமமன்று, ஆதலாற் பற்றுக்கருமமும் வீட்டுக்கருமமும் இரபுறக்கருமமாயிற்று. வீட்டையெடுத்தான்றச்சன் என்புழிக்கருமமாயிற்று.

உபகாரகப்பட்டலம்.

நின்ற வீடு மற்ருருசொல்லானன்றித் தானே கருமமென்னுமிடம் தெரிந்துநின்றலாற் தான்மெறிக்ருமமாயிற்று. வீடு தச்சன்கட்டினுன் என்புழிக் கருமமாய் நின்ற வீடு கருமமென்னுமிடம் தானே தெரியாமையாலுந் தச்சனென்னுந் காரகபதத்தாலுந் கட்டினுனென்னுந் கிரியாபதத்தாலுந் கருமமென்றநியப்பதிதலாலுந் தான்மெறியாக்கருமமாயிற்று. வாச்சி கொல்லன்செய்தான் தாலி தட்டான் செய்தான் என்பனவும் அது. கொற்றனைபூர்க்குப்போக்கினுன் காத்தனென்புழிக் கொற்றன்றானே கருமமுமாய்ப் போதற்கிரியையசெய்வானுமாய நின்றலாற் கருத்தாக்கருமமாயிற்று. இராமனை யறிவித்தான் கண்ணனைப்பேசுவித்தானென்பனவும் அது. பசுவினைப் பாலுக்கற்றானென்புழிக் கருமமாய்கின்றபசுவே பாலினைக் கற்றானென மற்றுமொரு கருமமாதலற் *இபக்கருமமாயிற்று. மாணுக்கனை நூலையறிவித்தான் ஆசிரியனைப் பொருளைவினாவினென்பனவும் அது. தடுக்கின்கண்ணிருந்தான் கொற்றனென்புழித் தடுக்கு இருக்கைக்குச் சேர்வானமையிற் சேர்வாதாரமாயிற்று. தேரின்கணின் றுன் மெத்தையிற்செடந்தானென்பனவும் அது. எள்ளிலெண்ணையரின்றதென்புழி ஆதாரமான எள்ளின்கண் ஆதேயமான எண்ணெய் எங்குங்கலந்துநின்றலாற் கலப்பாதாரமாயிற்று. தயிரில்வெண்ணெயுளது மரத்திற்றீயுண்டு என்பனவும் அது. புலனாதாரமென்பது வடமொழியில் விடயாதாரமாம். அஃது காட்டின் கட்டிலினின்றது கடலின்கண் மீன்றிரிசின்றதெனவரும். அயலாதாரமாவது ஆலின்கட் பசுக்கிடந்தது யாழின்கண் ஓசைரின்றதெனவரும். இப்பதங்களிற் காரியைச்சொற்களும் வேற்றுமையுருபுகளும் வந்து கிரியாபதத்தோடுந் கூடிமுடிந்தவாறு கண்டு கொள்க. இன் முன்சொல்லப்பட்ட இருபத்துமூன்று காரகபதத்தினும் வேற்றுமைப்பிரத்தியங்கள் மயங்கிவருமாறு சொல்கின்றார்.

ஆதியதான்மெறியாக்கருத்தாவதல் லாக்கருத்தா
 வாதியதாரொடு மூன்றும்பெறுமென்ப ராசியையே
 யோதினர்தான்மெறியாக்கருமத்திற் கொழிக்ரும
 மேதகுமூன்றிரண் டாறுநான்காவமென்பா மெல்லியலே.

* வடநூலார் துவிசரிமகாரகமென்பார்.

(இ-ள்.) தான்றெரியாக் கருத்தாவிற்கு எழுவாய்வேற்றுமையேயாம். அல்லாதகருத்தாவிற்கு எழுவாய்வேற்றுமையும் ஆறும் வேற்றுமையும் மூன்றும்வேற்றுமையுமாம். தான்றெரியாக் கருமத்திற்கு எழுவாய்வேற்றுமையொன்றுமேயாம். ஒழிந்த கருமத்திற்கு மூன்றும்வேற்றுமையும் இரண்டாம்வேற்றுமையும் ஆறும் வேற்றுமையும் நான்காம்வேற்றுமையுமாம்—எ-று. (ரு)

மூன்றைந்தொடாறு கரணம்பெறுமுரட் கோளியதே மூன்றிருமூன்றெடு நான்காந்தருமுறை யாலவதி தோன்றுமைந்தாமற்றை யாதாரமேழின்கணையென்பயாம் வான்றிகடெய்வ வடநூற்புலவந்தம் வாய்மொழியே.

(இ-ள்.) கரணக்காரகத்துக்கு மூன்றும் வேற்றுமையும் ஐந்தாம்வேற்றுமையும் ஆறும்வேற்றுமையுமாம். கோளிக்காரகத்துக்கு மூன்றும்வேற்றுமையும் ஆறும்வேற்றுமையும் நான்காம்வேற்றுமையுமாம். அவதிக்காரகத்துக்கு ஐந்தாம்வேற்றுமையொன்றுமேயாம். அதாரக்காரகத்துக்கு ஏழாம்வேற்றுமையொன்றுமேயாம்—எ-று. வரலாறு;—தேவதத்தன் சோற்றையடுகின்றனென்புழித் தான்றெரியாக்கருத்தா எழுவாய்வேற்றுமையால்வந்தது. தேவதத்தனற் சோறுபெறப்பட்டதென்புழித் தான்றெரிகருத்தா மூன்றும்வேற்றுமையால்வந்தது. தேவதத்தனுடைய சொல்லென்புழித் தான்றெரிகருத்தா ஆறும்வேற்றுமையால்வந்தது. சாத்தன் கொற்றனையஞ்சுவித்தானென்புழிக் காரணக்கருத்தா எழுவாய்வேற்றுமையால்வந்தது. நன்மை தானே வெளிப்படும் விழுமியோர்ப்க்கலென்புழிக் கருமக்கருத்தா எழுவாய்வேற்றுமையால்வந்தது. விழுமியோர் நன்மைசெய்வரென்புழித் தலைமைக்கருத்தா எழுவாய்வேற்றுமையால் வந்தது. இவையற்றதுக்கு மூன்றும் வேற்றுமையும் ஆறும்வேற்றுமையும் ஏற்பித்துக்கொள்க. சோறு தேவதத்தனுடையப்பட்டதென்புழித் தான்றெரியாக்கருமம் எழுவாய்வேற்றுமையால் வந்தது. சாத்தனோடு எதிரிட்டானென்புழிக் கருமக்காரகம் மூன்றும்வேற்றுமையால்வந்தது. நான்கையறிவித்தான் எனக் கருமக்காரகம் இரண்டாம்வேற்றுமையால்வந்தது. சாத்தனுக்கு உரிமைசொன்னானெனக் கருமக்காரகம் ஆறும் வேற்றுமையால்வந்தது. செய்க்கு நீர்ப்பாய்ச்சினானெனக் கருமக்காரகம் நான்காம்வேற்றுமையால்வந்தது. கோடாலியான் மரத்

தொகைப்படலம்.

தைவெட்டினென்புழிக் கரணக்காரகம் மூன்றும்வேற்றுமையால்வந்தது. நன்மையினின்று பிழைத்தானென்புழிக் கரணக்காரகம் ஐந்தாம்வேற்றுமையால்வந்தது. செவியினுக்குக்கேட்கலாமென்புழிக் கரணக்காரகம் ஆறும்வேற்றுமையால்வந்தது. பொன்னேடு வெள்ளியிட்டது என்புழிக்கோளிக்காரகம் மூன்றும்வேற்றுமையால்வந்தது. சாத்தனுக்குக் கொடுத்தானென்புழிக் கோளிக்காரகம் நாலாம்வேற்றுமையால்வந்தது. ஆறும் வேற்றுமையில் வருங்கோளிக்காரகம் வடமொழியில்லாததில்லை. மரத்தினின்றும் விழுந்தானென்புழி அவதிக்காரகம் ஐந்தாம்வேற்றுமையால் வந்தது. எள்ளிலெண்ணெய் நின்றதென்புழி ஆதாரக்காரகம் ஏழாம் வேற்றுமையால்வந்தது. * (சு)

உபகாரகப்படலம் முற்றும்.

தொகைப்படலம்.

நாமங்களிற்பொருள்தும்பொருணற்றொகையத்தொகைக்கட்டாமங்கழியுமுன் சாற்றியவேற்றுமை வேற்றுமையைச் சேமங்கொள்சார்பாக வெய்தியசொல்லுஞ் சிலவிடத்துப் போமங்கதன்பொரு டன்னையெல்லார்க்கும் பொருட்படுததே.

(இ - ள்.) ஒருபொருளை விளக்கிற்கும் பெயர்ச்சொற்கள் திரண்டுசொல்லாயும் பலசொல்லாயும் பொருத்திய பொருளால் ஒருசொல்லாய்த் தொகும். அவ்வாறுதொகுபிடத்து வேற்றுமை யுழிந்தும் ஒரோவிடத்தவேற்றுமையும் வேற்றுமையைச்சார்வாகியசொற்களும்புழிந்தன தொகும், தொகையெனினு சமாச்சமேனி னொமொக்கும், வேற்றுமையும் வேற்றுமையைச்சார்வாகியசொற்

* வேற்றுமைமயக்கம் வகைகூற்றபாலதன்று. "யாத ஹருயிற் கூறிற் றுயினும் - பொருள்சென் மருங்கின் வேற்றுமை சாரும்" என்றா முனிவரர் மூவரும், "ஒன்று மூன்றுகான் காறெனு முரு பொரு" என்க கூறப்புகுந்த பின்னாலாரும் "மாறுபட சிற்றல் வரம டிலே யென்ப" என்கே முடித்தனர்.

களுமழிதற்குக்காரணம் அவை அத்தொகைச்சொல்லின் பொருளை விளக்குதற்பொருட்டு உச்சரிக்கப்படுதலால் அவையழிந்தவிடத்தம் பொருளை விளக்கி நின்றற்காகும்—எ-று. வரலாறு;—மார்த்திதிகள் மார்த்தித்திங்களென எழுவாய் வேற்றுமையிலும், குடியைத்தாங்கி குடிதாங்கியென இரண்டாம்வேற்றுமையிலும், தாயொடுநால்வர் தாய்கால்வரென மூன்றாம்வேற்றுமையிலும், மரக்கலத்துக்குக்கல்ல மரக்கலக்கல்ல மழையின்பொருட்டுக்குடைமழைக்குடைகுண்டலத்தின்பொருட்டுப்பொன் குண்டலப்பொன் குதளைப்பொருட்டுச்சம்மட்டி குதளைச்சம்மட்டி யானைப்பொருட்டுத்தோட்டி யானைத்தோட்டி மாடத்தின்பொருட்டு ஓடு மாடவேடு முயற்பொருட்டுவலை முயல்வலையென நாலாம்வேற்றுமையிலும், ஆட்டினின்று கறந்தபால் ஆட்டுப்பாலென்பதுபோல ஏருமைப்பால் யானைமதம் பூநாற்றம் கடலயிழ்து வாய்ச்சொல் எண்ணெய்யென ஐந்தாம்வேற்றுமையிலும், கொற்றலுடையமகன் கொற்றன்மகனென்பதுபோலச் சாத்தன்வீடு களக்கோல் மாங்காய் மரப்பனை ஊர்ப்பொதுவென ஆறாம்வேற்றுமையிலும், ஊரின் கட்டுருவி ஊர்க்குருவியென்பதுபோல நீர்க்காக்கை கடற்பன்றி மலைக்குறவன் என ஏழாம்வேற்றுமையிலும்வரும், விளிவேற்றுமையிற் சொற்றொகுக்கு முடிதலில்லை. கரும்பினுடையவேலி மாடத்தினுடையவோடு என நாலாம்வேற்றுமை ஆறாம்வேற்றுமை யாகவும் ஏருமையினுடையபால் யானையினுடையமதமென ஐந்தாம்வேற்றுமை ஆறாம்வேற்றுமையாகவுந் தொகுத்தாலுங்குறமில்லை. இனி வேற்றுமைச்சார்வாகிய சொற்களுமழிந்து தொகுமாறு;—தயிரினற்குழைத்தசோறு தயிர்ச்சோறு, மருந்துகளாலாடப்பட்டவெண்ணெய் மருத்தெண்ணெய், சங்கரனுக்கு மகனுயள்ள சாத்தன் சங்கரன்சாத்தன் எனவரும். இனி இடைச்சொலழிதொகையென்பதும் ஒன்றுண்டு. அல்காமாறு;—ஒருப்பைப்பாலாற்கொள்ளப்பட்ட நெய் இருப்பைநெய், பாண்டிநாட்டுக்கடலின்கலா பாண்டிக்கலா எனவரும். இதனை வடமொழிப்புலவர் மத்திமபதலோபசமாசமென வழங்குவர். (௧)

தற்புருடன்பல நெற்கன்மதாரயந் தாங்கியசீர்
 நற்றுவிசுத்தொகை நாவார்துவந்நுவ நல்லதெய்வச
 சொற்பபன்மாந்தர்க ளவ்வியபாவ மிதென்றுதொன்மை
 கற்பகமாப்பகர் தார்தொகையாறுந் கனங்குழையே.

(இ-ள்.) தற்புருடச்சமாசமும் பலநெற்சமாசமும் கன்மதாரம
 சமும் துவிசுசமாசமும் துவந்துவசமாசமும் அவ்வியசமாச
 மன்று தொகைப்படுத்துச்சொல்லுவர் வடமொழிப்புலவர்
 பலநெற்சமாசமென்பது பலவென்னும்பொருளைப் பயக்கி
 னு எனும் வடமொழியும் நெல்வென்னும் பொருளைப்பயக்கி
 னீரியென்னும் வடமொழியுள் கேர்ந்த பகுவீரியென்னு
 ள்சமாம். பலநெல்லென்னும் பகுவீரியென்னும் ஒக்கும். (உ)

ழவாய்முதலெழு வேற்றுமையோடு மெழுகுதடையில
 ழுவாதநடுநொட்ட டாநதற்புருடன் வளர்துவிசு
 ழுவாரந்தவெண்மொழி முன்னாய்வருந் தத்திகப்பொருண்மேற்
 ழவாரொருமையொப்புப்பன்மையொப்புக்குறியிரண்டே.

(இ-ள்.) தற்புருடத்தொகையானது எழுவாய் முதலாக எழு
 மறுமையோடும் தடையில் நிகழாநின்ற நன்னொடுங்குட எட
 கைப்படிமம். துவிசுத்தொகையானது எனமுன்னாய்வருந் தத்
 தப்பொருண்மேல் கருமையொப்புத்துவிசும் பன்மையொப்புத்
 துமுனை இரண்டு குறியினைபுடைத்து அவை எழுவாய் வேற்
 ழுமத்தற்புருடமும் இரண்டாம்வேற்றுமைத்தற்புருடமும் முனை
 ம்வேற்றுமைத்தற்புருடமும் நாலாம்வேற்றுமைத்தற்புருடமும்
 நதாமவேற்றுமைத்தற்புருடமும் ஆறாம்வேற்றுமைத்தற்புருட
 மும் ஏழாம்வேற்றுமைத்தற்புருடமும் நன்னுத்தற்புருடமுனை
 ம் ஒருமையொப்புத்துவிசும் பன்மையொப்புத்துவிசும் எனவும்
 மும்—எ-று. வரலாறு;—சூர்சிணுடைய அவர் அரைக்கழஞ்சு,
 சினுடைய கால் காற்காசு, உத்தரிணுடைய கால் காலகம், பசுவி
 னுடையமுன் முன்பகல், ஊரிணுடைய உள்ள உள்ளூர், கையினு
 டையபுறம் புறங்கையெனவரும். இவை முன்பகல் எழுவாய்
 வற்றுமையாதலின் எழுவாய்வேற்றுமைத்தற்புருடநூல் இவ
 ண்ணம் மலைபயத்தாங்கி மலைதாங்கி, ஊலமத்தாவி தற்றளி, தாலி
 ன்பொருட்டியபொன் தாலிப்பொன், குள்ளரினின் அம்பயம் கள்
 ளர்பயம், தாமரையினுடையகிழங்கு தாமரைக்கிழங்கு, ஊரின
 டகுருவி ஊர்க்குருவி என்பன முற்பகல் முனை இரண்டாம்
 மன்றம் நாலாம் ஐந்தாம் ஆறாம் ஏழாம் வேற்றுமையாதலில் அவ்
 ழுவற்றுமைத்தற்புருடமும் நன்னுத்தற்புருடன் வடமொழியி
 ள்லவதிவலை. அஃதாமாது தலைநாவுடையிலும் நன்னுடைய

மாலி - யடையினுடற்றெற்றுமாற்றும்' என்பதனால், நவ்வென்னு
 ஒற்றின்மேல் அகரவயிரேறி நகரமாய்க்கிடந்த சொல் தொண்டின்
 கண்ணுயிர் மெய்வரும்பொழுது நகரவொற்றுழிந்து அகரமாய்க்
 குர், உயிர்வரும்பொழுது நகரவொற்றுப்பின்னாய் அகரமுன்னாய்,
 தெற்றுமாதிரிக்கும். உதாரணம் நநாதன் அநாதன், ந உசிதம்
 அதுசிதம் எனவரும். ஆயிரத்தளி கூடினவிடம் ஆயிரத்தளி பன்
 னிருபடலங்கூடினது பன்னிருபடலம் என்பன ஒருமொழியொ
 புத்தவிசுவகூடெனக், அன்மொழியொப்புத் தவிசுவகூடெனயொ
 னுயிழுக்காது. மூவர்கோக்கள் முக்கோக்கள் என்பது பன்மொ
 யொப்புத் தவிசுவகூடெனக்.

இருமொழிபன்மொழிபின்மொழியெண்ணேடிருமொழி
 மருவும்விதியா நிலக்கணமற்றைச்சகமுன்மொழி
 பரவுந்திகந்தரா ளத்தொகையென்னப் பலநெற்றொண்
 விரியுமொழிவைவேற்றுமொழிப்பொருண்மெல்லிய

(இ-ள்) இருமொழித்தொகையும் பன்மொழித்தொகை
 பின்மொழியெண்டொகையும் இருமொழியெண்டொகையும்
 யாரிலக்கணத்தொகையும் சகமுன்மொழித்தொகையும் திரந்த
 ளத்தொகையெனப்பகுவிசித்தொகை ஏழுவுகைப்படும—எ
 பின்மொழியெண்ணுவது எண்ணினைப் பின்மொழியினுடைய
 இருமொழியெண்ணுவது மூன்மொழியினும் பின்மொழியினு
 ளெண்ணுவருவது. விதியாரிலக்கணத்தொகையாவது தலைமற்
 ளைத் திலக்கணமாகவுடையது. சகமுன்மொழியாவது வடமொ
 ளுத்தடைவில் அகரத்தோடுங்கூடின முப்பத்திரண்டாம் விய
 ளைத்தையும் முப்பத்தமூன்றாம் வியஞ்சனத்தையும் தடை
 ளுணருகவுடையதொருபதமாய் அப்பத்தினைவிகாரத்தோடுங்க
 முப்பத்திரண்டாம் வியஞ்சனத்தையுணருகவுடையதொகையா
 திகந்தராளமாவது பெருந்திசைகளுக்கு நடுவாய்க்கிடந்த கோஷ
 களைக்குறித்தத் தொகுந்தொகையாம். இவைமேலும் யாவொ
 வுமென்றும் யாதொன்றென்றும் வேறாய்க்கிடந்தொருமொ
 குப் பொருளாகுமல்லது தொகுத்தப்பொருட்டு வந்தமொழிகளு
 குப்பொருளாகாவெனக்கொள்க. வரலாறு, —கலவத்தலையினை
 யாதொருமீனாக்குண்டு அம்மீன் சுற்றலையெனவும் கழுத்திலா
 யாவொருவனுக்குண்டு அவன் கழுத்தாடையெனவுஞ் சொல்லத்

இரண்டுமொழியைத்தொகுத்தலால் இருமொழித்தொகை. குரங்கு
 சுகளாடப்பட்ட துறை யாதொருநிலுண்டு அவ்ஹர் குரங்காடுதுறை
 மெய்யெனவும் மயில்களாடப்பட்ட துறை யாதொருநிலுண்டு அவ்ஹர்
 மயிலாடுதுறையெனவும் சொல்வது பன்மொழியைத் தொகுத்த
 லாற் பன்மொழித்தொகை. இன்னொன்று ஒரு சொல்லையுடைய
 தாற்பதுகவி யாதொரு நூலுண்டு அந்நூலின்னாற்பதெனவும்
 இவ்வண்ணம் இனிநாற்பது சார்நாற்பது களவழிநாற்பதெனவும்
 வருவன பின்மொழிகளென்மொழியாதலாற் பின்மொழியென்மொ
 ளாக. இருவராதல் மூவராதலன்றி யாவர் சிலரைக்கருதி இருவர்
 வருவனவும் இவ்வண்ணம் ஐந்தாமெனவும் ஏழெட்டுப்பத்தென
 வருவன இருமொழியும் எண்ணும்நின்றமையால் இருமொழி
 ன்மொழி. தேசங்களிலே தேசங்களிலே பற்றிக்கொள் பற்
 கொடி நிகழ்ச்சின்ற யாதொரு பூசல் தேசாதேசமெனவும் தண்டு
 ராலே தண்டுகளாலே அடித்து நிகழ்ச்சின்றதோர் பூசல் சண்டை
 மெய்யெனவும் வருவன தடுமாற்றத்தை இலக்கணமாகவுடைமை
 விதியாரிலக்கணத்தொகை. இது வடமொழியிலல்லது வாரா
 னக்கொள்க. சகமுன்மொழித்தொகையாவது வடமொழியின்
 பத்திரண்டாம் வியஞ்சனத்தையும் முப்பத்தமுன்றும் வியஞ்
 சனத்தையுமுடைய சொல் முன்னாகப்பெற்ற ஒரு *மெய்ச்சொற்
 றாகத்தொகுவுதாம். அது தொகுமிடத்து முன்னின்றமொழியி
 ண்டாமெழுத்தழிதல்லது. கொகாது. வல்லாறு-முப்பத்திரண்
 டம் வியஞ்சனத்தையும் முப்பத்தமுன்றும் வியஞ்சனத்தையும்
 மெய்சொல்லே முன்னின்றிதுவிநீதி யன்னுஞ்சொல்பெய்தின
 னீ, நீதியோடுங்கூடி நிகழாநின்றன்னயாவன, சுவன் சந்தியா
 ன்க. திகந்தராளத்தொகையாயாறு. தென்றிசைக்குங் கீழ்த்
 திசைக்குநடுவியாதொருதிசை, அத் தென்கிழக்காம். இவ்வண்
 னத்தெனமேற்கு வடமேற்கு வடகழககு என்க களமொள்க.

பன்மொழிப்பண்பு பிறு மொழிப்பண்பு மொழிந்தமைந்த
 மொழிப்பொப்பட்டுமுன் மொழிப்பொப்பும் பிணக்கொன்றிலா
 ன்மொழிநகர்கருத் தயமுன்மொழியும் முணியிவ்வென
 மொழியார் + னம் தாராயமெனின் நாட்டியவையே.

* சுவன்வன் என உயிர் பின்னாகவும் வருதலால் இது நியதியன்று.
 4

(இ-ள்) முன்மொழிப்பண்புத்தொகையும் இருமொழிப்பண்புத்தொகையும் பின்மொழியொப்புத்தொகையும் முன்மொழியொப்புத்தொகையும் முன்மொழிக்கருத்துத்தொகையும் முன்மொழித்துணிவுத்தொகையெனக் கண்மதாரயமாறும்.—எ-று. வரலாறு:- நீலமும் தவே குவணியும் தவேயென நீலக்குவணியாம். கருமையும் தவே பாம்பும் தவே எனக்கரும்பாம்பாம். இவ்வண்ணங் குறுங்கொற்றன் நெடுஞ்சாத்தன் எனப்பண்புமொழி முன்புநிறநலான் முன்மொழிப்பண்புத்தொகையாயிற்று. பண்பெனினும் வசேடணமெனினுமொக்கும். * குறுமையும் தவே எனக் குறுமையாயிற்று. இது பண்புமொழியே முன்னும் பின்னும் நலால் இருமொழிப்பண்புத்தொகை. ஆணியன் மாணிக்கமெனலால் ஆண்மாணிக்கம், பெண்ணியன் அணங்கொத்தலாற் பெண்ணங்கு, இவையொப்புமொழி பின்புநிறநலாற் பின்மொழியொப்புத்தொகை. ஒப்பெனினும் உவமையெனினுமொக்கும். பின்புமொழியொப்புத்தொகையெனினும் பின்மொழியுவமைத்தொகையெனினுமொக்கும். பவளம்போற் செவ்வாய் பவளவாய், அஞ்சனம்போற் கரியகண் அஞ்சனக்கண், இவையொப்புமொழி முன்புநிறநலான் முன்மொழியொப்புத்தொகை. அடையாதென்று கருதப்படுகெடுங்கடை அடையாதெடுங்கடை, இதனிட கருதினமொழி முன்புநிறநலான் முன்மொழிக்கருத்துத்தொகை. மருந்தேயென்று தாயப்பட்டமரம் மருத்துமரம், நஞ்செனத்துணியப்பட்டமரம் நமரம். இவையிற்றிற் துணியத்தொழிமுன்புநிறநலான் முன்மொழித்துணிவுத்தொகையெனப்பட்டது. முன்மொழிக்கருத்துத்தொகையும் முன்மொழித்துணிவுத்தொகைக்கும் வேறுபாடியாதெனக் கருதினதுமாத்கிரமேயன்றித் துணியதுமுள்ளென்று வேறுபடுக.

* குறுமையின் விகாரமே குறுவாதலானும், இருமொழிப்புண்பியின்மையானும், “இருசொல்லும் ஒருபொருளளவாய் இன்னதிதுவென ஒன்றையொன்று பொதுமைக்கி” யெனக்கூறிய ஆசிரியர் சேனாவரையருரைக்கு மாறுபடுதலானும், தொகையென்றொருங்கு நிகழாமையானும், உரையாசிரியர் கூற்றுச்சரியனநெனப்பக்க. கருமையும் தவே செம்மையும் தவேயெனக் கருகுசிவபுள்ளெனவும் சிறுமையும் தவே வெம்மையும் தவேயெனச் சிறுவெம்மையெனவும் வருவனவும் இன்னபிறவும் தூலாசிரியர்கருத்தென்க.

தொகைப்படலம்

நகக

துணிந்தபொழுது முன்மொழித்துணிவுத்தொகையாம்; துணியா தே கருத்துமாத்திரமாய்பொழுது முன்மொழிக்கருத்துத்தொகையாம். ஆகையாற் பலபடிக்கும் ஒத்திருக்குந்தொகையும் உள்வா மென்றறிக.

முன்மொழியவ்வியஞ்சேர்தொகைபேர் முன்மொழித்தொகையே சொன்மொழியவ்விய பாவமருவுந் துவந்துவழும் வன்மொழியாமித ரேதரம்வாயந்த சமரகாரமா நன்மொழியானுரைத் தாரகள் சமாச நறுதுதலே.

(இ-ள்.) முன்மொழி *அவ்வியத்தொகையும் பெயர்முன் மொழித்தொகையும் என்று அவ்வியபாவமிரண்டுவகைப்படும். இதரே கரத்தொகையும் சமரகாரத்தொகையும் என்று துவந்துவாயிரண்டு வகைப்படும்.—எ-று. சமாசமென்பது வடமொழியின் முப்பத்தி ரண்டாம் வியஞ்சனத்தோடு கூடி நிற்கும் சொல்லென்ககொள்க. வரலாறு;—கும்பத்தருகு நிகழ்சின்றது. உபகும்பமாம். இதுந்கண் உபவென்னுமவ்வியம் முன்புநின்று கும்பமென்னும்பெயர் பின்பு நின்றலான் முன்மொழியவ்வியத்தொகையாயிற்று. சாகத்தினுடைய பிரதி† சாகப்பிரதியாம். பிரதியென்னஞ்சொல் அவ்வியம், சாக மென்பதுபெயர். அவ்வியம் பின்புநின்று பெயர் முன்புநின்றலாற் பெயர்முன்மொழித்தொகையாயிற்று. வடமொழியில் அவ்வியச் சொல் தமிழினிடையசொல்லெனவமைக்க, இடைச்சொல்லாவன காரகபதவேற்றுமையானும் கிரியாபதவேற்றுமையானும் விதற்பிக் கப்படாதே ஐ ஆல் என்றும், மன் இசின் என்றும் மற்று ஆங்கு ஒருங்கென்றும் இவைமுதலாக வருவன. துவந்துவழும் வன்மொழியாமிதரேதரம்வாயந்த சமரகாரமா என்பது, கபிலபரணர் தக் களிலே வாதுசெய்தாராகசென இயைபுதோற்றிநின்றமையால் இதரேதரத்தொகையாயிற்று, உவாவுப்பதினான்கும் உவாப்பதி னான்கு, நெய்யுமெண்ணெயும் நெய்யெண்ணெய், நாளும்பக்கமும் நாட்பக்கம் என்றிப்படி வருவனவெல்லாம் சமரகாரத்தொகையாம். இவையெல்லாம் வடமொழியிறகண்டு கொள்ள.

* அவ்வியமென்னும்வடமொழிச்சிதைவு.
† சாப்பிரதியெனவும் வழங்கும்.

வேற்றுமைபுமை வினைபண்புவமையொ டன்மொழியென் றுற்றுந்தொகைசெந் தயினர்களாமென்பராயந்தபண்பிற் றேற்றுமளவு வடிவுநிறஞ்சுவை சொல்பிறவு மேற்றுமிருபல் ளளவுநிறைபெண் பெயரும்மையே.

(இ-ள்.) வேற்றுமைத்தொகையும் உம்மைத்தொகையும் வினைத் தொகையும் பண்புத்தொகையும் உவமைத்தொகையும் அன்மொழித்தொகையெனத் தொகை ஆறுவகைப்படுத்திச் சொல்லுவர் ஒருசார் தமிழ்ப்புலவர். அவையாறிலும் பண்புத்தொகை தொகு மிடத்து அளவுப்பண்புத்தொகையும் வடிவுப்பண்புத்தொகையும் நிறப்பண்புத்தொகையும் சுவைப்பண்புத்தொகையும் பிறவாற்றினுமாய்த் தொகும். உம்மைத்தொகை தெ குமிடத்து இருபெயர்த்தொகையும் பலபெயர்த்தொகையும் அளவுப்பெயர்த்தொகையும் நிறைப்பெயர்த்தொகையும் எண்ணின்பெயர்த்தொகையும் எண்ணியற்பெயர்த்தொகையுமாய்தொகும்.—எ-று. எண்ணெனுஞ்சொல் லை இருகாலாகச் சொல்லவேண்டியதென்னில், எண்ணியற்பெ யரென்று எண்ணின்கணின்றபெயரைக் குறித்ததொன்றும் எண் ணின்பெயரென்று எண்ணையே குறித்ததொன்றுமாக இரண்டாத வினென்க. வரலாறு;- சாத்தனூட்டயமகன் சாத்தன்மகன், தா யொடுகால்வர் தாய்கால்வர் என வேற்றுமையழிந்துதொக்கவாறு. பண்ணுங்கோணிகையும் பண்கோணகையென உம்மைத்தொகை வந்தவாறு. இவ்வண்ணம் செம்புதரா, பயறுதுவரை என உம்மை யழிந்து இருபெயர்த்தொகை வந்தவாறு. எண்ணெயமஞ்சள் வெற்றிலை, கடுகெல்லிதானி, சுக்குள்ளுகுடிப்பிலி எனப் பலபெ யர்த்தொகை வந்தவாறு. தூணியும்பதக்கும் தூணிப்பதக்கு என அளவுப்பெயர்த்தொகை வந்தவாறு. நடுவு ஏகாரமாகிக் கலனே தூணியெனவுமமையும். கழஞ்சேகால். ஒன்றேகாற்பலம் என நிறைப்பெயர்த்தொகை வந்தவாறு. பததும் மூன்றும் பதின்மூ ன்று, ஆயிரமும் எட்டும் ஆயிரத்தெட்டு என எண்ணின்பெயர்த் தொகை வந்தவாறு. முப்பதினமரும் மூவரும் முப்பத்துமூவர், நூற்றுமரும் ஐவரும் நூற்றைவர் என எண்ணியற்பெயர்த்தொகை வந்தவாறு. இனி வினைத்தொகைவருமாறு;-கொல்லும்யானை கொல் யானை வெல்லும்படை வெல்படை எனவரும். ஓசுக்குநிலை ஆசின

தொகைப்படலம்.

சக

கூத்து ரூரங்கு இவற்றைக் காலங்குறித்து * வேறுபடுக்க, பண்புத் தொகை வருமாறு:- நெடியானுயிவளே கொந்தியுயிவளே என நெடுங்கொந்தியாம். இவ்வண்ணம் குறுஞ்சாத்தன் நெடுங்கடல் என அளவுப் பண்புத்தொகை வந்தவாறு. வட்டமுமதவே பல ஹகயுமதுவேயெனின் வட்டப்பலகை. இவ்வண்ணம் சதுரங்கப் பலகை சுளகுநிலம் என வடிவுப்பண்புத்தொகை வந்தவாறு. புளிம் பருத்தி உவரித்தணைனர் எனச் சுவைப்பண்புத்தொகை வந்தவாறு. பிறவுமென்றதனால் வெநநீர் தணைனர் இன்றமிழ் நறும்பூ துண்ணால் பருதால் மெல்லிலை நல்லாடை என வருவனவுங் கொள்க. இனி உவமைத்தொகை வருமாறு:- பவளம்போன்றவாய் பவள வரய், மழைபோன்ற வண்கை மழைவண்கை, முத்தப்போன்ற முறுவல் முத்துமுறுவல் எனக்கொள்க. இன் அன்மொழித்தொகை வருமாறு:- அன்மொழித்தொகையாவது இரண்டு சொல்லும் பல சொல்லுந் தொக்கக்காற் சொற்களை நோக்காதே பொருள் வேறொருமொழியை நோக்குவது; அது வருமிடத்து யாவன் அவனை ன்றும் யாது அவனைன்றும் இன்னப்பிறவுங் கூறுதல் காண்க. கழுத இன்கண்ணாடை யாவனுக்குண்டு அவன் சுழுசதாடையாம், நல்லையின்கட்கல்யாணதொன்றினுக்குண்டு அது கற்றையாம். (எ)

அன்மொழிநற்றொகையிற்றொருமபோதும் லாவிடத்து நன்மொழிப்பின்பு நடுவுங்கெடுநன் கொடுராவிடத்து முன்மொழியீறு கெடும்பன்மையாகுமுரட்பொருள்கோள் பின்மொழிமுற்சொற் பிறிதொர்மொழியொடிருமொழியீறு.

(இ-ள்.) அன்மொழித்தொகையின்கண்ணும் அல்லாத தொகைகளிலும் பின்மொழிகளும் நடுவின்மொழிகளஞ்சிதைகையுமுண்டு. ஒருவிடத்துத் தொகையின்முன்புநின்றசொல்லின் நற்றிலொற்றுச்சிதைகையுமுண்டு. அச்சொற்பன்மைப்பொருளைவிளக்கி நிற்றலுமுண்டு. இனிப் பொருள்கொள்ளுமிடத்துப் பின்மொழியிலாதல் முன்மொழியிலாதல் வேற்றுமொழியிலாதல் இருமொழியிலு

* “வேறுபடுக்கவேண்டா” என்பதனாபாடம். ஆசிரியர் தொழ்காப்பியர் “வினையின்றொகுதி காலத்தியலும்” என்றமையானும், பின்னாலாரும் “காலங்குநந்தபெயரெச்சம்நீனத்தொகை” என்றமையானும், காலம்விநிந்தழித்தொகையிளமையானும், எதிர்காலப் பெயரெச்சம் வேறின்மையானும் அஃதுரையன்றென மறுக்க

மாதல் பொருள்சிறக்கும்.—எ-று. வரலாறு;- கடுகாய்-கடு எனவும், இவ்வண்ணம் தான்தி நெல்லி எனவும் வருவன பின்மொழிச் சிதைவு. தாமரை பருத்தி எள்ளு கொள்ளு என வருவனவும் அது. பின்மொழியழிந்தபொழுதும் அழியாதபோதைப்பொருள் பயக்கும். கவிழ்ப்புககுந்தும்பை கவிழ்தும்பை, வெளுக்கப்பூக்குந்தாமரை வெண்டாமரை, சிவக்கப்பூக்குந்தாமரை செந்தாமரை, கொம்மட்டி போலக்காய்க்குமாதனை கொம்மட்டிமாதனை, வேரிற்பழுக்கும்பலா வேர்ப்பலா என்பன இடைமொழிச்சிதைவு. சிவக்கத்தோய்ந்த விளிம்பினையுடையகூடை செவ்வளிம்பன் என்பது இடைச்சொல் லங் கடைச்சொல்லுமழிந்துதொக்கது. சோழன்கோன் சோழ கோனென்பது முன்மொழியீற்றுச்சிதைவு. பட்டாக்கள்தெருவு, னட்டார்வாய்க்கால், ஆயிரத்தளியர் வாசலென்பனவற்றில் முன்மொழியீறு பன்மைப்பொருளைவிளக்கிநின்றது. மாங்காய் பலாப்பழ மென்பன பின்மொழிச் சிறப்புத்தொகை. மழைக்கொடை மருத்தெண்ணெய் என்பனவும் அது. அரைப்பலம் என்றார் புதங்கையென்பன முன்மொழிச்சிறப்புத்தொகை. கற்றலை கழுத்தாடையென்பன அன்மொழிப்பொருட்சிறப்புத்தொகை. சோழபாண்டியரென்பது இருமொழிப்பொருட்சிறப்புத்தொகை. இனிக்கிடப்புத்தொகையும் மாறின்தொகையும் நித்தத்தொகையும் அழிதொகையும் அழியாத்தொகையுமெனக் கூறுபடுப்பொருமுளர். அவையாமாறு;- மாங்காய் பலாக்காயென முன்மொழியும் பின்மொழியும் மாறாடாதே கிடப்பிலே நின்று தொக்கமையாற்சிடப்புத்தொகை. முன்றில் வாயிலென முன்மொழிபின்னாய்ப் பின்மொழிமுன்னாய மாறாடிவந்தமையான் மாறாடிதொகை. செப்போதது குறுமரைக்ருங்காக்கையென ஏகாந்தித்துக்கிடத்தலால் நித்தத்தொகை. சாத்தன்மகன் எண்ணெய் ஒருமைப்பாலென வேற்றுமையழிந்து தொகுவன அழிதொகை. கழுத்திலாடை பொதுமபிறநேனென வேற்றுமையழியாதுதொகுவன அழியாத்தொகை. முன்பொரு சூத்திரத்தின்கண் நடுவுநின்ற வேற்றுமையைச்சார்ந்தசொல்லும் அழியுமென்ச்சொல்லிப்போன சூத்திரத்தினும் நடுவுநின்ற சொல்லழியுமென்று சொன்னாராதலிற் கூறியதுகூறலென்றுங் குற்றமுண்டோ வெனில் அற்றன்று. முன்பிற்போனசூத்திரத்திற் காரகபதவேற்றுமையும் அதனைச்சார்ந்தசொல்லுமே அழிவன. இதனாற் காரகபதவேற்றுமையுங் கிரியாபதவேற்றுமையும் முற்சாரவுபதமும் அந்தமுந் துவாந்தமுஞ் சந்திராந்தமும் அழிந்து தொகப்பெறும்.

(அ)

தொகைப்படலம் முற்றும்.

தத்தி தப்படலம்.

அன்னியனின் னிகளையன்வானவதி யமமிதரம்
வன்னுவகரதகொடாளுளனமானக இதிமற்றுந்
துன்னியசீரத்தத திதத்தன்பிரத்தியஞ் சுவென்பது
மன்னுமரபு பிழையாமலெங்கும் வரப்பெறுமே.

(இ-ள்.) அன் னுபன் னான் இசன் ஏயன் வான் வதி அம்
இ வன் உ அ ஆன் ஆளன் மான் அசன் முதலிய பிரத்தியங்களுள்
சு என்பதால் தத்திதப்பிரத்தியங்களாம்.—எ-று. மன்னுமரபு பிழை
யாமலென்றதனால் வேற்றுமைச்சுப்போலச் ச எங்கும் பிழியப்பெறு
மென்கு. (க)
உண்ணுமிதனு லுரைக்குமிதனை யுடையனிது
பண்ணுமிதனைப் பயிலுமிதிற்பயன் கொள்ளுமிதனை
லெண்ணுமிதனை யிதனுக்குநாயக னீங்கிருக்கும்
நண்ணுமிதனை யிதையொக்குமிங்குள னன்னயத்தே
மகனிவனுக்கிவ னுந்கிரதவாத்தக தினனிவனைத்
தகவியதேவ னெனும்யாவெனென்றுநம் மத்திதங்க
னிநமும்பிறபொரு ளின்கண்ணுநிற்கு நினைந்தவற்றை
புகண்மளிதெய்வப் புலவாக்குமபொச்சு மடக்கரிதே.

(இ-ள்.) தத்திதப்பிரத்தியங்கணிசமுட்பதது இராலுண
வனயாவென்பது முதலாக இவனைத்தெய்வமாகக்கொள்வா
யாவென்பதீழுகக்கூறப்பட்டபொருள்களிலும் இவைபோல
பிறபொருளின்கண்ணுநிகழும், அவையிற்றைக்கூறறறுத்தப பொ
சமடக்குதல எண்ணிற்றந்தகிரந்தநாற்சொன்னமுடிக்கணந் தெய்வ
புலவாக்குமரிதாம்.—எ-று. அரிதாவதற் சக்காரணம் இலக்கி
தைப்பார்த்திலக்கண் றுகொன்னமையினென்க. அவையிற்றி
உகாரணமவருமாறு, வகையினுண்பான் வகையன். ஞகரம் ஆய
மாயவகைஞன் என்றமாம். வேதத்தையுடையபான் வேதியன். இ
அம்மென்னுங்கடைச்சொற்குறைந்தது. கொந்தத்தையுடையா

* பிரத்தியயமென்னும்வட சமாழிச்சிதைவு.

கொந்தவன். இதில் ஈறழிந்தது. மருந்தைப்பண்ணுவான் மருத்
துவன். மெல்லொற்று வல்லொற்றாயிற்று. கூத்துப்பயிலுவான்
கூத்தன் வல்லினுறையன்கொள்வான் வல்லிசோதி—த்தையெண்ணு
வான் சோதிடவன். அதிதிமகன் ஆதித்தியன், இதில் கடைகுறைந
து நடுவே தகரவொற்றுகமமாய் முதற்கண் அகரம் விருத்தியா
னது. திதிமகன் தைத்தியன், விதைமகன் வைதேயன். வயின்
தேயனெனவும்வரும். கங்கைபுத்திரன் காங்கேயன். சிபிவருக்
கத்தான் செம்பிபன். இதில் நடுவே மகரவொற்றுகமமாய் முதற்
கணிகரங்குணமானது. குருவருக்கத்தான் கௌரவன். இதில்
முதற்கணுகரம் விருத்தியானது. புத்தனைத்தெய்வமாயுடையான்
பெளத்தன். இது சுப்பிரத்தியத்தால் முதல்விருத்திபெற்றது. சிவ
னைத்தெய்வமாகவுடையான் சைவன். பசுபதியைத் தெய்வமாக
வுடையான் பாசுபதன். ஆதியென்றதொற் பிரபொருள்களின்கண்
ணிகமுமாறு; பூனைக்காலையொப்பங்காய்ப்பது பூனைக்கால். குலத்தி
னுள் விழுய்யான் குலினன். சிங்களவன்பேசுவது சிங்களம், வரி
கன்பேசுவது வடுகு, துளுவன்பேசுவது துளுவு, வியாகரணமோது
வான் வையாகரணன். துவாரத்தினிற்பான் தெளகாரிகன். குணத்
தை நன்றாகவுடையான் குணவான் குணவதி. மதியை நன்றாக
வுடையான் மதிமான். கள்ளத்தையுடையான் கள்ளன். இவன்
நன்மை கள்ளமெனினும் அமையும். குங்குமத்தாலுட்பட்டது
கௌங்குமம். இருடிசம்பந்தமானது ஆரிடம். இதல் இருவினுக்கா
ரென்னுமாதேசமாசி இதரம் உலோபமானது. பார்ப்பானுற்செயற்
படுவது பார்ப்பு. இவ்வண்ணம் கொல்லி தச்சு எனமுடியும். சொற்
கொன்றையொன்று காதலித்துக்கிடத்தலால் இவற்றினின்றே
கொல்லன் தச்சென முடிந்ததெனினும்மையும். இனிப்பிரத்தி
யங்களான்முடியுமாறு—* அம்பு என்பது நீர், பங்கமென்பது சேறு,
இவற்றுட்டோன்றியது அம்புசம் பங்கசம் எனவரும் குறிப்புச்சொற்
களும்வினைச்சொற்களும் பிறவும் ஒருபெயர்ச்சொல் தமமேலேறிய
பிரத்தியத்தையுடையவாய் வேறுபொருள் பயந்துநிற்பின் அவை
தத்திதப்பெயர்களைன்றிந்து உலகிற்கொப்ப முடிக்க. (76)

* அம்பு, பங்கம் என்பன தனிப்பிரத்தியங்களன்றாதலின் மே
லெடுத்தக்காட்டுத் தவறென்க. அறுசன், தத்துவம், உபகாரம்,
பிரஞ்ஞை, சங்கரன்முதலிய பதங்களே தக்க உதாரணங்களாம்.

தத்திதப்படலம்.

சடு

மையம்பு துவுசம் வல்லளவாதி குணக்குறிப்பில்
வையம்வலிநெடு வாதிபிள்ளைமன்கள் னுன்னவன்னு
மையமவனவள் மிம்முதலாகுந் திரப்பியத்திற்
பையமதிக்க வுலகத்தவர்க்குப் பயன்படவே.

(இ-ள்.) மை அம் பு து வு சம் வல் அளவு என்னுயிவைமுத
லாகிய பிரத்தியங்கள் வலி நெடு என்னுஞ்சொன்முதலாகிய பிர
கிருதிசுணத்தின்பின் குணக்குறிப்பை விளக்குதற்பொருட்டுவரும்.
மன்கள் ஆன் அன் வன் ஆன் ஐ அம் அவன் அவள் மி முந்லாகிய
பிரத்தியங்கள் *திரப்பியமென்னும் பொருள்களை விளக்குதற்பொ
ருட்டுவரும், இவையாக்கும்பொழுது உலகத்தார்க்கொத்தப் பயன்
புணரவேயாக்குக—எ-று. வலிநெடுமுதலாகிய பிரகிருதிசுணமா
வது வலி நெடு குறுகரு பசுவென நெடு இள தன் வெம் அரி எளி
பெருசிறுபரு நெர்மலி என இவைமுதலாகவரும். உதாரணம் வரு
மாறு;- மை, வலிமை நெடுமை குறுமை, அம், நீளம், இடில் நெடு
டென்ன, ஆதேசமாயிற்று. பு, அலிப்பு மெலிப்பு. து, வலி து மெ
லிது, வு, வலிவு மெலிவு. கம் குறுக்கம். வல், இளவல். அளவு, தன்
ணளவு. பிறவுமன்ன. இவ்விவசங்கணத்தாற் திரப்பியப்பிரத்தியங்
கள் விளங்கி முடியுமாறு;-குறுமன் கருமன் எனவும் சிறுக்கன் என
வும் அரியான் எளியான் எனவும் கரியன் குறியன் எனவும் புலவன்
சிறுவன் எனவும் செய்யான் கரியான் எனவும் வெள்ளை பச்சை என
வும் புறம் அகம் எனவும் கரியவன் குறியவன் எனவுங்கரியவன் குறி
யவன் எனவும் கருமி குறுமி எனவுங்கொள்க. (ச)

அச்சியொடாட்டி யனியரத்தியத்தி தியரொள்ளி
இச்சியா தியும் பெண்ணைத்தெளிவா மெழில்வடநான்
மெச்சியவாகாராத் தத்தினுமூர்ப்பின்னு மிக்கவையாம
நகசியவீகாரந் தானே குறுகு நறுநுகவே.

* பருப்பதம் காப்பியம் காந்தர்ப்பம் சருப்பதோபத்திரம் என
றறொடசகத்தனவொப்பத் திரவியமென்னும் வடமொழி தமிழிற்
கிரப்பியமென்த்சிரிந்தது. இசனை மெல் அலங்காராதிகாரத்தின்
வரும் "கிரப்பியஞ்சாதி தொழில் குணம்" என்னும் பத்தாளது
கட்டளைக்கலித்தறையானுமுணர்க.

(இ-ள்.) அச்சி ஆட்டி அணி ஆத்தி அத்தி தி ஆள் ஆள் இ இச் சி சி முதலாகிய பிரத்தியங்கள் பெண்மையை விளக்கும் பிரத்தியங்களாம். பெண்ணைக்குறித்தபொழுது எல்லாச் சொற்களின் மரபும் பிழையாமற் சொல்லக்கொள்க. எல்லாச் சொல்லுமாவன சாதியைச் சொன்ன சொல்லுங் குணத்தைச் சொன்ன சொல்லுங் கிரியையைச் சொன்ன சொல்லுந் திரப்பியத்தைச் சொன்ன சொல்லுமெனவே அடங்கும். வடநூலிற் பெண்ணைக்குறித்துவந்த ஆகாராந்தச் சொற்களின் பின்னும் ஊரைச்சொல்லுஞ் சொற்களின் பின்னும் ஐகாரம்வரும். ஈகாராந்தம் தானே குறுகும்.— ஏ - று - வரலாறு;-பறையெண்ணுஞ் சாதிய்சொல் அக்குலத்தள்ளாளென்னும் பெண்மைப் பொருண்மேல் அச்சியென்ற பிரத்தியம் பெற்றுப் பறையச்சியெனவரும். இவ்வண்ணம், வெள்ளாட்டி தம்மாட்டி எனவும் பார்ப்பனி வண்ணத்தி டட்டிவத்தி கைக்குளத்தி குறத்தி ஒருத்தி நல்லாள் தீயாள் நல்லள் தீயள் சாத்தி கொற்றி கள்ளிச்சி பேய்ச்சி எனவும் வரும். பிறவுமன்ன, வனிதா தாரா உமர மாலா சாலா என வடநூலில் ஆகாராந்தமாய்ப் பெண்ணைக்குறித்துக் கிடந்தசொற்கள் தமிழில் ஐகாராந்தமாய் வனிதை தாரை உமை மாலே சாலே என முடியும். தேவதை கலை சீதை என வருவனவும் அது. நாகபட்டினம் தஞ்சாவூர் உறையூர் எனக்கிடந்த ஊர்ப் பெயர்ச் சொற்கள் கடை குறைந்து நாகை தஞ்சை உறந்தை என ஐகாரத்தான் முடியும். வடநூலிற் பெண்பாலேக்குறித்தநதி குமரி என்னும் ஈகாராந்தச் சொற்கள் நதி குமரி எனக் குறுகும்.

முந்தியவர்க்கங்க ளேந்தினுமுன்னொன்றின் மூன்றடங்கும் பந்தியிற்றெய்வ மொழிமுதலியவ்வேற் பகருமிய்யாம் வந்திடும் லவ்விற் குசரமுமாகும் வரில்கரம் அந்தவிரண்டொ டகரமுமாமென்ப ராயிழையே.

(இ-ள்.) கசடதப என்பவற்று ஒவ்வொன்றையே கிடப்பினும் உரப்பியும் எடுத்துக் கனைத்தும் மூக்கினும் ஐந்துவிதமாகச் சொல்லப்படுகின்ற ஐந்து வருக்கங்களினும் முன்படையக் கிடப்பி

* இஃது சிப்பிரத்தியத்தான் முடிந்ததொர் தத்திதம். அச்சிப் பிரத்தியத்திற் குதாரணம், வேட்டுவச்சி, தூருவச்சி, அம்பட்டச்சி, ஆரியச்சிமுதலிய பிறமொழிகளாம்.

தத்திதப்படலம்.

சுள்

ஹம் சொல்லப்படுகின்ற ஒன்றின்கண்ணே அதன் பின்னே
 சின்ற மூன்றெழுத்தும் அடங்கும். இஃது துடிதசமென்னும் விகார
 ரமெனக் கொள்க. யவ்வென்னுமெழுத்தை முதலாகவுடைய வட
 மொழியின்முன் இகரம் வரப்பெறும்; லவ்வென்னுமெழுத்தை முத
 லாகவுடைய வடமொழியின்முன் இகரமும் உகரமும் வரப்பெறும்;
 ரவ்வென்னுமெழுத்தை முதலாகவுடைய வடமொழியின் முன்
 அகர இகர உகரங்கள் முன்றும் வரப்பெறும். —எ-று. இவையெல்ல
 லாம் ஆகமென்னும் விகாரமெனக்கொள்க. இவையிற்றைத்
 தத்திதப்படலத்து ஒத்தவேண்டியதென்னென்பெனின் இவையுந்தத்
 திதப்பிரத்தியத்தான முடிக்கயிரூலென்க. வரலாறு:—சந்தமென்
 னுஞ்சொல் கவ்வருகத்தது மூன்றாவதற்கு முதலாதேசமாயும் தவ
 வ்ருகத்தது நாலாவதற்கு முதலாதேசமாயும் அம்மென்னுந் தத்தி
 தப்பிரத்தியத்தான முடிந்தது. இது வேறொருபொருளுமேலாம்
 முடிந்ததன்று. தன்பொருளிலே முடிந்தது. வடமொழியுடைய
 யானும் தன்பிரத்தியத்திலே சுப்பிரத்தியத்தான நலமே நிவநாய
 தென்று முடிக்கும். இப்படியே கடகம் சகலாம் சலம் மாடகம்
 ஆடகம் தானம் தளம் பாணம் பணம் பசவானு எனவரும். இயக்
 கர் எனவும் இலங்கை உலோகம் எனவும் அரங்கம் இராவணன்
 உரோமம் எனவும் வரும். (சு)

முதலொரு நிரட்டிற்கு முப்பத்தொன்றாய்திழைந் முன்பினிச்
 திதமிக்கவைந்தாமெய் யாகுந்தணியே யிதனயற்குப்
 பதமிக்கசுவரு மெண்ணானகுசுவவாமுப் பானுறுமுன்
 மதனுக்குலேரபமும யவ்வொடுகுவவு மறைவாதனே

(இ-ள்) வடமொழியில் எழுத்தடைவில் சவ்வென்னும் முதல்
 வியஞ்சனம் முப்பத்தொன்றாமெய் தனக்கு முன்னேவீர்தும் பின்
 னேவந்து முப்பத்தைந்தாய் நிற்பினும் நரிடத்தும் இரட்டிச்சும்.
 இரட்டிச்சுமிடத்தது தமிழிலில்லன்போம் என்னும் இலக்கணம்
 தான் மேவிட்ட முப்பத்தொன்றாமெய் அழியும். மொழியின்கண்ணே
 விவேதனியே வரில் ஐந்தாமெய்யாகிய பகரமாகும். இவ்வியஞ்ச
 னத்தக்கபலையினை முப்பதாம் முப்பத்திரண்டாம் வியஞ்சனங்
 கள் சவ்வாம். முப்பத்திரண்டாம் வியஞ்சனத் தவ்வாம். முப்பத்து
 மூன்றாம் வியஞ்சனத்துக்கு ஓரோவழியுலேரபமாம் ஓரோவழியல்
 வங்கவவுமாம்—எ-று. வரலாறு:—பக்கம் தக்கன் இயக்கன் என
 வும் பரிக்காரம் நிக்காரம் எனவும் விடபம் புருடன் எனவும் சங்கு

சாலை சதயம் சத்தம் எனவும் சகலம் சங்கம் சிங்கம் சத்தியம் எனவும் வத்தன் தாதன் எனவும் அரி அரன் ஆரம் எனவும் வயிதேவி மலிமை மயிதலம் எனவும் மோகம் மகிடம் மகிமை எனவும் வரும். சவ் வருக்கத்து மூன்றாமெழுத்து யகாரமாய்ப் பங்கயமெனமுடிவதும் முப்பத்தொராம் வியஞ்சனம் மொழிமுதல்த் சகரமாய்ச் சட்டியென முடிவதுமுண்டு. (எ)

கூட்டெழுத்தினை யரல்க்கடோன்றிழற் கூட்டிடை யேயோட்டெழுத்தாகப் பெறுமொரிசாரம் வவ்வுக்கொருவ்வாம் மீட்டெழுத்துசதமி முல்லனபோம்வேறு தேய்ச்சொல்லின் மாட்டெழுத்தும்மித னுலரிமற்றை விகாரத்தினே.

(இ-ள்) வடமொழியில் இரண்டுவியஞ்சனங்கூடிவருமிடத்தப்பின்புரிக்கின்றயரலெவன்னும் மூன்றுகூட்டெழுத்தைப்பிரித்துநடுவே இகரமா+மமாகும். வகரங் கூட்டெழுத்திற் பின்னாப்பின் நடுவே உகரமாகமமாகும். இவையிற்றிலெல்லாம் முன்பினெழுத்திரட்டித்து வரும். வடமொழியை வைத்துத் தமிழாக்குமிடத்து இவ்விவக்கணத்தால் ஆதேசமாவனவாசுத் தமிழொழிந்தவற்றை அழிக்க. சூரியம் வடுகு தெலுங்கு சாவகம் சேனகம் சிங்களம் பப்பாம் இவை முதலாகிய பிறதேயச்சொற்களையுந் தமிழாக்கமிடத்து இவ்விவக்கணத்தானே முடிக்க.—எ-று. வரலாறு;—வாக்கியம் வாச்சியம் சத்தியம் நாட்டியம் எனவும் புத்திரன் சத்திரம் எனவும் சுக்கிலம் ஆமிலம் எனவும் யகரரகரலகரங்கள் இடையே இகரம்பெற்றுவந்தன. பக்குவம் என வகரங் கூட்டெழுத்திற்குப்பின்பு நடுவொருகரம்பெற்றது. மகர நகரங்கள் கூட்டெழுத்தினைப்பின் வருங்கால முறையே பதமம் அரதனமென உகர அகரங் ள்பெற்று முன்னெழுத்து மிகாமல் முடிவனவும் நகரம் இரத்தினம் என முன்னெழுத்திரட்டித்து இகரம்பெற்றுமுடிவதும் இவைபோல்வன பிறவுங்கொள்க. இவ்விவக்கணத்தாற் பக்கம் என முப்பத்தொன்றாம் வியஞ்சனந் தமிழெழுத்தல்லனபோமென்றவாற்றினே போனதும் முதலொற்றிரட்டிக்கு முப்பத்தொன்றெங்கிழல்” என்றவாற்றினே இரட்டித்துக்காண்க. வட்டாள்வன்னும் அரியதேயச்சொல்லு வட்டையென வந்தவாறும் முருங்காவெனஞ் சிங்களைச்சொல் முருங்கையென வந்தவாறுங்கொள்க. இவ்வெழுத்துக்களையெவ்வாறுவருமாறு காண்க. இவ்விவக்கணத்தின்படிவம் முற்றும். —

தீன்பின் வடவெழுத்தடைவிற்பத்தொன்பதாம் வரியின் மூன்றாமெழுத்தையும் ந என்னு மெழுத்தின் பின் முப்பதாம் வரியின் மூன்றாமெழுத்தையும் கிருஎன்னுமெழுத்தின் பின் முப்பத்தொன்றாம் வரியின் மூன்றாமெழுத்தையுங் கூட்டின பொழுது முன்னிலையேவெலொருமைபோற்றேன்றித் தாதுவாதல் காண்க. சிந்தி வந்தி எனப் பிறவும்வரும். வடவெழுத்துத் தாதுவெல்லாம் பெரும்பாலும் இசார இறுதியாயல்லது வாராவென்க. திசைச்சொற்றொதுக்கள் ரொடி கோடி என்னும் சொற்களொப்ப முன்னிலையில் ஏவற்பொருண்மேவெலொருமைச்சொல்லாய் வடமொழி தமிழ்ச்சொற்களினின்று சேரூய் வரும். பிறவுமன்ன. (க)

நடவடுசெய்பண்ணு நண்ணுபோசிந்தி நவிலுண்ணிரரு
கிடவிடுகூறு பெறுமறுகொள்ளழை வாழ்கினைவெல்
கடநடுதங்கு கசிபொசிபூச மிகுபுகுசெல்
இடுமுடியேந்துகொ விவ்வீணமற்று மியற்றிக்கொள்ளே

முன்பிற்குத்திரத்திற் தாதுக்களைப் பிறப்பித்துக்கொள்ளச் சொன்னனையாயினும் அவற்றுட் சிலகாட்டியவண்ணமே இடற்றிக் கொள்கவேன்றான், நண்டு மேலும் சிலதாதுக்கள் காட்டுகின்றான். (இ-ள்.) நடவென்பதுமுதல் கொல்லென்பதீருக முப்பத்துமூன்று தாதுக்கள் கண்டு பிறவுயிப்படியே தோற்றுவித்துக்கொள்க-எ-று. அவற்றுட் கருமத்தை நீங்காததாது கருமத்தை நீங்கினதாது எனத் தாது இருவகையாம். வடமொழிப்புலவரும் சகருமகம் அகாமகமேன வழங்குவர். கிரியாபதங்கள் முடிக்குமிடத்து முன்சொன்ன விகாரங்களை அறிந்து வேண்டியிடமறிந்து முடிக்க. (உ)

வாறுமையம்புகை வல்லிவுதல்லல்லன் பானலைகுத்
தான்விதிவைசி முதல்குப்பிரத்தியந் தாதுவீன்பின்
னவினைக்குறிப்புக்காரகத்தி லணைமென்ப
ஊனமில்சொல்லொன்று முன்புநின்றாகு வு முண்டென்பே

(இ-ள்.) வான் உமை அம் புகை வல் இவு தல் அல் அன பான் அலை கு தான் வி தி வை சி என இவை முதலாகும் பிரத்திய முஞ்சுப்பிரத்தியமும் தாதுவீன்பின் வினைக்குறிப்புப் பொருள் னங் காரகப்பதப்பொருளினும் வரப்பெறும். இப்படித் தாதுக்க

ளின் பிரத்தியம் பின்பெற்று முடியுமிடத்து மற்றொரு பெயர்ச் சொல்லு முன்புநின்றும் முடியும். எ-று. வரலாறு; -போவான் அறிவான் செய்வான் கருதுவான் எனவும் பூச்சு நாற்று எனவும் மென்மை வன்மை எனவும் ஆட்டம் நாட்டம் எனவும் கற்பு சிரிப்பு எனவும் அறிக்கை நடக்கை எனவும் இளவல் கறுவல் எனவும் காணி எனவும் அறிவு கரவு எனவும் போதல் எனவும் செல்லல் எனவும் ஊணன் எனவும் காப்பான் எனவும் சுடலை எனவும் போக்கு எனவும் கடந்தான் எனவும் கேள்வி எனவும் உண்டி எனவும் போர்வை எனவும் காட்சி மாட்சி நீட்சி எனவும் வரும். முதலென்றமையாற் கொல்லை கலை என ஐ முதலிய வருவனவுங்கொள்க. கலா என்னும் வடமொழி கலைபாயிற்றெனினும் அமையும். சுப்பிரத்தியத்தான் விதை அவிழ்பார் சரி மடி முதலிய கொள்க. இனிச் சுப்பிரத்தியத்தான் என பண் எனக்கடைகுறைந்தும் சீள் ஊண் லீடு என விகாரப்பட்டும் வருவனவுமாம். இவை காரகத்தினும் வினைக்குறிப்பினும் பேதித்தவாறு. தறிக்கப்படுதலாந்தறி, முறிக்கப்படுதலான் முறி, பொதியப்படுதலாற் பொதி எனவும் இவ்வண்ணம் துளை விதி உரி எனவுங் கருமக்காரகத்தில் முடிந்தன. விளக்குதலால் விளக்கு எனவும் இவ்வண்ணம் அறிவு சாவு எனவும் கருத்தாக்காரகத்தில் முடிந்தன. இதனால் அணிவதென்பது அணியெனவும் இவ்வண்ணம் மொழி பேச்சு உடையெனவும் காரணக்காரகத்தில் முடிந்தன. இதனின்னறுங்கழிவரென்பது கழியெனவும் இவ்வண்ணம் உறைவீடு எனவும் அவகிக்காரகத்தில் முடிந்தன. இதன்கட்சுவிரென்பது சுடலையென ஆதாக்காரகத்தில் முடிந்தது. கேட்டல் அறிதல் சாதல் போதல் எனவும் வீடு கூடு கூத்து நோக்கு கற்புச் சரி காவல் ஆட்டம் ஓட்டி எனவும் வினைக்குறிப்பின் முடிந்தன. வினைக்குறிப்பாவது வடநூலிற் பாவமென்பது இதிற் ப இருபதுதகலாம் வியஞ்சனம். இனி முன்பு சிலவெயர் நின்று யின்பு தாதுபெற்றப் பிரத்தியங்களான முடியுமாறு. கூந்தாடி நீற்றணிந்தான் ஆம்பலத்தாடி பாம்பழிவுண்ணி முறசொல்லி ஆறுகாட்டி ஊடுபோகி நாடு காணி கண்கட்டு பழியஞ்சி புகழேந்தி எனவரும். பிரத்தியசாதி பதத்துடன் பிரத்தியங்களுங்கட்டிப் பெயர்ச்சொற்களையெல்லாம் வடமொழித் தாதுவிலே பொருந்தவன அறிந்த முடிக்க. அவை முடிக்குமாறு.

தம்மந்திகன்வம் மனமணந்தன்னக னக்கொடியுச்
சம்மன்மமையகஞ் சர்திரமாவாயு வலலிலமியான்
கம்மன்மவங்கன் முதலாபினதெய்வத் தாதுவின்கண்
விம்மவருங்கா ரகத்தும்வினைக்குறிப் பின்கணுமே.

(இ-ள்.) தம் அந்திகன் வம் அனம் அணம் தன் அகன் அக்கு
இ உ சம் மன் மம் ஐ அகம் சர்திரம் ஆ ஆயு அல் இல் மி ஆன் கம்
அன் தவம் கல் என்னுமவைமுதலாய்க் கிடந்த பிரத்தியங்களும்
பிறவும் வடமொழித் தாதுவிற் காரகப்பொருளினும் வினைக்குறிப்
பினும் வரும்—எ-து. அவைவருமிடத்துத் தாதுப்பெயரனேகமா
கையாற் தாதுப்பாடத்திற் கிடந்த பொருண்மேலும், அன்றியே
முன்புண்டாய்க்கிடந்த சொல்லை முடித்துக் காட்டுகின்றமையால்
அச்சொல்லின்பொருண்மேலும், தக்க பிரத்தியத்தாற் தாதுவிற
பொருளாக்கி முடிக்க, அது தாதுப்படலத்திற்கிடந்த பொருளிலே
முடித்தற்கரிதாதலிற் செய்யும்படியறிந்து முன்சொன்ன விகாரங்
கள்வேண்டுமிடம் அறிந்தியற்றி முடிக்க. இப்படிமுடிக்க எல்லாப்பெ
யர்ச்சொல்லும் முடிவனவாம். பிராகிபதிகமுஞ் சாதியும் உடன்
பிரத்தியமூற் தாதுவும் முடித்தற்கரியவென்பாருமுளர். முடிப்
பான்பக்கம் வலியுடைத்து. † பிராகியில் அநுராகம் விகாரம் உப
காரம் முதலிய பிராகியினும் ஒங்காரம் அலங்காரம் முதலிய பிராகி
யினும் முடித்து வடமொழித் தாதுக்கள் கிடந்தனவெனக்கொள்க.
பொருடெரியாத தாதுக்களையும் ஒருசொல்லான் முடிக்கவென்றால்
இச்சொல்லாக முடிக்கவென்றாய்ந்து, சொன்ன தாதுவிற் பிரத்தி
யம் வரின் முடியுமென்று கருதி, வேண்டும் விகாரங்களான் முடிக்க.
இதற்குக் குணமும்விரத்தியும் வருக்கக்கிடப்பெனக்கொள்க. (1)

அய்யாயிகராந்த மவ்வாவுகராந்த மாவிமுன்பு
பையாதுநிற்கும் பிரத்தியம்பின்வரி னாற்குணமும்
பொய்யாவிருத்தியு மோரோவிடத்துப் புகழ்பெயர்ச்சொல்
உய்யாதொழியில் விகாரத்தையோர்ந்துகொளொண்ணுதலே.

(இ-ள்.) உயிர் முன்னாகிய பிரத்தியம் பின்புவரில் வடமொ
ழித்தாதுவில் இகாராந்தமான தாதுக்கொல்லாம் அய் ஆய் என்னும்

* ச ஆதியான பிரத்தியத் தொகுதியைச் சாதி யென்றார்.
† பிராகி தாதுவின் முன் வரும் உபசர்க்கம்.

தாதுப்படலம்.

இரண்டனையும் அந்தமாகவுடையவாம். உதாரந்தமான. தாதுக்க
 ளெல்லாம் அவ் ஆவ் எனனும் இரண்டனையும் அந்தமாகவுடைய
 வாம். தாதுக்கள் தமக்கொத்த குணமும் விருத்தியும் ஏற்றுவுருவ
 னவன்றியின் வரும் விகாரவேறுபாடுகளை ஓர்ந்துகொள்க. இவை
 முடிக்குமிடத்த முன்சொன்னவை வைத்து முடிக்கினல்லது
 பெயர்ச்சொல்லெல்லாம் முடிக்க அடங்கா.—எ-று; † வரலாறு-பூ
 தம், பூதம். தா-மம், தாமம், நீ-தி, நீதி. பா-கன், பாகன். இ-வம்
 ஏவம் இதில் இகரம் குணமானது. புச-அனம், போசனம். இது
 உகரம் குணமானது. நி-அனம், நயனம் இது இகாரந்தம். அயயா
 னது. நி-அகன் நாயகன். இது ஆயானது. சா-அணம், சாணம்,
 விதி-தன் வேந்தன். இது ஈறில் நகரவொற்றுகேசமாய். இகரம்
 குணமானது. கிரு-அன், கருடன், இது இருவினக்காரானது. து-
 அக்கு துடக்கு, சர்-இ, சரி. மத-உ, மாத். இதில் முதலயிர் நீண்
 டது. வா-சம், வாசம். வா-மன்-வாமன். சா-மம், சாமம். நட-ஆ
 நடை, நட-அகம், நடகம். நி-சர், நேசர். இதுகுணமாவது. பா-
 திரம்-பாத்திரம், கட-ஆ, கடா. வா-ஆயு, வாயு, பா-அல, படவ.
 பட-இல், புட்டில். பூ-யி, பூயி. வல்-ஆன், வல்லான், கட-கம், கட
 கம். மத-அன், மதன். கத-தவம், கதவம். இதுகலை-குறைந்தது-
 பா-கல், பாகல். அயயாயிகாரந்தமென்பதனால் நி-தி இலா என
 னும் தாதுக்களின் பின் அனம் அகம் என்னும் பிரத்தியய் வந்து
 நயனம் நாயகம், சயனம் சாயகம், இலவனம் இலாவகமெனவும் அவ்
 வாவகாரந்தமென்பதனால் பூ என்னுந் தாது பயனம் பாவகமெ
 னவும் முடிந்தவாறுகாண்க. நி-தி-திபங்களாவும் வி-அரங்களவி
 யாகக்கொண்டு முடித்து வினைக்குற்ப்பினுங் காரகத்தினும் அடங்
 க எல்லாப்பெயரும் முடிக்க. விம்மவென்று மிகுத்துச்சொல்லிய
 வதனால், பொருள்பாராதே சொன் முடிவைப்பயர்த்து முடிக்கச்
 சொன்ன தாதுவெல்லார் தரிதெழுத்தார் சொன்னவென்பது.

ஆட்டாற்றுதிற்றாதி தாதுக்களையடற் காரிதமென்.
 ரோட்டாவறிக வுரையின்படி யொப்பில் விப்பிப்பின்பு க்கும்
 மூட்டாவறிகா ரிதக்காரிதமுன்பிற் ருதுவின்கட்
 காட்டாவறியவை காரிதக்காரிதக் காரிதமே.

† இவ்வுதாரணங்கள் எல்லாருக்கும் உடன்பாடன்று.

(இ-ள்.) ஆட்டு ஆற்று தீற்று முதலிய காரிதத் தாதுக்களாம், முன்பிற் கேவலத்தாதுவோடு இவற்றிற்கு வேறுபாடென்னெனின் ஆடு என்பது கேவலத்தாதுவாய் அத்தொழிலையே மற்றொருவனைச் செய்வியென்னும் பொருண்மேல் வினைக்குறிப்பிலே பிரத்தியம் பண்ணி ஆட்டு எனவும், இவ்வண்ணம் ஆறு ஆற்று, தின் தீற்று எனவும் வந்து வேறுபட்டன. இப்படியே ஊட்டு காட்டு மூட்டு வாட்டு ஏற்று நாற்று ஓட்டு கூட்டு சூட்டு எனவரும். ஆடினான் கேவலத்தாது. ஆட்டினான் காரிதத்தாது. இவற்றின் பின்பு வி பி எனலும் பிரத்தியங்கள் வந்தால் அவை காரிதக்காரிதத்தாதுவாய், ஆட்டுவி ஆற்றுவி தீற்றுவி கேட்பிப்பிவார்ப்பிப்பி உண்பிப்பி தின்பிப்பி எனவரும். ஒருசார் கருத்தாவையுங் கருமத்தையும் வேறுபடுக்கு மிடத்துங் கேவலக்கருத்தா காரிதக்கருத்தா காரிதக்காரிதக்கருத்தா வெனவும் கேவலக்கருமம் காரிதக்கருமம் காரிதக்காரிதக்கருமமெனவும்வரும். உதாரணம்-உண்டான் ஊட்டினான் ஊட்டுவித்தான் எனவும். உண்டதுசோறு ஊட்டினதுசோறு ஊட்டுவித்ததுசோறு எனவும் கொள்க. முன்பு சொல்லப்போந்த காரிதக்காரிதத்தாதுவின்மேல் பின்பொன்ன வி பி என்னும் பிரத்தியங்கள் சோந்து காரிதக்காரிதக்காரிதமாம். உதாரணம் - ஆட்டுவிப்பி ஊட்டு விப்பி எனவரும். கருத்தாக்கருமங்களும் அவ்வாறே கொள்க. (௫)

தாதுவின் பின்பு தனயவிறப்பி னிகட்சியின்கண் ஓதுங்கிறசுவ்வொ டாரின்றவாங்கும்மும் மோடுமஃகால் பேதமலியு மெதிரின்கணுகும் பிறவும் வந்தால் ஏதமில் சந்திராந் தம்பிழையாம லியற்றிக்கொள்ளே.

(இ-ள்.) தாதுக்களின் பின் தனய என்னும் முன்று பிரத்தியமும் இறந்தகாலத்தைக் குறித்துவரும். நிகழ்காலத்தின்கண் கிற ச ஆகின்ற என்னும்முன்று பிரத்தியமும்மாம். கும் உம் என்பனவும் மகாரவொற்றும் எதிர்காலத்தின்கண்ணும். பிற பிரத்தியங்களாலும் வரும். அவை சந்திராந்தமென்று பெயராம். இவை பிழையாமல்

* சந்திரம் முதலிய அந்தப்பிரத்தியத் தொகுதியைச் சந்திராந்தமென்றார். இப்பதம் வடநூல் வியாகரணங்களிலிலது. சந்திராந்தம் சந்திராந்தமென மரீஇயதென்பர் சிலர். சந்திராந்தப்பதத்தின் பொருளுக்கும் மருஉமொழிவழக்குக்கும் அது பொருந்தாது.

தாதுப்படலம்

௩௩

முடிக்க—ஏ-று. சந்திரார்த்தம் வேறுசில பதங்களுக்குறுப்பாய் நிற்பதல்லது தனித்துவரப்பெறுது. வரலாறு;-பிறந்தபின்னை சண்ட வெருது நின்றபசு எனத் தகாரமும் ஊட்டின தீற்றின போன எனனகாரமும் சொல்லிய ஆய என யகாரமும் இறந்தகாலத்திலும், செய்கிற சாத்தன் செய்சாத்தன் செய்யாநின்ற சாத்தனென் முறையே கிற ச ஆரின்ற எனபன நிகழ்காலத்திலும், நிற்குஞ்சாத்தன் ஆறியுஞ்சாத்தன் சாங்கிழவியெனக்கும் உம் மகாரங்கள் எதிர்காலத்திலும் வந்தன. இவையெல்லாம் மூன்றுகாலத்தில் ஒருகாலத்தைக் குறித்தல்லது வாராவென்று கொள்க. பேதமலியுமென்பதனால் எதிர்காலத்துக்குச் சொன்ன பிரத்தியம் மூன்று காலத்துக்கு மாம், அது பிரயோகத்திற்கான்க. (எ)

மன்னுந்தமந்தம் பொருட்டுக்கப்பான் தற்கு வானவென்று பன்னுமெழிற்றது வின்பின்பிலாகும் பகரில் முன்பு துன்னியதாதுத்தொழிற் பொருட்டாகவென்னுந்தொடர்ச்சி உன்னியபோதென்று தெய்வப்புலவ ருரைத்தனரே.

(இ-ள்.) பொருட்டுகபான் தற்கு வான் அ என்னும் ஆறுபிரத்தியங்களும் துமந்தப்பெயரால் தாதுக்களின் பின்பு வரும். இவையாமிடத்து இப்பிரத்தியத்தான் முன்பு நின்ற தாதுவிற் கிரியாபதப் பொருளிற்றுத்தொடர்ச்சிகருகினபொழுதாம்-ஏ-று. உண்ணென்னுந்தாதுவின்பின் துமந்தப்பிரத்தியமாமிடத்து உண்மையென்னுந்தொழிலேகுறித்தாமென்பது. இச்சொல்லப்பட்ட துமந்தப்பிரத்தியாந்த பதங்களும் மற்றொருபதத்திற்கு உறுப்பாகவன்றிவாராவென்க. வரலாறு;-உண்ணுதற்பெருட்டுவந்தான். ஊட்டுவித்தற்பொருட்டுப்போனான், நிற்கவேண்டியிருந்தான் கந்தத்தாற்பரியத்தான், அறிதற்குத்துணிந்தான் போதற்குநினைத்தான், அறிவான்கருத்துண்டு போவான்கருத்திலலை, உண்ணவல்லன் பேசவல்லன், படிப்பான் வந்தான் கொடுப்பானினைந்தான் எனவரும். கருதினான்கருதினைந்தான்சொல்ல எனப் பதங்களின் பின்னும், உண்ணக்கருதினான் சொல்லநினைந்தான் எனநடுவிலும் வருதல்காண்க. துமந்தமாவது நாலாம் வேற்றுமையினல்லது வாராமையின் அநையும் இதனோடொப்பித்தே முடிக்க. இப்பொருள் வடமொழித்தாதுவிற்பாடும் யாதுமெனத் தும்பிரத்தியத்தான் முடிந்தமையில் இதனைத் துமந்தப்பிரத்தியமென்றார். (அ)

ஆவுமிட்டுந்துவ்வு முவ்வீனெடிய்யு மரும்புலவர்
 எவுங்கருத்தா விருதொழிற் கொன்றிடின் முன்புரின்று
 மேவும்பொருட்டாது வின்பின்வருமிக்க தன்பெயரே
 பாவுந்துவாந்தம தாமென்றுரைப்பர் பணிமொழியே.

(இ-ள்.) ஆ இட்டு து உ இ என்னும் ஐர்துபிரத்தியமும் ஒரு
 கருத்தாவுடையனவாய் இரண்டு தாதுவுள்ளபொழுது முன்புரின்ற
 தாதுவின் கணவரும். அவையிற்றின் பெயர் துவாந்தமாம்—எ-று.
 நீத்தவா பாத்தவா என்னும் வடமொழித்தாது துவாந்தப்பிரத்தி
 யத்தால் வந்தமையிற் துவாந்தமென்றார். வரலாறு-உண்ணப்போ
 னான் உண்டிட்டுப்போனான் உண்டுபோனான் எனவும் புகாப்போ
 னான் புகுக்கிட்டுப்போனான் புகுந்துபோனான் புகுப்போனான் என
 வும் சொல்லாநின்றான் சொல்லிட்டுநின்றான் சொற்றுநின்றான்
 சொல்விநின்றான் எனவும் வரும். பலதாது வரும்போது பின்பிலத
 னைக்குறித்து முன்பிலதனுக்காக்குக. உண்டுதின்றுலாவியிருந்து
 போனான் எனக்கொள்க. (க)

இல்லைபுண்டாடலில் விவைமுதலாவிடைச் சொற்களுக்கோ
 ரொல்லைபுண்டாக வியற்றவொண்ணா விசையும்பொருளு
 மொல்லைபுண்டாக நிற்கும்மிடமுந்தேர்ந் திவற்றொடொக்கக்
 சொல்லைபுண்டாக்குக வென்பதுதாலின் றுணிபொருளே.

(இ-ள்.) இல்லை உண்டு ஆல் இல் என்னும்விவைமுதலாய்க்கிடந்
 த இடைச்சொற்கள் இன்னதென்று வரையறுக்கப்படாவாதலால்
 அவையிற்றுனுக்கு இசையும் பொருளும் பொருந்திநிற்கும் இடமும்
 உலகத்தோடொக்கத் தேர்ந்தறிந்து காட்டின சொல்லோடுமொக்
 க் இடைச்சொற்களைபுளவாக்கி முடிக்க என்பது இலக்கணநூல்க
 ளின் துணிபாம்—எ-று. சில இடைச்சொல் கடையினிகழும், சில
 இடைச்சொல் அருகினின்று சொல்லிற்குறுப்பாம். சில தாமே
 பொருடந்து நிற்கும், சார்வில்லை சோர்வில்லை சார்வுண்டு சோர்
 வுண்டு எனவும் அறிந்தால் பிரிந்தால் அறியில் பிரியில் எனவும் வரும்.
 பிறவுமன்ன. இல்லை உண்டு ஆல் இல் அ ஆன் எனவும் இன்றி இன்
 னம் போனும் ஆம் ஆக்கும் ஏ ஒடி வாழி சாந்தி நனி ஒக்கு எனவும்
 பிறவாற்றானும் வரும். (க0)

கிரியாபதப்படலம்.

ஆனானாரார்களொ டாதாவிலன்மற் றிலளிலரும்
தானாமிலர்க விலதிலதாதுக் தடைப்பொருட்கண்
மேனாமுரைத்த மரபேவருமிக்க வாதொழிமுன்
நானாவுளமற்று நற்றடைமன்னும் பிரத்தியமே.

(இ-ள்.) ஆன் ஆள் ஆர் ஆர்கள் ஆது ஆ எனவும் இலன் இலள்
இலர் இலர்கள் இலது இல எனவும் தடைப்பொருள் விளக்குந் தாது
வின் பின் முன் நானு சொன்ன மரபேவரும். ஆதொழி முதலாக
மற்றும் பல பிரத்தியங்களுமுள தடைப்பொருளினிகழ்வன—ஏ-று.
மரபேவருமென்றது முன்பு சொல்லப்பட்ட ஒருவன் ஒருத்தி சி
றப்பு பலர் ஒன்று பலவென்னும் ஆறுசொல்லடைவே முன்பாற்றி
கும் பின்பாற்றுகுஞ் சொன்னதாம். முன்னைய ஆறும் எதிர்காலத்
தடைப்பிரத்தியம், பின்னைய ஆறும் தகர்வொற்றுப்பெற்று இறந்
தகாலத்தடைப்பிரத்தியமும், தகர்வொற்றுப்பெற்று நிகழ்காலப்
பிரத்தியமுமாம். வரலாறு;-நடவான் நடவாள் நடவார் நடவார்கள்
நடவாது நடவா எனவும் நடந்திலன் நடந்திலள் நடந்திலர் நடந்தி
லர்கள் நடந்திலது நடந்தில எனவும் நடக்கிலன் நடக்கிலள் நடக்கி
லர் நடக்கிலர்கள் நடக்கிலது நடக்கில எனவும் வரும். ஆதொழி
முன்னானாவுளவென்பதனால் நடவாதொழி நில்வாழி மாயாப்பு
கழ் இது நடக்குதில்லை இவை நடப்பனவன்று எனவும் பிறவாற்றா
றும் வருவன கொள்க. தாதுக்கள் பல இணைந்துவரும்போது நில
லாதேபோனான் வாராதேயிருந்தான் என ஆதெனும் பிரத்தியத்
தாற் துவாந்தமாக்கி உலகிற்கேற்க முடிக்க. (கக)

தாதுப்படலம் முற்றும்.

கிரியாபதப்படலம்.

ஒருவனொருத்தி சிறப்புப்பலரொன் றொடுபலவை
மருவுபடர்க்கை யொடுகாலமுன்றையும் வைத்தறழத்
துருவமலிபதி னெட்டாந்தொழிற்பதந் தொலகருத்தா
வுருவமலியும் பொருண்மேனிகழு மொளியிழையே.

(இ-ள்.) ஒருவனைக் கருதின சொல்லாதியான ஆறையும் வைத்து இதன்முன் படர்க்கையென்னும் புருடனாயுள்ள பிரதமபுருடனை வைத்து இதனோடு இறப்பெதிர்வுநிகழ்வெனும் முக்காலத்தையும் வைத்துறழப் பதினெட்டுக்கிரியாபதமாம். இவை கருத்தாப்பொருளின்மேனிகளும் உருபுகளெனக் கொள்க—எ-று. (க)

முன்னிலைதன்மையிடத்தினிற் காலங்கண் மூன்றையும் வைத்துன்னுமொருமை சிறப்பொடுபன்மையுமுய்த்துறழ்ந்தாற்பன்னுந்தொழிற்சொற்பதினெட்டுக்கருத்தாப்பொருண்மேன்மன்னிநிகழ்தொகை முப்பதொடாறும் வகுத்தறியே.

(இ-ள்.) முன்னிலையென்னும் இரண்டிடத்தையும் மூன்றுகாலங்களையும் ஒருமை சிறப்பு பன்மையென்னும் மூவகைச்சொல்லையும் வைத்துறழப் பதினெட்டுக்கிரியாபதமாம், இருதிறமுங்கூடிக் கருத்தாப் பொருண்மேல் முப்பத்தாறு கிரியாபதமாம்—எ-று. இவையிற்றின்கண்ணுஞ் சிறப்பினை மூன்றுவகைப்படுத்திக் கொள்க. ஒருவனொருத்தியொன்றென்பதை வேறுபடுக்கவொண்ணாமையில் ஒருமையெனவும் பலர்பலவென்பதனை வேறுபடுக்கவொண்ணாமையிற் பன்மையெனவும் கொண்டான். சாத்தாரிற்பாய் மரமே நிற்பாய் எனவும் நாங்கணிற் பேமெனவும் பொன்காணிற் பேரெனவும் வரும். இனி இவை முப்பத்தாறு கிரியாபதங்களுக்கும் ஒன்றுக்கிரண்டாக எழுபத்திரண்டு பிரத்தியஞ் சொல்கின்றான். (உ)

தானுனந்தாளாளுந் தாராருந்தார்கனொ டார்களென்று மேனாமுரைத்த பிரத்தியமாகூந் ததுவதுவுந் தேனார்குழவி தனவுமனவுந் திகழ்படர்க்கையானாவிறப்பிற் றொழிற்பதமாறிற்சு மாய்ந்தறியே.

(இ-ள்.) தான் ஆன் தான் ஆள் தார் ஆர் தார்கள் ஆர்கள் தது அது தன அன என்று சொல்லப்பட்ட இவை பன்னிரண்டு பிரத்தியமும் இறந்தகாலப்படர்க்கைக்கிரியாபதம் ஆறிற்சும் ஒன்றிற்கிரண்டாகவரும்—எ-று. வரலாறு;- உண்டான் உண்டான் உண்டார் உண்டார்கள் உண்டது உண்டன எனவும் உறங்கினான் உறங்கினான் உறங்கினார் உறங்கினார்கள் உறங்கியது உறங்கியன எனவும் வரும். அனவென்பதற்கு இற்றென்பதாதேசமாய் உறங்கிற்றெனவும் வரும். அனவென்பதின் முன்னின்ற அகாரத்தினுக்குப் பெருகவும்

கிரியாபதப்படலம்.

௫௯

இகரமாதேசமாய் உறங்கினவென முடியும். பிறவும் விகாரத்தால
நிந்து முடிக்க. பிறவுமன்ன. (ங)

நின்றூன்கிரூனெதி நின்றூள்கிரூளிரைவ நின்றூர்கிரூர்
நின்றூர்களோடுகின் றூகளுநின்றதுங் கின்றதுவுந்
தென்றதசீர்நின் றனகின்றனவுந் திகழ்படர்க்கைப்
பின்றூனிகழ்கை தொழிற்பதமாறிற்கும் பேர்த்தறியே.

(இ-ள்.) நின்றூன் கிரூன் நின்றூள் கிரூள் நின்றூர் கிரூர் நின்றூர்
கிரூர்கள் நின்றூர்கள் நின்றது கின்றது நின்றன கின்றன என்னும் இப்
பன்னிரண்டிபிரத்தியமும் நிகழ்காலப்படர்க்கைக்கிரியாபதம் ஆற்றிற்
கும் முறையே ஒன்றிற்கிரண்டாகவைத்ததிக—எ-று. நில் என்னுந்
தாதுவினின்று இறந்தகாலப்படர்க்கையில் நின்றூன் முதலிய பிரத்
தியங்கள் முடிந்தாங்குக் கிட இரு என்னுந் தாதுக்களினின்றுங்
கிடந்தான் இருந்தான் முதலாய பிரத்தியங்கள் நிகழ்காலப்பொரு
ளில் வரும், இஃது ஒன்றின்முடித்தறன்னின் முடித்தல். இவை
மூன்றும் உருவத்தாற் பேதப்படீடும் பொருளொன்றாதல்காண்க.
இவற்றைத் துவாந்தமாக்கிமுடித்தாலும் முடியுமென்ற பொருள்
வேறுபட்தல் காண்க. மேலுந் தமக்குமுன் ஆவென்னும் இடைச்
சொற் பெற்றவல்லதுமுடியா. கிரூன்முதலிய பிரத்தியங்கள் நடுவே
முரு நகாரவொற்றுப் பெற்றுக் கின்றூன் கின்றூள் எனமுடித்தலு
மாம். வரலாறு:-உண்கின்றூன் உண்கின்றூள் உண்கின்றூர் உண்கின்
றூர்கள் உண்கின்றது உண்கின்றன எனவும் உண்ணுகின்றூள் உண்
னுகின்றூள் உண்ணுகின்றூர் உண்ணுகின்றூர்கள் உண்ணுகின்றது
உண்ணுகின்றன எனவும் வரும். நில் இரு கிட என்னுந்தாதுக்களை
இறந்தகாலப்படர்க்கையில் முடித்துப் பிரத்தியமாக்கிக்கொள்ள
வேண்டியது. போகாநின்றூன்னென்பதம் நின்றூன்னென்பிரத்
தியத்தான் முடியாதே துவாந்தமாக்கிப் போவென்னுந்தாதுவுக்
கும் நில்லென்னுந்தாதுவுக்கும் ஒருவனைக்கருத்தாவாகி முடிக்கில்
அது பொருந்தாது. அவன் போவென்னுந் தாதுவுக்கல்லது நில்
லென்னுந் தாதுவுக்குக் கருத்தாவாய்நின்றவல்லாமையினென்க.
அதுபோல் உண்ணுகின்றூன்னென்பதம் உண்கைமுறப்பட்டு இ
ருக்கை பிறபடாமையிற் துவாந்தமாக்கி முடிக்கல்லகாது. உறங்கா
கிடந்தானென்னும் பதமும் உறங்குகை முறப்பட்டுக் கிடக்கை பிற
படாமையிற் துவாந்தமாக்கலாகாது. அதனால நின்றூன் முதலிய

பிரத்தியம்போல இருந்தான் முதலிய ஆறும் கிடந்தான் முதலிய ஆறும் பிரத்தியமாக்கி மரபறிந்துமுடிக்க. (ச)

வான்பா னும்வாள்புரளும் வார்பாரும்வார்களும பர்களுஞ்சீர் தான்பாவியவது வும்பதுவுந்தத்தை யத்தைவென்ற தேன்பாவுஞ்சொல்லி வனவும்பனவுந் திகழ்படர்க்கை வான்பான்மலியு மெதிர்விறறொழிந்த மாறிற்குமே.

(இ-ள்.) வாண்முதற்பனவீரான பன்னிரண்டு பிரத்திபமும் எதிர் காலப்படர்க்கைக்கிரியாபதம் ஆறிற்கும் ஒன்றற்கிரண்டாகவரும்— எ-று. வரலாறு;-உறங்குவான் உறங்குவாள் உறங்குவார் உறங்குவார்கள் உறங்குவது உறங்குவன எனவும் உண்பான் உண்பான் உண்பார் உண்பார்கள் உண்பது உண்பன எனவும் வரும். (இ)

தாயாயுந்தீர் ருஞ் சாற்றியதீர்களுள் டர்களுமாஞ் சாயாதமுன்னிலை யின்னிற் ப்பாந்தன்மை தன்னிற் ப்பிற நேயாததேனேனுந் தேமேமுந்தோமோமு மாசுமென்ப வேயார்பொதியத் தகத்தியுஞ்சொன்ன மெய்ததமிழ்க்கே.

(இ-ள்.) தாய் ஆய் தீர் சர் தீர்கள் ஈர்கள் என்பன இறந்தகால முன்னிலைக்கிரியாபதமூன்றிற்கும் ஒன்றிற்கிரண்டாகவரும், தேன என் தேம் ஏம் தோம் ஓம் என்பன இறந்தகாலத்தன்மைக்கிரியாபத மூன்றிற்கும் ஒன்றிற்கிரண்டாக வரும்—எ-று. வரலாறு;-ஈ உண்டாய் நீர் உண்டார் நீங்களுண்டீர்களுனவும் உறங்கினாய் உறங்கினீர் உறங்கினீர்களுனவும் நான் உண்டேன் நாமுண்டேம் நாங்களுண்டோமெனவும் உறங்கினேன் உறங்கினேம் உறங்கினேம் எனவும் வரும். (ஈ)

கிரூஆய்நின்றாய்கிழிர் நின்நீர்கிழிர்கணின் நீர்களுமாயிராநின்றனமுன் னிலையினிகழ்ச்சி யிதன்கட்டன்மை கிறேனின்நேன்கிறேநின்நேங்கிறேமுநின்றெழுமென்றந் தெருநின்றகட்பவ ளந்திகழ்வாய்நற் றிருந்தியையே.

(இ-ள்.) கிரூய் நின்றாய் கிழிர் நின்நீர் கிழிர்கள் நின்நீர்கள் என இவையாரும் நிகழ்காலமுன்னிலைக்கிரியாபதம் மூன்றிற்கும் ஒன்றிற்கிரண்டாகவரும், கிறேநின்நேன்கிறேம் நின்நேம்கிறேம்

நாம்நிற்க என நாமென்னும் முன்னிலையொருமைச்சிறப்புப்பதத்தானும் நீர்போமின் நீருண்ணும் நீருண்ணுமின் என நீரென்னும் முன்னிலையொருமைச்சிறப்புப்பதத்தானும் முன்னிலையெவ்வொருமைச்சிறப்பு வந்தது. நீர் என்னுஞ் சிறப்புப் பதம் உம் மின் என்றும் பிரத்தியங்களுள் முடியும். நீங்கள்போமின்கள் *நீங்கணிலலும் நீங்கள்போங்கள் என முன்னிலையெவற் பன்மைவந்தது. நீங்கள் போமினென ஒரோவிடத்துக்கள் அழிந்துமுடியும். அவனென் செய்க இவனென்செய்க செய்காதநீயுண்க இவனென்செய்ய வுண்டான் நீயறிக என இசைவுப்பொருளில்வந்தது. உண்டான் போவம் உண்டானுமென்ப பரோக்கம் வந்தது. பரோக்கமாவது தன்முடிப்பன்றியொழிவது. பிறவுமன்ன. (சு)

தன்மைத்துணரிவாமொருமைவன்பன் தஞ்சம்போ மொடுவேரம் பன்மைக்கணன்றிய்ப்படாக்கையின் கண்ணும்மொருமையிலாம பன்மைக்கணவாப்பர்கள் ளோடா குமுன்னிலைதன்னொருமைத தன்மைச்சிவைதிபன்மைக்கிவிசிப்பித்திப பின்னரவே.

(இ-ள்) துணிவுப்பொருளின்கட் தன்மையொருமையில் வன்பன் என்னும் இரண்டிபிரத்தியமுமாம். அப்பொருளிற் தன்மைப்பன்மையை விளக்குதற்குத் தம் சம்போம் வேரம் என்னும்நாலு பிரத்தியமுமாம். படர்க்கையொருமையில் உம்மென்னும் பிரத்தியமவரும். இகனிவுகரம் அழியவும் பெறும். வர்பர் என்பன தனித்துங்கள்ளோடு கூடியும் படர்க்கைப்பன்மைவின் கண்ணும். சிவைதி என்னும் மூன்றும் முன்னிலையொருமைப்பொருளிலாம். கி-வி-சி-தி-பி என்னும் ஐத்தின்பின்பு-ரகரவொற்றென்றும் பன்னிரண்டாமெய் பெற்றும் அவ்வெழுத்துக்கண்ணிடம் முன்னிலைப்பன்மையின்கண்ணும்—எ-று. வரலாறு; -அறிவன் கூறுவன் நிற்பன் உண்பன் எனவும் லகரவா தேசம்பெற்று அறிவல் கூறுவல் எனவும் தன்மையொருமைத்துணரிவு வந்தது. நாங்கண்டம். நாங்குகண்டம் நாமறிசம் நாங்சளறிசம் நாம் நிற்போம் நாங்கணிற்போம் நாமறிவோம் நாங்களறிவேரம் எனத் தன்மைப்பன்மைத்துணரிவுவந்தது. அவனறியும் அவனறியும் என்ப

* "பல்லுலார் படர்க்கை முன்னிலைதன்மை-உவவயின் மூன்று நிகழுங்காலத்துச்-செய்யுமென்னுங் கிளவியொடு கொள்ளா" என்னுந் தொல்காப்பியத்தோதி மாறுபடாதேர வெணின். உற்றன்று. கண்டி ஏவாப்பொருளாயிற்றென்க. ஏவலில் மின்னென்றன்றொரு அணடும் பிருண்டிங் கூறியதெனின் புத்யன புகுதலென்க.

கிரியாபதப்படலம்.

சூ. ௩

படர்க்கையொருமையில் உம் வந்தது. அவரறிவர் உவர்நிற்பர் அவர் களறிவர்கள் அவர்கணிந்பர்களைன்பு படர்க்கைப்பன்மை வந்தது. நீயறிசி நீயறிவை நீயறிதியென முன்னிலையொருமை வந்தது. இச்சூத்திரத்திற் சிறப்பித்தசொல்லையும் பன்மையிலடிக்கினுன். மற்றையவும் இடமறித்தடக்கி முடித்துக்கொள்க. (40)

வினைக்குறிப்போடு கருமம்படர்க்கையின் யிக்கவொன்றை யனைத்தென்னலாமல் வொடுபடுத்தாதுபின் னுமியற்கை தனைக்கருமம்பெறுந் தாதுக்கண்மற்றும் படுவினைப்போ னினைக்கவருமற நிலையும்பெயர்ச்சொ லிகாத்தடுமே.

கருத்தாக்காரகத்தின்முடியுங் கிரியாபதஞ்சொல்லி வினைக்குறிப் புப்பொருளிலுந் கருமக்காரகத்தினும் வருங் கிரியாபதம் முடிப்பா னெடுத்தக்கொண்டான். அஃதாமாறு சொல்கின்றான். (இ-ள்) வி னைக்குறிப்பினுந் கருமக்காரகத்தினுந் தாதுக்கள் முடியுமிடத்துப் படர்க்கையொன்றினைக் கருதின கிரியாபதம்போல முடியும். கருமக் காரகத்தின்கண்வருங் கிரியாபதம்முடியுமிடத்து முன்பு சில தாதுக் களின் பின்னாகப் படுவென்னுந் தாதுவந்து இடையே யகரமாகம மாய்க் கருத்தாலில் முடித்த முடிப்பெல்லாம்பெறும். மற்றத் தாதுக்கள் படுவென்னுந்தாதுவைப்போல அகரத்தைமுன்பெற்று ஒருதாதுவின் பின்னாயவந்து கருமக்காரகத்தில் முடித்துமுண்டு. இச்சொன்ன கிரியாபதமெல்லாம் பெயற்சொற்போலக் காரகபச வேற்றுமையான முடிசையுண்டு—எறு. வரலாறு—உண் உறங்கு என்னுந்தாதுவின் பின் படர்க்கையொன்றினைக் கருதின கிரியா பதம்போல உண்டது உறங்கியது உண்கிறது உறங்குகின்றது உண் ணுகின்றது உறங்குகின்றது உண்பது உறங்குவது என இப்படி மூன்றுகாலத்தினும் முடியும். இவ்விடத்துப் பிரத்தியங்களின் முன் னின்ற அகரம் இகரமாகியமுண்டு. வினைக்குறிப்போடு கருமம் படர்க்கையின் யிக்கவொன்றை அனைத்தென்னலாமென்றதனால் வினைக்குறிப்பு முடியுமிடத்து உண்டது உண்ணப்பட்டது உறங் கியது உறங்கப்பட்டது எனவரும். இவ்வாறே அனைத்துந் கொள்க. இகரமாகி உண்டியது உறங்கியது உண்கிறியது உறங்கு கிரியது உண்கிறிது உறங்குகிறிது உண்பிது உறங்குவிது எனவும முடியும். இவையும் உண்ணப்பட்டது உறங்கப்பட்டது என்றும். இவ்வாறே அனைத்துங்கொள்க. அவ்வொடுபடுத் தாதுபின்னது

மியற்கைதனைக் கருமம் பெறுமென்றதனால் அந் காண் என்னுந்
 தாதுவின் பின் அகரமும் அதன்பின்படுவென்னுந் தாதுவும்வைத்து
 அறியப்படு எனக் கருமத்தாதுவாக்கி இத்தாதுவின் பின் முன்
 சொன்ன பிரத்தியங்களை வருவித்து அறியப்பட்டான் அறியப்பட்
 டான் அறியப்படாநின்றான் அறியப்படாநின்றான் அறியப்படுவான்
 அறியப்படுவான் எனப் பிறவும் முடிக்க. சிரப்புப் பலர் ஒன்று
 பல முன்னிலை தன்மை அனைத்துமில்வாதேமுடியும். தாதுக்கள்
 மற்ரும் படுவினைப்போ னினைக்கவருமென்றதனாற் காணத்தகுவான்
 அறியத்தகுவான் பாமின்பான் சொல்லுண்பான் என முடிக்க.
 இவையும் பெயர்ச்சொனிகர்த்திடுமெயென்றதனாற் கிரியாபதங்களை
 யும் ஒன்றிற்குப் பெயராகக்கருதினபொழுது உண்பான் உண்புனை
 உண்பானால் உண்பானுக்கு உண்பான் பக்கனின்றும் உண்பானுடை
 ய உண்பான் பக்கல் உண்பானே எனமுடியும். இவையெல்லாம்
 விகாரங்கள் வருமிடமறிந்து முடிக்க. விகாரமே தலைக்கருவியாக
 எடுத்துக்கொண்டமையாலென்க. (௧௧)

ஈரெட்டுமூவைந்து மாமுடறேற்றவு மீற்றுவன்மை
 தேரிட்டுமூன்றூ முடலொடுதேற்றவுஞ் சிந்தைசெய்து
 நேரிட்டுரைப்ப ரறிவொன்றிலாதவர் நீயவற்றைப்
 பாரிட்டமாகப் பெரியோர்தமதுரை பார்த்தறியே.

(இ-ள்.) பதினொருமுடலாயுள்ள ளகாரமும் பதினைந்தாமுடலா
 யுள்ள முகாரமுந் தம்முட்டேற்றவும், ஈற்றுவன்மையாயுள்ள நகார
 மும் மூன்றாமுடலாயுள்ள சகாரமுந் தம்முட்டேற்றவும், பிறவாற்
 ருலுந் தமிழைப்பிழைக்க வழங்குவர் அறிவில்லாதார். அவற்றை
 யெல்லாமுலகத்தாரோடொக்கத் தேர்ந்து பெரியோருடையே இலக்
 கியமாக அறிக—எ-று. வரலாறு;—நாளி சோளி மூளை உளக்கு வானை
 வளி எனவும் விழக்கு பழிங்கு தமிழ்கை இழமை எனவும் பதினொரு
 முடலும் பதினைந்தாமுடலுந் தம்முட்டேற்றக் கருநிலஞ்சுற்றின
 தேசத்துச் சிலர் வழங்குவர். வெச்சிலை முச்சம் கச்சை எனவும்
 உற்றியம்போது எனவும் மற்றியம் பிற்பறைவாங்கிவற்றான் எனவும்
 தினேழாமுடலும் மூன்றாமுடலுந் தம்முட்டேற்றக் காவிரிபாய்ந்த
 நிலத்துச் சிலர் வழங்குவர். செல்லுக்காடின்றது வீட்டுக்காடின்
 மது என்று பரலாறு பாய்ந்தநிலத்துச்சிலர் வழங்குவர். மற்றும் இவ
 னைப்பாக்க இங்காக்க அங்காக்க எனவும் இப்படிக்கொற்ற ஆப்ப

கிரியாபதப்பட்டுலம்.

௯௫

டிக்கொற்ற எனவும் சேத்துநிலம் ஆத்துக்கால் எனவும் வாயைப் பயம் கோயிமுட்டை எனவும் உசிர மசிர எனவும் பிறவாற்றினும் அறிவில்லாதார் தமிழைப் பிழைக்கவழங்குவர். இவைபெல்லாம் உலகத்தாரைகொவ்வாவென்று களைக. "உலகமென்பதுயாந்தோர் மாட்டே" யென்றதிக. (கஉ)

மதத்திற்பொலியும் வடசொற்கிடப்புந் தமிழ்மரபு முதத்திற்பொலியேழைசொற்களின்குற்றமுமோங்குவினைப் பத்ததிற்சிதைவு மறிந்தேமுடிக்கபன் நூரூபிரயம் விதத்திற்பொலியும்புகழுவலோகிதன் மெய்த்தமிழே.

(இ-ள்.) தெய்வமொழிக்கிடப்புந் தென்றமிழ்மரபும்வேண்டினவாறு பகரும் ஏழைச் சொல்லுஞ் காரகபதக்குற்றமும் அறிந்துவழுவாமல்முடிக்க--எ-று. (கங)

கிரியாபதப்பட்டுலம் முற்றும்.

சொல்லாராய்ச்சியின்பிறமயக்கங்கிள்வதயாறு.

வேற்றுமை பெட்டுந் திணையிரண்டும் பாலைந்து மாற்றுதற் கொத்த வழவேசூ—மாறொட்டு மேற்றமுக் காலமிட மூன்றே டிரண்டத்தார் ன்றெற்ற வுரைப்பதாளு சொல்.

இவ்வண்ணம் எட்டுவகைப்படுத்துச்சொல்லாராய்தார் தொல் காப்பியஞர். அவற்றுள் வேற்றுமையெட்டாவன முன்பே சொல்லப்பட்டன. திணையிரண்டானன உயர்திணையுந்அஃதின யும். உயர்திணையென்மனார் மக்கட்சட்டே யஃதிணையென் னூவாய் பிறவே-யாபிறுதிணையினிசைக்குமன சொல்லே. ஆதே வறிசொன் மகடேவறிசொற-பலலொறியிஞ் சொல்லொழி சிவணி-யம்முப்பாற சொல் னுயர்திணையவவே. ஒன்றறிசொல்லே பலவறிசொல்லென்றாயிரு பாறசொல் லஃதிணையவவே என்பதனாலதிக. பரலைநாவண் ஆண்பாற்சொல்லும் பெண்பாற்சொல்லும் பலர்பாற்சொல்லும் ஒன்றன்பாற்சொல்லும் பலவின்பாற்சொல்லுமென்பசீக்காள்க.

வழுவேழாவன் "திணைபான் மரபு வினாச்செப்புக் கால-மிடனோடே முாகுமிழுக்கு" என்பதால்திக, திணைவழுவாவது ஒருதுகிடந்தான் சாத்தன்வந்தது என உயர்கிணையும் ஆர் திணையர் தம்முள்ளே மயங்கச்சொல்லுதல். பால் வழுவாவது கொற்றன் கிடந்தான் சாத்தி கிடந்தான் என ஐந்து பாலையர் தம்முண் மயங்கச்சொல்லுதல். மரபு வழுவாவது ஒருமையிலண்டம் குதிரைச்சாணகம் என மரபு பிழைக்கச்சொல்லுதல். வினாவழுவாவது சந்திரனைப்பாம்பு தீண்டு வது இரவே பசுவே என வினாவதல். செய்யவழுவாவது மதுகாக்குப்போக வழியேதென்றற்குக் குதிரைக்குப் புற்பறிக்கிறேனென்றல். காலவழுவாவது இறந்தகாலநிழ்காலமெதீர்காலம் என்னும் மூன்றுகாலமுந் தம்முண்மயங்கச் சொல்லுதல். அது நாளைப்போனென்றன்ற்போலவருவது. இடவழுவாவது தன்மை முன்னிலை படர்க்கையென்னும் மூன்றிடமுந் தம்முண்மயங்கவருவது. அது நீ உண்டேன் நான்போவாய் அவனறிவேன் எனச்சொல்லுதல். ஆரொட்டாவது ஆறுதொகை. அவை வேற்றுமையழிந்து தொக்க வேற்றுமைத்தொகையும் உம்மையழிந்து தொக்க உம்மைத்தொகையும் வினையழிந்து தொக்க வினைத்தொகையும் பண்புவர்க்கமழிந்து தொக்க பண்புத்தொகையும் உவமையழிந்து தொக்க உவமைத்தொகையும் வந்தமொழியன்றிப் பிறமொழியழிந்து தொக்க அன்மொழித்தொகையுமாம். மூன்றுகாலமாவன எதிர்காலநிகழ்காலமிறந்தகாலமென இவை. இடமூன்றாவன தன்மை முன்னிலைபடர்க்கை. இனியிரண்டிடமாவது வழக்கிடமுஞ் செய்யுளிடமுமென இவை. வழக்கிடமாவது தமிழ்வழங்கிவரும் இடத்து வழங்கிவருகிற வழக்கு. செய்யுளிடமாவது வழக்கிற் சிறுபான்மையான் வந்து செய்யுட்களினிகழும் நிகழ்ச்சியெனக் கொள்க. (க)

திணைபான் மரபு வினாச்செப்புடன்சொ
விணையா வழுத்தொக்கையோ டெச்ச—மணையாக்
கவிணையபார் வேற்றுமையுங் காலமயக் குங்கொண்
டவியனரூ ராராயந்தார் சொல்.

எனப்பதினமூன்றாலாயந்தார் அவியனார். இவற்றுட் தொல் காப்பியனார் ஆராயந்தன நீக்கி மயக்கமுஞ் சொல்லுஞ் செய்யும் வினாவும் எச்சமும் மரபும் ஏற்றமாகச் சொன்னார். மயக்கமாவது வேற்றுமைமயக்கமும் இடமயக்கமுங் காலமயக்கமும் முதலியவா

பொருட்படலம்.

கூள்

மெனக்கொள்க. செரல்வாவன பெயர்ச்சொல்லும் பெயர்த்தரி சொல்லும் தொழிற்சொல்லுந் தொழிற்றிரிச்சொல்லும் இடைச் சொல்லும் உரிச்சொல்லுமெனக்கொள்க. செப்பும் வினாவாவது அறிதல் அறியாமை ஐயப்படுதற் தொடக்கத்தனவும் நேர்தன் மறுத்தற் தொடக்கத்தனவுமாம். எச்சமாவது பெயரெச்சம் தொழிலெச்சமென இரண்டாம். மரபாவது ஆண்மைப்பெயர் வரலாறு பெண்மைப்பெயர் வரலாறு தொழிற்பெயர் வரலாறு உண்மைப்பெயர் வரலாறு வீரவுப்பெயர் வரலாறு எனக் கிடத்தவெனக்கொள்க.

(உ)

சொல்லதிகாரம் முற்றும்.

மூன்றாவது - பொருளதிகாரம்.

பொருட்படலம்.

ஆற்றுமகமே புறமேயகப்புற மன்றிவென்றி
 போற்றும்புறப்புற மென்றும்பொருளளப் பானளவை
 யேற்றும்பிரமேய மென்றும்வகுப்ப ரிவையுமன்றிச
 சாற்றும்புலவரு மெண்ணிதந்தாரென்பர் தாழ்குமுலே.

(இ-ள்.) பொருளாவது அகப்பொருளும் அசப்புறப்பொருளும் புறப்பொருளும் புறப்புறப்பொருளுமென நான்குவகைப்படுமும். அளப்பானும் அளவையும் அளக்கப்படும்பொருளுமென மூன்றுவகைப்படுமென்பாருமுள். மறதும்பலவேறுபாட்டாலும் வகுப்பாருமுள். -எ-று. பிரமேயமென்பது அளக்கப்படும் பொருள்.

முல்லைகுறிஞ்சி மருதத்தொழிமுது பாலைநெய்தல்
 சொல்லியகாஞ்சி சுரநடைகைக்கிறை பாலை தும்பை
 யில்லவண்முல்லை தபுதாரந்தாபுத மீயந்தவள்ளி
 யல்லதுகாந்தள் குறுங்கலிவெட்சி யடல்வஞ்சியே.

குற்றிசைவாகை காந்தபெருந்திணை கொற்றநொச்சி
பற்றியபாசறை முல்லையுழிநை யெனப்பகாந்த
மற்றிவையையெந்து மாம்பொருணுகினும் வண்புகடசி
பற்றியபாடாண் பொதுவியலாதிபும் பார்த்தறியே.

(இ-ள்.) முல்லையுங் குறிஞ்சியும் மருதமும் பாழையும் நெய்த
லுங் காஞ்சியுஞ் சரநடையுங் கைக்கிணையும் முதுபாழையுந் தும்பை
யும் இல்லாண்முல்லையுந் தபுதாரமுந் தாபதமும் வள்ளியுங் காந்த
ளங் குறுங்கலியும் வெட்சியும் வஞ்சியுங் குற்றிசையும் வாகையுங்
காந்தையும் பெருந்திணையும் நொச்சியும் பாசறைமுல்லையும் உழி
நையுமெனச் சொன்ன இருபத்தைந்துநிலத்தினும் முன்சொன்ன
நான்குபொருளும் அடங்குமெனக்கொள்க. பாடாண்பாட்டும் பொ
துவியலும் முதலாயுள்ளவும் அறிந்தடக்கிக் கொள்க. — ௭ - ௩. (௬)

முல்லையுந் குறிஞ்சி மருதத்தொடுபாலை நெய்தலைந்துஞ்
சொல்லுமகமா மதனுக்குரைதொகு சட்டகமோ
டெல்லீகிகழு மிருபதொடேழுள வேளையவற்
றெல்லீகிகழு முரையுமறிந்துகொ ளொண்ணுதலே.

(இ-ள்.) முல்லையுந் குறிஞ்சி மருதம் பாலை நெய்தலென்னும் ஐந்
துநிலமும் அகப்பொருளுக்கு அடையாளமெனக்கொள்க. இப்படி
யுள்ள அகப்பொருளுக்குச் சட்டகமுதலாக இருபத்தேழுமுரையுள்
ஒழிந்தமுன்றுபொருளின்கணிசமும் உரையும் அறிந்துகொள்க.
௭ - ௩.

சட்டகமேதிணை கைகோணடைசுட் டிடங்கிளவி
யொட்டியகேள்வி மொழிவகைகோளுட் பெறுபொருளென்
றிட்டிகச்சொற்பொரு ளெச்சயிறைச்சி பயன் குறிப்புக்
கட்டகமெய்ப்பாடு காரணங்காலங் கருத்தியல்பே.

ஏற்றுமவிலைவொடுவமயிலக்கண மெய்ந்ததொல்லோர்
போற்றுமபுடையுரை யேமொழிசேர்தன்மை யேயுமன்றி
யாற்றுமபொருளடை வென்றமுரையல் லவற்றினுக்கு
மாற்றுமுரையும் வகுக்குமுரையு மதித்தறியே.

பொருட்படலம்.

சூசூ

(இ-ள்.) சட்டகமூற் தீணையுங் கைகோளும் நடையுந் சட்டமும் இடனுங்கிளவியுங் கேள்வியும் மொழியுங் கோளும் உட்பெறுபொருளுஞ் சொற்பொருளும் எச்சமும் இறைச்சியும் பயனுங் குறிப்பும் மெய்ப்பாடுங் காரணமூற் காலமூற் கருத்தும் இயல்பும் வீணையும் உவமமும் இலக்கணமும் புடையுரையும் மொழிசேர்தன்மையும் பொருளடைவுமென்னும் இருபத்தேழும் அசுப்பொருளினுக்குறையாம் அகப்புறப்பொருளுக்கும் புறப்பொருளுக்கும் புறப்புறப்பொருளுக்கும் ஏற்குமாணா ஆறிந்துகொள்க.—ஏ.று.

இவற்றுட் சட்டகமாவது இன்னென்னசட்டகமென்றால் யாப்பதிகாரத்திற்கிடந்த முதல் வரி மொழி வகை கோள் உட்பெறுபொருளென்றபடியே செய்யுளைத் தெரிந்து இன்னசட்டகமென்று சொல்வது.

தீணையாவது எந்நிலம் பற்றி வந்ததென்றார் குறிஞ்சி பாலைமுல்லை மருத நெய்தலென்னும் ஐந்துநிலத்தில் இஃதிந்நிலம்பற்றி வந்ததென்று சொல்வது.

மலையிருண்முன்பனி கூ. திராவேற்பன்கண மூங்கில்மஞ்சை யிலைமலிவேங்கைசெங் காந்தவிலவ மிகன்முருகன் சிலைமலிசூன்றவர் தேனே புணாதல் தீணைசீணையுங் கொலைமலியாணை குறிஞ்சியென்றின்ன குறிஞ்சியிலே.

ஓதியவேளி லொடுபின்பனியகில் வெம்பரலே தீதியல்வேடர் கலையொள் விடலைதிண் பாலையத்தங் கோதியல்செந்நாய் பருந்தொடுகொம்பனை யார்ப்பிரிதல் வாதியற்கன்னி குறும்பர் வெம்பாலை மடவரலே.

காடுகார்மலை யீடையர்முதிராகான் மாறுமுல்லை நீடுமால்கொன்றை நிரைமேயத்தலோடு நெடுங்குருந்தங் கேகழல்கார்தோன்றி சிறுபான்கிழத்தி மணையிருத்தல் ிடுசேர்புன்து பிறவுமுல்லைத்தீணை பெண்கொடியே.

பொற்றாமரையிற் திரன்பொய்கைபூந்தார்ப் பழனஞ்செந் வற்றுவெருமை வளர்பனிநீர்நாய் *வடமகனதில் [நெல் தெற்றாமணையூட வூரண்கடைசியர் செங்கமுநீர் சுற்றாமருதத் தீணையிலண்டாவன தாமொழியே.

* சில பிரதகளிற் பிடிவலஞ்சியென்பது பாடம்.

மீனேகடல்பனி கொண்கன் நிமிலம் விளரிநிலாக்
கானேதரும்புன்னை கண்டலன்னஞ்சுருத் காதலுப்பு
வானோவருணன் முதலேநுனைய நிரங்கல்கைகை
தேனேதருமொழி யாயந்திரெய்த நெளிந்தநியே.

(இ-ள்.) இவையிற்றுவின்ன திணையென்றதிக.—எ-று. “எந்
நிலமருங்கிற் பூவும் புள்ளு-மந்நிலம் பொழுதொடு வாராவாயினும்
வந்தநிலத்தின் பயத்தவாகும்” எனவும் “மற்றவை தம்முண் மயங்
கினும்பெயர்-பெற்றகிணையின் பெயர்க்கொடை பெறுமே” என
வும் கூறினாராகலின் அவை மயங்கினும் அதிந்துகொள்க.

கைகோளாவது களவுங் கற்பும். கற்பாவது காரணமோடி
யைந்துவருவது, களவாவது காரணமின்றிவருவது. இப்பாட்டுக் கற்
பைக்கொண்டதோ களவைக்கொண்டதோவென்று சொல்வது.

நடையாவது ஒழுக்கம். இப்பாட்டு எந்நடைபற்றிவந்ததென்
றால் இந்நிலத்தினொழுக்கம்பற்றி வந்ததென்றறிவது. அஃதாமாறு:-

குறிஞ்சிநடையியல்.

“அதிந்தோராய்ந்த வன்புதருவகையிற்-குறிஞ்சி நடையவைக
கூறுங்காலை - அரிவைக்காகிய விழைவியை வார்க்கந் - தெரிமணிப்
பூணன் நெரியச்செப்பலும் - நன்னலம்புகழ்தலு நாணினம்முங்க
லும்-பொன்னவிர்ப்புவையைப்-புணர்ப்பதுரைத்தலும்-பிரிவுநனிகரு
தலும் பிரிவின்மைபேசலும்-பெருமைசெய்தலும் - பெற்றங்கரிதென்
றலும் - ஊழ்வினைவலித்தலு முறுதெய்வம்பேணலும் - தோழனைநி
னைத்தலு மகறலுமணுகலும் - இடத்தொடுபுலம்பலு மேழையவி
னவலும்-மடத்தஞ்சாயன் மாதரைக்காண்டலும்-வனம்புலம் பசற்
றலு மார்வநோக்கமுங்-குவளையுண் கன்புதைத்துத் தலைவியினைஞ
சலும் - ஆற்றானபொழிதலு மஞ்சியனைக்கமும - ஏற்ற வுவுகை
யோ டினியவண்முறுவலும்-ஆங்கவன்புணர்தலு மவவயிற்புணர்ச
சியைப்-பாங்கற்குணர்த்தலும் பழியெனக்கூறலும் - தேங்கமழ்தா
ரோன் நெரியான் செப்பலுங்-கிளைஞன்மற்றலுங் கேடெனக்கூற
லும்-இனையவன்வடிவு மிடனுமீதலும்-அண்ணல்கவற்சிங் சவள்வடி
வுமி-னுந்-திண்ணித்திற்செப்பலுஞ் சென்றவன்காண்டலும் - வெநி
கமழ்க்கோதை மிருகலம்புணர்தலும்-அறிவுநிறையு மண்ணையெய
தலும்-வேறிடங்காட்டலு மிலங்கிழையுணர்த்தலும் - ஊறன்றமுடி

பொருட்படலம்.

எக

விந் தன்பாங்கற்கூட்டமுந்-தையல் தளர்ச்சியை நோக்கித்தோழி-
யையுறுநிலைமை யறியவுரைத்தலும்-மனைவிபோல வலவையைமொ-
ழிதலும் - விழுப்பம்பேசலும் வேண்டாவென்றலும் - பழித்தகவு-
ணர்த்தலும் பார்த்துறவுரைத்தலும்-பொருந்தாவென்றலும் பொய்யு-
ரைபுரிதலும் - வருந்துமென்றலும் வழிவகவென்றலும் - நின்றகு-
றைநீயே சென்றுரையென்றலும்-சீர்மலர்க்கோதைக்கச்சு செய்வி-
யன்றென்றலும்-நீர்மையன்றென்றலு நீங்குமினென்றலும்-முரன்-
முறுவலொநி முகமலர்ந்துரைத்தலும் - இரங்கிமொழிதலு மேக்கி-
மொழிதலும்-கலங்கிமொழிதலுங் கழறிமொழிதலும்-வள்ளறளர்ச்-
சியுமடலேற்றுமொழிதலும்-உள்ளங்குளிர்ப்பித் தொண்டழையென்-
றலும்-நெஞ்சத்தடங்கிய நின்றகுறையெற்றலும்-இன்சொலிரக்க-
மும் வன்சொலின் மயக்கமும் - புகழ்தலு மயங்கியுரைத்தலும் -
கப்பற்கண்ணேழையக கவற்சி தீர்த்தலும் - பகற்குறி கோர்தலு-
ம்க்குறியுரைத்தலும் - பசவிடங்காண்டலுந் சொற்பல வுரைத்த-
லும்-இற்செறிவுரைத்தலும் வரைவுகடாவலும்-இரவரவிசைத்தலும்
வரவுவிலக்கலும்-மற்றவடளர்ச்சியு நிரவுக்குறிநோர்தலும்-எய்துகுறி-
வினவலு மேந்திழைமகழவுடன்-குறியுரைத்தலு மதுகேட்டுரைத்-
தலும் - மெய்க்குறியுரைத்தலு மிகுதியில்கொண்டலும் - ஏத்திழை-
பெடுப்பலு மிடப்புறத்தக்கற்றலும்-புந்தன்சிலம்பன் புணர்ச்சியுறு-
குறியுரு - செவிலியதுசேறலுந் சென்றெதிர்கோடலும் - கவ்வை-
பெரிதிவட் கண்டறியென்றலும்-உட்பலுமெரு மாயினவென்றலும்-
வம்பலர்கோதை வாட்டக் கூறலும்-நற்றும்செவிலி யென்றிவாந்ந-
னாதற்-குற்றதையறியாத நற்றிறம்படார்தலும்-உட்டுரைகூட்டலுங்-
கேட்டவள் கூற்றும்-உடம்பெறியடார்தலு மொண்ணுதல்முக்கலும்-
இவ்வியலன்னைக் குணர்த்துகச்சுவன்றலும் - அவ்வியலொட்டாண்-
மொழிதலுமாயிடைப்-பூத்தருபுணர்ச்சியும் பனறருபுணர்ச்சியும்-
காப்பெரும்புனத்துக் களிந்துதருபுணர்ச்சியும்-தாய்தருபுணர்ச்சியும்-
கூறியதாயது குறிப்புலழிமொழிதலும் - வரைந்துணிபுத்தலும்
வரைவவர் மறுத்தலும்-கரைரத்தற்கிரங்கலுங் கவற்சிதீர்த்தலும்-
எதிர்சொன்ன மொழிதலு மேற்றமகண் மொழிதலும் - கிரவிய-
வியற்கையோழிநன்னைவை பொருளே.”

நெய்தனடையியல்.

“கைபறுபுலம்புங் கலவியுந்தலைதரு-நெய்தனடையிய னேற்குந்-
காலகை-கடலுங்கழியுங் கைதையங்கானலும்-மடலிழுமெண்ணையும்

வான்சிறைப்புள்ளங்-கழுமியவிருளும் சதிரொளிமதியும் - பொழுதுங்காற்றுமென்றிவைமுதலா-மெவ்வகைப்பொருளு மிரந்துகுறையுறுதலும் - அவ்வகைப்பொருளுக் காற்றுதுரைத்தலும் - விரைமலர்த்தாரோன் விழுப்பங்கு-றலும்-இரவுக்குறிநேர்தலும் பகற்குறிமறுத்தலும்-இரவிடங்காட்டலும் பசலிடங்காட்டலும் - வரவறிவுறுத்தலும் வர்ன்றுயில்கோடலும்-இறைவனைத்தோளையெ யின்றயிலெடுப்பலும்-துறைவனின்றுயிலெழீஇத் துன்னுதற்பொருட்டால்-எதிஸ்குறவு மிடத்தியத்தகற்றலும்-மெதகுநிளவியின் மீண்டெதிர்கோடலும்-சிறப்புறக்கிளத்தலும் - அம்பலமலரு மாயினவென்றலும்-வம்பலர்தாரோய் வருத்தினனென்றலும் - குறிவழிப்படுத்தலும் கொண்கன் றேன்றலும் - அறிபக்கூறலு மருங்காப்பு மிகுதலும்-தாம்பிழைப்பின்மையுந் தலச்செலவருமையும்-வன்பழித்தஞ்சலும் வாரலையென்றலும்-இரவரலென்றலு மிரவும் பசலும் - வாராலென்றலும் - அவ்விருபொழுது மாயந்துவரவென்றலும் - சவ்வையுரைத்தலும் களவவனுரைத்தலும்-வரைதல் வேட்கையொடு வந்தலும்-பிறவும்-உரைதருபெருமையொ டிரைத்தனர் பலரே.”

பாலைநடையியல்.

“ தூலிபன்முறைமை நுண்ணிதினுணர்ந்தோர்-பாலைநடையது பகருங்காலை-உடன்போக்குணர்த்தலு மப்போக்குரைத்தலும்-மடவோடன்றிமறான்புறநோக்கலும்-கற்பியல்காட்டலும் கையயத்துமொழிதலும்-வெற்பிடைப்போதலு மெல்லியறளர்தலும்-தளர்த்தோளோம்பலும் தம்முபேரென்றலும்-எதிர்ந்தோர்மொழிதலு மெதிர் கொளத்தவிர்தலும்-சண்டோரேத்திய கற்புடையொழுக்கமும்-தண்டளர்மாடந் தனக்குரைமாற்றமுந்-தாங்கரும்புசுற்றன்னையரெழுச்சியும் - ஆங்கவள்வல்த்தலு மமைந்தோர்திருத்தலும்-பதியுடன்படுத்தலும் பள்ளபெய்தமொழிதலும்-என்றோளிரங்கலு மெநர்ந்தோரகூறலும்-அம்பலமலரு மாதலுமயலோர்-தோன்றக்கூறிய தோமறுகறபும்-அன்புறுசெவிலி பின்செலவலித்தலும்-சென்றவன்வினவலும்-சண்டோர்தெருட்டலும்-ஒன்றிடவுள்ளமொடுவந்தவன்மீண்டலும்-வறுஞ்சுரங்கடந்தவர் வளநாடுபுகுதலும் - பிறந்தபுகழ்ப்புதல்வரைப்பெறுதலும்பெற்றோள்-இருங்குணைமருங்கின் னூதுவிடுத்தலும்-ஒருங்கவருந்தலு முவந்திடன்சென்றலும் - மாதரைக்கொண்டதும் வாழ்பதிபுகுதலும் - ஓதிய வனைத்து முரியவைபுக்கபிள்-பொருளவ

பொருட்பிடலம்.

எந்

யிற்பிரிதலு மப்பிரிவுணர் ததலும்-இருள்புரிசுந்தி விற்தென்மொழி தலும்-ஆற்றாநாது மதுகேட்டுமொழிதலும்-சுற்றங்கோளிய வுலகியலுரைத்தலும்-பின்னைப்பிரிதலும் பெருஞ்சுரத்தமுங்கலும்-நனிபகர்பள்ளியி னையந்திசெவவமுங்கலும் - பரத்தையிற்பிரி வொழித் தெல்லரப்பிரிவும்-உரைக்குங்காலை யுணர்ந்தனனோக்கே.”

மருதநடையியல்.

“கருதற்கமைந்த கற்றோர்பூண்ட-மருதநடை யது மூண்டபுறக்க றின் - விழவுவிருப்புதல் - பொழின்மகிழ்க்கிருத்தல் புனலாட்ட யா தல்-இலவிடைப்பாததைய ரியலிடைப்பாததையர்-கலவியொடுபுழ கியகாதற்பாததையர்-நல்வியண்கைமையப்புப்பாததையர்-சொல் வியபரத்தையர்-நால்வருங்குற - ஆங்கவர்ப்புணர்தலவர்க்கண்ணக தல்-வீங்கமுலைப்பரத்தைய ருழைநின்றவிடாக்குப்-பாங்கனோழி பாணனென்னுற-ஆங்கவாழுதலிய ரிரந்துகுறையுதல்-ஆவர்க்கன் திராங்க வணியிழைமறுத்தல்-புகரறுகோதை பொறுத்தற்குறையிரத் தல் - உரன்பகுத லுவந்தெதிர்கோடல் - பேராச்சிறுமொடு பெரு முனிவுபேகல் - விருந்தொடுபுததல் புதல்வொடுபுததல் - தருந் திவறயரிவைவையத் திரிந்தெதிர்கோடல் - சென்னிநக்கோலச் சிறுமி புததல்-ஆன்னிநன்ன ளருங்கலினுறைதல் - உண்ணிநையுவைத யோ டொண்ணுதலுவற்றல் - வெண்ணிநக்கோலத்து மேதகவுணர் தல்-பண்ணமைக்கிளவ்பொடு பள்ளியுண்மகிழ்தல் - அலைபுண் ளுர னாற்றான்புததல் - புலவிகற்பொன்ற ளண்ணிச்சிறல் - ஆற்றாநாது யவளொதிருடல்-தேற்றென்னெ ன்ற தொழிததுவழிபடுதல் - வளவய ளுரன் வதுவைகேட்டுளை - உளநியடக்கி யுவந்தொள்போடல் பண்ணிவிடுதல் பான்மையினமொழிதல் - எண்ணியசிறப்பி னென் னையெனநிசைத்தல் - மனைச்செல்பரத்தையை மகிழ்ந்தெதிர்கோ டல் - முனித்தகலின்மை முயன்றுபண்பெய்தல் - ஆயிடையவாத ளமாந்தெதிர்கோடல்-போய். திண்டல் புகழ்தலைத்தல்-பள்ளியுண் மகிழ்தல் பாங்குறப்புணர்தல் - எள்ளருந்தொழி யேறப்பக்கறலெ ன்ச-சொன்னவைபோல வன்னவுமெல்லாம் - பன்னுங்காலை யவ வயிற்படுமே.

முல்லைநடையியல்.

“இறைச்சிப்பெருமையோ டுறைவழிப்பட்டுந் - குறபுக்கபற் பூண்டி கடப்பாடாற்ற-முல்லைத்திணைநடை சொல்லுங்காலை இறை

வன்யிரிய வில்லிருந்தாற்றி-நினைவுநனிகாத்த னீர்மையின் மொழி
 தல் - மாழையங்கண்ணி வருந்தினள் பெரிதெனத் - தோழிகவறல்
 கவன்மதோழிக் - கர்ற்றுவுனென்ற லவன்பயமுரைத்தல்-வேற்று
 மைகூறல்-வெய்துயிர்த்திரங்கல்-மின்மலிகார்கண்டு மெலிந்தவள்
 மொழிதல்-தொன்மலிதோழி காலமறுத்தல்-காதல்பெயர்பு சாரன்
 றிருவெனத்-தாதவிழ்கோதை தானேகூறல்-பருவங்காட்டிப் பிரி
 வொழியென்றல் - வருவார்மரென வாய்மொழிவலித்தல் - அந்தியு
 மாம்பலு மாலையுமணியுந் - தென்றலுந்திங்களும் பிறவுமன்னவை-
 பகன்றறவாற்றா ளகன்றவன்மொழிதல்-என்ருறையிதுவென் விரர்
 துருறைகூறல் - பொருள்வயிளிற்ற லவ்வயினிலையும் - இயல்வளி
 முற்றுதல்-கார்கண்டுரைத்தல் கனவினரற்றல் - போர்வேற்கண்ணி
 புலம்புமென் றிரங்குதல்-துதுவிடுதல் துதெதிர்கோடல்-போதவிழ்
 கோதை புலம்புநனிதிர்த்தல் - கோவொருமொழிதல் தோவண்
 வருதல் - ஆர்மலிதேரை யமர்ந்தவனேறல் - பார்களைக்கடாவென்ப
 பன்மணிநெடுந்தேர்-வேகநிலைமையின் வினரநதுநனிகடாவுதல்-இல்
 லியன்மடந்தைய ரியல்புரங்கேட்டல்-நல்லியனெடுக்கொடி நன்ன
 கர்காட்டல்-இறைவன்சேருத லெதிர்சென்றுவணங்குதல்-பொறை
 மலிமடந்தையைப் புலவித்தலையளித்தல் - பருநானேக்கிப் பயன்
 கண்டுமொழிதல்-செருவேற்கண்ணி சேக்கையிற்களித்தல் - முல்லை
 நல்லியாழ் முறைமையிற் கேட்டலெனச் - சொல்லிய பிறவுஞ்
 சொன்னதன்பொருளே.

“குடவரைக்குறிஞ்சியுங் குண்கடனெய்தலுங் - கடவதாருங்
 களவிற்குரித்தே. இருதிணைத்தொழிலு மியன்றுதம்முள்-ஒருதிணைக்
 கோத லொழிந்தன வியல்பே. நன்னிலமருதமுந் தொன்னில முல்லை
 யுந் - தன்னருங்கற்பொடு தோன்றுந்தொடர்ந்தே. இடைநிலைப்
 பாலை யிருபாற்கு முரித்தே-படர்கொடி முல்லையின் பாற்படு மியற்
 தே. ஒருவயிறறணத்தலும் பொருள்வயிற்பிரிதலுங்-கருகியகளவற்
 குணமையானே.”

இனிச் சட்டென்பது இப்பாட்டுத் தன்மையைச்சட்டிற்று
 படர்க்கையைச் சட்டிற்று முன்னிலையைச்சட்டிற்றென்றறிவது.

இடனாவது அகவிடனும் புறவிடனுமென இரண்டுவகைப்படும்.
 அகவிடனாவது மனையும்வளாகமும் பற்றிவருவது. புறவிடனாவது
 மலையும் பழன்முஞ் சோலையும் கடலும் நெறியும் ஆறும் பற்றிவரு
 வது.

பொருட்பட்டலம்.

எடு

இனிச் சிவலிபென்பது சுற்றெனக்கொள்க. அது "மெஞ்சக் குலாத்தல் கேட்டோர்க்குரைத்தல்-அந்தரமருங்கின வறிகாக்கற வென-வந்தவகையின மூவகைக்கற்றே. தலைமகன் தலைவி சோழி தாயே-கலைமரும் காப்பிற் செவிலி பாங்கன்-சீறியாட்பாணன் தன் டோரகட்டு-வேலன்விறலி நலத்தகை யூரே-சேரியயலோ முன்னன் பிறவு-மாகுமென்ப வறிந்திசினோரே" என்றமையால் இப்பாட்டு இன்னார் சுற்றென்பது.

கேள்வியென்பது "உயர்இணை மருங்கி விவரணிகேட்டோர் சார்நிணை மருங்கி வினாணிகேட்டதெனச் சொல்லுதல் தேள்வி யென்மனாப்புலவர்."

மொழிவகையென்பது இப்பாட்டுச் செஞ்சொற் திரிசொல் வடசொற் திசைச்சொற்களில் இன்ன சொற்பற்றி வந்ததென்பது.

பொருள்கோளாவது "கொழுங்கொழுவள்ளி செழுங்குலைவாழ மை-தீங்கரும்பேமலர் திகழ்தருபலவே-தெங்கமழ்சோகு செருவிற் பூட்டே-பூம்புனலாறென்ப பொருள்கோளோழே. அவற்றுட், கொழுங்கொழுவள்ளி சுறுமுற்பொருளே; செழுங்குலை வாழையின் சொற்பொருளீறே; இன்றங்கரும்பி விண்டயதுபொருளே; வண் ருட்பலவுக்கு முதலிடைபொருளே; நற்பூ வசோகுக்குநவெதுபொ ருளே; விற்பூட்டு மேலுங் கீழும்பொருளே; இரும்புனலாற்றினுக் கெங்கும்பொருளே" என்றபடி இன்னபொருள்கோளென்றறிவது.

உட்பெறுபொருளாவது "உட்பெறுபொருளைச் செப்புங்காலைப் பெற்ற சொற்பொருளைச் செப்புதன்வழியே-மற்றொரு சொற்பொ ருள் வந்துகிற்பதவே" என்பதனால் உட்பெறுபொருளையறிவது.

இனிச் சொற்பொருளாவது "சொற்பொருண்மேத்கச் சொல் லுங்காலைத்-தனிச்சொலெல்லார் தம்பொருள் விளக்கலும்-புணர்ச் சொற்புணர்ந்து தம்பொருள் விளக்கலு-முதன்மொழிவிளக்கலுங் கடைமொழிவிளக்கலு-மென்மொழிபொருளை விளக்குதலியல்பே." இதனற் சொற்பொருளறித.

எச்சமாவது ஒழிந்தது அது வினையெச்சம் பெயரெச்சமென் றிருவகைப்படும். வினையெச்சமாவது வினையொழிந்து நிற்பது. பெயரெச்சமாவது பெயரொழிந்து நிற்பது.

இனி “இறைச்சிப்பொருள்வகை திறப்பட்டத்தெரியி-லங்கியற் பொருளே தீணைநிலைப்பொருளே-வன்புலப்பொதுப்பொருள் மென்புலப்பொதுப்பொருள் - பெருமைப்பொதுப்பொருள் வீருந்தப் பொதுப்பொருளென்-இருமூன்றென்பர் தெரிநூற்புலவர்.” அவற்றுள், அங்கியற்பொருளாவது அந்நிலத்திலங்கமாம் பொருளெனக் கொள்க. அவையாவன குறிஞ்சிநிலத்துச் சந்தனமும் பொன்னும் வெள்ளியுமுதலிய. நெய்தனிலத்த உப்பும் இப்பியும் நந்தம் அலவனும் வலையுமுதலிய. பாலைநிலத்துச் சீழ்கு நாய் குருவியுஞ் சிள்வீடு மறுபுள்ளியுங் கொம்பியுமுதலாயுள்ளன. மருதநிலத்துக்குக் கரும்பு வாழை தெங்கு முதலாயுள்ளன. முல்லைநிலத்துக்குப் பூவையும் பூணையும் தும்பியும் காவளையுங் காற்போகியுமுதலாயுள்ளன. தீணைநிலைப்பொருள் மூன்பே சொல்லப்பட்டன. இனி வன்புலப்பொதுப்பொருளும் மென்புலப்பொதுப்பொருளும் பெருமைப்பொதுப்பொருளும் வீருந்தப்பொதுப்பொருளுமாமாறு - “ஆரே புன்கையரசு கிளிஞ்சில்-காரை பருத்தி கரும்பேமுதலா - வன்புலப்பொருளென் நன்குரைத்தனரே. கிரை வழுதுணை கிடையே சணப்பே-வேரிதணக்கந்த மருதமுதலான - மென்புலப்பொருளென் நன்குரைத்தனரே. தாளியும் பூவலு நாவலுங் கழஞ்சும் - வேலியுமாரும் பத்தியுங் கோரையுஞ் - சூரையுஞ் சுரையுஞ் சுரும்பும் வண்டுந்-துவரையு மத்தியு மைம்பெரு முதியாயுங்-காணுங்கலைத் திணைநொறுங்காண்ப் - பேணினரென்மனார் பெருமைப் பொதுப்பொருளே. ஒருதிணைக்குரியன வொருதிணைச்சேரின - விரிநூற்புலவர் வீருந்தென்றனரே.”

இனிப்பயனாவது “பயனெனப்படுவது நயனுறக்கிளப்பின்-வழிபாடன்பே வாய்மை வராவே - பிழையா நிலைமை பெருமை தலைமை - பொறையே போக்கே புணர்வே முயக்கே - நிறையே யெச்ச நேச நீர்மை-யையமதற லார்வங் குணமே-பையப் பகர்தல் பண்பேசீற்றற்-காப்பே வெதியே கட்டு நேர்தல் - பூப்பே புலப்பே புறையே புறைவியெனப்-பாற்பட வின்னவை பயத்தலாகும்.”

இனிக்குறிப்பாவது “பென்மராவினு மைந்தராயினும் - உண்டவேட்கை யுள்ளதுகருதிக்கொண்டு நனி செய்வது குறிப்பெனப்படுமே. அதுவே, உற்றவனொழுக்கமு முறாச்சிறு நோக்கமும்-பற்றியுரையாடலும் பாங்கிற் கேட்டலும்-ஊடலுமுணர்தலு முவத்தலும்

பொருட்படலம்.

எள

பரிதலும்-பாடலும் பரவலும் பணிதலும் பணித்தலும் - ஆணங்கு
கொண்டகந்தலு மழுக்கும் துணர்த்தலும் - குணம்புகழ்த்துவாத்
தலும் குற்றங்கடவுஞ்-செய்தது பொறுத்தலுஞ் செய்வாய் திருத்
தலும் - வைத்து மகிழ்தலும் வாட்டல் காண்டலும் - அணிந்தன
களை யாடைபெயர்த்ததெத்தலும் - நாணலு நஞுதலு நயத்தலும்
பார்த்தலும்-கானல் கழியே கடலே காற்றே - யானல் பற்றை பனி
மகிப்பருவ - மலையே புனமே மழையே பிறவும் - என்றிவை விற்
றெடு நின்றுணாயாடலும் - ஒன்றிய குறிப்பென வுரைக்கல் வேண்
டும்."

இனி மெய்ப்பாடாவது "மெய்ப்பாட்டியல்வகை மேதகவிநிப்
பின் - மெய்க்கட்பட்டு விளங்கிய தோற்றஞ்-செய்விநிற் றெறிந்து
செய்ப்பன் மறந்துவே - சுப்பிரயோகம் விப்பிரயோகஞ் - சோக
மோக மரணமென்னு-மைவகைக்கணையு ளார்க்கிய காமம்-பையமுறு
கிடப்படரு மவற்றுட்-சுப்பிரயோகஞ் சொல்லு நினைப்பும்-விப்பிர
யோகம் வெய்தயிர்ப்புறதல்-சோகம் வெப்புந் சோறுணைமைபு-
மோகமயக்கமு மொழிபல பிதற்றலு-மரண மணங்கலும் வருந்தலு
மென்பா-ஆரணஞ் கான்ற வறிவினூரே, பிற்கணை நீக்கி முற்கணை
நான்கு - மெய்ப்படப்பட்டு வருந்தி விளம்ப - லகமெய்ப்பாட்டே
புறமெய்ப்பாட்டெனத்-தக்க நனி யுணர்ந்தோர் தந்துரைத்தனரே.
அகமெய்ப்பாட்டே யறியுங்காணு - விளர்ப்பே பசப்பே மொலிவே
விதிர்ப்பே-துளக்கந் துயரத் தமமல் சொர்தல்-வேர்த்தல் மெருவு
தல் விம்முதல் விரும்புதல் - ஒப்பிலாமை யுருகுதன் மயங்குதல் -
மூரி யுயிர்ப்பு மூர்ச்சனை முறுவல் - காரிகை கடத்தல் கழிகண்
ணைட்டம்-இருந்துழியிராமை யிராகமிகழ்தல்-வருந்திக்காட்டுதல்
வாயநனி யுறதல் - சிந்தனை கர்தல் சோதாயி லின்மை - உண்டது
மறுத்தல் காட்சிவிருமபல் - உண்டலிருமபாணம் யுரைத்ததமுறுத்
தல்-கண்ணீர் வழிதல் தனவுநனி காண்ட வென் - எண்ணுறறுறையு
மென்மனாபுலவர், புறமெய்ப்பாட்டே திறனுளிப்புகலில் - ஆர
ணங்காயவக் காமந்தானே - காரணம் பற்றிக் கருத்து வேறுபட்டு
மற்றுமொரேழாய் மெய்க்கண்ட தனெனும் - எட்டாமென்ப ரியல்
புணர்ந்தாரே. அவைதாம், நற்குருங்கார நலையே விப்பப்பே -
அசசம்வீர முட்கோளிரக்கம்-இழிப்பெனக்-தொன்றினை விவைப்பவ
சாமே - விழுந்தக கொன்றிற் கொரே நான்காக - முப்பத்திரண
டென மொழிந்தனா கண்டே. அவற்றுள், இளமையும் வன்பும்

வளமையுங் கலவியுங்-களினாகத் திரிதருஞ் சிருங்காரம்மே. மயக்கம் பெயர்ப்பே விகழ்வேனோக்க - நயப்பத் தோன்று நகையது நலனே. தறுகண்மை புலமை பொருளே பண்பே - பெறுவழித் தோன்றும் பெருந்தருவியப்பே. மாற்றவர் விலங்கல் மற்றவர் சேருத-லாற்றத் தோன்று மச்சத்துவினவே. பகைபே செருவே யிகலே முனிவே- மிகுவழித் தோன்றும் வீரத்து வினவே. ஐவகைக் குரவர் தேவர் மன்னர்-எய்தா தெய்விய வியல்பவை யுட்கோள். வருத்த மிகழ்வே வலியின்மை பெருமை-இரக்கந்தோன்று மிந்நாலிடத்தே. நாற்றஞ் சுவையே தோற்றமுறென்-நிந்நால் வழித்தா மிழிப்பெனப்படுமே. இற்றென வருத்த வெண்ணைற்றுறையினும்-மற்றுப்பெயர்மயக் காயினும் வாய்ப்ப - தந்நெறிப் பெற்றுழித் துன்னினர் கொளலே. உட்கோலைணிமை யுணர வுரைப்பின் - மெய்க்கொளத்தோன்றினவை மெய்ப்பாடென்க.”

இனிக் காரணமாவது இன்னகாரணம்பற்றி வந்ததிப்பாட்டென்றறிவது. “அதுவே, காரண மென்பது காலமூன்றின்-ஆரணங் காகியவறிந்த பொருண்மேற்-சீரினிற் செப்புஞ் செந்நெறி பெறுமே. அதவே, இன்னதென் தின்னோ ருரைப்ப வதன்வழிப் - பின்னோ ருரைத்ததிதுவெனக்-கிளவியொடுகெழுமம் வினாவின் கண்ணே.”

காலமாவது “ஆண்டே யயன யிருதுத் திங்கள் - பக்க காளே கிழமை நாழிகை - அஞ்சங் கலையே காட்டே முதலா - சண்டிதற் கேற்ப திதுவெனவெடுத்திக்-காண்டக வுரைப்பது காலவுரையே.” அன்றியும், இறந்தகாலம் எதிர்காலம் நிகழ்காலமுமாகும்.

இனிக் கருத்தாயாவது “கருத்தெனப் படுவது கருத்தறத் தெரியில்-அறிதலரியாமை யையுற வென்னு-முறையுளி நோக்கின் மூவகைப் படுமே” என்றமையாலறிக. அவைதாம் “அறிந்தரியாமை யறிந்தவை யையுறல்-அரியாதறித் தையுறநிலாமை-யெனநனி வருத்த வித்திறல் வகைத்தே.”

இனி இயல்புரையாவது “இயல்பெனப்படுவ தியல்புழி பெண்ணில்-இன்னுழியர யின்ன தியன்றதிது வென்ன - இன்ன முரைப்ப தென்மரை புலவர்.”

வினாவாவது “அதுதான், இடை யூ தின்மையு யின்பப் புணர்ச்சியு- நெடுநிலப் படாமையுங்-கற்புங் காவலுங் கடனு நாணு-யிற்செறிந்தி

பொருட்பெயர்.

சுரு

ருக்கையு மிருஞ்சரம் போதலும்-பாசறை முடித்தலும். பாத்தலின் விழவுமென்ப-பேசப்பட்டலும் பிறவும் போல்புபரந்து முன்பேசிய பயன்போற்-றேன்றி-விரும்பியது விளைப்பது விளைவென்பபடுமே”

இனி, உவமைப்பது “உவம மென்பபடுவ தவமற் விரிப்பிற்-புகழே பழியே நன்மை யென்றின்ன்-நிகழு மொப்புணம் நேர்ந தன் முன்றயே. அவைதாம், கண்ணே செவியே மூக்கே நாவே-மெய் யேமனமே விளம்பினவாறினும்-ஐயமின்றி யறுமுன்றாமே. அவற் றள், வழவே வண்ண மொழிதன்மையென-மொடிவகண்ணி நேரக் கிய வொப்பே. எழுத்திய லொலியு மெழுத்திலொலியுமென்-வீழுத தகு செவியின் வேண்டொப் பிரண்டே. இனிய நாரற்றமு மின்னா நாரற்றமுந்-துணைய மூக்கினிற் றேற்றும் பண்பே. அதுவகைச் சுவையி னுவியென்பே. நலவு நிலைமை தன்மை வெவ்மை - அறிவு நிலைமை பன்மை விழுப்ப - மொப்பமு மழுக்குத் செருச்செருப் பென்றிவ் - வொன்பதம் - ஒழிவரும் பெருமை யிடம்பியென்பே. வினையும்பயனுள் நுலனுக்குணனும்-அளவுநிதமு மென்கூடுமெழு வகை-மொதியி னுட்கியி னுடலின் - எய்திய வகையற் திசைப்பதி யல்பே. மொழிந்தவோடு முதலுஞ்சினையும்-பண்பொடுபத்து மைவ கை சேர்த்திக்-கொண்டே ச-நினர் குறிப்புணர்ந்தோசே. இல்பொ ருள் கேள்வி துணியே யுவமஞ்-சொல்லிய நன்மையிற் சொல்லுந் துணிந்தோர்-சருதப் படுவகை தெரிந்துகனி வேறமை - பொருளு முதுப்பு முதலாக் கூறினும் - ஏற்புழிசொக்கிய வெச்சமாக-வாய்ப் பக்காட்சு தூற்பொருள் வழக்கே. அவை தாம், பாட்டின் பொரு ளொடு கூட்டித் தோன்றியும் - பொருவது வன்பிற் புணர்்துரை யாகியும்-இருவகையியல்பு மேற்ப வகுமே. ஒப்பிக்கப்படுவ தவம மும் பொருளு-மொப்புடைக்காதல் புகட்டிதனுயர்பே. அப்பொரு ளதுவாய்க் கிடப்பிலுமதுவே. இரண்டுமூன்று முதலாக் குணங்கள்- திரண்ட வொப்புலமை திருந்த வுடைத்தே. முடிக்கப் படுவது மொழிவதுமிருகுணம்-அடுக்கவரினே தலைப்பொடொப்பாங்-கிளந் தன் வுலமை கேட்போர்க்குத் தகுமென-உளங்கொளும் பெற்றிவி லுருபு நனிபெற்றுக்-கண்ணுள்ள துபோற் காட்டுவனாயின்-ஒணமை யுடையோ ருணர்ந்தனர் கொளலே. அவ்வகைத் தன்மெனி லாத னும் பித்தனும்-ஒவ்வாறான யொப்பித்தோனே. சோக்கிய வொப் பியு மோரோ நோன்பொருள் - ஆக்கியுணாய்ப் ததிசைவொப்பே. ஐயமுந் தனிவு வாக வொப்புமை-செய்யவும் பெறுவர் தெரிந்திசி

னோ. ஆங்க, ஒப்புமைச் சொற்களைச் செப்புங்கலை - ஒப்ப வறழ வுணர்ப்ப வராப்ப - ஏய்ப்ப மெத்த மெய்த்த விளக்கப்-புரையப்பொருந்தப் பொற்பக்கெப்பக்-குரையக்கதழக் கருதக்கூட-நீகாமேவ நோக்க வோராங்-கிகலவேம வியைப்ப வொப்ப-மாணமருள மறலநீக்க-நீரவனைய நோக்கத்தொடிய-துணங்கப்படிப துணிப்ப வுன்ன-வணங்க வாவ மலையவென்ன-வெப்பத் தொழப்ப விட்ட. விருள-வின்னவன்ன வென்றூவியைபுந்-துன்னுமென்ப துணிந்திசினோ. உருவமாயி னெஞ்சக் கிளத்தல்-இல்பொருளிடையு மேற்பித் துரைப்பர் - பொருளது கேள்விப் புலமையோரோ. எல்லாப்பொருட்கு மெல்லா வியல்புஞ் - சொல்லாருவமை யொருபுடைச் சொல்வர். உவமைக் குவமை வழுவென மொழிப. நற்பொருளுவமை தலைமைக்கேற்ப - திப்பொரு ணிற்கும் பகைமைக்குந் திகழ்ந்தே. அவற்றுள், ஈங்குத்தோன்றின வொப்புமை யிதுவெனப் - பாங்கறிந்துரைப்பது பண்பெனப்பீடுமே.”

இனி இலக்கணமாவது சட்டக முதலா உள்ளனவற்றுக்கெல்லாம் இலக்கணஞ் சொல்லிக் காட்டுதல்.

இனிப் புடையுரையாவது “புடையுரையென்பது நடைவகை தெரியிற் - நிறந்தெரி பாட்டினிற் பொருளன்றியும் - புறம்பெறவருஉம் பொருள்வகையுடைத்தே.”

இனி மொழிசேர் தன்மையாவது வேற்றுமைத்தொகையும் வினைத்தொகையும் பண்புத்தொகையும் உவமைத்தொகையும் அன்மொழித்தொகையுமுதலாய்க்கிடந்த பிறவாற்றினுமறிசு.

இனிப் பொருணடையாவது “அனைமறி கோடலு மொழிமாற்றுக்கோடலுங்-கொண்டுகட்டு மிருகிரனிறையுஞ்-சுண்ணக்கேடலு முதலாயினவே. அவைதாந் தலைமையு மின்மையுங் கூட்டிப்பின்னருங் காரணம்பற்றிய - பொருட்டாத் தோன்றும் பொருள்வகையுடைத்தே.”

இனி அகப்புறமும் புறமும் புறப்புறமுமாமாறுணர்த்துகின்றன. ஏற்றுமுதுபாலை பாசறைமுல்லை யியன்றவள்ளி தோற்றுஞ்சுரநடை யில்லவண்முல்லைதொல் காந்தளன்றி மாற்றுங்குறுங்கவி தாபதங்குற்றிசை கைக்கிளையோ டாற்றும்பெருந்திணை யாந்தபுதார மகப்புறமே.

பொருட்படலம்.

அக

(இ-ள்.) இதனால் அகப்புறமறிக.—எ-று. “ஆய்ந்த வசப்புறமையிரண்டுமொயுங்காற்-காந்தன் கவிமடமாவேறுதல் காமயிசு-காய்ந்தவர் வள்ளி வெறியாட்டாம் வாய்ந்த-கரணடைமாதர் வருத்தஞ்சுரணுண்-முதுபால்தன்னை மொழியின் மதுமலர்த்தாங்க-காவலன் லீயக் கவன்ற ததுவாகும்-பாசறை முல்லை தலைமகன் பாசறைக்கண்-மாசறுமாதரை யுள்ளுதல் மாசற்ற-வில்லவன் முல்லையு மஃ தேயாஞ் சொல்லுங்காற் - குற்றிசை கொல்வனை யானைத் தலைமன்-முற்றத்திறந்த துறவாங்குறுங்கலி - முற்றத்திறந்த தலைமனை முன்னின்று-பொற்றொழிமாதர் பழிநாற்றால் குற்றந்தீர்-தாய்தங்காதற் தலைமனை நீங்கிய-மேவருமாதர் நிலையாகு மேவருஞ்சீர்-நிக் கப்பட்டானை யுவந்த தலைமகன்-பாரததுறுஉந் தன்மை யதுவாந்தபுதாரம்-பத்தமசத்தின்புறம்.” கைக்கிளை யாவது ஒருதலைக்காமம், பெருந்திணையென்பது பொருந்தாக்காமம். (கஉ)

வெட்சி காந்தை விறல்வஞ்சி காஞ்சி யுழினை நொச்சி யுட்கிய தும்பை யென்றேழும்புறமுயர் வாகைதன்பின் கொட்கும்பொதுவியல்பாடாண்புறப்புறங்கொண்டிவற்றையுட்குமதுவிட் றிரவோருரைப்படி யோர்ந்தறியே.

(இ-ள்.) இதனற்புறமும்புறப்புறமறிக.—எ-று. இனிப்புறப் பொருள் ஏழையுஞ் சில விகற்பிக்குமாறு. (கக)

ஒருப்பாடுநற்சொற்செலவொற்றுரைப்புப்புக்கல்பொருதல் விருப்பாநிராகொண்டவரைத்தடுத்தல்நெறிசெலுத்தல் செருப்பாடுகைப்படைகாத் தூர்புகல்திறங்குறிநிதல் பருப்பாடுபாலாற்கவித்தல்வெட்சித்திறம்பாண்மொழியே.

(இ-ள்.) இவை ஒருப்பாடுமுதலிய வெட்சிவிகற்பமாம். வெட்சியாவது நிராகவர்த்தம்பொருட்டுடொருப்படுதலும் உணாலொலவாய்தலும் அங்குநோக்கிப்படையெழுதலும் ஒற்றுவினையுரைத்தலும் நிராகின்றவிண்ணினைச்சூழ்ப்பொதலும் பொருதலும் நிராகவர்த்தலும் பூசன்மற்றதலும் கூறியிடையுறுபாடமைச்செலுத்தலுங் கொண்டகிராயின்செலவு கண்டலும் தம்நூர்மன்றததுணிமுத்தலும் அலைவிற்பைக்கறிதலும் உண்டாடுதலும் உபகரித்தலும் எனப்பதினான்காம்—எ-று. (கச)

ஒடாப்படையாண்மையுன்னிரைமீட்டம்மன்னர்வெற்றி
கோடாத்திறங்கூற்றன்றிறங்கூறுதல்கொற்றப்பொற்றூர்
சூடாப்பொலிகுதலாராமரோட்டீறுகளறுசுற்
றேடாப்பொறித்தல்காரந்தைத்திறமற்றுந்தேர்ந்தறியே.

(இ-ள்.) இவை ஒடாப்படை ஆண்மைமுதலிய கார்தை வீசற்
பமாம்.—எ-று. ஒடாப்படை ஆண்மையாவது வருதார் தாங்கு
தல், அல்தாமாது, “மாணக முன்னுயர்த்தான் சேனை களமுமுதற்-
தாவைருமதனைத் தாங்கினான்-மேனா - ளருகணையா வண்ண மடற்
போரின் வென்று-வருகணையாற் பெற்றமகன்.” உன்னிலையாவது
வென்றி வினைமுன்வினைமுடித்த வன்றிறங்கூறி உன்னமரத்தைநற்
போரினிளாடலுன்னக் குறிசெய்கெனக்கிளத்தல். நிரைமீட்டலா
வது கொண்ட நிரைமீட்டல். மன்னர் கோடாத்திறங் கூறலாவது,
“உறையுயிடமன்றே பாடொலாமுன்பா - னெதியு சிலாமுத்த மன்
றே - சிதவாய்க்கா - லற்றன்றே முந்தீரகன்றுயர்ந்த மாமேரு-புற
தன்றே நீமுனிந்த போது.” தன்றிறங் கூறலாவது “ஒன்றோவென்
றெண்கரத்துப் பட்டானங்குய்யுமே-லொன்றோ வெரிபாய்ந்துலக்
கின்றா - ளன்றேயு-மித்தனையி றென்றன்றியானிற்கயாரெனின்-
மற்றுன்னைப் பற்றிவொர் வந்து.” கொற்றப் பொற்றூர் சூடாப்
பொலிகுதல் பணையும் வேம்பும் ஆத்தியும் என்று முக்கோக்களுக்
குஞ்சொல்லப்பட்ட மூன்று தாருஞ்சுடிப் போர்ப்புக்காரக்குப்பாடு
தல். ஆரமரோட்டலாவது பூசலிட்டோட்டிவது. துகளறுகற்றே
டாப்பொறித்தலாவது போருண்மடிந்தார் பெயர் பொறிக்கக் கற்
றேதெலும் பொறித்தகல் நீருட்குளிப்பித்தலங் கண்ணிதலுமாம்.
பெரும்படை என்பது ஒருதனியாள் வாள்வினைசெய்துபட்டார்க்கு
வினைமுற்றுவித்து அவ்வினைவேறுபடுத்தல். வாழ்த்தலென்பது பல
வாள்வினைசெய்து பட்டார் கற்களைப்பார்த்துப் புகழ்ச்சி. (கரு)

அரவமெடுத்தல் வயங்கிபலீகை விலக்கருமை
விரவுதனிச்சே வகம்வென்றிகூறல்வென்றூர்விளக்க
நிரவும்வழிவொடு சோற்றுநிலைகொற்றவார்மெலிவும்
பரவுதழிஞ்சியென் றின்னவைவஞ்சியின் பாற்படுமே.

(இ-ள்.) இவை வஞ்சிகற்பாராம்.—எ-று. அரவமாவது படை
எழுச்சி. எடுத்தலாவது படையெடுத்தல். வயங்கியலாவது மேற்

பொருட்படலம்.

செல்வரன் துணையாசரால் விளக்கமுற்ற பெருமை. ஈசையாவது மேற்செல்லப்படுவான் தன்சேனைத்தலைவற்குப் பெருங்கொடைத் தண்ணளி நல்குதல். விலக்கருமையாவது மேற்செல்லப்படுவான் தனது விலக்குதற்கரிய வென்றியிடு செலவு. தனிச்சேவகமாவது வருவிசைப்புனைகை கற்சிறைபோல ஒருவன் ஞாங்கிய பெருமை. வென்றிகூறலாவது பத்துத்தலையோனைக் கடடி உன்பாதத்து மடமொழியை மீளேனல்லேனென வருவது. வென்றார் விளக்கமாவது "நாழிகையிற் காற்குறு தாழாது ஞாயிறுபோய் - ஸீழ விதியுடைய வேல் வேந்தே - யேழிசையோ - டேகாயோ பைய வயிற்றைக்கு னையாகிப்-போகாயோ வென்றான் புகன்று" எனவருவது. நிரவும் வழிகையாவது நாட்டகநாடு. சேற்றுநிலையாவிது மேற்செல்லப்படுவான் படையாளர்க்குப் பெறுமுறைமையால் உணமிகுத்தல். கொற்றவர்மெலிவர்வது "யானை தேர் பாயமாவென வேந்தருள்ளீட்டி - சேனையுடைய சிலரல்லீர்" எனவரும். பரவுதழிஞ்சியாவது உடைந்த படைஞாப்பின் செல்லாமை. (கங)

நிலையாமைவாழ்த்து மயக்கமுதுமை நிலையினெடு தொலையாம்கிழ்ச்சி பெருமைதீப்பாய்தல் சுரத்திடைத்தன் தலையார்கணவன் றனையிழத்தல்தனி யேயிரங்கல் கலையார்கணவிபெய்ஞ்ஞறவென்றிவை காஞ்சியென்றே.

(இ-ள்.) இவை காஞ்சிவிசுற்பமாம்.—எ-று. நிலையாமையாவது அறம்பொருளினிட ிளமையாக்கையுயிராதி நிலையாமை. வாழ்த்தாவது கடவுள்வாம் சூழ்தலாயின. மயக்கமென்பது பூசன் மயக்கம், அஃது மயக்கமென்பது யன் செய்து துஞ்சிய பெருமக்களைச் சுற்றத்தார் புலம்புதல் துமையாவது தவத்தின்கணினுர்க்கெடுத்துக் காட்டிய உவமை. சால் - "அருளிலார்க் கவவுலக மில்லைப் பொருளிலார்க் கிவவுலக மல்லா தியாங்கு" எனவரும். நிலையாவது கையறுநிலையுந் தபுதாரநிலையுந் தாங்கியநிலையுந் தலைமைப்பெயனிலையும் வன்ப. அவற்றுட் கையறுநிலையாவது கழிந்தோர்செய்த கழிவழியை வொழிந்தோர் புலம்புந் கையறுவு. தபுதாரநிலையாவது காதலியை இழந்தார் காதல் நிலையென்பது. தாங்கிய நிலையாவது காதலனை இழந்தோணிலை. தலைமைப்பெயனிலையாவது அவர் பெருஞ் சிறப்பிற் புதல்வரைப் பெருத்தலைவருந் தலைப்பெயலிலை; அது அங்கவளே டிதந்தோரைப் பற்றி வருவது. மகிழ்ச்சியாவது ஒருயிராவதறிப

உளங்கலத்தலென்பது. பெருமையாவது சுற்றமறுத்தற்கரிது செயற்பாலனை வல்லே செய்யின் எனப் பெரியோரார் சொல்லப்பட்ட சொற்பெருமை. தீப்பாய்தலாவது - கணவனெடு நனியழற்புகல், சுரத்திடைத்தன் தலையார் கணவனையிழத்தலாவது - சுரத்திடைக் கணவனையிழந்த தலைமகள் முதுமை. தனியேயிரங்கலாவது துணையிழந்ததலைமகள் தனியே இருந்திரங்கல். கலையார் மனைவன்பது களத்தில் வீழ்ந்த தலைமகளைத் தலைமகள் காத்த பெருமை இஃது செருக்களத்துப் பேதையைப் பற்றிப்புணர்தல். குன்றவாவது - "கருந்தடங்கண் மங்கையரை நோக்குற்ற கண்ணும் - பெருந்தடந்தோட்பிணித்த கையும்-பருத்தின்-வளைவாயிற் பெய்யேனெல்வந்திரந்தார் துன்பங் - களையாது மாற்றுக்கவென்கை" என வரும். பிறவுமன்ன. (க௭)

வேந்தன் சிறப்பு மதிலேறுதல் வென்றி வாட்சிறப்புக் காந்தும்படைமிகை நாட்கோளொடுகாவ லேமுடிக்கோளேந்துந்தொகைகிலைகொற்றநீர்ப்போர்ச்செல்வமூர்ச்செருவே போந்தமுதிர்வு குறுமையென்றுமுழி னெய்ப்புணர்ப்பே.

(இ-ள்.) இவை உழிஞைவிகற்பமாம்.—௭-து. வேந்தன் சிறப்பு "மற்றிவனை மாலைன் தறிந்தாலவ் வாளரக்கன்-பெற்றி கருதுவ தென் பேதையர்காண் - மற்றவன்றன் - கண்டான் கடை சிவத்தற குண்டோ கடலிலங்கை - வண்டா ரரக்கன் வள்... மதினேறுதலாவது பகைவர் மதிலை மேற்சென்றோள் வேண்டியதல். வெற்றி வாட்சிறப்பாவது பொருதவேந்தனது வாழ்வுக்குச் சொல்வது. படைமிகையாவது "ஐயிருப்தோசனையு மாந்... படைமின்றிக்-கைபாரந்த சேனைக் கடலொலிப்பத்-தையல்-வழிவ... மன் வடகரையானென்றன்-விழிவந்து வேரூகமீட்டு." நாட்கோளாவது கொற்றக்குடையைத்தான் கொற்றவாளைத்தான் குறித்து நாட் கொள்வது. காவலாவிது அகத்தோலைமைக்கப்பட்ட அரண்காவல். முடிக்கோளாவது தொக்விலகை முடிக்கொண்ட சிறப்பு. தொகைகிலையாவது இருவர் சேனையுந் தொக்கிலை கொற்றமாவது அரண்குழந்த வேந்தன் கொற்றச்சிறப்புணர்த்தல். நீர்ப்போராவது வலியாராப் பெரியோரைத் துணையின்றியே சென்று பொருதல். பிறவுமன்ன. உழிஞைவெல்லாம் அரண்பற்றியே வரும். (௭௮)

பொருட்படலம்

62
151 அரு

நாற்குலப்பக்கமுகக் காலங்களவழி நற்குரவை யாற்றல்வல்லாண்வேட்கையார்பக்கமேன்மையரும்பொருளே தோற்றியகாவல் துறவுகொடைபடை யாளர்பக்கம் மாற்றியவொற்றுமை யோடுமற்றுமயிவை வாகையிலே.

(இ-ள்.) இவை வாகை விகற்பமாம்.—எ-று. நாற்குலப்பக்க மாவது. ஒதல் ஒதவித்தல் வேட்டல் வேட்பித்தல் கோடல் கொடுத்தல் என்னும் அந்தணர் அறுதொழிலும், ஒதல் வேட்டல் கொடுத்தல் படைக்கலத்தின் வாழ்தல் பல்லுயிரோம்பல் என்னும் அரசர்ஐந தொழிலும், ஓசல் வேட்டல் கொடுத்தல் உழுதல் பசுக்காத்தல் வாண்பம் என்னும் வசியர் அறுதொழிலும், கொடுத்தல் உழுதல் பசுக்காத்தல் வாணிசஞ் சிறப்பித்தல் நரம்புக்கருவி முதலாய கருவிகற்றல் அந்தணர்வழியொழுகல் என்னும் வேளாளர் அறுதொழிலுமாம். முக்காலமாவது மூன்றுகாலம். களவழி களத்திலழிவு குரவையாவது இன்றேர்க்குரவையிட்டாடுதல் ஆற்றலிலது ஆரியரணத்தன்பகை மிகையை மதியாத பொருமாற்றல். வல்லாண்பக்கமாவது பகைவென்று விளங்கி மதிப்பெருவாகை வண்டாரத்துப் பெறுவான் செங்களத்துப் புலர்ந்து மாய்தல். வேட்கையார்பக்கமாவது விருந்தோம்பலும் அழலோம்பலுமுட்பட எண்வகைத்தாய்ப்பக்கம். மேன்மையாவது பெரும்பகை தாங்கு மேன்மை. அது அருளொடு புணர்ந்த அகற்சியாம். “புனிற்றுப் பசியழந்த புலிப்பிணவு தனது - முலைமறா அக் குழவி வாங்கி வாயப்படுத்த - சிரையெனக் கவர்ந்தது கோக்கியாங்க-வேரிளங்குழவி முன்சென்றுகாணக்-கருகிர் வயமான புலவவேட்டித் தடங்கிய - வாளெயற்றுக் கொள்ளையிற் றங்கினன் ந்துவப் - பாசிலைப்போதி மேவிய பெருந்தகை - யாருயிர் தாவல் பூண்ட - பேரருட்புணர்ச்சிப் பெருமைதானே.” பொருளாவது அறம்பொருள் இன்பம் மூன்று பொருளினும் விடாமற் புணர்ப்பது காவலர்வீது பிழைத்தோரைத் தாங்கதல் துறவீரவது தவத்தினை வென்ற பக்கம். அஃதாவது “வாடாப்போகி மரகதப்பாசடை - மரனிழலமர்ந்தோ நெஞ்சம் யாவர்க்கு-மருளின் நீந்தே னிறைந்து னன் நெகிழ்த் - மலரினுமெல்லிய ரென்பாதனைக் - காடர் செவவி மாரன் மகளிர் - நெடுமாமழைக்கண் வில்ங்கி நீயிர்நெடுதித்த வானும் போழ்ந்தில வாயின் - யாதோ மற்றது மெல்லிய வாதே.” கொடையென்பது பாசடைப்போகிப் பேரருள் வாழ்வென வரையாசகை போல யாவிருள் - கொடைப்பட்டு வீரக்கொடை

வலப்படுமின்-முன்னொருமுறைத் தன்னுழையிர்த்த-வன்யிலர்க்கா
வேண்டளவும்பருக - வென்புதொறுங் கழிப்பிறநன் மெய்திறந்து
வாக்கிக் - குருதிக் கொழும்பதங் சொடுத்ததன் மன்றிக்-கருசியிட்பட்
டகள் எப்பிறவின்-மாயயாக்கை சொல்லிய தாற்றன்-நுடம்பு நிறுத்
துக்கொடுத்ததுமன்றி” எனவரும். படையர்ள்ர்பக்கமாவது கருதி
யறியும் படையாளர் பக்கம். ஒற்றுமையாவது சிறியோர் நாணப்
பெரியோர்கூறிய கூறுபாட்டிற் கழிமனத்ததை ஒற்றுமைகொள்ளல்.
மற்றும் என்றமையால் எட்டியல் சான்றோர் பக்கமும் உட்படக்
கண்டுகொள்க. எட்டியலரவன், “அழுக்காறிலாமை யவாவினமை
ஆயமை - யொழுக்கன் குடிப்பிறப் - வாய்மை - யிழுக்காத - நற
புலமையோடு நடுவுநிலையே - கற்புடையவெட்டுறுப்புக் காண.”
என்றமையாலறிக. சான்றோர் பக்கமாவது பகைவர்கண்ணுந் தன்
பாலர்கண்ணும் ஒப்புமையாகப் பாசறையுள்ளாச சால்புடைமை
கூறுதல். அஞ்சாச் சிறப்பென்பதும் அது. பிறவுமன்ன. (16)

நிலைபாழிகோளொடு வாளரட்டுடைபடை நீள்களிற்றின்
தொலைமாரம்லைவீணை தும்பைவிகற்பங்க தொன்மைமிகக
சுலையாயநூலவைவதன்னி னுநகண்டிங் தொழிந்த வெல்லாஞ்
சுலையாநுநன்னுதன் மாதேயறிந்துகொள் செப்பிடவே.

(இ - ள்.) இவை தும்பை விகற்பமாம்.—எ - று. நிலையாவன
தானையான குகிறை தேரிவறறினிலை, பாழிகோளாவது கைப
படைவிடுத்து மெய்கொண்டு பொருந்தறுகணுள் ஏம்பெருமை,
வாளரட்டமாவது முரட்டேர்சூழ்ந்த களிற்றினத்தொடும் பட்ட
வேந்தனை அட்டவேந்தா தாரும் மறவரும் ஆடும்பொலிவு, உடை
படையாவது ஒருவர்க்குப் பல படைத்தலைவன் வாளினுலோச்சப்
பட்ட உடைபடைத்தொகுதி. அதற்கு நூழிலென்றும் பெயராம்.
களிற்றின்றொலையார்மலைவாவது களிற்றொடு மலைதலும் படுதலும்
எனவிலை. பிறவுமன்ன. (20)

புகட்சிபரவல் குறிப்புக்கொடிநிலை சுந்தழியே
யிகட்சிமனிவள்ளி யென்றிவையாறு நெறிநிறையிற
யிகட்சிமலைநரு பாடாணபகுதி செப்பாதவாயும்
புகட்சியுண்டாகா வகைதேர்ந்தறித வியல்புடைத்தே.

(இ-ள்.) புகட்சி பரவல் குறிப்புக் கொடிநிலை சுந்தழி வள்ளி
என்றும் பாடாணபகுதி விகற்பம்—எ-று. புகட்சியாவது புகட்சி

பரவலாவது "எனவாங்கு, அகலிலாநின் நடியினை பரவுதம்-பொலி
தருசேத்தன் பொன்பற்றி காவலன்-மலிதரு பார்மிசை மன்னுவோ
னெனவே." எனவரும். குறிப்பாவது நன்மை வேண்டித் தெய்
வத்தை வழிபடுமென்பது. கொடியிலையாவது கொடியது தன்மை
கூறுவது. கந்தழியாவது செருநிறிறெட்பமுடைமை. வள்ளியா
வது முருகவேளைக் குறித்தது. பிறவுமன்ன. (உக)

இனி ஒருசாரார் சொல்லுமாறு. அறமும் அறக்காரணமும்
பொருளும் பொருட்காரணமும் இன்பமும் இன்பக் காரணமுமென்
றிவ்வகைப்படுத்தும், அகப்பொருளும் புறப்பொருளும் அகப்புறப்
பொருளுமென மூன்று வகைப்படுத்தும் மொழிவர். அறம் பொரு
ளின்ப மறனே காரண - மகமும் புறமு மகப்புறமுமென-விலக்கி
லின்னவாகும் பொருட்டெரிவகையே என்றாகலின். அறன்
முதலாகிய மூன்றுபொருளும் அகவுரையிற் கொள்க. களவுங்கற
புய்சைகோளாக-வளவின்னபின தகமென்பபிமே என்றமையால்
அகப்பொருளறிக. அறத்தினும் பொருளினும் அன்பினுமறத் திறம்-
வரைத்த நோக்கத்துப் புறத்தினை யாகும். அவைதாம், வெட்சி
காரத்தை வஞ்சி காஞ்சி-நொச்சி யுழிஞை தும்பை வாகை-யெச்சப்
படலமோ டிவையென்மொழிப என்றமையாற் புறப்பொருளறிக.
அறனும் வாட்கையு மொருதலைக்காமமும்-பொதுவியல் பாடாணய
நிலைப் படலமென் - நிலைக ளினைத்து மகப்புறமாகும் என்றமை
யால், அகப்புறப்பொருளை அறனும் வாட்கையும் ஒருதலைக்காம்
மும் பொதுவியலும் பாடாண்பாட்டுங் கூத்தமார்க்கமுமென அறு
வகையாய்ப் பகுதிப்படுத்துவாரெனக்கொள்க. அஃதாமாறு, அறம்
மனையறமுந் தறவறமுமென இருவகைத்து. அவற்றிற், கொடுத்த
லு மளித்தலுங் கோடலு மின்மையும்-ஒழுக்கத்தொடு புணர்தலும்
புணர்ந்தொர்ப் பேணலும் - வழுக்கில் பிறவு மனையற வகையே,
தறவுமடக்கமுந் தூய்மையுத்தவமு - மறவீனையோம்பலு மறத்
கினைமறுத்தலு-மனையினிங்கிய முனைவர்தமறமே என்பதனால் இவ்
விரண்டும் அறிக. அறுவகைத்தொழிலினு மைந்துவகைப்பொரு
ளினு-முறுபுகழ்மன்னவ ருறவொடுநிலவ -மறுகில்வாடகை வாட்சி
யாகும் என்றமையால் வாட்கையறிக. அறுவகைத்தொழிலும்
வரைவு வாணிகம் விசைசை சிறப்பு முதலியவெனக் கொள்க.
ஐவகைப்பண்டமாவன நிலங் களங் காலேயம் மெய்ப்பொருண்
மெய்ப்பண்டமெனக்கொள்க. ஒருதலைக்காமமாவது ஆண்பாற்

கைக்கிளை பெண்பாற்கைக்கிளை என இரண்டு வகைப்படும். ஐந்தினைக்குப் புறமும் ஆனந்தமும் அறநிலைத்திணையுமாவது பொதுவியற்படலமெனக்கொள்க. பரிபாடத்து மெய்வழிச்சியும் பரமமும் புகட்சியும் அன்புறுத்தலும் புகழ்வித்தலும் புனைதலும் அவாவினிலையுந் தெய்வவாழ்த்தும் பூவைவாழ்த்தும் பரிசினிலையும் இயன்மொழியுங் கண்படைநிலையுங் கலவிநிலையும் வெள்ளிநிலையும் நாடிபுகழ்நிலையும் களவழிநிலையும் பெருமங்கலமும் மணமங்கலமும் பொலிவுமங்கலமும் பரிசிலகடாநிலையும் ஆள்வினைவேள்வியும் வரபுறையுஞ் செவியறிவுங் குடைமங்கலமும் நான்மங்கலமும் ஒம்படையும் புறநிலையும் ஆற்றுப்படையும் பாடாண்டுறையெனக்கொள்க. நயநிலைப்படலமாவது நாடகம்; கூத்தமார்க்கமென்பதுமது; அது பெரிபோரைத் தலைமக்கள் மேவச்செய்யப்பட்ட மெய்ப்பொருள் பற்றிவருதல். சிறியோரைத் தலைமக்களாக்கி ஒளியும் விருத்தியும் சாதியுஞ் சந்தியுஞ் சுவையுமுதலாகப் பலவிகற்பத்தானும் வரும். அவற்றுள்* ஒளியாவது சந்திரிருதையும் அநிருதையுஞ் சந்தியாகிருதையுமென மூன்று. அதுவே, உள்ளோன்றலைமகளுக உள்பொருளும் இகப்பொருளும் இலப்பொருளும் இரவுப்பொருளுமென்றும் இல்லோன்றலைமகளுக உள்பொருளும் இகப்பொருளும் இலப்பொருளும் இரவுப்பொருளுமென்றும் இல்லோன்றலைமகளுக இல்பொருளென்றும் ஐந்துவகைப்படும். விருத்தியாவது சாத்துவதியும் ஆரவடியும் † கைக்கியும் பாரதியுமென நான்குவகைப்படும். சாத்துவதியாவது தலைமக்களில் அறப்பொருளுபாங்கமாவது. ஆரவடியாவது அதிகெம்பீர சந்தர்ப்பமாய் நிப்பியா பாண்டவாவுரைசுவைத்தலுபாங்கமாவது. கைக்கியாவது காமவிகற்பமுபாங்கமாவது. பாரதியாவது கவுத்தனையே தலைபாகக்கூத்துக்கொடுக்கப்படுவது. சாதியாவது ‡ வீரம் கூச்சம் ஆர்ப்பாயம் பேய்க்காரம் வியோகம் பாணம்

* ஒளியென்றது கதாப்பிரகாசவஸ்துவை. வடநூலார் அதனைப் பிரக்கியாதம் உற்பாததயம் மிரெம் என வகுப்பர்.

† கௌசிகையென்றும் பாடமுண்டு.

‡ வடநூலார் நாடகம் பிரகரணம் பாணம் பிராசனம் இடிமம் வியோகம் சமவாகரம் வீதி அவ்கம் நகாயிருசும் எனவகுத்துக்கூறுந் தசருமும் ஆசிரியர் கூறிய பதின்சாதியும் இலக்கணத்திற் சிறுபாணமையொத்தன. வடமொழிஇலக்கணத்தைப் பிரதாபருத்திரியந் தசருபுகள் சாயத்தியதருப்பண முதலியவற்றில் விரிவாகக்காண்க.

பொருட்படலம்.

அக

சல்லாபம் வீழினி உத்தாரமடங்கம் பிராசனமென இவை, மீமாவது அங்கமிரண்டுமுதலா ஆறிரண்டும் எய்தப்பெற்றுச்சந்தியைந்து முடைத்தாய் வாரங் கண்டம பெற்றும் பெருதுந் தலைமகனெருவனாவது. கூச்சமாவது தலைவரிருவரை இடையிட்ப பேசப்பட்டிவாரத்தோடிருக்கும். அரப்பாயமாவது அருளிவலாதோர் தலைமக்களாய்ப் பெண்ணுடைத்தாய வாரம்போவியாவது; அர்ப்பிடமென்றும் ஒக்கும். பேய்க்காரமாவது தலைமக்கள் தேவகாந்தர்வ பைசாசாதி பதினறுவராய்ப் பெண்ணுடைத்தாய முன்பின் முன்றினும் ஒன்றின் பொருள் பெறுதலும் அங்கமொன்றாதலும் கண்டமொன்றாதலுமாம். வியோகமாவது, தலைமக்களொருவரைத்தான் பலரைத்தான் உடைத்தாய்ச் சந்தியைந்துமுடைத்தாய்த் தலைமக்கண்டம ஒருகண்டம் பெறும். பாணமாவது தூர்த்தனாதல் தலைவனாதல் தானுள் சொல்லி நின்றார் சொல்லையும் அனுவதித்துச் சொல்லிய ஐவகைச்சந்தியுள்ளுங் கடைக்கண் சந்தியங்கமொன்றாவது. சல்லாபமாவது ஒருபொருண்மேற் பேசுவார் தலைமக்கள் இருவராய் ஓரங்மாய் நிருடனைச்சந்தியொன்றது நின்றசந்தி நான்குடைத்தாவது. வீழினியாவது கூத்தன் தலைமகனுய்த் தன்மடநடைக்கு விடாக்கண்டவாறும் மன்னகரங் கண்டவாறுஞ் சொல்லுதலாய் அங்கமொன்றாய் ஐவகைச்சந்தியுள்ளுங் கடைச்சந்தியுணையுமாறு சொல்லுவது. உத்தாரமடங்கமாவது மக்கள் பலரைத்தலைவராகப் பெற்றுப் பெரும்பொல்லாத பேருடைத்தாய்ப் பெண்களாலாற்றப்பட்டிச் சந்தியைந்து முடையது. * பிராசனச் சந்தியாவது சத்தமுஞ் சங்கீரணமும் எனவிரண்டாம். சந்தியாவது தக்காரையிசழ்ந்துவருவது. சங்கீரணமாவது பாஷுண்டன் தலைமகனுய்த கோழியரே கண்கையரே தாதரே அலிகளே பேடியரேயென்றிவரையுடைத்தாய்க் கடைக்கட சந்தியின்றி அங்கமொன்றாவது. சந்தியாவது சந்தியுஞ்சந்தியங்முமுமென இரண்டிவகைப்பபிம். அவற்றிற் சந்தியைந்துவகைப்பபிம். அவை முகமும் பயிர்முகமுங் கர்ப்ப முகமும் வையி முகமும் நிருவாணமும் எனவிலை. சந்தியங்கமாவன அதுபத்தான்கு. அவற்றுள் உவகேபம் பரிசரம் பரிநியாசம் விலோவணம் யுக்தி பிராத்தி சமாதானம் விதானம் பயுபாவணை † உச்சிரம்

* வடநூலார் சத்தவைகிருதசங்கீரணமென மூவகைப்பபித்துப்.
 † உச்சிரநீக்கிக் கரணபேசத்தைப் பேதம் கரணமென வுங்குறுப.

உற்பேதங் கரணபேதமென முகத்திலங்கம் பன்னிரண்டு; விலாசம் பரிசர்ப்பம் வினாதம் சமம் நாபம் நமனுகி பிரகமம் நிரோதம் பரியுபாசனம் வச்சிரம் புட்பம் உபநியாசம் வருணசங்காரம் இவை பயிர் முகத்திலங்கம் பதின்மூன்று; அபூதாரணம் மார்க்கம் உருவம் உதாயிருதி கிரமம் சங்கிரகம் அநுமானம் தோடகம் அதிபலம் உதேகம் சம்பிரமம் ஆகேவமெனப் பன்னிரண்டுங் காப்பமுகத்தின்பேதம்; அபவாதம் சம்பேடம் வித்திரவம் திரவம் சத்தி துதி பிரசங்கம் சலனம் விவசாயம் நிரோதனம் பிரரோசனம் விசலனம் அதானம் இவை பதின்மூன்றும் வைரி முகத்தின் அங்கங்கள்; சந்தி விரோதம் கிரதனம் நிண்ணயம் பரிபாடணம் பிரசாதம் ஆனந்தம் சமயம் கிருதி ஆபாடணம் உபகுகனம் பிரசத்தி பிரசனம் சங்காரம் இவை பதினான்கும் நிருவாணமுகத்தின் அங்கங்கள். முகமாவது உழுப்புப்புத்தீயினின்று முனைத்தாற்போலக் கூத்தின் முகத்தினுள்ளே பொருடோன்றுவது. பயிர் முகமாவது முனைத்தவங்குரமோங்கி மூத்தாற்போலத் தலைமக்கள் சொன்னபொருளைப் பொலியுமாற்றால் விரிவாற்சொல்வது. கருப்பமாவது கலத்தற் கருவு திரண்டோங்கிக்குடைப்போகியவாறுபோல நலந்தரும்பொருளைத் திரளச்சொல்லுவது. விமரிசமாவது தோல்விரித்துக் கதிர்போந்தாற்போலவும் மேயது வளைத்தாற்போலவும் நாடகப்பொருள் நன்கு விளிக்கப்பயன்படுவது. விமரிசமெனினும் வைரிமுகமெனினும் ஓசுகம். நிருவாணமாவது விளைந்தபோகம் விதிவரையாலறுத்துப் படுத்துவைத்துத் துகளுக்களைந்துகொண்டுண்மகிழ்தாற் போலக் கொள்வது. * ஈவையாவன சிங்கார முதலாயுள்ளனவென்றும். அவை இற்றை வீரக்குறிப்பு பயக்குறிப்பு உக்கிரக்குறிப்பு சிங்காரக்குறிப்பு காருணியக்குறிப்பு உற்புதக்குறிப்பு புகழ்க்குறிப்பு நகைக்குறிப்பு இழிப்புக்குறிப்பு என்றொன்பதாகவுங் கூறுவர். வீரக்குறிப்பு வெளிமுதலாயினவாம். நகைக்குறிப்பு மென்மை முதலாயினவாம்.

நளவுங்கற்புங் கைகோளாக - வளவினன்பின தகமெனப்படுமே. வெட்சிமுதலாகத் துன்பைப் பீரூகப் புக்கமர் செய்வது புறத்தினையாகும். அவைதாம், வெட்சிகாரந்தை வஞ்சிகாஞ்சி - யுட்கு வருசிறப்பினு ழிஞ்ஞொச்சி-விதன்மீகுசிறப்பிற் றும்பையுள்ளிட்ட - மறனுடைமரபின வேசெழனமொழிப. வெட்சிநிரைகவர்தன் மீட்

* வடநூலார் இவற்றினை நவரசம் எனக்கூறுவர்.

டல் கரந்தையாம் - வடகார் மேற்செவ்வது வஞ்சியர-முடகர்-தெ
திருன்றல் காஞ்சி யெயில்காத்த னெச்சி-யதுவனை த்தலாகு முழிகுரு
யதிரப்-பொருவது தும்பையாம் போர்க்களத்துமிக்கார்-செருவென்
றது வாசையாம், கைக்கிளையேனப் பெருநதினையென்றிவை -
யக்கரமறிவோ ரகப்புறமென்ப, காட்சிமுதலாக்கலவியினெருதலை-
வேட்கையிற் புலம்புதல் கைக்கிளையதுதான் - கேட்போரில்லாக்
கிளவிகளபெறுமே. இறந்தமூப்பு மெய்தாவிளமையஞ் - சிறந்த
காமத்திற் செய்யுஞ் சிதைவும் - பிறங்குதருமரபிற் பெருநதினையா
கும். காந்தள் வள்ளி சுரநடை முதுபாலை-தாபநர் தபுதாரங் குறநி
சைகுறுங்கலி-பாசறைமுல்லை யில்லாணமுல்லை-யென்றிவைபதது
மகப்புறமென்ப, ஆய்ந்தவகப்புற மையிரணிமாயுங்காற்-காந்தள்
கலிமடமா வேறுதலுள்ளிட்டபத்துமகத்தின்புறம், வாகைபாடாண்
பொதுவியற் நிணையெனப்-போகியமூன் தும் புறப்புறப்பொருளே.

பொருட்டடல முற்றும்,

பொருளதிகார முற்றும்,

நான்காவது—யாப்புதிகாரம்.

யாப்புப்படலம்.

குறிவெழுத்து மெனுமிவைநேரசை குற்றெழுத்துப்
பெறின் முனிரையேநிரையசையாம்பிழைப்பில்லைபின்பொற்
றியிலுமசையிரண் டொன்றின்முற்சீர்மு வசையொன்றே
நிறுவதிடைச்சீர் நிரையிறிற்சீர் ரொனவியம்பே.

(இ-ள்.) குற்றெழுத்துத்தான் நெட்டெழுத்துத்தான் தன்
யேவரின் நேரசையாம், இவையிற்றின் முன்பு ஒரு குற்றெழுத்
துப் பெற்றுக் குறிவினையாயுங் குறினெழிலாயும் வரின் நிரையசை
யாம், நேரசையின் பின்பும் நிரையசையின் பின்பும் ஒற்றெழுத்து
வரவும் பெறும் வாராதொழியவும் பெறும், நேரசை நிரையசை
யாயுள்ளன விரண்டாயொன்றினபொருது முதற்சீரென்பபெறும்.

முன்றசை ஒன்றி அவற்றினீற்றசை நேரசையாய்வரின் கலை இடைச்சீரென்பனவாம். முன்றசையொன்றி அவற்றினீற்றசை நீராயசையாய் வறிற் கடைச்சீரெனக்கொள்க.—எ-று. போதி வேந்தன் சரணலரலரண்புகேம் என்றது நேரசை நான்கிற்கும் நிராயசை நான்கிற்கும் உதாரணமாம். போ என்னுந் தனிநெடி லுந் தி என்னுந் தனிக் குறிலும் வேந் என்னும் நெடிவொற்றுந் தன் என்னுந் குறிலொற்றுந் நேரசை நான்கிற்கும் உதாரணம். சர என்னுந் குறிலீனையும் ணலா என்னுந் குறினெடிலும் லரண் என்னுந் குறிலீனையொற்றும் புகேம் என்னுந் குறினெடிவொற்றும் நிராயசை நான்கிற்கும் உதாரணம். முதற்சீரை ஆசிரியச் சீரென்றும் இடைச்சீரை வெண்சீரென்றும் கடைச்சீரை வஞ்சிச்சீரென்றும் வழங்குவாரும் உளரெனக்கொள்க. வருஞ் செய்யுளில் அவற்றிற குதாரணஞ் சொல்லுகின்றான். (க)

கருவிளங்குவிளந் தேமாபுளிமா வெனச்சலந்து
மருவியநான்கு முதற்சீர்களாமற் றவற்றினந்தத்
துருவமாங்காய்வரி னுமிடைச்சீரொண் கனிவருமேற்
செருவமர்வேற்கண்ணியக்கடைச்சீரொனத்தேர்ந்தறியே.

(இ-ள்.) கருவிளம் கூவிளம் தேமா புளிமா என்னும் நான்கும் முதற்சீர்க்குதாரணமாம். இவற்றின்கடைக்கட் காய் என்னுஞ் சொற்பெற்றுக் கருவிளங்காய் கூவிளங்காய் தேமாங்காய் புளிமாங்காயென வருவன இடைச்சீர்க்குதாரணமாம். அவற்றினிதுதிக்கட்கனி என்னுஞ் சொற்பெற்றுக் கருவிளங்கனி கூவிளங்கனி தேமாங்கனி புளிமாங்கனி எனவருவன கடைச்சீர்க்குதாரணமாம். எ-று.

இருசீருமுச்சீரு நாற்சீருமைஞ்சீரு மைந்தன்மிக்கு
வருசீருமந்தரங் காற்ப்புனலொடு மண்பெயராற்
றிரிசீரடியாங் குறள்சிந்தளவு நெடிற்றகைமை
தெரிசீர்க்கழிநெடி வென்றுநிரணிறை செப்புவரே.

(இ-ள்.) இருசீரால்வந்த அடியும் முச்சீரால் வந்த அடியும் நாற் சீரால்வந்த அடியும் ஐஞ்சீரால்வந்த அடியும் ஐஞ்சீரின் மிக்கு வந்த அடியுமென அடி ஐந்துவகையாம். அவற்றினுக்கடைவே ஆகாயக் காற்று நெருப்பு நீர் மண்ணென்னும் பூதங்களின்பேரே

யாப்புப்படலம்.

கூட

பெடராம். சூறள் சிந்து அளவு நெடில் கழிநெடிலென்று நிர
 னீரை சொல்லுவாருமுள்—எறு. இருசீரான்வந்த அடி குறளடி,
 முச்சீரான்வந்த அடி சிந்தடி, நாற்சீரான்வந்த அடி அளவடி, ஐஞ்
 சீரான்வந்த அடி நெடிலடி, அறுசீரான்வந்த அடி கழிநெடிலடி
 என்க. இவ்விடத்திலளவடியெனினும் நேரடியெனினும் ஓக்கும்.
 வரலாறு, பொருந்து போதிய - லிருந்த மாதவர் - திருந்து சே
 வடி - மருந்துமாகும். இஃது இருசீர்க் குறளடி நான்காய் வந்த
 செய்யுள். விண்ணவர் நாயகன் வேண்டக் - கண்ணினி தளித்த
 காதற்-புண்ணிய னிருந்த போதி-நண்ணிட நோயநலி யாவே. இது
 முச்சீர்ச்சிந்தடி நான்காய் வந்த செய்யுள். இன்ப மெண்ணைய
 லாததி லாதிவன்-பின்பு தோறும் பிரிவெனுந் தீயினு-வென்புவே
 விற்றது படுவ்கொலோ - வன்பு தாங்கரி தாதலி னைரோ. இஃது
 அளவடி நான்காய் வந்த செய்யுள். முன்றான பெருமைக்க ணின்
 ருன் முழுவெய்து காறு-நன்றே நினைந்தான் குணமொழிந் தான்த
 னக்கென்-றொன்றானு முள்ளான் பிறர்க்கே யுறுதி சூழ்ந்தா-ன்ன
 றேயிறைவ னவன்றள் சரணங்க ளன்றே. இது நெடிலடியான்
 வந்த செய்யுள். இரவிடை மதிய மென்பா னுடிப்போய் மறையு
 மெல்லி - விரியரு ளெழினி நீக்கி விசும்பெனு மரங்கு தன்மேற் -
 கரைகடன் முழுவ மாப்பக் கதிரெனுந் கைகள் வட்டித்-தெரிகதி
 ரென்னுந் கூத்த னடுவா னெழுந்து போந்தான். இஃது அறுசீர்க்
 கழிநெடிலடியான் வந்தசெய்யுள். தகைமைதெரி சீர்க்கழிநெடிலு
 லென்று சிறப்பித்தவதனால் அறுசீர்க்குமேற்பட்டுப் பதினொரு
 சீரளவுக் கழிநெடிலடி வரப்பெறுமெனக்கொள்க. வரலாறு-தேர்
 டாரிலங்கு மலாகோதி வண்டு வரிபாடு நீடு துணர்சேர்-வாடாத
 போதி நெறிநீழன் மேய வரதன் பயந்த வறதால் - கோடாத சில
 விதமேவி வாய்மை குணனாக நாளு முயல்வார் - வீடாத வின்ப
 நெறிசேர்வர் துன்ப வினைசேர்தல் நாளு மிலரே. இஃது எழுசீர்க்
 கழிநெடிலடியான்வந்த செய்யுள். எண்டிசையு மாதி யிருளகல்
 னாறி யெழுதளிர்கள் கோதி முழுதுலக நாறி-வண்டிசைகள் யாடி
 ம தமலர்கள் வேய்ந்து மழையருவி போதி யுழைநிழல்கொள் வா
 மன் - வெண்டிராயின் மீது விரிகதிர்க ணுண் வெறிகழல்கொள்
 மேனி யறிவெழின் மேவு-புண்டரிக தாய நமசரண மாகு மென
 முனிவர் தீமை புணர்பிறவி காணார். இஃதென்சீர்க் கழிநெடிலடி

யான் வந்தசெய்யுள். * கூரார் வளையுகிர் வாளெயிற்றுச் செங்கட
கொலையுருவை சாய்பசியாற் கூர்ந்தவென்றோய் நீங்க - வேரா
ய்ரங்கதிர்போல் வான்விரிந்த மேனியுளம்விரும்பிச் சென்றாங்
கியைந்தனைநீ யென்றாற்-காரார் திணாமுனைத்த செம்பவள மேவுங்
கடிமுகிழ் தன்சினைய காமரு பூம்போதி-யேரார் முனிவரர் வானவர்
தங்கோவே யெந்தாய ரோநின்னை யேத்தாதார் யாரோ, இஃதொன்
பதின் சீர்க்கழிநெடிவடியான் வந்த செய்யுள். பைங்கண்வா ளெ
யிற்றினப் பகட்டுருத்தின் வள்ளுகிர்ப் பருஉத்திரட் குருஉக்கொ
டாஅட் பாலுடைச் செனுவடைச் - சிங்கவேறு நான்குதாங்க
மீதுயர்ந்த சேயொளிச் சித்திரங் குயிற்றினுளி செம்பொருசனத்
தின்மேற் - கொங்குநாறு போதுசிந்தி வாளுளோ ரிறைஞ்சிடக்
தோதிவா வறம்பகர்ந் தமர்ந்தகோன் குளிர்நிழற் - பொங்குதாது
கொப்புளித்து வண்டுபாடு தேமலர்ப் போதியெம் பிராணடிக்கள்
போற்றில்வீட தாகுமே. இஃது பதின்சீர்க் கழிநெடிவடியான்
வந்தசெய்யுள் - வீடுகொண்ட நல்லறம் பகர்ந்தமன் பதைக்கெலாம்
விளங்குதிங்க ணீர்மையால் விரிந்திலங்கும் வன்பினேன் - மோடு
கொண்ட வெண்ணுரைக் கருங்கடற் செழுஞ்சுடர் முனைத்தெழுந்த
தென்னலாய் முகிழ்ந்திலங்கு போதியி - னுடுகின்ற மூவகைப்
பவங்கடந்து குற்றமான வைந்தொடக்கொர் மூன்றறுத்த நாத
னா மலர்த்துணர்ப்-பீடுகொண்ட வார்தளிர்ப் பிறங்குபோதி யா
னையெம் பிரானாந்ர மேத்துவார் பிறப்பிறப்பி லார்களே. இது
பதினொருசீர்க் கழிநெடிவடியான் வந்தசெய்யுள். இதின்மேற்
பட்டனவெல்லாம் இரட்டை விருத்தமென்க. (க)

* இதுவும் பின்வரு முதாரணச் செய்யுளிரண்டும் உரையிற்
பிரித்திருக்குமாறு எண்சீர்க்கழிநெடிவடி விருத்தமென்றே கொள்
ளலவேண்டும். இவற்றை ஒன்பதின் சீர்க்கும் பதின்சீர்க்கும்
பதினொருசீர்க்கும் எடுத்துக்காட்டாக ஆசிரியர் கூறியது எவ்வா
றேசையுட்டினும் பொருந்திலது, பதின்சீரெனவும் பதினொருசீரெ
னவும் அவர்காட்டிய செய்யுட்கள் ஒரே சந்தமுடையனவாம். அவற்
றைப், பைங்கண் வாளெ யிற்றி னப்பகட்டுருத்தின் வள்ளுகிர்ப்
பருஉத்திரட்கு ருஉக்கொ டாஅட் பாலு டைச்செ னுவடையெ
னப்பதினுஞ் சீராகவும் வீடு கொண்ட நல்லறம் பகர்ந்த மன்ப
தைக்கெலாம் விளங்கு திங்க ணீர்மையால் விரிந்தி லங்கும் வன்பி
னேன் எனப் பன்னிரு சீராகவுங் கொள்வாருமுளர். ஒன்பதின்
சீமுதலியவற்றிற்குதாரணம் வந்துழி வந்துழிக்காண்க. இவை
காவியங்களில் அருமையாகவரும்.

யாப்புப்படலம்.

சுரு

முன்னிரண்டர் வியுயிற்றுமையும்மோனைமுன்னவற்றின்
பின்னிரண்டர்வியுமேழுமெட்டுமோனையாறுமைந்தும்
பன்னிரண்டர்முயிர்முன்னிரண்டும்மோனைபண்ணுந்தச்சப்
பின்னிரண்டர்நனும்வ்வம்வவ்வம்மோனைபெண்ணைங்கே

(இ-ள்.) முன்படையரின்ற அ ஆ என்னும் இரண்டியிரும்
ஒள என்னும்இறுதியிரும்ஐகாரவியிருமாக இந்நான்குயிரும் வந்து
தம்முள்ளென்றுக்கொன்று மோனை எனப்படும். முன்பு சொன்ன
அ ஆ வின் பின்பு நின்ற இ ஈ என்னும் இரண்டியிரும் ஏழாமுயிரும்
எட்டாமுயிருமாகிய இந்நான்குயிருந் தம்முள் ஒன்றுக்கொன்று
மோனையெனப்படும். ஆறுமுயிரும் ஐந்தாமுயிரும் பன்னிரண்டர்
முயிரின் முன்பு நின்ற இரண்டியிரும் ஒன்றுக்கொன்று மோனை
எனப்படும். நகரமுஞ் சகரமுந் தம்முள் மோனையாம். ருகாரமும்
நகரமுந் தம்முண் மோனையாம். மகாரமும் வகாரமுந் தம்முண்
மோனையாம்—எ-று, இஃதிவ்விடத்துச் சொல்லவேண்டியதெனின
யெனின், இருசீரான் வந்த குறளடியும் முச்சீரான் வந்த சிந்தடியும்
நாற்சீரான் வந்த அளவடியும் ஐஞ்சீரான் வந்த நெடிலடியும் ஐஞ
சீரின் மிக் குவந்த கழிவெடிலடியுமாமாறு சொல்லிய பாதங்களில்
ஒன்றையே சிறப்புடைச்சாக்குத்தற்கு முதலெழுத்துக்கள் மோ
னையுள்ள எழுத்தே முதலாகவுடைய சொற்களாலியற்றுக என
பதன் பொருட்டுச் சொன்னனென்பது. இவற்றுள் ஒற்றெழுத்து
மோனையும் உயிரெழுத்துமோனையும் மரபும் பிழையாமல்வாவேண்டும்
என்பது. அஃதாமாறு; - சவவும் தரவும் தையம் தெளவும் சவவும்
சாவும் சையம் செளவும் என்னும் எட்டும் மயங்கும். நவவும் நா
யும் நையும் நௌவும் நூவவும் நூயும் நூளவும் மயங்
கும். மவ்வம் மாவும் மையும் மௌவும் வவவும் வாவும் வையம் வெள
வும் தம்முண்மயங்கும். பிறவுமன்ன. ஒற்றெழுத்துமோனை இவ்
லாதன் வருமாறு; - கவவும் காவும் கையம் கௌவும் தம்முண்மயங்
கும். கியும் கீயும் கையங் கேயந் தம்முண்மயங்கும். குவ
வுங்குவங் கொவவுங் கோவுந் தம்முண்மயங்கும். பிறவுமன்ன. வர
லாறு; - கோம்தனுக்கொலக விற்கொண்டவீரன் குடந்தையன்னர் -
போம்தனுக்கென் புகுந்ததென்றேற்குப புருவமென்று - காம
தனுக்குனித் தெய்யக்கருங்கண் சிவந்ததலலா - றும்தனுக்கெஞ்
ரோர்மறு மாற்றமுந் தந்திலரே. இதனுட் கோவென்னும் எழுத்து
முதலாகிய அடியுட் கொண்டவென்னுஞ் சொல்லுங் குடந்தை என்

னுஞ்சொல்லும், போஎன்னுமெழுத்த முதலாகிய அடியுட் புகுந்த தென்னுஞ்சொல்லும் புருவமென்னுஞ்சொல்லும், காமதனுவென்னும் அடிக்குக் கருங்கணென்னுஞ்சொல்லும், தாவென்னுமெழுத்து முதலாகிய அடியுட் தந்திலரென்னுஞ்சொல்லும் வந்தன. மஞ்சின் மதிசூடுகடையான் மணஞ்செய்யப்-பஞ்சவனம்வாடை படைத்தருளும்-விஞ்சு-புகழா ரளகேசர் பூம்புகாரென்னு-நகராறை யொப்பவாரர் நாட்டு. இதனை மஞ்சினென்னுமடியுள் மதியென்றும் மணமென்றும், பஞ்சவனமென்னுமடியுட் படைத்தென்றும், புகழாரென்னுமடியுட் புகாரென்றும், நகாரென்னுமடியுள் நாட்டென்றும் வந்தன. பிறவுமன்ன. (ச)

ஏன்றமுதலள வொத்திரண்டாமெழுத் தொன்றிவரிற் சான்றாரதனை யெதுகையென்றேதுவர் தன்மைகுன்ற மூன்றாவதொன்ற விரண்டடியொன்றன் முழுதுமொன்ற லான்றினமுயி யாசிடையாய்வரு மாங்க்துவே.

(இ-ள்.) அடிதோறும் முதலெழுத்தெல்லாம் தம்முனொத்த அளவினவாய் இரண்டாமெழுத்தொன்றிவரின் உசித எதுகையென்று சொல்லப்படும். எதுகையென்னுந் தொடைமென்னுமொக்கும். அது மூன்றாமெழுத்தொன்றிவந்த எதுகையும் இரண்டடி எதுகையுஞ் சீர் முழுதுமொன்றிவந்த எதுகையும் வல்லினவெதுகையும் மெல்லினவெதுகையும் இடையினவெதுகையும் இரண்டாய் எழுத்தினேறின உயிரெழுத்தொத்தும் ஒற்றெவவாதும் வந்த உயிரெதுகையும் ஆசிடையிட்ட எதுகையென்று விசிற்பிக்கப்படும்—
 ௧-து. அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாநி-பகவன் முகந்ரே யலகு. இது முதலெழுத்துக்குறிலாய் இரண்டாமெழுத்தொன்றி வந்த எதுகை. பவமுமும் பொன்னுங் குவைஇய முத்தின் - நிசமுநம் பின்றது புள்ளை. மூன்றாமெழுத்தொன்றின் எதுகை. சினை யோத நீர்நின்று நீதவமே செய்யினும் வாழிநீலம் - மடைவரியோ வரினவயரி னெடுங்கணை ரொவ்வாய், வாழிநீலம் - கண்ணெவ்வாயினினுங் களித்து நகுதிநீ வாழிநீலம் - வண்ண ம்துபோ மதுவுண்டார் சேரியையோ வாழிநீலம். இஃதிரண்டடி எதுகை. வல்லளே போக மலர்மேலு மாட்டாதா - ளல்லளே சொல்லீ ரயலீர் காண்-மெல்லவன் - றேட்டுவரம் பூடாடுஞ் சோணடு கைவிட்டு - வேட்டுவரம் பூடாடும் வெற்பு. இஃது இருசீர்முழுதும் ஒன்றிவந்த

யாப்புப்படலம்.

கூள்

எதுகை. தக்கார் தகவில ரென்ப தவரவ - ரெச்சத்தாற் காண்பு
படும். இது வல்வின எதுகை. அன்பீனு மார்வ முடைமை யது
வீறு - நண்பென்னு நாடாச் சிறப்பு. இது மெல்லின எதுகை.
எல்லாவிளக்கும் விளக்கல்லச் சான்றோர்க்குப் பொய்யா விளக்கே
விளக்கு. இஃதிரையின எதுகை. மனைக்குப்பாழ் வாணுத வினமை
தான்சென்ற-திசைக்குப்பாழ் நட்டோரை யின்மை யிருந்த-வவைக்
குப்பாழ் மூத்தோரை யின்மை தனக்குப்பாழ் - நல்லறி வில்லா
வுடம்பு. இஃதிரண்டாமெழுத்தின் மேலேறின உயிரெழுத்தொத்
தும் ஒற்றெவ்வாதும் வந்தவுயிரெதுகை. பேய்மையாக்குமிப் பே
தைமைக் கள்வனெடு டெனாயக் - காமுற்றமுதன் பயத்தினிற் காம
னைக்கடந்த - நாமருஉம்புகழ் கொடுப்பதோர் நன்னெறி நன்னும-
வாமன் வாய்மொழி மறந்திட்டு நறந்தொழிதின்ரும். இது யகர
ஒற்று வந்த ஆசிரை எதுகை. மாக்கொடி மானெயில் மவவதபந்
தருந் - கார்க்கொடி முல்லையுக் கவினு மல்லிகைப் - பூக்கொடிப்
பொதும்பரும் புறவ ஞாழலுந் - தூக்கொடி கெழ்ந்துதான் றறக்க
மொக்குமே. இது ரகர ஒற்றிடைவந்த ஆசிரை எதுகை. ஆவேறுரு
வின வாயினு மாபயந்த-பால்வேறுருவின வல்லவாம் - பால்போல்-
ஒரு தன்மைத்தாகு மறநெறியாபோ - ஹ்ருவுபலகொள லீங்கு.
இது லகரவொற்றிடைவந்த ஆசிரை எதுகை. அந்தரத்தள்ளே யகங்கை
புறங்கையா - மந்தரமேபோலு மனைவாட்கை - யந்தரத்து - வாழ்
கின்மேமென்று மகிழ்ன்மின் வாணுளம் - பேரகின்ற கீழையே
போன்று. இது தகர ஒற்றிடைவந்த ஆசிரையெதுகை. "யரலழ்
வென்னு மீரிரண்டொற்றும் - வரன்முறை பிழையாது வந்திடை
யுயிர்ப்பி - னுசிரை யெதுகையென் றறிந்தனர் கொளலே" என
வரும். இவ்வொற்றுக்களை ஒழித்தவழியும் ஏனையெழுத்துக்கள்
எதுகை வழுவாது நிற்குங்கால் இவை ஆசிரை எதுகையாம் என்க.
பிறவுமன்ன. (ஈ)

பத்தியங்கத்திய மென்றிரண்டாளுசெய்யுள் பத்தியமே.
லெத்தியபாதங்க ளால்வந்தியலு மென்மொழிந்த
கத்தியங்கட்டிரை செய்யுளின்போலி கலந்தவற்றே
டொத்தியல்கின்றமை யாலொன் றுதாழு முரைத்தனரே.

(இ-ள்.) செய்யுளெல்லாம் பத்தியமென்றுங் கத்தியமென்றுங்
இரண்டு திறமாயடங்கும். அவற்றுட் பத்தியமாவது பாதங்களால்

நடைபெறுவதெனக்கொள்க. கத்தியமாவது கட்டுரைப் போலியுஞ் செய்யுட் போலியுமென இரண்டு வகைப்படும். அவையாவன யானைத்தொழின் முதலாயினவெல்லாங் கட்டுரைப் போலியென்பனவாம். ஒருபோகு முதலாயினவெல்லாஞ் செய்யுட்போலி என்பனவாம். ஒருசாரார் அவையிற்தையும் பாடித்தால் நடைபெற்றனவாக வழங்கிப் பெயர் வேறுபடுப்பர். அவர் சொல்லுமாறு - வெண்பாவும் ஆசிரியப்பாவும் கலிப்பாவும் வஞ்சிப்பாவும் எனப்பாக்களை நான்கு வகைப்படுத்தித், தாழிசை துறை விருத்தம் என இனங்களை மூன்றாக்கி, இவ்வின மூன்றினுக்கும் பாநான்கினுக்கும் வெவ்வேறே உரிமையாக்கிப் பன்னிரண்டினமாக வகுத்து, வெண்டாழிசை - வெண்டிறை - வெளிவிருத்தம் - ஆசிரியத்தாழிசை - ஆசிரியத்துறை - ஆசிரியவிருத்தம் - கலித்தாழிசை - கலித்துறை - கலிவிருத்தம் - வஞ்சித்தாழிசை - வஞ்சித்துறை - வஞ்சிவிருத்தம் எனக்கூறுவர். இவையிற்தினும் பலவாகச் சொல்லுவாருமுளர் எனக்கொள்க. அவை வருமாறு.

(கூ)

ஒன்றுமிடைச்சீர் வருஞ்சீரோடுமுதற் சீர்கடெற்று
மென்றுமளவடி யீற்றடியல்லன வீற்றடியு
நன்றுமலர்காசு நாள்பிறப்பென்றிற்ற சிந்தடியே
துன்றுங்கடைச்சீர்புகாவென்பர்வென்றையிற்றுமொழியே.

வெண்பாவினுக்குப் பொது இலக்கணங்கூறுகின்றான் - (இ-ள்.) வெண்பா என்னுஞ் செய்யுளின்கண் இடைச்சீர் வருஞ் சீரோடொன்றிவரும். முதற்சீர் வருஞ்சீரோடு தெற்றிவரும். ஈற்றடி அல்லாத அடியெல்லாம் அளவடியாலே வரும். ஈற்றடி மலர்காசு நாள் பிறப்பு என்னும் நாளுக்குதாரணத்தின் ஒன்றியதியாய் வந்த சிந்தடியாய்வரும். கடைச்சீர் நான்கும் வெண்பாவிற் புகப்பெறாது. - என்று. வரலாறு - வேலைமுகடும் விசும்பகடும் கைகலந்த - காலையெங்கே கரந்தது கொல்-மாலைப் - பிறைக்கீறூ கண்ணுதலே பெண்பாகா வையா-விறைக்கீறூ வெங்கட் கிது. துன்றுங் கடைச்சீர் என்றும் அதிகவசனத்தால், தேமா - புளிமா - என்னும் இரண்டு முதற் சீருங் கருவிளங்கனி கூவிளங்கனி என்னுமிரண்டு கடைச்சீரும் ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவினுட் புகப்பெறாவெனவும், ஆசிரியப்பாவினுள்ளும் கருவிளங்கனி கூவிளங்கனி என்னுமிரண்டு கடைச்சீரும் புகப்பெறாவெனவும் கொள்க. இனி வெண்பாவைப் பலவாகக் கூறுபடுத்துவர். அஃதாமாறு.

(கூ)

யாப்புப்படலம்.

கூகூ

வேண்டியவீரடி யாற்குறளாயிச்ச மூவடியாற்
றாண்டியசிந்தியல் நான்கடிநேரிசை தொக்கதனி
னீண்டியபாதத்துப் பஃறொடையாமித னேரிசையே
நீண்டிசையாங்கலி நேரிசைபேதிக்கி பின்னிசையே.

(இ-ள்.) ஈடியால் வருவது குறள் வெண்பாவாம். மூவடியால் வருவது சிந்தியல் வெண்பாவாம். நான்கடியால் வருவது நேரிசை வெண்பாவாம். நான்கடியின் மிக்குவருவது பஃறொடை வெண்பாவாம். நேரிசை வெண்பாப் போன்று அதனினீண்டு வருவது கலி வெண்பாவாம் நேரிசைவெண்பா விகற்பிக்க இன்னிசை வெண்பாவாம்--எ-று. விகற்பமாவது, முதலடியிலே தனிச்சொற் பெற்று வேறொரு விகற்பமாய் வருவதுவும் இரண்டாமடி தனிச்சொற் பெற்று வேறொரு விகற்பமாய் வருவதும் முன்றாமடி தனிச்சொற் பெற்று வேறொரு விகற்பமாய் வருவதுவுந் தனிச்சொல்லின்றி நான்கடியும் பலவிகற்பமாய் வருவதுவுந் தனிச்சொல்லின்றி நான்கடியு மொருவிதம்பாய் வருவதுவும் இன்னிசையாம். வரலாறு;-சாதலி னீண்டுத தில்லையினிததுஉ - மீதலியையாக்கடை. இது குறள் வெண்பா. அரங்கின்று வட்டாடி யந்தே நிரம்பிய - தூவின்றிக் கோட்டிகொளல், இது விகற்பக் குறள்வெண்பா. நற்கொற்ற வாயி னறுங்குவளைத் தார்கொண்டு-சுற்றும்வண்டார்ப்பப் புடைத்தாளே பொற்றேரான் - பாலைல் வாயின் மகள், இது நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா. நறுநீல நெய்தலுங் கொட்டியுந் தீண்டிப் - பிறநாட்டுப் பெண்டிர் முடிநாறும் பாரி - லறநாட்டுப் பெண்டிாடி. இஃது இன் னிசைச்சிந்தியல் வெண்பா. ஒன்றைந்தெட்டாகியசீ ரொத்தவெ துகையாய்-நின்றபதின் மூன்றென்பா னே ரொத்து - நன்றியலு- நீடுசீர் மூவைந்தா நேரிசைவெண் பாவெண்பா-நாடுசீர் நாப்புலவா நன்கு, இது நேரிசைவெண்பாவினுக்கிலக்கணமும் இலக்கியமுமா கக்கண்டு கொள்க. வஞ்சியே நென்றவனற னூருரைத்தான் யானு மவன் - வஞ்சியா நென்பகனூல் வாயநேரநதேன் - வஞ்சியான் - வஞ்சியேன் வஞ்சியே நென்றவரைத்தும் வஞ்சித்தான் - வஞ்சி யாய் வஞ்சியாரகோ, இஃது ஒருவிகற்பநேரிசைவெண்பா. குடி- பிது நெஞ்சிய ஞாலஞ்சேர் யானைக்கீழ்ப் - போர்ப்பிவிடிமுரசி னூடுபோமொண்குருதி - கார்ப்பெயல் மொயம்பினிற் செங்குளக் கோட்டின்கீழ் - நீர்த்தாம்புநீருயழவ போன்றபுனனூட - றுரத்த மரட்ட களத்து, இது நான்கடியின் மிக்கு வந்தமையாற் பஃறொடை

வெண்பாவாமெனக்கொள்க. சுடர்த்தொடிகேளாய்தெருவினொடு
மணற்சிற்தில் காலிற்சிறையா - வடர்ச்சிய-கோதை பரிந்து வரிப்
பந்து கொண்டோடி - நோதக்க செய்யுஞ்சிறபட்டி - மேலோர்நா-
ளன்னையும் யானு மிருந்தேமா லில்லிரே - யுண்ணுநீர் வேட்டே
னெனவந்தாம் - கண்ணை - யடர்பொற் சிரகத்தால் வர்க்கிச் சுட
ரிழா - யுண்ணுநீ ரூட்டிவா வென்றா - னெனயானுந் - தன்னையறி
யாது சென்றேன்மற் றென்னை - வண்முன்கைபற்றி நலியத்-தெரு
மந்திட்-டன்னா யிவனெருவன் செய்ததகா னென்றேனா-வண்ணை
யலறிப் படர்தரத் - தன்னையா - னுண்ணுநீர் விக்கினா னென்றேனா
வண்ணையர் - தன்னையப் புறம்பழித்து நீவமற் - றென்னைக் - கடைக்
கண்ணற் கொல்வான்போ னென்கிநகைக்கூட்டஞ்-செய்தானக்கள்
வன் மகன். இது நேரிசைவெண்பாவேபோன்று அதனினின்று வந்
தமையாற் கலிவெண்பாவெனக்கொள்க. ஒன்றும் பலவும் விகற்
பாகி நான்கடியாய் - நின்றதனிச் சொற்றும் பெற்றும் பெருதொ
ழிந்துந் - தன்னிசைய நேரிசையில் வேறாய் வருமாகி - விண்ணிசை
வெண்பாவாமென்றார். இதனை இன்னிசைவெண்பாவிற்கு இலக்க
ணமும் இலக்கியமுமாய்க்கக்கண்டுகொள்க. ஒண்கதிர் வாண்மதியஞ்
சேர்தலா லோங்கிய - வங்கண் விசும்பின் முயலுந் தொழப்படுங் -
குன்றிய நீர்மையராயினுஞ் சீர்பெறுவர் - குன்றன்னார் கேண்மை
கொளின். இது தனிச்சொலின்றி ஒருவிகற்பத்தால் வந்த இன்
னிசை வெண்பா. உறுபுனறந்தல கூட்டியறுமிடத்தங் - கல்லூற்
றுழியூறு மாறேபோற்செல்வம் - பலர்க்காற்றிக் கெட்டுலர்ந்தக்
கண்ணுஞ் சிலர்க்காற்றிச் - செய்வர் செயற்பாலவை. இஃதீற்
றடி ஒழிந்து ஏனையடிகள் தனிச்சொற்பெற்றுவந்தது. பிறவுமன்ன.
இனி வெண்பாவை ஒசையூட்டிமாறு. அகரமுதல வெழுத்தெல்லா
மாகி - பகவன் முதற்றே யுலகு. இதனைப்புளிமா-புளிமா-புளிமாங்
காய்-தேமா-புளிமா-புளிமா-பிறப்பு என்றோசையூட்டிக. நன்றறி
வாரிற் கயவர்திருவுடையர்-நெஞ்சத்தவலமிலர். இதனைக் கூவிளந்-
தேமா-புளிமா-கருவிளங்காய் - தேமா - புளிமா மலர் என்றோசை
யூட்டிக. கொல்லாநலத்தநோண்மைபிறர்தீமை - சொல்லாநலத்
தது சால்பு. இதனைத் தேமா-கருவிளந்-தேமா-புளிமாங்காய்-தேமா-
கருவிளந்-காசு என்றோசையூட்டிக. பாலொடு தேன்கலந் தற்றே
பணிமொழி-வாலெயிறுறியநீர். இதனைக் கூவிளந்-கூவிளந்-தேமா-
கருவிளந் - கூவிளந் - கூவிளந் - நாள் என்றோசையூட்டிக. பிறவு

யாப்புப்பலம்.

கடுக

மன்ன. காசு நாண் மலர் பிறப்பென்னும் உதாரணங்கள் வெண்பாவின் ஈற்றின் கணற்றுத்தி ஓசையூட்டுதற் பொருட்டுச் சொன்னுரைக்கொள்க. (அ)

ஈற்றயன் முச்சீர வரினேரிசையா மிணைக்குறட்பா
வேற்றகுறள்சிற திடையேவருநிலை மண்டிலப்பாசு
சாற்றியதன்னே ரடியாலியலுந் தலைநடுவீ
முற்றியபாதத் தகவலடிமறி மண்டிலமே.

(இ-ள்.) எல்லாவடியும் நாற்சீராய் ஈற்றயலடி முச்சீராய் வருவது நேரிசை ஆசிரியப்பாவாம். ஈற்றடியும் முதலடியும் நாற்சீராய் இடை சிந்தடியும் குறளடியுமாய் வருவது இணைக்குறள் ஆசிரியப்பாவாம். எல்லாவடியும் நாற்சீராய் வருவது நிலைமண்டில ஆசிரியப்பாவாம். எல்லாவடியும் முதலடிவியுறுதியாக உச்சரித்தாலும் ஓசையும் பொருளும் வழுவாது வருவது அடிமறிமண்டில ஆசிரியப்பாவாம்—எ-று. அவைவருமாறு;-நிலத்தினும் பெரிதே வானினு முயர்ந்தன்று - நீரினு மாரளவின்றே சாரம் - கருங்கொற் குறிஞ்சிப் பூக்கொண்டு - பெருந்தேனிழைக்கு நாடொடு நட்பே. இஃ தீற்றயலடி முச்சீரான் வந்தமையான் நேரிசையாசிரியப்பா. நீரின் றண்மையுந் தீயின் வெம்மையுந் - சாரச்சாரந்து - தீரத்திருஞ் சாரளுடன் கேண்மை - சாரச்சாரச்சாரந்து - தீரத்தீரத்தீரும் பொல்லாதே. இஃ திடையே சிந்துவ் குறளும் வந்தமையால் இணைக் குறளாசிரியப்பா. கொங்கையிணையெழில் கோங்கரும்பாக-வங்கையணியிதட் டாமரையாக-மணிநிறக் கண்ணினை குவளை யாக-வெண்ணிய நுண்ணிடை வல்லியாக-நண்ணியமுறுவன் முலையாக-வீறு மச்செவ்வாய் கொவ்வையாக - வைவயிச்சீறடி தளிர்களாக - சிறியேமாகங் காய்ந்தவிம்மங்கை-தன்னைக்காத்துமென் றன்கிரக்க மின்றி-யோடரிக்கண்ணியையொளித்திராயினுந்-காட்டுமென்னு கைதொழுந்தைஞ்சினன் - வாட்டிற்றத்தடக்கை வத்தவர்கோவே. இஃ தெல்லா அடியும் நாற்சீரான் வந்தமையான் நிலைமண்டில ஆசிரியப்பாவெனக்கொள்க. மாறக்காதலர் மலைமறந்தன்றோ-யசுறக் கண்ணிய லாரானுவே-யேருமென்றேள் வளைநெழும்மே-கூறாய் தோழியாம் வாழாமாதே. இது நான்கடியும் தலைநடுமொற உச்சரித்தாலும் ஓசையும் பொருளும் வழுவாது வந்தமையால் அடிமறிமண்டில ஆசிரியப்பா. இந்திரனேறக் களிநீந்தனரோ - முந்திதழ்ப்பூவின் முடி.

சூழனரே - மந்திரக்கோடி மனத்தளித்தனரே - சுந்தரக்கோபுரசு
 சுருதிவாய்மையரே - இதுவுமது, நெருங்குவனைப்பணைத்தோணி
 னழிந்தனவே - பெருங்கண் பணியொடு படலொல்லாவே - யிருங்
 கலியரவே யிறப்பவும் பெரிதே - யரும்பலிழ்கோதைக் காற்றத
 லரிதே. இதுவுமது, பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. இனி ஒரு
 சாரார் ஆசிரியப்பா நான்கினையும் மண்டிலமாக்கிப் பெயர் வேற
 படுப்பார். அவைவருமாறு, முதுக்குறைந்தனளே முதுக்குறைந்தன
 ளே - மலையி நெல்வேற் கண்ணி - முலையும் வாராமுதுக்குறைந்
 தனளே, இது நேரிசைமண்டில ஆசிரியப்பா. அறனலதுடைத்தே
 யறனல துடைத்தே - வளமலர்க்குரவும் வழையுமாவு - மிளவண்
 டார்க்கு மின்னிளவேனி - லின்பசு செவ்விக் கியைந்தங்காதலர்
 அன்பிலர் துறத்த லறனல துடைத்தே. இது நிலைமண்டில ஆசி
 யப்பா. மிக்கசொல்லும் மிக்கபுகழும் மிக்கவோசையும் உடைத்த
 கலான். நேரிசையென்பது காரணக்குறி. அனைத்தடியும் ஒத்தநிலை
 நிவ்வாடு பொருள்படுதலால் நிலைமண்டிலம் என்பது காரணக்குறி
 பிறவுமன்ன. (க)

தரவொடுதாழிசை சுற்றுமராகமம் போதரங்க
 முரவுடைநற்றனி வாரமென்றாங்கலி யோர்த்தனை
 வரவிசைநேரிசை யம்போதரங்கம்பின் வண்ணகமே
 வீரவியகொச்சகம் வெண்கலியென்று விகற்பிப்பரே.

(இ-ள்.) தரவுந் தாழிசையும் அராகமும் அம்போதரங்கமுட
 தனிச்சொல்லுஞ் சரிதகமும் என்னும் ஆறுறுப்புமுடையது கலிப்
 பாவெனக்கொள்க. இனியதனை நேரிசை ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா
 அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா வண்ணக ஒத்தாழிசை
 கலிப்பா கொச்சகக்கலிப்பா வெண்கலிப்பா என விகற்பித்தக
 கூறவர்—எறு. அளவடியே முதலாக அனைத்தடியினானு - மழகமா
 நான்கடிமுதலா வெட்டடியினளவும் - வளமலியுஞ்சீராக வறுப்
 புயந்தாகும் - மன்னியவீரடியிரண்டு மோரடியானுக்கு-முளமலி
 கிந்தடியெய்ட்டிங் குறளடி யீரெட்டு - மொருங்கியல்பே நெண்
 கிற்றெண் ணிடைவெண்ணோடளவெண் - தளமலியம் போதரங்க
 மெனும் பெயரானிலவுந் - தாழிசைக்கீ ரடிசிறுமை பெருமை
 நான்கடியே. இதனால் அராக உய்ப்பிற்கும் அம்போதரங்க உறுப்
 பிற்குந் தாழிசைக்கும் இலக்கணமறிக. அம்போதரங்க ஒத்தா

ழிசைக் கலிப்பாவிற்கும் வண்ணக ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவிற்
 கும் உறுப்பாகிய தரவு அளவடியால் வரும். பிறபாவில் தரவிற்கு
 அடிவரையறை இல்லை. தாழிசை தரவிசை தாமளவடியே - என்
 றுராகலின் அவ்விரண்டும் அளவடியால் வருமென்க. (க௦)

வண்ணகவொத்தாழிசைக்காறுறுப்பென்ப ரைந்துறுப்பு
 நணனுவதம்போ தரங்கவொத்தாழிசை நான்குறுப்பா
 மெண்ணியநேரிசை யொத்தாழிசைநா னிறுதிசின்தாயத்
 சிண்ணியநேரடி யால்வரும்வெண்கலி தேமொழியே.

(இ-ள்.) தரவு தாழிசை அராகம் அம்போதரங்கற் தனிச
 சால் கரிதகம் என்னும் ஆறுறுப்புமுடையது வண்ணக ஒத்தா
 ழிசைக் கலிப்பா. அராக உறுப்பைநீக்கி ஐந்துறுப்பாலும் வருவது
 அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா. அராகமும் அம்போதரங்க
 றும் நீக்கி நான்குறுப்பாலும் வருவது நேரிசை ஒத்தாழிசைக்கலிப்
 பா. ஈற்றடிமுச்சீராய் ஏனையடி நாற்சீராய் வருவது வெண்கலிப்
 பாவாம்—எ-று. வரலாறு - பூமகனே முதலாகப் புருந்தமர ரெண்
 டிசையுந்-தாமலராலடிமலரைத் தொழுதிற்றந்து வினவியநாட்-காம
 முக்கிஞ்சினமுங் கழிப்பரிய மயக்கமுமாயத் - திமைசாலகட்டு
 ரைக்குத் திறற்கருவியாய்க் கிடந்த - நாமஞ்சார் நமர்களுக்கு நயப்
 படுமா நிணிதுரைத்துச் - சேமஞ்சார் கண்ணெறிக்குச் செல்லுமா
 றுளினையே ; இஃது ஆறடித்தரவு. தானமேமுதலாகத் தசைபார
 றைத்தருளி-பூனமொன் தில்லாமை யொழிவின்றியியற்றினையே ;
 எண்பத்தொன் பதுசித்தி யியல்பினு லுளவென்று - பண்பொத்த
 நண்பொருளைப் பாரதியப் பகர்ந்தனையே ; துப்பியன்ற குணத்
 தாடு தொழில்களால் வேறுபட - முப்பதின்தமே லிரண்டுகலை
 முறைமையான் மொழிந்தனையே ; இவை இரண்டடி மூன்றுதாழி
 சை. ஆதியுமிடையினுே டுறுதியுமறிசுவ தமரருமுனிவரு மரிது
 நின்னிலைமையை - மீதியல் கருடனை விடவர வொடுபகை விதி
 முறைகெடவறம் வெளியுற வருளினை - தீதியல்புவியது பசிகெடு
 வகைநின் திருவுரு வருளிய திறமலி பெருமையை - போதியினல
 மலி திருசிழுவதகனி பொலிவுறவடியவ ரிடர்கெடவருளினை ;
 இவை நாலடி அராகம். திசைமுகன் மருவிய கமலநன்னிறமென் -
 வசையறுமுனிவொடு மலியுநின்னடி ; உயர்வுறு பெருமையொடய
 ரறு மயர்வொடு - புரையதுநலனொடு பொலியுநின்புகழ். இவை

நாடி இரண்டாய்வந்த பேரெண். கற்புடை மாறனைக் காய்சினந்
 தவிர்த்தனை; பொற்புடை நாகத்தந் துயரம்போக்கினை; மீனூருவாசி
 மெய்ம்மையிற் படிந்தனை; மானூருவாசி வான்குண மியற்றினை;
 இவை ஓராடி நான்காய்வந்த சிற்றெண். எண்ணிறந்த குணத்தோய்
 நீ; யாவர்க்கு மரியோய்நீ - உண்ணிறைந்த வருளோய்நீ; உயர்பார
 நிறைத்தோய்நீ; மெய்ப்பொருளை யறிந்தோய்நீ; மெய்யறமிந்
 களித்தோய்நீ; செப்பரிய தவத்தோய்நீ; சேர்வார்க்குச் சார்வுநீ;
 இவை முச்சீரினூல்வந்த இடைமெண். நன்மைநீஇ; தின்மைநீஇ;
 நன்வுநீஇ; கன்வுநீஇ; வன்மைநீஇ; மென்மைநீஇ; மதியுநீஇ; வித்ய
 நீஇ; இம்மைநீஇ; மறுமைநீஇ; இரவுநீஇ; பகலுநீஇ; செம்மைநீஇ;
 கருமைநீஇ; சேர்வுநீஇ; சார்வுநீஇ; இவை இருசீர் பதினூறாய்வந்த
 அளவெண். எனவாங்கு, தனிச்சொல். அகலிலாநின் றடியினை புர
 வுதும்-வெல்படைத் தொண்டிமான் விற்றச்செலுபதி-சின்களத்தரை
 யன் வெண்குடையதனெடு - பொங்குபுகழ் வில்லவன்றன் புறக்
 குடை ிகாண்டு-பொலிதரு சேந்தன் பொன்பற்றி காலவன் - மலி
 தரு பார்மிசை மன்னுவோ னெனவே; இது சுரிதகம். இது ஆறுதப்
 பாலும் வந்தமையால் வண்ணகவொத்தாழிசைக் கலிப்பா. திரு
 மேவு பதமஞ்சேர் திசைமுகனே முதலாக - வருமேலி யவதரித்த
 வயிரனைத்து முயக்கொள்வா - னிவ்வுலகுந் கீழுலகுமிசையுலகு
 மிருணீங்க - வெவ்வுலகுந் தொழுதேத்த வெழுந்தசெழுஞ் சுடரெ
 னன்-விலங்குகதிரோரிரண்டு விலங்கிவலந் கொண்டெவ-வலங்கு
 கினைப் போதிநிழ லறமமர்ந்த பெரியோய்நீ; இது தரவு. மேருகிரி
 யிரண்டா மென்பனைத்த விருபுயங்கண் - மாறனிதையாவேட்டி
 மன்னுபுர மறுத்தனையே; வேண்டினர்க்கு வேண்டினவே யளிப்ப
 னென் மேலைநாட் - ளுண்டவருளாளநின் புகழ்புதிதாய்க் காட்டா
 தோ; உலகுமிக மனந்தளர்வுந் துயர்நெறியோர் நெறியமுய்க்ப் -
 புலவுநசைப் பெருஞ்சினத்துப் புலிக்குடம்பு கொடுத்தனையே; பூத
 லத்து ளெவ்வுயிர்க்கும் பொதுவாய் திருமேனி - மாதவனீ என்ப
 தற்கோர் மறுதலையாக் காட்டாதோ; கழலடைந்த வுலகனைத்து
 மாயிரவாய்க் கடும்பாந்த - ளழலடைந்த பணத்திடையிட் டன்று
 துலையேறினையே; மருள்பாரா வதமொன்றே வாழ்விக்கக் கருதிய
 நின்-னருள்பாரா வதமுயிர்க ளனைத்திற்கு மொன்றாமோ; நாழிசை.
 அருவினைசிலகெட வொருபெருநாகிடை-வெரிசுடர்மரைமல ரென
 விடுமடியினை; அகலிடமுழுவது மழல்கெடவயிழ்துயிழ்-முசிவ்புரிய

மிழ்சை சிகர்தரு. மொழியினை; இது அராகம். அன்பென்கோ ஒப்
 புரவென் கோவொருவ னயில்கொண்டு முந்திவிழித் தெரியப்பால்
 போந்தமுழுக் கருணைய; நானென்கோ நாகமென் கோநன்றில்
 லான்பூணுந் - தீயினைப்பாய்படுத்த சிறுதயில்கொண் டருளினே;
 இவை ஈரடி இரண்டு அம்போதரங்கம். கைநாகத் தார்க்காழி கை
 கொண்டளித்தனையே - பைநாகர் சூலமுய்ய வாயமிழ்தம் பகர்ந்
 தனையே-இரந்தேற்ற படையரக்கர்க் கிழிகுருதி பொழிந்தனையே -
 பரந்தேற்ற மற்றவர்க்குப் படருநெறி மொழிந்தனையே; இவை
 ஓரடி நான்கம்போதரங்கம். எணுவாங்கு, தனிச்சொல். அருள் வீந்
 திருந்த திருநிழற்போதி - முழுதுணர் முனிவநிற் பரவுதல் தொழு
 தக - வொருமன்மெய்தி யிருவினைப் பிணிவிட - முப்படை கடந்து
 நால்வகைப்பொருளுணர்ந்-தொங்குநீருலகிடையாவரு-நீங்காவின்
 பமொடு நீடுவாழ்கெனவே; சீரிதகம். இஃது ஆற்றத்தரவு வந்து
 அதன்பின் மூன்று தாழிசைவந்து அதன்பின் அராகம்வந்து அதன்
 பின் அம்போதரங்கம்வந்து அதன்பின் தனிச்சொல்லும் சரிதக
 மும் பெற்றுவந்த வண்ணகவொத்தாழிசைக் கலிப்பா. இதனது
 வேறுபாடறிக. மண்வாழும் பல்லுயிரும் வான்வாழு மீமையவருங்-
 கண்வாழு மாணுகர் கினையனைத்துங் களிசூர-வந்தர துந்துமி யியங்க
 வமரர்க ணடமாட - விந்திரர்ப்பு மழைபொழிய விமையவாச்சா மரை
 யிரட்ட-முத்தநெடுங் குடைநிழற்கீழ் மூரியாசரியனைமேல்-மெய்த்
 தவர்கள் போற்றிசைப்ப ஶீற்றிருந்த வொருபெரியோய்; இது
 தரவு. ஏறம்புகடையயன்முதலா வெண்ணிறந்த வென்றுரைக்கப்-
 பிறந்திறந்த யோனிதோறும் பிரியாது சூழ்யோகி - யெவ்வுடம்பி
 லெவ்வுயிர்க்கும் யாதொன்றா விடரெய்தி - லவ்வுடம்பி னுயிர்க்
 குயிரா யருள்பொழியுந் திருவுள்ளம்; அறங்கூறு முகைனைத்துங்
 குளிர்வளர்க்கு மழை முழக்கின் - நிறங்கூற வரைகதிருஞ் செழுக்
 கமல நனிநாண - வொருமைக்கண் ரென்பா னுரைவிரிப்ப வுணர்
 பொருளா - லருமைக்கண் மலைவின் தி யடைந்தது நின்றிருவார்த்
 தை; இருட்பார வினைக்கி யெவ்வுயிர்க்கும் காவலென-வருட்பாரந்
 தனிசமந்த வன்றுமுதலின்றளவு - மதுவொன்று மலரடிக்கீழ் வந்
 தடைந்தோ ரியாவார்க்கும்-பொதுவன்றி நினக்குரித்தோ புண்ணிய
 நின்றிருமேனி; இவை மூன்றுந்தாழிசை. ஆருயிர்க ளனைத்தினையுங்
 காப்பதற்கே யருள்பூண்டா - லோருயிர்க்கே யுடம்பளித்தால் ஒப்
 புரவிங் கென்னொகும்; தாமநறுங் குழன்மழைக்கட்டளிரியலார் தம்

முன்னர்க் - காமனையே முனைந்துலேந்தாற் கண்ணோட்டம் யாதாங் கொல்; இது பேரெண். போரரக்க ரோரைவர்க் கறவயிழ்தம் பொழிந் தனையே-ஆரயிழ்த மணிநாகர் குலமுய்ய வருளினையே-வார்சிதைப் புள் ளரையர்க்கும் வாய்மைநெறி பகர்ந்தனையே-பார்மிசையீரைந் தும் பாவின்றிப் பயிற்றினையே; இதுசுற்றெண். அருளாழி பயந் தோய்நீஇ; அறவாழி பயந்தோய்நீஇ; மருளாழி துறந்தோய்நீஇ; மறையாழி புரிந்தோய்நீஇ; மாதவரின் மாதவனீஇ; வானவ ருள் வானவனீஇ; போதனரிற் பேதனனீஇ; புண்ணியருட் புண் ணியனீஇ; இவை இடைபெண். ஆகிரீஇ; அமலனீஇ; அயனுநீஇ; அரியுநீஇ; சோகிரீஇ; நாதனீஇ; துறைவனீஇ; இறைவனீஇ; அருளுநீஇ; பொருளுநீஇ; அறிவனீஇ; அநகனீஇ; தெருளுநீஇ; திருவுநீஇ; செறிவுநீஇ; செம்மனீஇ; இவை அளவெண். எனவாங்கு, தனிச சொல். பவளச் செழுஞ்சடர் மரகதப் பாசைடைப் - பசும்பொன் மாச்சினை விசும்பகம் புதைக்கும் - போதியந் திருசிழற் புனிதநிற் பரவுது - மேதகு நந்தி புரிமன்னர் சுந்தரச் - சோழர் வண்மையும் வணப்புந் - திண்மைபு முலகிற் சிறந்து வாழ்கெனவே; சுரிதகம், இஃது ஆறடித்தரவு நான்கடித்தாழிசை ஒத்த பொருண்மெல் மூன்றும் வந்து அளவடி ஈரடியிரண்டும் ஓரடிநான்குஞ் சிந்தடி எட் டிங்குறளடி பதினாறுமாய் அம்போதரங்கம்பெற்று ஆறடி ஆசிரியச் சுரிதகத்தாலிற்ற அம்போதரங்க் ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா, வாணெ டிங்கண் பணிகூர வண்ணம்வே றாய்த்திரிந்து - தோணெடுந் ததை துறந்து துன்பங்கூர் பசப்பினவாய்ப் - பூணெடுங்கு முனைகெடும் பொருட்பிரிதல் வலிப்பவோ; இது தரவு, சூருடைய கடுங்கடங்கள் சொலற்கரிய வென்பவாற் - பீருடைய நலந்தொலையப்பிரிவரோ பெரியவரே; சேணுடைய கடுங்கடங்கள் சொலற்கரிய வென்பவா- னுணுடைய நலந்தொலை நடப்பரோ நயமில்லே; சிலம்படைந்து வெங்கானஞ் செறுத்தகைய வென்பவாற்-புலம்படைந்து நலந்தொ லையப்போவரோ பொருளிலரே; இது தாழிசை. எனவாங்கு, தனிச் சொல். அருளெனு மிலராய்ப் பொருள்வயிற் பிரிவோர் - பன்னெ டிங் காலமும் வாழியர் - பொன்னெடுந் தேரோடுந் தானையிற்பொ லிந்தே, இது சுரிதகம். தரவு மூன்றடியாய்த் தாழிசைமூன்றுமி ரண்டடியாய்த் தனிச்சொற்பெற்று மூன்றடி ஆசிரியச்சுரிதகத்தால் இற்ற நேரிசை ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா, தரவு எனினும் எருத்த மென்னுமொக்கும், தாழிசைஎனினும் எண்ணெனினும் இடைநிலைப்

பாட்டெனினுமொக்கும், அராகமெனினும் அரிக்கியலெனினும் முடு
 கியலெனினும்வண்ணகமெனினுமொக்கும், அம்போதரங்கமெனினும்
 அசையடி யெனினும் பிரிந்திசைக் குறையடியெனினுஞ் சொற்சீரடி
 யெனினும் எண்ணெனினுமொக்கும், தனிச்சொல்லெனினும் இடை
 நிலையெனினுமொக்கும், சரிதகமெனினும் அடக்கியலெனினும் வார
 மெனினும் வைப்பெனினும் போக்கியலெனினுமொக்கும், இனி
 வெண்கலிப்பா வருமாறு;-ஏர்மலர் நறுங்கோதை யெருத்தலைப்ப
 விறைஞ்சித்தன் - வார்மலர்த் தடங்கண்ணூர் வலைப்பட்டு வருந்துப
 வெண் - றூர்வரை யகன்மாற்பன் றனிமையை யறியுங்கொல் - சீர்
 நிறை கொடியிடை சிறந்து, இஃது சுற்றடி முச்சீராய் ஏனையடி
 நாற்சீராய் வந்தமையான் வெண்கலிப்பா, (கக)

நிலவுந்தரவுந் தரவினையும் சின்ற தாழிசைகள்
 சிலவும்பலவுஞ் சிறந்துமயங்கியுஞ் சீர்விசுற்பம்
 பலவும்வரினும் பவளமுஞ்சேலும் பனிமுல்லையுங்
 குலவுந்திருமுகத்தாய்கொண்ட வான்பெயர்கொச்சகமே,

(இ - ள்.) தரவு ஒன்றாய் வருவது தரவு கொச்சகக் கலிப்பா
 வாம். தரவிரண்டாய் வருவது தரவினைக்கொச்சகக் கலிப்பாவாம்.
 சிலதாழிசையாய் வருவது சீரூழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பாவாம்.
 பலதாழிசையாய் வருவது பீரூழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பாவாம்.
 ஆறுறுப்புந் தம்முண்மயங்கியும் மீக்குங் குறைந்தும் பிறபாக்களோடு
 விரவியும் வருவது மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பாவாம். எ-று.
 வரலாறு;-செல்வப்போர்க் கதக்கண்ணன் செயிர்த்தெறிந்த சின
 வாழி - முல்லைத்தார் த்றமன்னர் முடித்தலையை முருக்கிப்போ -
 யெல்லையீர் வியங்கொணமு விடை நுழையு மதியம்போன் - மல்ல
 லோங்கெழிலியானைமரும்பாய்ந்தொளித்ததே, இது சரிதகம் இல்
 லாத தரவுகொச்சகக்கலிப்பா, குடைநிழலைத் தண்புறவிற் கோவல்
 ரெடுத்தார்ப்பத் - தடைநிலைப் பெருந்தொழுவிற் றகைபெறு மரம்
 பாய்ந்து - வீங்குமணிக் கயிரெரூர் இத் தாக்குவனத் தேறப்போய்க்-
 கலையினெடு முயலிரியக் கடிமுல்லை முறுவலிப்ப - எனவாங்கு -
 ஆடுநெடு புல்லிப் பெரும்புதர் முணையங் - காணுடைத் தவர்தோ
 சென்றவாமே. இது தனிச்சொற்பெற்றுச் சரிதகத்தாலிறந் தரவு
 கொச்சகக்கலிப்பா, திருநிலைய விலங்கு வேற்றிகழ் தண்டார்க்
 கதக்கண்ணன் - விரிந்திலங்கு மவிர்வைப்பூண்ட டடமார்பன் வியன

களத்து-முருந்திறைஞ்சு முத்திற்கு முட்டியெல்லார் தனித்தனியே-
 அருந்திறன்மா மறமன்னர்க் கழுவனவும் போன்றனவே; அட-
 லமுங் கழற்செவ்வேலவங்குதார்ச் செம்பியன்றன் - கெடலருங்
 கிளர் வேங்கை யெழுத்த முயிரோம்பா - துடல்சமத்துக் குத்
 தெரிந்த வொன்னாப்பல் லரசர்தங்-கடகஞ்சேர் திரண்முன்கை யிற்
 றோட வைகினவே, இவையும் முன்னதனோடொக்கும், இகையிற்
 றைக் கலிவிருத்தமென்ற னுயிமூக்கரது. வடிவுடை நெடுமுடி வான
 வர்க்கும் வெலற்கரிய - கடிபடு நறும்பைந்தார்க் காவலர்க்குங்காவல
 னாங் - கொடிபடு வரைமாடக் கூடலார் கோமானே; துணைவனைத்
 தோ ளிவண்மெலியத் தொன்னலந் தொடர்புண்டாங்-கிணைமலர்த்
 தா ரருளுமே விதுவிதற்கோர் மாறென்று - புனைமலர்த் தடங்கண்
 னார் பொருளாகக்கருதாரோ; அதனாற், செவ்வாய்ப்பேதை யிவடி
 மத்-தெவ்வா றுங்கொலிஃதெண்ணியவாறே. இது சுரிதகத்தாலிற்ற
 தாவினைக் கொச்சகக் கலிப்பா, பருஉத்தடக்கை மதயானைப் பனை
 யெருத்தின் மிசைத்தோன்றிக் - குருஉக்கொண்ட வெண்குடைக்
 கீழ்க் குடைமன்னர் புடைசூழப் - படைப்பரிமான் றேரினோடும்
 பரந்துலவு மறுகினிடைக் - கொடித்தானை யிடைப்பொலிந்தான்
 கூடலார் கோமானே; தரவு. ஆங்கொரு சார், உச்சியார்க்கிறைவனா
 யுலகெலாங்காத்தளிக்கும் - பச்சையார் மணிப்பைம்பூட் புரந்தா
 னாய்ப் பாவித்தார் - வச்சிரங்காணாத காரணத்தான் மயங்கினரே-
 ஆங்கொருசார், அக்கால மணிநிகாகாத் தருவரையாற் பணிதவிர்ந்
 து - வக்கிரனை வடிவழித்த மாயவனாப் பாவித்தார் - சக்கரங்கைக்
 காணாத காரணத்தாற்சமழ்த்தனரே; ஆங்கொருசார், மால்கொண்ட
 பகைதணிப்பான் மாதடிந்து மயங்காச்செங் - கோல்கொண்ட
 சேவலங்கொடியவனாப் பாவித்தார் - வேல்கொண்ட தின்மையால்
 விம்மிதராய் நின்றனரே; இது தாழிசை. அஃதான்று, கொடித்
 தேரண்ணல் கொற்கைக்கோமா - னீன்ற புகழொருவன் செம்
 பூட்சேவ - யென்றுநனியறிந்தனர்பலரே - தானும், ஐவருளொரு
 வனென் றறியலகா - மைவரையான மடங்காவென்றி - மன்ன
 வன் வாழியென் றேத்தத் - தென்னவன் வாழிதிருவொடும் பொ
 லிந்தே; இதுசுரிதகம். இதுநான்கடித்தரவும் மூவடித்தாழிசை
 மூன்றும் இடையிடை தனிச்சொற்பெற்று நேரிசை ஒத்தாழிசைக்
 கலிப்பாவிற்ருச் சிறிது வேறுபட்டு வந்தமையாற் சிஃழுழிசைக்
 கொச்சகக் கலிப்பா, தண்மதியொண் முகத்தானைத் தனியிடத்து

74

நணிகண்டாம்-குண்மதியு முடனிதைவு முடன்றளர் முன்னுட்டக-
 கண்மதியொப் பிவையின்றிக் காரிகையை நிறைகவர்ந்து - பெண்
 மதியின் மகிழ்ந்தநின் பேரருளும் பிதிதாமோ; இது தரவு. இள
 நலமிவள்வாட விரும்பொருட்குப் பிரிவாயேற் - நளநலமுடை
 வெண்பற் குழ்குமு நளர்வாளோ; தகைநல மிவள்வாடத் தரும்
 பொருட்குப் பிரிவாயேல்-வகைநல மிவள்வாடி வருந்தியில் விருப்
 பாளோ; அணிநல மிவள்வாட விரும்பொருட்குப் பிரிவாயேல்-
 மணிநல மகிழ்மேனி மாசொடு மடிவாளோ; கம்பிரியே மீனியென்
 று நறுறுதலைப் பிரிவாயே - லோம்பிரியே மென்றளித்த வுயர்
 மொழியும் பழுதாமோ; குன்றளித்த திரடோளாய் கொய்புனத்
 துக் கூடியநா - ளன்றளித்த வருண்மொழியா லருளுவதும் பழுதா
 மோ; சிலபகலு முடியக்காற் சிலம்பொலிச்சீ நடிபாவிப் - பல்பக
 லுத் தலையழித்த பணிமொழியும் பழுதாமோ; இவை ஆதற் தாழி
 சை. அஃதான்று, தனிச்சொல். அரும்பெற மயிழ்தினூர் தரும்பொரு
 ளதனினும் - பெரும்பெறலரிதிவள் வெறுக்கையுமுற்றே. அதனால்,
 விழுமிய தனிமதிய நிவாங்-கழுமிய காதலிற் தரும்பொருள்சிறிதே.
 இது நான்கடிச்சரிதகமும் நான்கடித்தரவும் இரண்டடித்தாழி
 சையாறுந் தனிச்சொல்லும் நான்கடிச்சரிதகமும் பெற்றுவந்த
 பஃறாழிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா. மணிகிளர் நெடுமுடி மாயவனூர்
 தமமுளும்போன் - நணிகிளர் நெடுங்கடலுங் காணலூர் தோன்று
 மால் - நுரைநிரற் தலையன்ன நொய்பறைய சிறையன்ன -
 பிரையந் திறைகூரு மேமஞ்சார் தறைவகேள்; வரையென்
 மழையென் மஞ்செனத் திரள் பொங்கிக் - கரையெனக் கடலெனக்
 சீடதுவந் திசைப்பினும் - விழுமியோர் வெகுளிபோல் வேலாழி
 யிறக்கலா - தெழுமுநீர் பார்த்தோடு மேமஞ்சார் தறைவகேள்;
 இவை இரண்டிற் தரவு. கொடிபுறைய துழைதுசுப்பிற் குழைக்
 கமர்ந்த திருமுக்கத்தோ - டொடிநெகிழ்ந்த தோள்கண்டிற் துறவல
 னே யென்றியால்; கண்கவரு மணிப்பைம்பூட் கயில்கவைய சிறு
 புறத்தோ - டெண்பணிநீ ருக்ககண்டிற் திரியலனே யென்றியால்;
 நீர்பூத்த நிரையிதட்க ணின்னெடுசிற்த புருவத்தோள் - நீர்பூத்த
 துதல்கண்டிற் பிரியலனே யென்றியால்; கணைவரல்யாற் திரு
 கரைபோற் கைவில்லா துண்ணெகிழ்ந்து - நினைபுமென் னிலைகண்டு
 நீங்கலனே யென்றியால்; கீழ்கடரி நெய்யேபோல் விழுமநொய்
 பொறுக்கலாத்-தாழுமென் னிலைகண்டிற் தாங்கலனே யென்றியால்;

கலங்கவிழ்ந்த நாயகன்போற் கணைதுணைபிறிதின் திப்புலம்புமென்
 னிலைகண்டும் போகலனே யென்றியால் ; இவை ஆறுந் தாழிசை,
 அதனால், தனிச்சொல், அடும்பயி லிறும்பிடை நெடும்பணை மிசை
 தொறுங் - கொடும்புற மடலிடை யொடுக்கின் குருகு; செந்திரு
 செருவிடை யெறிதொழி லினாயனர் - நெந்திரு புரவியின் மறி
 தருந் திமில்; அரசுடை நிரைபடை விரைசெறி முரசென் - துரை
 தரு திரையொடு கரைபொருங்கடல்; அவல்கொளி யவீரசுட
 ரிலங்கெழின் மனைதொறுங் - கலந்தெழி காலொடு புலம்பின பொ
 ழில்; இவை நான்கும் அராகம். விடாஅது கழலுமென் வெள்
 வையுந் தவிர்ப்பாய்மன் - கொடாஅது பெருகுமென் கேண்மையு
 நிறுப்பாயோ; ஒல்லாது கழலுமென் னெளிவனையுந் தவிர்ப்பாய்
 மன் - னில்லாது பெருகுமென் னெஞ்சமு நிறுப்பாயோ; தாங்
 காது கழலுமென் தலைவனையுந் தவிர்ப்பாய்மன் - நீங்காது பெரு
 குமென் னெஞ்சமு நிறுப்பாயோ; மறவாத வன்பினேன் மன
 நிற்கு மாறருளாய் - துறவாத தமருடையேன் துயர்தீரு மாறரு
 ளாய்; காதலார் மார்பன் திக் காமக்கு மருந்துரையா - யேதிலார்
 தலைசாய யானுய்யு மாறுரையாய்; இணைபிரிந்தார் மார்பன் தி
 யின்பக்கு மருந்துரையாய் - துணைபிரிந்த தமருடையேன் துயர்
 தீரு மாறுரையாய்; இவை ஆறுந் தாழிசை. பகைபோன்றது
 துறை; பரிவாயின் குறி; நகைஇழந்தது முகம்; நனிநாணிற்
 துடம்பு; தகையிழந்தது தோள்; தலைசிறந்தது துயர்; புகைபரந்
 தது மெய்; பொறையாயிற் றென்னுயிர்; இவை இருசீர் எட்டு
 அம்போதரங்கம் - எனவாங்கு, தனிச்சொல், இனையது நிலையா
 லினையது பொழுதா - நிலையஸ் வாழி தோழி தொலையாப் - பனி
 யொடு சழிகவுன்கண்-ணென்னெடுங் கழிகவித் துன்னியநோயே;
 இது சரிதகம். தாவு இரட்டித்தித் தாழிசையாறுந் தனிச்சொல்
 லும் நான்கிரடி அராகமும் பெயர்த்தும் ஆறுதாழிசையும்
 எட்டு அம்போதரங்க உறுப்புந் தனிச்சொல்லும் நான்கடிச்சரி
 தகமும் பெற்றகக் கவிக்கு ஒதப்பட்ட ஆறுறுப்பும் வந்து மிக்குங்
 குறைந்தும் பிறழ்ந்தும் மயங்கியும் வந்தமையான் மயங்கிசைக்
 கொச்சுக்கலிப்பா.

சிந்துங்குறளு மடியென்பர்வஞ்சிக்குச் சீர்தனிச்சொல்
 வந்தஞ்சரிதக மாரிசிரிபத்தான் மருவும்வெள்ளை

பொருட்படலம்.

ககக

முந்தியிருதி யகவலதாகி முடியுமென்ற
விந்து துதனமடவாய் மருட்பாவென் றியம்புவரே.

(இ-ள்.) வஞ்சிப்பா இருசீரடியானும் முச்சீரடியானும் வரும். இப்படி இருசீரடியானும் முச்சீரடியானும் வந்தபின்பு தனிச்சொற் பெற்று அதனின் ஒரு சரிதகம்பெற்று முடியுமெனக்கொள்க. சீர்தனிச்சொல்லென்று சிறப்பித்த அதனால் வெள்ளைச் சரிதகத்தாலிராதெனக்கொள்க. வெண்பாமுதலாக ஆசிரியத்தாலிற்றுவது மருட்பா—எ-று. அதனைப் புறநிலை வாழ்த்து மருட்பா என்றங் கைக்கிளை மருட்பா என்றும் வாயுதைவாழ்த்து மருட்பா என்றுஞ் செவியறிவுறுஉ மருட்பா என்றும் வேறுபடுபொருளுளரெனக்கொள்க. வரலாறு—மிக்ககூன் விதிமுறை வகுத்தலர் - தக்காசிலைவகையுளி சேர்த்தலு - மளபெடை யலகுநீத்தலும் - வளமலி யசைச்சீர் வகுத்தலும்-வெண்பா வல்லாப் பாவினுட்-பண்பார் நெழ்வழி நடத்தலும்-குறளடி யால்வரும் வஞ்சியைத்-திராமலி சிந்தடி யாக்கலு - மிக்ககுந் குறைந்தும் வரினு - மொருபுடை யொப்புமை நோக்கி-யொழிந்த செய்யுளுங் கொளலே - அதான்து, குறியீடு மிலக்கண முண்மையிற் - செறிவுடைப் பொதுச்சீர் தரப்பெறாவே. இது முச்சீரடி வஞ்சிப்பாட்டு. பூந்தாமரைப் போதலமரத - தேம்புனலிடை மீன்றிரிதரும் - வளவயலிடைக் களவயின்மகிழ் - வினைககம்பலை மனைச்சிலம்பவு - மனைச்சிலம்பிய மணமுரசொலி - வயற்கம்பலைக் கயலார்ப்பவு - நாளு, மகிழ் மகிழ்தாங் கூர்ன் - புத்தலாராப் பெருவண்மையனே. இஃது இருசீர் வஞ்சிப்பாட்டு. மிக்ககூன் விதிமுறை வகுத்தலு என்றுமுரைச்சூத்திரத்துக்குப்பொருள். கூனாவது பொருளோட்டி முநற்கே நிற்பதுவும் இடையிலே நிற்பதுவும் வஞ்சியின் கடையிலே நிற்பதுவுமாம். வஞ்சி அடியின்றிதியும் நடுவுங் கூறியவருவது சிறப்புடைத்தி. சீர் கூறிய வரினும் உகரவிறுதியாய் வரப்பெறும். கூனைத் தனிச்சொல் என்பாருமுளர். உதுக்காண, சுரந்தானுவணைகச் சுவர்ணமாப்பூதி - பரந்தானுப் பல்புதற்பாடி - யிரந்தார்மாட் - டின்மை யகல்வது போல் விருள்நீங்க-யின்னு மெனிதோ மழை; அவரே, கேடில் விழுப்பொருடருமார்பாசிலை - வாடாவளளியங் காழிறந்தோரே - யானே, தோடா ரெல்லளை நெகிழவேங்கிப-பாடமைசேககையிற்படர்கூர்ந்தினை-யன்னளளிய னென்றது மரமழை-யின்னும் பெய்யுமுழங்கு-மின்னுநதோழியெ னின்னுயிர் குறித்தே - இஃது அடியிற் கூன்வந்த

ஆசிரியம். உமணர், சேர்ந்துகழிந்த மருங்கி னகன்றலை-பூர்பாழ்த் தன்ன வேமமையம்பெருங்கா - முன்னு வென்றினி ராயி - னினிய வேபெரும தமிழேற்குமனையே. இதவும் அடியிற் கூன்வந்த ஆசிரியம். உலகினுட், பெருந்தகையார் பெருந்தகைமை பிறழாரே பிறழினு - பிருந்தகைய விதுவரைமே லெரிபோலச் சடர்விடுமே- சிறுதகையார் சிறுதகைமை சிறப்பென்னும் பிறழ்வின்றி - யுறு தகைய வுலகிற் கோ ரொப்பாகித் தோன்றாதே எனக் கலியடி முதற் கண்ணே - யுலகினுளென்னுங் கூன்வந்தவாறு. காமர் கடுப்புன லென்னுங் கவியினுட் சிறுகுடியீரே என ஓரடியாலே தனிச் சொல் வந்தவாறு. உலகே, முற்கொடுத்தார் பிற்கொளவும் பிற் கொடுத்தார் முற்கொளவு - முறுதிவழி யொழுகு மென்பவதனா - னற்றிற நாடுதனன்மை - பற்றியயாவையும் பிரிவறத்துறந்தே - இவ்வஞ்சிப்பா அடிமுதற் கண்ணுலகேயெனத் தனிச்சொல்வந்த வாறு. மாவழங்கலின் மயங்குற்றனவழி என வஞ்சியடியின் இறுதிக்கண் வழியென அசைகூறாய் வந்தவாறு. கலங் கழாலித்துறை கலக் குற்றன் என்னும் வஞ்சியடியினடு துறையென அசைகூறாய் வந்த வாறு. தேரோடத்துகள் கெழுமினதெருவு - என்னும் வஞ்சியடியி னிறுதிக்கட் தெரு என்ற இறுதியாகிய இயற்சீர் கூறாய் வந்தவாறு. தக்காசிடவகையுளி சேர்த்தலும் என்பதனால் அயற்சீர் தனைகளை நோக்கி ஓசையூட்டுக. வகையுளியாவது முன்னும் பின்னும் அசை முதலாகிய உறுப்புகணிப்புழி அறிந்து குற்றப்பட்டாமல் வண்ணம் அறுப்பது. என்னை - அருணைக்குரீரா ரசைசீ ரடிக்கட் - பொரு ணைக்கா தோசையே நோக்கி - மருணீங்கக் - கூம்பவுங் கூம்பா தலரவுங் கொண்டியற்றல் - வாய்ந்த வகையுளியின் மாண்பு. வர லாறு;-கடியார்பூங் கோதை கடாயினுன் நிண்டேர் - சிறியார்தஞ் சிற்றில் சிதைத்து. இதனுட் கடியார் என்றும் பூங்கோதை என் றுங் கடாயினுன் என்றும் அலகிட "ஒன்றும் இடைச்சீர் வருஞ்சீ ரொடு முதற்சீர்கடெற்றும்" என்னுஞ் சூத்திரத்தோடு மாறுபட்டு வெண்பாத்தன்மை கெடுமாதலாற், கடியார்பூவென்று புளிமாங்கா யாகவுங் கோதையென்று தேமாவாகவுங் கடாயினுன் என்று கரு விளமாகவும் அலகிடச் சிதையாதாம். "மலர்மிசை யேகிணன் மாணடி சேர்ந்தார்-நிலமிசை நீடுவாழ்வார்." இதனுள் நீடு என்றும் வாழ்வாரொன்றும் "அலகிடிவல் ஒன்றும் இடைச்சீர் வருஞ்சீரொடு முதற் சீர்கடெற்றும்" என்னுஞ் சூத்திரத்துள் நன்று மலர் காசு

நாள் பிறப்பு என்றிற்ற சிந்தையே துன்றுமென்பதனோடு மாறுபடு
 மாதலால் நிலயிசை என்று கருவிளமாகவும் நீடுவாழ் என்று கூவிள
 மாகவும் வார் என்று நாளாகவும் அழகிடுக. அளபெடை நீத்தலும்
 என்பதனால் அலகுபெறாதே வருமாறு;-இடைபடுவங்க விரங்கோதை
 பின்றழ வாட்கண் - புடைபெயரப் போழ்வாய் திறந்த - கடை
 கடையி-னுப்போடு வென் வுரைத்து மீள்வா ளொளி முறுவற்-கொப்
 போநீர் வேலி யுலகு உப்போடு என்புழி அளபெடை அனுகரணம்
 வந்தது. அன்றேல் இடைச்சீர் தெற்றி ஒன்றுமிடைச்சீர் என்றுஞ்
 சூத்திரத்து ஒன்றும் என்னும் இலக்கணத்தோடு மாறுபடும். ஆதலான
 மிக்ககூன் விதிமுறை வகுத்தலென்னுஞ் சூத்திரத்து அளபெடை
 நீத்தலும் என்றபடி நீக்கச்சிதையாதாம். பல்லுக்குத்தோற்ற பனி
 முல்லை பைங்கிளிகள்-சொல்லுக்குத் தோற்றின்னர் தோற்றின்வா-
 நெல்லுக்கு-நூறோடு நென்பாணுடங்கிடைக்கு மென்முலைக்கு-
 மாறோமா லன்றளந்த மண். இதனுள் நூறோடு நூறென்புழிப்
 பண்டமாற்றின்கண் அளபெடைவந்து வெண்பாவினுள் நாலசைச்
 சீராயிற்று. அவ்வாறு வருச என்னும் இலக்கணம் இன்மையால் அள
 பெடை அனுகரணமாம். (கந)

பாமுதனிற்பது கூன்வஞ்சியீற்றினும் பாதத்துள்ளு
 மாமிரண்டொத்து நிகழடிவென்செந் துறையிழுதிப்
 போயிசைச்செந்துறை சந்தருசிகைகுறள் பூண்பலசீர்
 தாமதுவந்தங் குறைவுமாங்குறட் டாழிசையே.

(இ-ள்.) பொருளோடு அடிக்கு முதலில் நிற்பது கூனும். அக்
 கூன் வஞ்சிப்பாவில் அடி இறுதிநடுவிலும் வரும். இரண்டடி தம்மு
 ளொத்து வருவது வென்செந்துறை எனப்படும். செந்துறை
 இழிந்த ஒழுக்கிய ஓசையின்றி வருவதுவும் உதாரண வாய்பாட்டால்
 ஒரு குறள் வெண்பா ஓசைகெட்டு வருவதுவுஞ் சீர்பலவாய
 இரண்டடியாய் சுற்றடி குறைந்து வருவனவுங் குறட்டாழிசையாம்.
 எ-று. குறைவும் என்றமையால் இவ்வோசையின்றி குன்றி
 வருதலே அன்றியும் அழிந்தழிந்து தனித்தனியும் வரப்பெறும் எனக்
 கொள்க. அதவென்ற அதிக வசனத்தால் விழுமியபொருளும்
 ஒழுக்கிய ஓசையுமின்றிச் செந்துறை சிகைந்தது தாழிசைக்
 குறளாம். வரலாறு;-ஆர்கலியுலகத்து மக்கட்கெல்லா - மோதலிற்
 சிறந்தன் றொழுக்க முடைமை. இஃது இரண்டடியும் ஒத்து

வந்தமையாள் வென்செந்துறை. அறுவர்க் கறுவரைப் பெற்றுங்
 கவுந்தி - மறுவறு பத்தினி போல்வையினிரே. இது செந்துறைச்
 சிதைவுத் தாழிசைக்குறள். விழுமியபொருளும் ஒழுக்கியவோசை
 யும் இல்லாமையாலென்க. வண்டார் பூங்கோதை வரிவளைக்கைத்
 திருநூதலாள்-பண்டையுள்லள் படி. இது சந்தழி குறட்டாழிசை.
 போதிநீழலிற் புனிதன் பொலங்கழ - லாதி யுலகிற்காண். இது சந்
 தழி குறைந்து தனியேவந்த குறட்டாழிசை. பிறவுமன்ன. (சசு)
 நான்கொடுமூன்றடிதோறுந்தனிச்சொல்லுநண் னுமென்ற
 றுனபெயர்வெள்ளைவிருத்தமுப்பாதந்தழுவெள்ளை
 போன்றிறும்வெண்டாழிசைமூன்றிழிவேழடிபொருந்தி
 யான்தவந்தங்குறையின்வெண்ணெறபென்பராயிழையே.

(இ-ள்.) வெளி விருத்தமாவது மூன்றடியானும் நான்கடியா
 னும் வந்து அடிதோறும் முடிவிடத்தத் தனிச்சொற்பெற்று முடிவ
 தாம். சிந்தியல்வெண்பா ஓசைகெடில் வெண்டாழிசையாம். நேரி
 சைவெண்பா ஓசைகெடில் வெண்டிறையாம். அல்லாமலும் மூன்
 றடிச்சிறுமை ஏழடிப்பெருமையாய்ப் பின்பிறசில அடி சீர்குறைந்
 து வருவனவும் வெண்டாழிசை எனக்கொள்க—எ-று. வரலாறு;-
 கொண்டன் முழங்கினவாற் கோபம் பரந்தனவா லென்செய்
 கோயான் - வண்டு வரிபாட வார்தனவம் பூத்தனவா லென்செய்
 கோயா-எண்ணடிசையுந் தோகையிசைந்தகவி யேங்கினவா லென்
 செய்கோயான்; எனவும், மருளறுத்த பெரும்போதி மாதவரைக்
 கண்டிலமா லென்செய்கோயா - னருளிருந்த திருமொழியா லற
 வழக்கங் கேட்டிலமா லென்செய்கோயான் - பெருளுறியு மருந்
 தவத்துப் புரவலரைக் கண்டிலமா லென்செய்கோயான்; எனவும்
 இவை மூன்றடியாய் என்செய்கோயான் எனுந் தனிச்சொற் பெற்று
 வந்தவெளிவிருத்தம். கல்லாராவிற் கட்டுரைகொள்வார் புகழெய்
 தார் - புல்லாரவாயிற் சொற்றெளிவுற்றார் புகழெய்தார் - கல்லா
 மேவு நண்புதுறந்தார் புகழெய்தா - லல்லா ராய்நின் றின்ப முவந்
 தார் புகழெய்தார். இது நான்கடியாய்ப் புகழெய்தாரென்னுந்
 தனிச்சொற் பெற்றுவந்த வெளிவிருத்தம். இனி வெண்டாழிசை
 வருமாறு; நண்பி தென்று தீய சொல்லார் - முன்பு நின்று முனிவு
 செய்யா - ரன்பு வேண்டு பவர். இது சிந்தியல் வெண்பாச் சிதைந்
 து தனியேவந்தது. அன்றா யறங்கொ னலங்குளர் சேட்சென்னி-

பொருட்படலம்.

ககரு

ஒன்றை ருடைபுறம் போல நலங்கவர்த்து - துன்னுன் றுறந்து விடல்; எடயறங்கொ னலங்கிளர் சேட்சென்னி - சுடாருடை புறம் போல நலங்கவர்த்து-வீடான் றுறந்து விடல்; பாவா யறங் கொ னலங்கிளர் சேட்சென்னி - மேவா ருடைபுறம் போல நலங் கவர்த்து - காவான் றுறந்து விடல்; இவை ஒருபொருண்மேன் மூன்றுஅடுக்கிவந்தன. குலாவணங்கு வில்லெயினர்கோண்கண்டன் - கோழி-நிலாவணங்கு நீர்மணன்மே னின்று-புலாலுணங்கல்-கொள் றும்புட் காக்கன்றகோவின்மையோநீபிற-ருள்ளம்புக்காப்பதுரை. இது நேரிசைவெண்பாச் சிதைந்துவந்த வெண்டிறை. இலைகுழி செங்காந்த ளெரிவாய் முகையவிழ்த்த வீர்த்தண்வாடை-கொலைவே னெடுங்கட் கொடிச்சி கதப்புளருங் குன்றநாட - வுலைவுடை நோடியர் பிழக்குமா லந்தோ - முலையிடை நோபவர் நேருயிட மே. குழலிசைய வண்டினங்கள் கோளிலைய செங்காந்தட் குலை மேற்பாய - வழலெரியின் மூழ்கினவா லந்தோ வளியடுவன் றயல் வாழ்மந்தி - கலுழவனபோ னெஞ்சுகைந்து கல்லருவி தாஉ - நிழல் வரை நன்னாட னீப்பினோ வல்லன். இவை நான்கடியாய் ஈற்றடி இரண்டும் இரண்டுசீர் குறைந்த ஓரொலி வெண்டிறை. ஓதநெடுங் கடல்வலையத் துயிரினைத்து முயக்கொள்வா னுயர்ந்த கொள்கைப்- போதிநிழ லமர்ந்தருளும் புண்ணியநற் தண்ணளியும் பிழிதாம் போலுஞ் - சூதவனங் குயில்கோதச் சுரும்பு பரந் திசைபாட - மாதவியுங் கொடிநாடங்க மாருதமு மூலெவுந்-தாதுபொழிந் தன் குரவுந் தண்ணிளவே னிலும்புகுந்த - வேதிவராகியவன்ப ரின் னருளு மிதுவாயின். இஃது ஆறடியாய் ஈற்றடி நான்குங் குறைந் து வந்த ஓரொலி வெண்டிறை. தாளாள ரல்லாதார் தாம்பல ராயக்கா லென்ற மென்றும் - யாளிலையக் கண்டஞ்சி யானை தன் கோழாண்டும் - டீலிபேற சாய்த்த விடும் பிலிந்தியாங்கே. இது மூன்றடியான்வந்த ஓரொலி வெண்டிறை. வெறியுறு கமழ் கண்ணி வேந்தர்கட் காயினு - முறவுற வரும் வழியுரைப்பன வுரைப்பன்மற் - செறிவுறு தகையினர் சிறந்தன ரிவர்நமக் - கறி வறு தொழிலொன் றல்லன் சொல்லன்மின் - பிறபிற நிகழ்வன பின். இது ஐந்தடியாய் ஈற்றடி ஒருசீர் குறைந்து வந்த ஓரொலி வெண்டிறை. முழங்குதிரைக் கொற்கைவேந்தன் முழுதுலகுமே வல்செய முறைசெய் கோமான் - வழங்குதிறல் வாண்மாதன் மாச்செழியன் றுக்கரிய வைவேல் பாடிக்கலங்கிநின் றுரொலங்

கருதலா காவண - மிலங்குவா ளிரண்டினு விருகைவீ சிப்பெயர்ந்-
தலங்கனன் மாலை யவிழ்ந்தாட வாடுமிவன் - பொலங்கொள்பூந்
தடங்கட்கே புரிந்துநின் றுரொலாம் - விலங்கியுள் ளந்தபவிளிந்து
வேரூபவே. இஃது ஏழடியாய் ஈற்றடி இரண்டு சீர் குறைந்து வந்த
வேற்றொலி வெண்டிறை. பிறவுமன்ன. முதலடி ஒழித்தெல்லாம்
ஈற்றடி எனப்படும். இவ்வினம் எல்லாவற்றுள்ளும் மூன்றடியால்
வரும் விருத்தமுந் துறையுந் தாழிசையுஞ் சிந்தியல் வெண்பாவின்
இனமென்றும் நான்கடி விருத்தந் தனிச் சொல் லுடைத்தாயின்
நேரிசைவெண்பாவின் இனமென்றும் நான்கடியால் வருந்துறை
இன்னிசை வெண்பாவின் இனமென்றும் மிக்குவந்தன பஃரெடை
வெண்பாவின் இனமென்றும் வழங்குவாருமுள். (கடு)

மூன்றடியொப்பன தாழிசைநான்காய்க் கடையயற்க
ணைன்றடிநைந்து மிடைமடக்காயு மிடையிடையே
தோன்றடிசூன்றியு மாகுந்துறைதொல் கழிநெடிலா
யான்றடிநான்கொத் திடிலாசிரிய விருத்தமன்றே.

(இ-ள்.) மூன்றடியாய்த் தம்முள் அளவொத்துவரின் ஆசிரி
யத்தாழிசையாம். அவை ஒருபொருண்மேன் மூன்றடுக்கியுந் தனி
யும் வரும். நான்கடியாய் ஈற்றயல் குறைந்து வருவதுவும் இடை
மடக்காய் வருவதுவும் இடைகுறைந்து வருவதுவும் என இவை ஆசி
ரியத்துறையாம். உம்மையால் இடையடி இரண்டு மிக்கு வருவது
வும் இடையிடை இரண்டு குறைந்து வருவதுவும் முதலடி குறைந்
து வருவதுவுந் கழிநெடிலடியாய் வருவதுவும் பலவிகற்பத்தான்
வருவதுவுந் கொள்க. கழிநெடிலடி நான்காய்த் தம்முள் அள
வொத்துவருவன ஆசிரியவிருத்தமாம்.—எ-று. வரலாறு;-வார
மலிபுன்னை மலிசுனைமேலிருந்து - நாரை நரலுநாயில் சிறுமலை -
யோர வருங்கொ லிவ்லூரே யன்னாய் ; பொன்னுதிர் புன்னை பொ
ழிசுனை மேலிருந் - தன்னந்தினைக்கு மருளில்சிறுமலை - யின்னும்
வருங்கொ லிவ்லூரே யன்னாய் ; மன்றணி டன்னை மறிமடன்மேலி
ருந் - தன்றி றினைக்கு மருளில் சிறுமலை - பின்னுருங்கொலில்
லூரே யன்னாய். இவை ஒருபொருண்மேன் மூன்றடுக்கிவந்த ஆசிரி
யத்தாழிசை. போதி மேவினை புன்மை யகற்றினை - சோதிவா
னவந்தொழுவெழுந் தருளினை - யாதிரந்தினைடியினை பரவுதும்.
இது தனியேவந்தது. இரங்கு குயின்முழுவா வின்னிசை யாழ்

பொருட்படலம்.

குகள்

தேன - வரங்க மணிபொழிலா வாடும்போலு யினவேளி - லரங்க
 மணிபொழிலா வாடுமாயின் - மரங்கொல் மணந்தகன் றூர் நெஞ்சு
 மென்செய் தினவேளினில். இஃது இடை குறைந்து இடைமடக்
 காய்வந்த ஆசிரியத்துறை. கரைபொரு காண்யாற்றங் கல்லத ரெம்
 முள்ள வருவீராயி-ளரையிருள் யாமத் தடுபுலியேறு மஞ்சியகன்று
 போக-நாயுரு மேறுறுங்கை வேலஞ்சு நும்மை-வரையர மங்கை
 யர் வவ்வுத லஞ்சுதம் வாரலையே, இஃதீற்றயல் அடி குறைந்து
 வந்த ஆசிரியத்துறை. கோவித்த மன்னர் குலங்க ணலங்கெட-
 வேலித் தகைச்சிலு தொட்ட-மாவித்தகனே மணிமுடியா யெனைக்-
 கூவித்த காரணவ கூறே. இஃது இடையிடை குறைந்து வந்த ஆசிரி
 யத்துறை. மேரு நெடுவரைமீது பொருபுலி-சேரவெழுதிய சோழ-
 றாமலமணியாளிய னுபமன் - வீர னடுகணையானே. இது அளவுபு
 யுஞ் சிந்தையும் உறழ்ந்துவந்த ஆசிரியத்துறை. பாடகஞ்சேர்
 காலொருபாற பைம்பொற் கழலொருபாற் றேன்றுளி - நீடுகுழ
 லொருபா னீண்ட சடையொருபால் - வீடியமா னதொருபான்
 மேகலைசேர் - தாடு துகிலொருபா லவ்வுரு வானபெண்ணென்
 றறிவார் யாரே. இஃது இடையிடை குறைந்துவந்தது. வரிகொளரவு
 மதியும் - புரிவுள் சடையும்-புரிவுள் சடைமேற்புனலும் பிறழாமே.
 இதவும் அவ்வாறே குறைந்து இடையடி மடக்கி வந்தது. விண்ட
 முல்லை தாதுதிர்ந்த மீதெலாங் - கொண்டல் பூச்சொரிந் திருண்ட
 கொன்றை பொன் பொழிந்தவாற் - கெண்டையின் நடங்கண்
 மாதர் கேள்வர் சொன்னகாவமால் - வண்டுபாட மஞ்சொயாட
 வந்ததே. எனவும், மிக்கவுத்தரா பதிக்கு மேவினார் - தொக்க
 செஞ் சடைப்பரன் நனக்கோர்நா சளித்தவாய் - மைக்கொள்
 சோல் குழநீதி மன்னர் கூடி வாரணம்-புக்கவாசுவர்க் கிருக்கை
 நல்லினார். இவை இரண்டும் இடையடி நீண்டு வந்தன. பிறவுமன்ன
 றுங்கனையே உறவாக வனம்புகுந்தான் காதலிகா னுமக்குந் தாயே-
 னெங்கனையே சரணாக விருநீரல் லாவிற்கோ ருந்முரில்லை - தங்க
 னையா னிப்பொழுதே சாரேனே லென்மக்கடரியார்கண்டர்-பொங்
 குளாமான் நேரிசலி போவதன்முன் யானையைப் போவன்வாழி,
 இது கழிநெடில் நான்கொத்து வந்தமையால் ஆசிரியவிருத்தம்,
 இனி ஒருசாரார் ஆசிரியவிருத்தத்தினை மண்டில் விருத்தமென்று
 கூறுவர். வாலாறு-புரவுதரு குடியாகப் புயல்வண்ணன் விரும்
 பியனாஉம் பொழில்குழ் காஞ்சி - கரியசுடர் வீதிதொறு முலாப்

போந்து கவர்வது உங்கலை சூழ் காஞ்சி - நிரைவளையிவ் வுலகுய்ய
 நின்றதுதவஞ் செய்வது உநிழல்கூழ் காஞ்சி - சுரமகளிர் பாடுவதும்
 பயில்வது உஞ் சொன்மலை தொடுத்தகாஞ்சி. இஃது ஆசிரிய மண்
 டில விருத்தம். இதனோடு வெளிவிருத்தத்திற்கு வேறுபாடியாதோ
 எனின் வெளிவிருத்தம் அளவு அடியான் வரும். இது வேற்றுமை,
 அன்றயனை யுந்தியி னளித்தபரன் மேவுவது மத்திகிரியே-சென்று
 கரி கவ்வுமுத லைகாணை மேவுவது மத்திகிரியே - வென்றவன்
 வணக்குவது மேலில கெயிற்றரிய தானவரையே - தன்றெழின்
 முருக்குவது தாளில கெயிற்றரிய *தானவரையே. இதுவுமது.
 துணைவருநீர் துடைப்பவராய்த் துவள்கின்றேன் றுணைவிழிசேர்
 துயிலைநீக்கி - யினவளைபோ லிளநலஞ்சேர்ந் திடருழப்ப லிகந்த
 வர் நாட்டிலலை போலந் - தனியவர்க டனர்வெய்தத் தடங்கமலந்
 தனை பவிழ்க்குந் தருணவேனிற் - பனிமலரின் பசுந்தாது பைம்
 பொழிலிற் பரப்பிவரும் பருவத்தென்றல். இது ஆசிரிய நிலைவிருத்
 தம். இவ்வினம் அனைத்தினையும் ஓரடிசூறையு வந்த துறைநேரி
 சைத் துறையென்றும் நேரிசையாசிரியப்பா விற்கு இனமென்றும்,
 இரண்டடி சூறையு வந்த இணைக்குறட்டுறை இணைக்குறள் ஆசிரி
 யப்பாவிற்கு இனமென்றும், அஃதோறும் பொருள் பெற்று வந்த
 ஆசிரியவிருத்தம் அடிமறிமண்டில ஆசிரியப்பாவிற்கினமென்றும்,
 நிலைவிருத்தம் நிலைமண்டில ஆசிரியப்பாவிற்கு இனமென்றும்,
 தாழிசை நிலை மண்டில ஆசிரியப்பாவிற்கு இனமென்றும் வேண்டு
 வாருமுளர். இவை எல்லாம் உய்த்துணர்க, இன்னும் பலவாகவுங்
 கூறுப

(கக)

ஈரடியாதி யெனைத்தடியாலும்வந் தீற்றினின்ற
 வோரடிநீளிற் கலித்தாழிசையொலி யோர்விருத்த
 நேரடிநான்காய் நிகழுமென்றூர்நெடி லென்றுரைத்த
 பேரடிநான்கு கலித்துறையாமென்பர் பெய்வளையே.

(இ-ள்.) ஈரடி முதலாக அனைத்தடியாலும்வந்து ஈற்றடி மிகுவது
 கலித்தாழிசையாம். இவை ஒருபொருண்மேன் மூன்றடிக்கவுப் பெ
 றும். நாற்சீர் நான்காய் வருவது கலிவிருத்தம். நெடி லடி நான்காய்
 வருவது சலித்துறையாம்-எ-று. வரலாறு;-கொய்க்கினை காத்துக் குள்
 வியக்கெத்துப் - பொய்தறசிறுகுடி வாரனீயைய நலமவேண்டின்;

* கைம்மலையொப்பத் தானவரை என்றார் குவலயாபீடத்தை.

பொருட்படலம்.

ககக

ஆய்தினைகாத்து மருவியடுக்கத்தெம் மாசில் சிறுகுடி வாரனீயைய
 நலம் வேண்டின், மென்றினை காத்து மிகுபூங் கமழ்சோலைக் குன்றச்
 சிறுகுடி வாரனீ யைய நலம் வேண்டின். இவை ஈாடி மூன்றாய் ஈற்
 நடிமிக்கு ஒருபொருண்மேல் வந்த கலித்தாழிசை. பூண்ட பறை
 யறையப் பூதமருள்-நீண்ட சடையானுடுமே-நீண்ட சடையானுடு
 மென்ப-மாண்ட சாயன் மலைமகள் காணவே காணவே. இஃது ஈற்
 நடிமிக்கு ஏனையடியில் இரண்டாமடி குறைந்து முதலடியும் மூன்ற
 மடியும் ஒத்து வந்த கலித்தாழிசை. போர்த்தலுடை நீக்குதல்
 பொடித்ததுணமெய் பூசல் - கூர்த்தபனி யாற்றுக் குளித்தல் புல
 னன்றே - சார்த்தியிடு பிச்சையர் சடைத்தலையொடாய்தல்-வார்த
 தையிவை செய்தவ மடித்த மனமென்றன். இது நாற்சீர் நாலடி
 யான் வந்த கலிவிருத்தம். அடிதோறும் பொருள் பெற்று வந்தன
 மண்டிலவிருத்தம். ஏனைய நிலைவிருத்தம். முன்றான் பெருமைக்
 கண் சாணங்களன்றே. இது நெழலடி நான்காய் வந்த கலித்துறை.
 நன்மை மேவுவார்மேவுவார் பெரும்பொரு ணன்கும்-புள்ளை மேவு
 வார் யாவரும் புகழொடு பொருந்தார் - தொன்மை மேவுவார் மேவு
 வார் தொடர்வரூச் சற்ற-யின்மை மேவுவார் யாவருமின்பு மொன்
 றெய்தார். இது மண்டிலக் கலித்துறை. பிறவுமன்ன. இவ்வினம்
 அனைத்தினும் அளவடியின் மிக்குவருவன் வெண்கலிப்பாவினம்
 என்றங் கலித்தாழிசை ஒருபொருண்மேன் மூன்றடிக்கி வருவன
 நேரிசை ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவினம் என்றங் கலித்துறையுந்
 தனித்தவருங் கலித்தாழிசையுந் தம்முளொத்தும் ஒவ்வாறும் வருங்
 கலிவிருத்தமும் மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பாவினம் என்றும்
 வேண்டிவருமுளர், இனிக்கலித்துறையைக் கோவைக் கலித்துறை
 என்றங் காப்பியக் கலித்துறை என்றும் இரண்டாக்குவாரெனக்
 கொள்க. (கள)

நெழலடி நான்கவை நோந்துநின்றேபதி னுறெழுத்தாய்
 முடிவனவாம்பதி நேமுநிரைவரின் முன்மொழிந்த
 படிவழுவாது நடைபெறுமோசைவண் டேந்திரின்ற
 கடி கமழ்கோதைக் சுயனெடுங்கணணி கலித்துறையே.

(இ-ள்.) இதனைக் கோவைக் கலித்துறைக்கு இலக்கணமும் இலக்
 கியமுமாகக் கொள்க. முன்றான் பெருமைகாப்பியக் கலித்துறை ( )
 தன்னுங்குறையடி நான்குவஞ்சித்துறை சிந்திய நான்
 குன்னுமவிருத்தந் துறைமுன்றொருபொரு டாழிசையா

மின்னும்வரினு மடக்குகபோலியென் நேற்பமுன்னூல்
பன்னுமவர்க்கு முடம்பாடெனவறி பைந்தொடியே.

(இ-ள்.) குறளடி நான்காய் வருவது வஞ்சித்துறையாம். சிந்தழநான்காய் வருவது வஞ்சிவிருத்தமாம். வஞ்சித்துறை ஒருபொருண்மேல் மூன்றடுக்கி வருவது வஞ்சித்தாழிசையாம். ஒழிந்த செய்யுட்களையும் ஒப்புமையாக இப்பெயர்களிலேயே வழங்குக என்பது எல்லாப் புலவர்க்குமுடன்பாடு—எ - று. வரலாறு;-பொருந்துபோதி என்பதிருசீரடி நான்காய் வந்தமையால் வஞ்சித்துறை, விண்ணவர் நாயகன் என்பது சிந்தடி நான்காய் வந்தமையால் வஞ்சிவிருத்தம். மடப்பிடியை மதவேழந்-தடக்கையான் வெயின் மறைக்கு-மிடைச்சர மிறந்தார்க்கே-நடக்குமென் மனனே காண்; பேடையை யிரும்போத்துத் - தோகையான் வெயின் மறைக்குங்காடக மிறந்தார்க்கே - யோடுமென் மனனேகாண்; இரும்பிடியை இகல் வேழம் - பெருங்கையான் வெயின்மறைக்கு-மருஞ்சர மிறந்தார்க்கே - விரும்புமென் மனனேகாண்; இது வஞ்சித்துறை ஒரு பொருண்மேன் மூன்றடுக்கி வந்தமையான் வஞ்சித்தாழிசையாம். மன்ன னேரியன் - சென்னி மாதனன் - கன்னி காவலன்-பொன்னி நாயகன். இது வஞ்சிமண்டிலத்துறை. தாதகி நிழலோதா னிரவேபோதலர் பூகஞ்சூழ்பொழிலே - மீதெழு நிலவேவெவ்வெயிலே - ஆதர வகலாளிங் கிவளே. இதுவஞ்சி மண்டிலவிருத்தம். இவ்வினம் அனைத்தினங் குறளடியால் வருந்துறையந் தாழிசையுங் குறளடி வஞ்சிப்பாவின் இனமென்றுஞ் சிந்தடியால்வரும் வஞ்சிவிருத்தஞ் சிந்தடிவஞ்சிப்பாவினினமென்றும் வழங்கப்படுமென்ப. மிக்குங் குறைந்தும் வரினும் ஒருபுடை ஒப்புமை நோக்கி ஒழிந்தவுங்கொளலே என்றார் அமுதசாகரனார், உரைத்த பாவினுக்கொத்த அடிகள் - வகுத்துரைபெற்றி யன்றிப்பிறவு-நடக்குமாண நடத்தை யுள்ளே என்றார் காக்கைபாடினியார். ஒத்தவடியினும் ஒவ்வாவி கற்பினும் மிக்க வடிவரினுமப்பாற் படுமே என்றார் அவ்வீனயனார். பாவுமினமும் மேவினவனதிரும்-வேறுபடநடந்துங் கூறுபடவரினு-மாறதிபுலவ ரறிந்தனர்கொளலே என்றார் மயேசுவரனானைக் கொள்க. ஒன்று மிடைச்சீர் வருஞ்சீர் முதலென்னுஞ் சூத்திர முதலாகத் தன்னுங்குறளடி நான்கெனுஞ் சூத்திரமீறாய்க் கிடந்த சூத்திரமெல்லாம் ஒருசாராசிரியர் பதமெனக் கொண்டு இவையிறறுக்குக் குற்றங் காட்டுதற்கு எடுத்தோதினானென்க. குற்றங்காட்டு

யாப்புப்படலம்.

கஉக

மாறு-ராலுபாக்களுக்கு நாலோசையென்று கூறுபடுத்து வெண்பாக்களுக்குச் செப்பலோசை என்றக்கி அதனை அலகிட்-டோசை ஊட்டிக என்று இலக்கணஞ் சொன்னார். ஓசையாவது செலிப்புலனை கருவியாக அறிவதென்பது எல்லார்க்கும் உடம்பாடாதலாம். அஃ தறியுமிடத்துக் கற்றதனாலாய் பயனென்கொல் வாலறிவ - னறரு டொழாஅ ரெனின். கடாஅக் களிற்றின்மேற் கட்படாமாதா - படாஅ முலைமேற் றுகில. உறாஅக் குறநோ யுரைப்பாய் கடலைச் - செறாஅஅய் வாழிய நெஞ்சு. என்று இத்தொடக்கத்தனவற்றைச் செலிப்புலனை கருவியாக ஆராய்ந்தபொழுது ஓசை இனியவாய் இருக்கும். அலகிட்டி ஓசை ஊட்டிலவை ஓசையுண்ணுவென்றால்; அற்றன்று, இவற்றின்கண் அளபெடையுண்டாகவே ஓசையுண்ணு மெனில்; அளபெடையின்நியேயும் ஓசை இனியனவாக இருந்தன என்க. அன்றியந் தேமா முதலாகிய உதாரணங்களால் ஓசையூட்டில் அவ்வோசை வெண்பாவினோசையன்று, அது உதாரணத்திலோசை என்று கொள்க. வெண்பாவினோசையும் உண்டேயெனின் இரண் யோசை ஒரிடத்து நிலலாவென்க. வெண்பாவினோசை அங்கிருப்ப தாகில் வெண்பாத் தனக்கனோசையின்றி இருக்கும். அப்பால் அது வெண்பாவின் கண்ணுங் கண்டோமாதலால் உதாரணத்தால் ஓசை ஊட்டிம்பொழுது உதாரணத்தில் ஓசையென்று கொள்க. அன்றியங், கடாஅவருவொடு கண்ணஞ்சாதியாண்டு முகாஅமை வல்லதே யொற்று. இதனை எப்படி ஓசையூட்டிவதென்ற, குற்றிய லிகரம் என்று ஒன்றாகி அதனைச்சீருந் தனையுஞ் சிதையிற்சிறியது உளபோசடாருமறிவர் அலகு பெறாமை யென்றிகரம் அலகு பெ ருதாக்கி ஓசையூட்டிக் கண்பா. அதுவும் பிழையென்க. இகரங் குற்றெழுத்தாய் நின்று அலகு காரியம் பெறுதலல்லது ஒற்றெழுத் தோபோல் அரைமாத்திரை உடைத்தாயினும் அலகு காரியம் பெறு தொழித்தற்குக் காரணமின்மையாலென்க. அன்றியும், அலகு காரி யம் பெறாவிடில் எல்லாவிடத்தும் பெறுதொழிய வேண்டுமென்க. அன்றியும் குற்றியலிகரம் அரைமாத்திரையாய் முற்றியலிகரம் ஒருமாத்திரையானமை ஒருச்சாரணயினால் வேறுபடுத்திக் காட்ட

வொண்ணவென்க. அன்றியுந், சீருந் தனையும் அழிய வந்தவிடத்து அலகுகாரியம் பெறாதெனின் இச்செயுளைச் செய்த புராணகவிஞர் சீருந் தனையுஞ் சிதையச் செய்தாராதலால் அலகிட்டவன் திருந்த அலகிட்டானாகையும் பொருந்தாதென்க. அலகிட்டவன் திருந்த அலகிட்டானாகவும் அமையும்; ஒரு நாளலகிட்டபடியே திருந்தக் கிடப்பதாகில் எனமுதுக்க. குலாவணங்கு வில்வெயினர் கோன்கண்டன்கோழி. - நிலாவணங்கு நீர்மணன்மே னின்று புலாலுணங்கல் கொள்ளும்புட் காக்கின்ற கோவின்மையோ நீபிற - ருள்ளம்புக காப்ப துரை. என்னும் பழம்பாடல் எவ்விலக்கணங்களால் அலகிட டோசைண்டீம் பொழுதும் ஓசை உண்ணாது செவிகருவியாகப் பார்த்த பொழுது ஓசை உண்ணுமாதலால், அவையெல்லாம் பிழைக்குமென்க. ஓசை உண்ணாதபொழுது மற்றொரு பெயர் மாத்திரம்போக்கி அயச்செய்யுளுக்கு வேறொருகுற்றஞ் சொல்லமாட்டா மையாற் பயனுமில்லையென்க. அன்றியும், வடநாற்புலவர்க்கு ஓசை ஊட்டிக் என்பதில்லையெனக் கொள்க. மேலும் அவர் பயில்வார்க்கரிதாக நூலைப்பெருக்குவதுவுஞ் செய்து அப்பெருமையில் வாய்ப்புக்களை அடக்கமாட்டாதே மிக்குங் குறைந்தும் வரினும் ஒருபுடை ஒப்புமை நேரக்கி ஒழிந்தவுங் கொளலென்று சூத்திரமுஞ்செய்தமையாலே அடங்கவுஞ் செய்திற்றிலர். பயில்வார்க்கெளிதாகச் சுருங்கவுஞ் செய்திற்றிலர். யாப்பதிகாரத்திறை பயனுஞ்செய்யுளுக்கு ஒரு பெரியஏதவே ஆதலாற் குற்றமென்க. அன்றியும், யானைத்தொழின் முதலாகிய செய்யுட்களையெல்லாம் அடிவகுத்தற்கு இலக்கணஞ்சொன்னார், அடிவகுத்தும் பயனின்மையாலும் அடிவகுத்தற்குக் கட்டளைப்பட்டு நிரம்பி இருப்பதோரிலக்கணம் இன்மையானும் அதுவும் பிழையென்க. அடிவகுத்தற்குக் கவித்துறை நேரிசைவெண்பா முதலிய செய்யுட்களை ஏதுகை கருவியாகக்கொண்டு அடிவழங்குவதாகில், திருமன்னி வளருமிருநில மடந்தையும் போர்ப் செய்யப்பாவையுஞ் சீர்த்தனிச்செலவியும் இன்னுஞ் சிலசெய்யுளும் ஆசிரியப்பாவெண்பாவோடு மாறுகொண்டு போலிவெண்பாவாகும். அன்றியும், போரவுணர்க் கடந்தோயநீ - புணர்மருதம்பிளந்தோயநீ - நீரகலமளந்தோயநீ - நிழறிகழைம் படையோயநீ என்னும் இடையெண்ணே செந்துறையாமெனக் கொள்க. மற்றும் அடிவகுத்தற்கு நிரம்பி இருப்பதொரு கருவிகண்டதின்மையானும் ஆசிரி

யப்பா முதலாகிய அடி வகுத்துப்பயன் நிரம்பாமையானும் அது பிழையென்க. மற்று மிகைப்பட்டக் கூறுதன் முதலாகப் பல குற்றமு முள்வெனக் கொள்க. குடமுடைந்தது மடம்பெய்தது என்றும் போவச்சிந்தேயாயினும் குறறமுடைத்தாயின் அது தூலாய் நிரம்பாதெனக்கொள்க. இந்நூலுடையார் ஏதுகையே கருவியாக அடி வகுத்தாரென்க. (கக)

வேவுங்குறள்சின் தொடுதிரிபாதிவெண் பாத்திலத மேவும்விருத்தஞ் சவலையென்றேழு மினியவற்றுட் டாவுமிலக்கணந் தப்பிடிலாங்கவை தம்பெயராற் பாவுநிலையுடைப் போலியுமென்றறி பத்தியமே.

(இ-ள்.) குறளுள் சிந்தந் திரிபாதியும் வெண்பாவுந் திலதமும் விருத்தமுஞ் சவலையும் என்றேழுவகைப்படும் பத்தியக்கவியெனக் கொள்க. இனி இவ்வேழுந் தத்தமிலக்கணத்தின் மிக்குந் குறைந் தம் வரிற்போலியென்பனவாம். குறட்போலி சிந்துப்போலி திரிபா திப்போலிவெண்பாப்போலி திலதப்போலி விகற்பப்போலி சவ லைப்போலி எனவருமெனக்கொள்க. —எ-று, (உ௦)

எழுசீரடியிரண் டாற்குறளாகு மிரண்டடியொத் தழிசீரிலாதது சிந்தாமடிமூன்று தம்மிலொக்கில் விழுசீரிலாத திரிபாதிநான்கடி மேவிவெண்பாத் தொழுசீர்தினைந்த தாய்நடுவேதனிச் சொல்வருமே.

(இ-ள்.) எழுசீரடி இரண்டாய் வருவது குறளாம். அடியிரண் டாய்த் தம்முள் அளவொத்தது சிந்தாம். மூன்றடியாய்த் தம்மிலள வொக்கில் திரிபாதிமாம். நான்கடியாய்ப் பதினைந்துசீராய் நடுவு தனிச்சொல் வருவது வெண்பாவாமெனக் கொள்க. வரலாறு - உளரென்னு மாத்திரைய ரல்லாற் பயவாக் - களரணையர் கல்லா தவர். இது முதலடி நாற்சீராய்க் கடையடி முச்சீராய்வந்த குறள். இனிக் குறட்போலியாவது எழுசீரின் மிக்குந் குறைந்தம் இரண் டடியாய் அவ்வடியுந் தம்முள்ளவொவ்வாது வருவதாம். ஓரடி யாலே ஒருசெய்யுளாய் வருவதுவுந் குறட்போலியாம். வரலாறு - உற்றவர்க்குறுப் பறுத்தெரியின்கணுய்த்தலையன்ன தீமைசெய்தோ ர்க்கு மொத்தமனத்ததாய் - நற்றவர்க்கிட மாகிநின்றது நாகையே.

இஃது இரண்டடியாய் ஈறுகுறைந்து வந்தகுறட்போலி, கற்றதனூ
 லாய பயனென்கொல் வாலதிவ - னற்றூடொழா அரெனின் ;
 கடாஅக் களிற்றின்மேற் கட்படாமாதர் - படாஅ முலைமேற் றுகிள்.
 இவை எல்லாங் குறட்போலியெனக் கொள்க. சிறியகுறள் மாணி
 செய்குணங்களோதுவன்காண். இது ஓரடியான்வந்த குறட்போலி.
 இனிச் சிந்தாவது, வீசின்பம்பர மோய்வதன் முன்றா - னாசையற
 விளை யாடித்திரிவனே; எனவும், எடுத்தமாட மீடிவதன் முன்றா -
 னடுத்தவண்ணம் விளை யாடித்திரிவனே; எனவும், இவை இரண்டடி
 யாய்த் தம்முள் அளவொத்து வந்தமையாற் சிந்தாமெனக்கொள்க.
 மீனாமை காரேனம் வென்றியரி யென்றிவைமுன் - னாநினைப்
 பதற் கன்பர்கண் டீர்நன்மை மாள்பவரே; எனவும், கடாஅ உரு
 வொடு கண்ணஞ்சா தியாண்டு - முகாஅமை வல்லதே யொற்று;
 எனவும், இவை ஈரடி ஒவ்வாது வந்தமையாற் சிந்தப்போலியா
 மெனக்கொள்க. திருவள்ளுவப் பயனெல்லாங் குறள்வெண்பா
 என்றமையால் அஃது குற்றமெனின், அற்றன்று; அவையெல்லாம்
 ஒரு பெயராலே வழங்க வேண்டாவோவெனின், குண்டலகேசி
 விருத்தம் கலிவிருத்தம் எலிவிருத்தம் நரிவிருத்தம் முதலாயுள்ள
 வற்றுட் கலித்துறைகளும் உளவாமாதலாற் குற்றமாகாது. இவை
 இற்று நாற்சீரடியாய் வருவன சிந்தாகவும் ஒழிந்தன சிந்தப்போலி
 யாகவும் வழங்குபவெனக்கொள்க. தனிவெண்பாவாவது - ஒன்
 றைந்தெட் டாகியசீ ரொத்த எதுகையாய் - நிகிர்ப்பின் மூன்
 ரென்பா னேரொத்து - நன்றியலு - நீடுசீர் முலைநதா னேரிசை
 வெண்பாவெண்பா - நாடுசீர் நாப்புலவர் நன்கு. இது நாலடியாகிப்
 பதினைந்து சீராய் நடுவு தனிச்சொற்பெற்று வந்தவாறு கண்டுகொ
 ள்க. இதன்பொருள்.— முதற்சீரும் ஐந்தாஞ்சீரும் எட்டாஞ்சீரும்
 தம்மீலொத்த எதுகையாய்ப் பதின்மூன்றுஞ்சீரும் ஒன்பதாஞ்சீரும்
 ஒத்த எதுகையாய்ப் பதினைந்து சீரால்வந்தது வெண்பாவாம்.
 இதனை நேரிசை வெண்பா என்பாருமுளர். நிகிரிலிரு விகற்ப
 நேரிசை வெண்பாவைப் - பகரிற் பரிசதிவார் மாட்டுப் - புகரிலா -
 இன்குறள் வெண்பா விரண்டாய்த் தனிச்சொல்லு - நன்குறளாய்
 நிற்குநடு. மூண்டுமலி நேரிசை வெண்பா முதற்குறட்பா - வேண்டு
 தனிச் சொல்லோடு விட்டிசைக்கி - லாண்டடியி - லாசிடையொன்
 றிரண்டு வந்தமாந்தான் மற்றதன்பே - ராசிடையெண்பா என்
 றார். இனி வெண்பாப் போலியாவது இவ்விவக்கணங்களான் மிக்

குந் குந் தந்தம் இதுவேபோலவரும். வரலாறு* வளம்பட வேண்டாதார் யார்பாருமில்லை - யளந்தன் போக மவரன் ராற்றான் - வளங்காய் திரட்டினு ரில்லை - களங்கலியைச் சாரென்ச் செய்தாருமில். இது நடுவு தனிச்சொலின் நி மூன்றாமடி குறைந்து நான்கடியாய்ப்பதினைந்து சேராய்வந்தது. கடற்குட்டம் † போழ்வர் கலவர்புடைக்குட்டம் பாய்மாவுடையா னுடைக்கிற்குந் - தோமி - தவக்குட்டந் தன்னுடையா னீந்து - மலைக்குட்டந் கற்றான் கடந்து விடும். இது முதலடியும் மூன்றாமடியும் குறைந்து ஏனையடிகள் நீண்டு மேலிரண்டடியும் ஒரே துகையாய்க் கிழ இரண்டடியும் ஒரே துகையாய்வந்த வெண்பாப்போலி. கறைப்பற் பெருமோடிகே காடுகிழவோட்கொத் - தரைத்திருந்த, சந்துகொண்டப்பேய் - மறைக்குமாங்காணுது வன்பேய்தன் கையைக் - குறைக்குமாங் கூன்கத்தி கொண்டு. இது தனிச்சொலின் நி வந்த வெண்பாப்போலி. இனி இன்னிசை வெண்பா என்பதொன்றுண்டு. அதுவும் வெண்பாப்போலியிலே ஆடங்குமென்பது மேனே சொல்லியவற்றற்றானே விளங்கும். ஒன்றும் பல்வும் விசுற்பாதி நான்கடியாய் - நின்று தனிச்சொற்றும் பெற்றும் பெறுதொழிந்துந் தன்னிசைய நேரிசையின் வேறாய் வருமாகி - விண்ணிசைவெண்பாவாமென்றார். இது இன்னிசை வெண்பாவிற்கு இலக்கணமும் இலக்கியமுமாக்கொள்க. இனித் திலதமாமாறு சொல்லுகின்றான். (உ-க)

நேர்முந்துறிப்பதி னுறெழுத்தாகி ந் நாரமுதலானு சீர்முந்துறிப்பதி னேழாய்முடிந்துசெய் பாரடித ளேர்முந்துநான் கொத் திருபதுசீரா லியன்றிடுமே நேர்முந்துபோல்குன் மாதேயஃது திலதமனறே.

(இ-ள்.) நேரசைமுந்திற் பதினொறெழுத்தாய் நிராயசைமுந்திற் பதினொறெழுத்தாய் முடியும் பாதுகாணலாய்ச் சீருபதினொ

* இதனையும் கீழ்வரும் கடற்குட்டம் என்பதனையும் முதன் மூன்றடியும் அளவடியாய் சற்றடி சிந்தடியாய் இன்னிசைவெண்பா வெண்பிற் கொள்ளுப. எதுகை கருவியாகக்கொண்டு அடி வகுப்பார் இன்னிசைவெண்பாவையும் வெண்பாப்போலியின் அமைத்தமையானன்றோ இவ்வாசிரியர் அடிவரையன்ற நோக்காது சற்றில் அளவடியும் இடையில் நெழலடியும் பொருத்தி இவ்வாறிடப்பட்டது.

† போழ்வர் அகலவர் எனினும்மையும்.

வருவது * திவதமென்னும் பெயராலே வழங்கப்படும்—என்று. இந்
 தாற்குத்திரம் யாவந் திவதமாதலின் இதனிலொன்றையே இலக்கிய
 மாகக் கொண்டாலுமிழுக்காது. வாலாறு-முருகார் நாமலரிண்டை
 புனைந்து வண்டேமுரலும் - பெருகார் சடைமுடிக் கற்றையி ளும்
 பிணியான் பிடைய-விருகாற் குரம்பை யிதுதா னுடைய விதுபிரிந்
 தாற்-மருவா யெனக்குன் றிருவழிக் கீழோர் தலைமறவே; நிணஞ்
 செய்த வெண்டலை யேந்திய நின்மல ரேரிழையை - மணஞ்செய்ய
 வான்துகி றேன் றுவித்தார் மதி தோய் வராயிற்-கணஞ்செய்த காந்
 தள்ளபம் போதோ டிகவினை யேன்மணமோ - புணஞ்செய்த வல்
 குலங் கொங்கையுங் காட்டிப் பறிக்கின்றதே. இவை இற்றைக்
 கலித்தறை என்பாருமுளர். இனித் திவதப்போலியாவது ஒரோ
 அடியிலொன்றாத இரண்டாதல் எழுத்துமிக்குங் குறைந்தும் வரு
 வது. வாலாறு - எனவே தனமென் றிராசேந்திர சிங்கனொ டின்
 தனைந்த - கனவே யுடையன் களிப்புக்கண் டாற்கட லேழுமமைந்-
 தனவே யெனவவன் றுனுதித் தன்றே தொடங்கியென்று - நனவே
 புணர்சிறு வின்னிக் கேதுகொ ணல்லனவே. இது முதலடி
 எழுத்த மிக்கமையாற் திவதப்போலி. இதனை வடவெழுத்தாய்
 ஒப்புக்கொளிற் போலியின்றி விரவியலாகு மென்க. (௨௨)

* கலித்தறை கட்டளைக்கலித்தறை எனவும் காப்பியக்
 கலித்தறை எனவும் இருவகைப்படும். அவற்றுட் கட்டளைக்கலித்
 தறை கோவைக்கலித்தறை எனவும் திவதக்கலித்தறை என
 வும் இரண்டிவகையாகும். இவை தம்முட் பேதமறியாது பெரும்
 பாலோர் ஒன்றை ஒன்றாகி மயங்குப. இவற்றை வேறுபடுத்து
 வான் தொடங்கி நூலாசிரியர் நெடிவடியென முன்னர்ப் போந்த
 குத்திரத்தாற் கோவைக் கலித்தறையையும் இச்சகுத்திரத்தாற் திவ
 தக் கலித்தறையையும் உணர்த்தியும் உரையாசிரியர் அவருடைய
 கருத்துத் தெரியாது ஆண்டுக் குற்றங் காட்டுதற்கெடுத்தோதிரர்
 என மயங்கி நெடிவடி என்னுஞ் சகுத்திரத்தையே கோவைக்
 கலித்தறைக்கிலக்கணமும் இலக்கியமுமாகக் கொள்க என்றார்.
 அச்சகுத்திரமுற் திவதக் கலித்தறையேயாம். அஃது கடிமழ் கோ
 தைநல்லாய் பன்னுகோவைக் கலித்தறையே என்றிற்ற வழி
 யன்றோ கோவைக் கலித்தறையாகும்! கோவைக்கலித்தறை சுற்
 தழி மூன்றாஞ் சீர்ச்சொல் பக்குவிட்டு முற்சீரோடொன்றி ஒழு
 கிய ஒகைத்தாய்வரும். இதுபேதமறிக. இரண்டாஞ்சீர் நாலாஞ்சீர்
 சளும் அவ்வாறேசை பிரிந்தொழுதின் மிக்க சிறப்புடையதாம்.
 அதனை, "நீரணங்கோ நெஞ்சமே தனியேயிங்கு கின்றவரே"
 என்னும் பொய்யாமொழிப்புலவர் வாக்கானுணர்க.

யாப்புப்படலம்.

ஆளவோரடிபோ லொருநான்குபேத மிலாதுமெய்ப்பு
 துளதேலஃது விருத்தமென்றேயறி யுள்ளங்கொள்ளுங்
 களவேதுழைந்து கயலினுநீண்டு கடுவடுவின்
 பிளவேயனைய பெருமதர்நாட்டத்துப் பெய்வளையே.

(இ-ள்.) தம்மிலொத்த அடி நான்காய் வருஞ்செய்யுள் விருத்
 தம் எனப்படும். வரலாறு - பொலங்கலக் குரியவாம் பொருவின்மா
 மணி-இலங்கல தென்னல மீயஞ் சேர்ப்பினுங்-குலங்கலத் திவ்வழிக்
 குரவர் கூட்டினு-மலங்கலங் குழலிய ரன்றென் கிற்பரோ. இஃது
 அடி நான்கும் ஒத்தமைகாண்க. குண்டலகேசி முதலான காப்பியம்
 எல்லாம் விருத்தமாம். விருத்தப்போலியாவது, அடிகளில் எழுத்
 தாதல் சீராதல் மிக்குங் குறைந்தும் வருவதாகும். அது வந்தவழிக்
 காண்க.

இடையமுதலுங் கடையுங்குறைந்து மிடையிடையே
 யடையமுதகுறைந் தும்வரிஞ்சுநகடி யப்பெயரா
 னடைமுந்தியன்ற சவலையென்றோதுவர் நான்கின்மிக்க
 தொடையுந்திறம்புவ தாய்விடிற்போலி துடியிடையே.

(இ-ள்.) முதலடி கடையடி இடையடிகள் குறைந்தும் மிக்கும்
 வரிற் சவலையாம். முதலடி குறைந்தவரின் முதற்சவலையாம். கடை
 அடி குறைந்துவரிற் கடைச்சவலையாம். இடையடி குறைந்துவரின்
 இடைச் சவலையாம். நான்கடியின் மிக்க அடிகளான நடைபெற்று
 அவ்வடிகளொத்தும் ஒவ்வாதும் வரிற் சவலைப் போலியாம்—எ-று.
 நான்கடியான் வந்த சவலை எதுகையின் தி வரினுஞ்சவலைப்போலி
 யாமெனக்கொள்க. இதனால் எல்லாச்செய்யுளும் எதுகையழியிலும்
 போலியாகுமென்றாராயிற்று. முடிவிரண்டு மிக்கு முதலிரண்டு
 கைந்து முடிவிரண்டு குன்றி முதலிரண்டு மிக்கு மிடையிடையடி
 மிக்கும்வரினும் நடைச்சவலைப் பாதச்சமவிருத்தம் ஏன்பாருமுளர்.
 வரலாறு - சங்கமுள பறையமுள தாநல்ல கவரியுள் - வெங்குமுள
 தரவுகிண நெறியுமறி கொடியமுள - பொங்குபுளல் வந்தலைப்பப்
 புள்ளினங்க ளார்ப்பப் பொருகயலோ டினவாளை புறக்கணித்து
 கோக்கத் - தெங்குபழம் வீழ்ந்தொழுகுங் காவிரியின் நென்பாற்
 திருவெண்காட் டையவென்றி றீவினைகள் கெடுமே. இது முதற்
 சவலை. பிறவுமொட்டிக் கொள்க. இனிச் சந்தமுந் தண்டகமு
 மாமாறு சொல்லுகின்றான்.

ஒன்றாதி யென்ப ரொருசாரவொருநான்குமுன்றை
மென்றலினிதுசந் தத்தினெழுத்தை யிருபதின்மே
ன்றாயவாறுயர் வாமென்றுரைப்பர்நற்றண்டகமேற்
பின்றாதகட்டளை நான்குமுன்றைகிப் பெருகிடமே.

(இ-ள்.) விருத்தஅடிகள் ஒன்றுத்து முதலாக வருமென்பா
ஒருசாரார், நான்கெழுத்து முதலாக வந்தால்லது ஒசையுண்டாகா.
விருத்தஅடிக்குப் பெருமை * இருபத்தாறெழுத்தெனக் கொள்க.
எனவே இருபத்தாறெழுத்தினேறிவ எல்லாம் விருத்தப் போலியா
யாமென்றாயிற்று. தண்டகம் நான்கு கட்டளை முதலாகவரும்.

ஏறியநெட்டெழுத் தேநெடி லொற்றே யெழில்வட தாற
கூறியசீர்க்குறி லொற்றே குருவாங் குறிலதுவே
வேறியல்செய்கை யிலகு வென்றாகும் வியன்குறியு
மீறியளிற் பிறி தாமொருகாலென் றியம்புவரே.

(இ-ள்.) நெட்டெழுத்தும் நெடி லொற்றுங் குறிலொற்றுங் குரு
என்பர். அஃது இரண்டு அவகுடைத்தாகி இளம்பிறைபோன்றகுறி
யினைப்பெறும். குற்றெழுத்து இலகுவாம். அஃது ஓர் அவகுடைத்
தாய் நேரே கீழ்நோக்கி வலிக்கப்பட்ட ஒரு கீற்றினைப்பெறும்.
சற்றின்கணின்றபொழுது குரு வாகையும் ஒருகாலுண்டு.—ஏ-று.
இனிச் சந்தங்களுக்குப் பிரத்தாரமுதல் ஆறுதெளிவுகளுஞ் சொல்லு
கின்றான். (உச)

ஒப்பாருறழ்ச்சியுங் கேடுமுத்திட்டமு மொன்றிரண்டெ
னப்பாவினகு குருச்செய்கையும்ந்தச் சந்தங்களாற்
றுப்பார்தொகையு நிலவளவுமென்று சொல்லிவைத்தார்
செப்பார்தெளிவுக ளாறையுஞ்சீறடித் தேமொழியே.

(இ-ள்.) உறழ்ச்சியுங் கேடும் உத்திட்டமும், ஓரிலகுடையன
இன்னதனைச்சந்தம் ஒரு குருவுடையன இன்னதனைச்சந்தம் இரண்
டிலகுடையன இன்னதனைச்சந்தம் இரண்டு குருவுடையன இன்ன
தனைச்சந்தம் என்று இப்படிச்சந்தத்தளவும் ஏறச்சொல்லும் இலகு

* இது வடநூற்றுணிபு, தமிழின் முப்பத்துமுன்றெழுத்திருக
வரும் அடிஇரட்டித்த விருத்தங்களில் அதற்குமேலும் வரப்பெறும்.

† இதனை வடநூலார் ஏகத்துவியாதிலகக்கிரியை என்பர்.

குருச்செய்கையும், முதற்சந்தத்துக்கு விரிவு இன்னதனையும், இரண்டாஞ்சந்தத்திற்கு விரிவின்னதனையும் என்றியபடி இருபத்தாரளவும் ஏற்றிச் சொல்லும் விருத்தத்தொகையும், மூற்சந்தம் இன்னதனை நிலத்திலுறழலாம், இரண்டாஞ்சந்தம் இன்னதனை நிலத்திலுறழலாம் மூன்றாஞ்சந்தம் இன்னதனை நிலத்திலுறழலாம் என்றியபடி இருபத்தாராஞ்சந்தத்தளவும் ஏற்றிச் சொல்லும் நிலஅளவுந் தெளிவுகளாம், உறழ்ச்சி எனினும் பிரத்தாரமென்னுமொக்கும், நடட்டம் எனினும் கேடெனினுமொக்கும், உத்திட்டமெனினும் நித்திட்டமெனினுமொக்கும். (உஎ)

ஆதியினிற்குருப் பாதம்வைத்தாதிக்க குருவதன்கி
மோதியசீரில குத்தன்னையாக்கி யொழிந்தவற்றை
மூதியன்மேற்படிக்க கொப்பித்துமுன்புறப் பாழ்கிடக்கிற்
நீதியலாக்குருக் கொண்டேமறைக்க திறப்படவே.

(இ-ள்.) சந்தங்களைப் பிரத்தரித்துக் காட்டுதற்கு எடுத்துக்கொண்டான். அது ஆதிமுழுக்குருவைத்தறழ்கையும் ஆதிமுழுவிலகுவைத்தறழ்கையும் என இரண்டி வகைப்படும். அவற்றுள் ஆதிமுழுக்குருவைத்தறழ்கையாவது, இன்னதனை ஒரு சந்தமென்றுறழந்து காட்டுகவென்றால் முழுக்குரு அடியை மேல்வைத்து முதற் குருவின் கீழ் ஓரிலகுவைத்து ஒழிந்தனவெல்லாம் ஒக்கவிட இரண்டாமடியாம். இரண்டாமடியின் முதற் குருவின் கீழிலகவிட்டுப் பின்பு மேலைப் படியொடொக்கவிட்டு முன்பு குருவிடம் மூன்றாமடியாம். மற்றையவும் இவ்வாறே ஒட்டிக்கொள்க. “குருக்கீழிலகுவா மேனைய தொக்கு - குருத்தொகையு மாநிக்கக் கூட்டு.” இனி ஆதிமுழு இலகுவைத்தறழுமாறு-அச்சந்தத்தின் முழுவிலகுவைத்து அதன் முதலிலகுவின் கீழ்க் குருவைத்து ஒழிந்தன ஒப்பிக்க இரண்டாமடியாம். பின்னையுமிதன் முதலிலகுவின் கீழ்க் குருவைத்துப் பின்பு ஒக்கவிட்டு முன்பு இலகவிட மூன்றாமடியாம். ஒழிந்தனவும் இவ்வாறே ஒட்டிக்கொள்க. மேலும் முழுக்குரு உறழ்ச்சியொடு மாறுபடாமையறழ்க. “இலகுவின் கீழ்க்குருவா மேனைய தொக்கு - யிலகு வெழுவா யிடத்து.” (உஅ)

ஏறுமடியெனத் தாவதுகெட்டதென் றுலவ்வெண்ணீரத்
கேறுமபடியரை செய்திலகுக்கொள்க செரிஞெற்றை
வேறுமுருவொன்று பெய்தவாசெய்து வியன்குருவைத்
தீதுகிகழு மளவுமியந்துக விப்படியே,

(இ-ள்.) நட்டமென்னுந் தெளிவிற்கு இலக்கணஞ் செய்வான் எடுத்துக்கொண்டான். ஆதிமுழுக்குருவின் நட்டமும் ஆதிமுழுவில் குவின் நட்டமுமென இரண்டிவகைப்படும். அவற்றுள் இது ஆதிமுழுக் குருவினட்டத்துக்கு இலக்கணமெனக்கொள்க. இன்னசந்தத்தில் இன்னதனையாம் அடியிலிட்டதறியென்றால் அவன்சொன்ன அடித்தொகையைப் பாகஞ்செய்து இலகு வைக்க, பாகஞ்செய்யப் போகாசாகில் ஒன்றிட்டுப் பாகஞ்செய்து குருவைக்க. இப்படி வெறி தே பாகஞ்செய்ய இலகுவாம். ஒன்றிட்டுப் பாகஞ்செய்யிற குரு வாம். அவன் கருதின எழுத்தளவும் இட்டால் அவ்வடி இதவென வெளிப்படும். ஆதிமுழுவில் குவின் நட்டம் இலகு சொன்ன இடத் திற் குருவைத்துக் குருச்சொன்ன இடத்திலகுவைத்து அடியிட்டிக் கொள்க. எனத்தாவதென்றறிவ னிட்டதறியென்றால் - லனைத்தலை செய்தாண்டிலகு வைக்க - நினைத்தனை - விள்ளத்தர் னாகாதேல் வேறேரலகிட்டிக் - கொள்ளத்தர் னாகுங் குரு. (உக)

காட்டியவீடெனைத் தாவதென்றாலதன் கண்ணெழுத்திற் கூட்டியவொன்றிதி கொண்டதிரட்டித்துக் கோப்பியல நாட்டியசீரில குக்களின்மேனண் ணியவிலக்க மீட்டியங்கொன்றிட்டுரைக்குமிதனைபுத் திட்டமென்னே.

(இ-ள்.) உத்திட்டமாவது சொல்லுவான் எடுத்துக்கொண்டான். உத்திட்டம் ஆதிமுழுக்குருவினுத்திட்டம் ஆதிமுழுவில் குவினுத்திட்டம் என இரண்டிவகைப்படும். அவற்றுள் ஆதிமுழுக் குருவினுத்திட்டத்துக்கு இலக்கணமாவது ஓரடியிற் குருலகுவிட்ட தின்னதனையாம் அடியென்று சொல்லென்றால் அவ்வடியில் எழுத்துக்களுக்கொன்று முதலாகக் கொண்டிரட்டியாய் மற்றளவும் இலக்கமிட்டு இலகுவின்மேல் எண்ணெலாந் தொகுத்து ஒன்றிட அதற்கு எண்ணும்.—எ-று. ஒன்றிரண்டு நான்கெட்டென் றுள்ள அஞ் சேர்த்திரட்டித்-தென்று மிலகுவின்மே லெண்களோ-டொன்றிட்டு - வைத்திம் முறைமை வழுவாமை கண்டிய்ப்ப - துத்திட்டஞ் சுட்டென்னு மொன்று. ஆதிமுழுவில் குவினுத்திட்டங் குருவின்மேலெண்களில் ஒன்றிட்டுச் சொல்லுக. (௩௦)

ஒங்கியசந்தத் தெழுத்துக்களேவீ டிரண்டொருமூன் றுங்கியனுகைந்தொ டாரேழென விரண் டாவிசைத்துத் தாங்கியவீடொன் றென்றீ ரெழித்திட்டித் தமதயலெண் பாங்கிற்றொகுத்து லகுக்குருப்பெய்து பகர்தொகையே.

(இ-ள்.) இன்னசந்தந்து ஓரிலகுவுடைய விருத்தம் எத்தனை, இரண்டுஇலகுவுடைய விருத்தம் எத்தனை மூன்றிலகுவுடைய விருத்தம் எத்தனை என்றிப்படியேற வினாவினாற் சந்தத்தில எழுத்துக்களை விடுவகுத்த இரண்டுமுதல் மூன்று நாலெந்தெனக் கீணீன்று மேனிழுத்திப் பின்னையும் இடனின்று வலநோக்கி முன்வைத்த திரள்களே ஈறாக்கி இரண்டின் வீடிசையவிட்டுப் பின்பு ஒவ்வொருபந்தியிலும் ஒருவிடு குறையவகுத்து வீடிதோறும் அதனயல் வீட்டிலக்கங்களைத் தொகுத்துவைத்து மேனின்று கீணோக்கி எண்ண ஓரிலகு முதலாகவுடைய விருத்தங்களரம் அவையெல்லாங் கூட்டி முழுக்குருவிலகுவை இடத் தொகையாம்.—ஏ-று. ஒன்றிரண்டு மூன்றுநா லஞ்சாதே மெட்டொன்பது—தென்றுகொண்டிச்சையளவுவரி—யொன்றிலொன்—நிட்டிட்டு—நிறுதி யொழித்தொழிய வேகாதி—யொட்டி யில்குகொண்டொட்டி. (நக)

தொகைநான்கிடமிட டெழுத்தான் முரணித் தொடரும தகையரதவண்ண நடுவணவாற்றித் தருங்கடையிற ிரை சிகையாகவிட்டெழுத்தோடிலகுக்களுஞ் சீர்க்குருவு மிகையாகுமாத்தி னாயுமடைவேறிய மெல்லியலே.

(இ-ள்.) தான் கருதின சந்தத்தொகையை நான்கிடத்து வைத்து அச்சந்தத்தின் எழுத்தால் நான்கிடத்தும் முரணி நடுவிரண்டு படியையும் பாகஞ்செய்து கடைப்படியினோர் பாகம் கூட்டி வைத்தாற்கிழைப்படியின் முதல் அச்சந்தவெழுத்தின் தொகையாம்; இரண்டாவதிலகுவாம்; மூன்றாவது குருவாம்; நான்காவது மாத்திரையாம்.—ஏ-று. விருத்த அடியினை வேறாதநா—நாட்டி—விருத்த அடி எழுத்தான் மேனான்கு மாறி—யகாத்தகு நடுவின்மூன் றொடு நான்காயக் குப்பை—யொருக்கவைந் திரட்டி யெழுத்தொடு முற்ற—விருத்த வரியின் விரிவி லெழுத்துக்குருக்களோ டேனைக் குறையிலகு—விருத்தமாத்திரைமுழு மாத்திரை * மையந்தம்—விரித்த விகற்பித்து வேண்டப் படுமே. (நஉ)

எழுத்தளவுமிரண்டே முதலாயக்கொண்டிரட்டி செய்யக குழுத்தவிறுதித் தொகையேதொகைகுலவுந்தொகையை யழுத்தவிரட்டிசெய் தங்கொன்றுநீக்க வதுவுறழுவால் விழுத்தவியன்ற நிலத்தின் விரலென்ப மெல்லியலே.

* ஐந்தாவதொர்பயனில் குறியீடு. அஃது ஆசிரியர்க்கு உடன்பாடன்று.

(இ-ள்.) தான்வேண்டின சந்தத்தின் எழுத்தளவாக இரண்டி
முதலாக இரட்டித்து ஈற்றளவும் இலக்கமிட்டால் ஈற்றினின்ற
தொகை அச்சந்தத்திற்குத் தொகையாம். அத்தொகையை இரட்
டித்து ஒன்றுகனைய அச்சந்தம் உறமும் நிலத்திற்கு விரலளவாம்.
அகலத்திற்கும் அச்சந்தத்தால் எழுத்தை இரட்டித்து ஒன்றை நீக்க
அகலம் விரலளவாம். எ-று. இரண்டுநான் கெட்டுப் பதினாறு முப்
பத் - கிரண்டறுபத் திரிரண்டேறப்-பொருந்திய-வுத்த முதலாகவுற
கிருதி யீரூக - வைத்துரைப்பார் நாவல்லவர். விரித்தவிரி யிரட்டித்
தோர்விரனீக்க - விருத்தவிறற்களவையாம். ஒருவிரற்கு மெய்யுண
ரின் மூன்றிறந்த சந்தம்-விரிமூன்று தொட்டிமே லேற-விரறுடங்கி-
யீறுமுதலாக விவ்வளவு மேய்ந்ததொகை-வேறுபாடின்றி விளம்பு.
ஆதி யிரட்டித் ததனகத் தொன்றிடினும் - வேறுபா டில்லை விரல்.
மூன்றேழு மூவைந்து முப்பதின்மே லொன்றதுவு - மூன்றுடைய
மூவிரு பஃது மெனத்தேரின்ற-வரற்றொகை வானன்றாகக் காணு
மே சந்த-விரற்றொகையா னின்ற விரி. இவற்றை விரித்துரைத்துக்
கொள்க. இனி விரற்குப் பிரமாணமாமாறு - அணுத்தேரீத் துகள்
பஞ்சிற் றாய்மயி ரன்றி - மணற்க்கு கு நெல்விரலென் றேற-வணுத்
தொடங்கி - யெட்டோடு மன்னுவிரற் பன்னிரண்டாற் சாணுக்கில்-
அச்சா ணிரண்டுமுழ மாம். முழநான்கு கோலக்கோ லைஞ்ஞாறு
சுப்பீ - டவை நான்கு காதத் தளவாம் - பழுதின் - துளநிறைந்த
தொல்லோ ருணாசெய்த துண்மை - யள்விறந்த தன்மை நிலையாம்.
ஈரைஞ்ஞா நெண்மூன் றியல்பின் பிரிந்தக்கா - லீரைத்தாஞ் சந்
தத்தி லெண், எட்டொன் றிருபான்மூன் நென்ன வருமூன்றற -
கொட்டிய சந்தவிரி. மதிலிரண்டு மாமாமும் வாய்ந்த வசுக்கள் -
பதினேந்தாஞ் சந்தப் பரப்பு. இரண்டி ரிரண்டிரு நான்கிரு நான்
கா - பிரண்டென்ப பாதத்திலெண், ஒருபாழ் பரவையோ ரெட்
டைந்தோ ரேழா - திருபதாஞ்சந்தத்தி லெண். இருநான்கு திங்கி
சை யெட்டாறு சுன்னெட் - டிருபான்மேன் மூன்று மியல்பு.
ஆறே முருபுபா மெட்டோடு மாங்கலை - னீருத்த மாதி விளம்பிரு
பா - னூக மாறுற் கிருதி மகிழ்விறற் செய்துவகிற - கூறுக்தே
றும்பொருள், ஏற்புடைய காதற் குறைந்த வெழுதாறு - றூற்றொ
ருகால் கைவிரலே முற்கிருதி - யாற்ற - மொழிந்தவிரு பத்தாறு
மூன்னிய சந்த - மொழிந்தன்வு மிவ்வாறே யொட்டி. என இவை
இற்றை விரித்துரைத்துக் கண்டுகொள்க.

இனி அந்தச் சந்தங்கணின்ற பெயரும் முறையுமாமாறு சொல்
 லுதம். ஒத்தமைந்த சந்தப் பெயர்துப்பெய ராய்ந்துரைப்பி - னுத்த
 மதியுத்த மத்திம - மொத்தநிலை - நன்னிலைகாயத் திரியுட னுண்டி -
 யனுட்டிப் பொடிபகுதி பந்தி - வனப்புச் - சயதி யதிகயதி சக்கு
 வரி மற்றையதி - சக்குவரி யாடியதி யாடி - திருதி - அதிதிருதி
 யோடு கிருதி பிரகிருதி - யாகிருதி வக்கிருதி சங்கிருதி - மேலும் -
 அபிகிருதி யுக்கிருதி யாமெழுத்தாலென்ற - நிருபதினமே லாறு
 மிலை * உத்தம் அதியுத்தம் மத்திமம் நிலை நன்னிலை காயத்திரி
 உண்டி அனுட்டிப்பு பகுதி பந்தி வனப்பு சயதி அதிகயதி சக்குவரி
 அதிசக்குவரி ஆடி அதியாடி திருதி அதிதிருதி கிருதி பிரகிருதி ஆகி
 ருதி வக்கிருதி சங்கிருதி அபிகிருதி உக்கிருதி எனச் சந்தம் எழுத்து
 வகையால் இருபத்தாறு பேதமாம். வரலாறு - காரோவார
 யார், † உத்தம் போதி யாதி பாத மீமாத், அதியுத்தம், வேரம்
 போய் - மாநன்சர் - சேருங்கால் - கோவன்யான், மத்திமம், போதி
 நீழற் - சோதி பாதம் - காத லானின் - ருத்த கன்னே, நிலை மன்ன
 னேரியன் - சென்னி மாணதன் - கன்னி காவலன் - பொன்னி நாய
 கன், நன்னிலை, கருவி வானமே - வருவர் மாதிரம் - பொருவி லாமி
 தே - பருவ மாவதே, காயத்திரி, போதுது புண்கோதாய் - காதல
 சயமாண - வேதுறு மனமீதே - யாதர வகலாதே, உண்டி, அணி
 தங்கு போதி வாமன் - பணிதங்கு பாத மலலாம் - றுணிபொன்
 நிலாத தேவர் - மணிதங்கு பாத மேவார், உள்குழ லிருளரி - யிள
 நகை நிலவாக - வளர்குழன் மடமாணே - தளர்வது தமீயேனே,
 அனுட்டிப்பு. இனையர் கனிவா யெனவே - வினையா மதுவே தருளோ -

* உத்தமாவது ஒற்றெழுதித்தி உயிராவது உயிரெழுப்பாவது
 பாதமொன் மற்றொரெழுத்தாய வருவது. மற்றைய நிலை ஒவ்
 வொன்றற்கு ஒரெழுத்துக்கூடி சற்றினின்ற உக்கிருதி பாதமொன்
 மற்றிருப்பதாரெழுத்துப் பெற்று முடியும். இது வடமொழி
 விதி. தென்மொழியார் எழுத்திலக்கல் கொள்ளாது மாத்திரையே
 கொள்வர். ஆயினும் இரண்டுமொத்து நடப்பகே அதிக சிறப்புடை
 யது. அஃது குண்டலதேசி சிந்தாமணி பாரதமுதலிய காவியியல்
 களிற் காண்க.

† தமிழ் நாலாநூள் ஒருசாரார் மாத்தினாயே மோக்கித் துதி
 மதி அதிபதியென வருவதனையும் இதன்பாலாக்குப. உரையாசிரி
 யர் சந்தங்களுக்கெடுத்துக் காட்டிய உதாரணச் செய்யுள்தளிற் சில
 எழுத்தைச் சந்தத்தொகைக்கேற்ப மாற்றியிருக்கின்றனர்போலும்.

தளர்வார் நின்றசேர்கவரு - ளுகையே ளளியே யுரையாய் ; தாதகி
மலர்கு டிகையரே - போதனர் புகழே புயலே - மீதெழு நிலவே
வேயிலேயாதர வகலா ளிவளே, பகுதி. பயக்குறு பிறவி தவிர்ந்த-
கயக்குறு மொழியைக் கயத்த-வியப்புறு கமல மலைத்த - மயக்குறு
மொழிவ தனத்தை; குறியா ரெனவே புனலின்மீ-துறுதா மரைமே
லுறைவார்தா - நெறியார் சடையாய் நிற்பாத-மறிவா ரினியா ரறி
வாரே, பந்தி. பற்றென் றேவில ராகி யொழுகுத-லற்றன் றேலதி
விற்பெளிந் தாற்றுத - லொற்றென் றுறு மிலர்தார் பிரிவரே - மற்
றென் றென்னை மயக்குவ தேகொலோ, வணப்பு. உருண்ட தேர்
மேற் செலவுந்த ளுள்ளமா - மருண்ட தேர்மிசை மாதர்கண் மீட்சி
யுங்-தருண்ட வாளுடைக் காள ளெருவனே - யிருண்ட தேர்மிசை
மெவ்வா றியங்கினன், சயதி. பரிசில வெம்மொடுபொது மமய
மென்றாங்-கரிசில வேந்தி யகன்று நீண்ட கண்மேற்-குரிசில யன்று
கணற்றி வெந்த காமன்-கருசிலே போற்புரு வத்தாள் காட்சி மிக்
காள், அத்சயதி. சந்த நீழ ளுலாவித் தண்ணென் றமருந் தெண்
னார்-சின்துதுவலை வீசித் தெண்ணி லாவு ளொவு-மந்த வகைய மேன்
வல்லி தகர வாசந்-தந்த பொழுது வாழ்வார் தமைவைத் தேகு நன்
பர், சக்குவரி. அருண் கிரண் மேபோ லங்க ராகக் குலவுந்-தருண்
கலவி மாரன் நயங்கு சிந்தை யென்றேய் - தெருண் முழைய
தெனறு லதுவோ சேலாய் கண்ணார்-கருணை சிந்திது பெய்யுங்கலை
யுண்டேலினிதாம், அதிசக்குவரி. தேனுட னுடுஞ்சிலேபொழி மலி
னக் செயலாட - ஆனுட னுடுங் கவரிதழாயத் தயில்வழியேன் -
மாஸுட னுடும மயிலனசாயன மதாவிழியார்-வானுட னுடும மதிதரு
துனிகோய் மதியாரோ, ஆழ. தேனார் பொழுதிற் றிருந்தா தேர்
சிந்தை கொண்டே வேறாரிற் - போனார் தேனார் சுவடு புதையில்
வாழிப்பொங் கோத மேலை - வானூர்மாவங் கிரிய முதவா வரால்
கொடுவாய் மேவிக்காணா சேலைத் தருவி ளுலாவுங் காவல் யாவ
ருளரோ அதியாழ. கூரெயிற்றி னோர்தோற்ற முகைவென்று சீர்
கொண்டு கொல்லை முல்லை-நேரிடைக்கு முன்றெற்ற பகைகொண்டு
வந்துதனீல மேவுங்-காரளக்கு நாளென்று கடனீந் துவார்சொன்ன
கால மன்றாற்-பேரமர்க் கற்றமன மேகுசின் ற வாறென்னை பேதை
மாதர் திருதிட பராவார மருங்குலாவு மொவியினேடு பாவை
கொண்டே-சாராவா மனைந்து தங்குந் தொன்னுமர் தெள்ளுபுதார்
மன்னவர் - வீராவா மணிந்தவாழி வல்லவர் - மெல்லுங் கரும்பின

றுங்-காராவார மருளராய கவின்பு மலரொண் குடாமணி, அதி
 திருதி. ஒருவேனின் துயிரன்ன தேரகையுரை யுள்ளங் கிழித்து
 போஞ்செருவேநின் றசோக்தர் வின்செழுந் தாதுதிரப் போது
 கொண்டு - பொருவே நின்றான் கரடிய வேனிலான் மதுவுணவுங்
 கொண்டானன் னோ-வருவேனென் றார்பிரிந்த வஞ்சருரை யிற்கொ
 டிது வானிலாவும், கிருதி. கந்தரம் பாடியாடுங் கரன்மதுகரமுங்
 கன்னிகா ரமுஞ்செருந்துங்-செந்தாருங் குரவமுங் காண்மலிதருங்
 கோகிலமுந் தாதுகோதஞ் - சந்தாரந் கோவையார முந்தருணை
 தடகடஞ்சா ரணங்கெள்ளிப்பார்-வந்தாரந் தோயிசையால் வ்ரவு
 தனை யற்குதிவண் டோகையனாய். * பிரகிருதி. தனைய விருட
 புத நறைவிரி யும்பொழில் படமலி துறைமாதே - வன்மொழி
 நித்தில மளநில வைத்தரு மயலையி லெழுகாரே - யளவி யழற்கலி
 மழைபொழி யச்செயு மடற்கழ் புயல்வீர - வினைய மடக்கொடி
 யிடரொழி யப்புனை மலரித ளாருளாயே, அதிதிருதி. காவியோவிட
 மோமது காமோ கண்ணினை பவனிமே லரியாய் கழறே. 1 விக்கிருதி
 உடையதானவ ருடையவொறவ ருடையதானம சரணமாகுமே,
 சங்கிருதி. அங்குலிய மொன்றுபுன் லாழ்தரு கிணறில்விழ வந்த
 முனி தேடுமினொழைப் - புங்கமொடு புங்கமுற வெய்தவ னெடுத்த

* கன்னியிவன்பிறர் புன்னி யென்திரு கண்ணின் மணியிகர்
 சன்மனு-மன்ன குலமுதல். இன்னே யொருவரு மண்ணி துறுதுணை
 யின்மையா - வின்னல் பெரிதுள தென்ன புரிசுவ தென்ன வநி
 கில னன்னேதேன-முன்னே மனைகிழ தன்மமுனிவனை முன்னின
 மணியார் தின்னுமால். இப்பரதச்செய்யுள் பிரகிருதிச்சந்த
 திற்கு தினிய ஓசையோடு கூடிய உதாரணமாதல் காண்க. -

11 விக்கிருதி சங்கிருதிகளுக்கு உதாரணமாக ஓரோடியே
 சர்ப்பிழை - பின்வருவனவற்றால் முழுச்செய்யுள் வருவதுணாக.

12 வன்பொர்புரி வெங்களை யங்கர்பிரான் மறநூலுயர் பேரற் றார்
 சூமரன் - தன்போல விளங்கின றுதலினென் றனுவுங்குனி - து
 சரங்கன்செலா - வன்போடிய துள்ள மெனக்கினிமே லவனொ
 டமர் செய்தவ யிங்கரிதல் - வென்போருவின்னென்ற லுமேயிறை
 வன் விசையோழர தத்தினை யீளவிடா வனாடப்பயகல் வயரு

அண்டர்குலபதி யாமலிடை வாகன னம்பொர் னடி மலர் நரிடு
 தேகர - னெண்டி சையமுனு நீழ்செய் கோலின் னெங்கு மொரு
 குடையாலிழ நீழலன்-யாண்டு கிரணசி காமணி மொலியன் வண்பி
 மதுதகர் தாதகி மாலையன் - யின்முதுபுளி யேதுவ தாணகபன்
 வென்றி வளவனை யாசனிக ராவரே.

மை புகன்றருகு நின்றவரைநீ - நிற்கித் தலைத்தொகைகள் யாவு முருவப் பகழி யேவுமி னெனமுன்விசயன் - துங்சவில் வளைத் தொரு கணத்தினில் வடத்திலை துளைத்தன நிலக்கி ரெடையால், * அப்திருதி. பரிதி, தொழுவடிய ரிதயமல ரொருபொழுதும் பிரி வரிய துணைவனெனலா - மெழுமிரவி கிரணகிக ரிலகுதுகில் புனை செய்தரு நிறைவரிடமாங் - குழுவமுறை யவருமுனி வரருமரி பிரமருர கவனுமெவருந் - தொழுதகைய விமையவரு மறமருவு துதிசெய்தொழு துடிதபுரமே; மணியிலகு சேறிதளிரொ டல ரொளிய நிறுவரசி மருவியறவோர் - பிணியிரவு துயரமொடு பிறவி செட வுரையருளும் பெரியவருளோன் - றுணியிலகு சுடருடைய வரசரொடு பிரமாதொழு தலைமையவர்மா - வணியிலகு கமலமல ரணையவெழி லறிவனிணை யடிகடொழுவாம். உற்கிருதி.

இனி விருத்தபேதஞ் சொல்லுதம். முன்பு சொல்லிப்போந்த பத்தியங் கத்தியமென்பன வாறு விகற்பமெனக்கொள்க. பத்திய நாவ கடிச் சாதி விருத்தமது - மற்றவற்று மாத்திரையானறிப-ஒத் தமைந்த - சாதிவிருத்தந் தனைமாத் திரையுடனே-தீதிலெழுத்தாற் றெளி. ஆதிநூற் காரியைவை தாளியை யென்றிரண்டாஞ் - சாதி சமம் பாதிச் சமம்வியம - மோதுஞ் - செருத்தகைய பேரமாக்கக் கிற்றிடையாய் சொன்ன - விருத்தமொரு மூன்றாவிலம்பு, என்ற தனால் ஆரியைவை தாளியையென்றிரண்டாஞ் சாதி. அவற்றுட் சமம் பாதிச்சமம் வியமமென மூன்றும் விருத்தமென்க. ஓரடி போ னுஞ் கு மெழுத்தல கொத்தனவு - மீரடிதம்முளொத் தெய்தனவு - மோடியு - மொவ்வா தனவுஞ் சமமும் வியமமுமென் - றெய்தா விருத்தத்தியல்பு. இதனால் ஓரடிபோல நான்கடியுமெழு த்தம் அலகுமொத்த விருத்தஞ் சமமென்றும் இவ்விரண்டடியாய்த்

* ஆசிரியர் உதாரணமாகக் காட்டிய தொழுதவ முனிவரு மருளறு மலருறை என்னுஞ் செய்யுள் காலாந்தரத்திற் பாட்டார் தரந்தாறுமாருகி ஓரடிக்கோடி மிகவிகாரப்பட்டிக் கிடந்தமை யானும் பலதேசத்துப் பிரதிகளைக்கொண்டு பரிசோதித்தும் யதார்த்தரூபம் நிச்சயப்படாமையானும் மூலகிரந்தத்தைப் பார்ப்பதற் குப் புராணகவி யாவரென்பது வெளிப்படாமையானும், அதனை ஒழித்துப் பாரதவிருத்தத்தி லொன்றை அதற்குப் பதிலாகச் சேர்த்தனன்.

† வடநூலார் அர்த்தசமமென்று சொல்லுவர்.
‡ விஷமம் என்னும் வடமொழிப்பதம் வியமமெனத்திரிந்தது.

தம்முளெழுத்தம் அலகுமொத்து வருவன் பாதிச்சமமென்றும் ஓடி
 யுந் தம்மிலெழுத்தமலகும் ஒவ்வாது வருவன் வியமமென்றுஞ்
 சொல்லப்படும். பாதிர்ணமுரண் டொத்துக் குறைந்தனகொள்-
 பாதிச்சமமாப் பகுத்து. இரண்டிரண்டடியாகக் குறைந்து வரு
 வனவுமிவ்வாறே. அடி ஒத்துமொவ்வாதும் வருவனவும் பாதிச்
 சம விருத்தத்தின்பாற் சார்த்தி வழங்குப. அவை வருமாறு உழை
 யிரிவறியா தானந்த நாதிற - நழையா தங்கு காவலர் - விழை
 ந்கு வேளு மணங்கு மேனியார் - குழைவொடு கலைகெட்டுக் குறை
 வாணரே. இது முதலடியும் நான்காமடியும் தம்முள் அளவொத்தும்
 ஏனைய குறைந்தும் வந்தது. கணங்கழவு கார்வா னுழைகையும் -
 வனங்குலவு கோட்டு மலரும் - புனங்குலவு பூந்தாது - மணங்கசர்
 மாளுதல். இது நான்கடியும் எழுத்திடையிட்டு மாத்திரை குறை
 ந்து வந்தது. தாவியோ கயலோ கழுநீர்களோ ஆவியோ துணைவா
 வரவந்தமோ - வாவியினன் மலரூந்தார் நது - நாவிலார்குழ னீள்
 நயனமே. இது நான்கடியும் எழுத்தொத்து முன்னிரண்டடியும்
 மாத்திரை யிக்கு ஏனையடி மாத்திரை குறைந்தவந்தது. கொண்ட
 லெங்கு நிரந்தன கோபுரர் - தண்டினக் கரும் பினந்தளவமே -
 வண்டி பாட நடித்தன மஞ்சையே - பண்டி பேர்னவர் சொன்ன
 பருவமே. இது நான்கடியும் தம்முளெழுத்தொத்து முன்னிரண்
 டடியும் தம்முளெழுத்தும் ஒத்து மாத்திரையுமொத்து முதலடியும்
 முன்னாமடியும் தம்முளலகுநிலை ஒத்து வேறுபட்டு வந்தது. இவ்
 வாறு வருவனவற்றுள் வேறுபாடு அயிர்து பிறவும் வந்தவழிக்
 கண்டுகொள்க.

இனி விருத்தமாவன், எழுத்தினாலொத்தலியையாதுந் தம்மி-
 லெழுத்தமலகு மியையா - வழுத்து - மனைத்து மள்வா மடிநான்
 காயச் சாற்றி - லனைத்தும் வியமமென்றூ ராயந்து. என்பதனால்
 நான்கடியும் எழுத்தொத்து அலகுநிலை ஒவ்வாது வருவ - யும்
 எழுத்தமலகுந் தம்முளியையாது வருவனவும் அளவடி விருத்தம்
 எனப்படும். அளவடி யெனினும் வியமமென்னுமொக்கும். அவந்
 துட் சிலவருமாறு கொள்ளுந் கூற்றி னினைய துணாவசியி - தள்ள
 நிற்க பொழிந்திடு மாறுபோல் - வள்ளல்தரள் வளவுலையுளத் -
 கள்வரைவரு மென்றே கரந்திட்டார். இது நான்கடியும் தம்மி
 லெழுத்தொத்து அலகொவ்வாது வந்தன - சொற்றவ வளவினுளவா
 வெணுந்தடத் - திற்வாயிலல் தெஞ்ஞான்று முள்ளது - சொற்ற

வான் மனத்தினுறுதுவிப்பின்ன... மற்றவானேக்க... மடங்
கல் மொய்ம்பினுன்; இது நான்கடியந் தம... மத்தமலகும் ஒ
வாது வந்தது. பிறவுமன்ன. இனிமேலே கூறிய ஆ... ய வைதா
ளியை என்பனவற்றின் விசுற்பம் வருமாறு சொல்லுதும்.

அவற்றுள் ஆரியை வருமாறு. குறிபோல் ஐ இ உக் குறுக்க
நெடில்போ - லுறுநீட் டிலகுரு வென்றும் - பொறையளந்தா-
னிச நெனவு மிவையிரண்டு மிம்முறையாற் - பேசப் பெறுவ
பெயர். முடியிர்க் குறுக்கங்களைக் குறிப்போலவும் புலுதத்தை
நெடில்போலவும் கொள்ளப்படும். இவற்றுள் இலகுவை மாலை
றுங் குருவை ஈசனென்றும் பெயரிட்டு வழங்குப. * குருவிவகு
மும்மையு முற்றாய வாதி - மருவுடை யீற்று வருவ - நிரையே -
நிலனிய மானன் மதிநீ ரிரவி - கனல்கால் வெளியென்று காட்டு.
அசை மும்முன்றாகக் குருவிவ உறழந்து வருங்காற் கணமென்றும்
முற்றக் குருவரின் இலமென்றும் இலகு முற்ற வரின் + இயமான
னென்றுந் தானம் பெறும். முதலிற் குருவரின் மதியென்றும் இலகு
வரின் நீரென்றும், இடையிறகுருவரின் இரவியென்றும் இலகு வரிற்
கனலென்றுங், கடையிற் குருவரிற் காலென்றும் இலகுவரின்
வெளியென்றும் உரைக்கப்படும். இவைமுன் வருஞ்செய்யுளும்
அக்கண வகையாலறியப்படும். மாத்திரையால் விருத்த விரிசார்த்தி
உணர்வாகும் என்பதனாலறிக. இரண்டெழுத்துமுதலானகு இலகு
கூடிய கணந் திரண்ட ஏழிறுதியோர் குருவரிற் பாதமாம். பிற்
பாகத்தாளுமிடத்து ஓரிலகுவே வரும். ஒற்றித்த இடக்கணத்து
இடைக்குரு வரின் வழுவாம். வரலாறு-ஆம்பொற் கயிலைக்கிறைவர்-
வலங்காரம் பெருதநோதகவினால் - வெம்பித் திரிவர் மதியான் -
மேவினள்பார்வதி யாவிகாவாயால்; எனவும், இசைமிகு மொழியா

* தமிழாய்ப்புடையார், ஆகியிடையிறுதி முற்றநே ராகிரை
யெட் றோதுவாரீர் தீமாக மொண்குவர்க்கந்-திதிலோர் - சொற்றூர்
மதிபரிதி கானிலமா நீர்மதியு - முற்றாயவுமுன் மொழிக்கு எனக்
கணலக்கணங் கூறுவர். மேலும் நேரசை ஓரலகு நிரையசை
நரலகுமுடைய என்பர். ஆதலால் இருகூற்றினரும் மாத்திரை
வகையாற் பெயர்முறை ஒப்புமையுடையர். ஆயினும் இந்நா
லுடையார்க்குத் தனிக்குறில் தவிர்ந்த மற்றைய நேரசையாவும்
குருவின் பார்ப்பயலாலகு பெறுதலின் இருவரும் வழக்கின்கண்
முரணுவர் என்றறிக.

+ இயமானனைத் துறக்கமென்றும் பெயர் கூறுவர்.

ரணையே - அசைவுறு மனமொழி மதுமொழியா ரணையே - நசைவுறநீ பேதுறலே - பசையொடு சேருகவாழிய பேதுறலே; எனவும், அனுபம. பணமத சோழ - மனுவவனா குலமொழி வளவா வருளே - யெனவரு வரதாமிகவே - யனவரதமுமுனது தோகை வேற்றுமால்; எனவும், இவையனைத்தம் முதலடியும் மூன்றாமடியும் பன்னிரண்டு மாத்திரையாய் இரண்டாமடியும் நான்காமடியும் நன்னெஞ்சு கணமாய் துதி குருவருவதென மாத்திரையாற் கண்டுகொள்க, இவ்வாறன்றிப் பிறவாறு வருவனவும் ஆய்ந்தனிக.

இனி வைதாளியை வருமாறு ஆறலகு தீமாலடலேற நிறைமுதன்முன் - நீறு மிரண்டு மெனுமடிகள் - வேறுமுத - லீர்மாத்திரையா மிரண்டடை, வொத்தநடை - சேர்வதுவை தாளியையாச் செப்பு. ஒற்றித்த முதலடியும் மூன்றாமடியும் முன் ஆறு மாத்திரையாய்ப் பின்னிடையிலுருவான கணமொன்றும் ஓரிலகும் ஒரு குருவம் வருவது. இரட்டித்த அடியான இரண்டாமடியும் நான்காமடியும் முன்னெட்டு மாத்திரையாய்ப் பின்னிடையிலுருவான கணமொன்றும் ஓரிலகவும் ஒரு குருவம் வருவது. இது வைதாளியைக்கு இலக்கணமாம். அவை வருமாறு - கருவேயே நூர்வனாளிலே - வருவேனென்றே போந்த மன்னவன் - நிருவேருய்தனர வெய்திராமருவா ஞென்னென் வின்னுயிர்நிலா எனவும், கொன்றைப் புதுவேரி கொண்டதோ மன்றற் தண்ணிள் வாடை வந்ததா - லொன்றிப்பல கோபமுள்ளினன் - வென்றிக் கார்முக வேந்த மாரவேள்; எனவும், கானத்தண கொன்றைமால்தா-மானத்தின்மென் கொம்புவாடுமால் - வானத்திங்கட்கு மாறுகொல் - நானித்தாற்றில் ஞரிபாகனே; எனவும், இவ்வாறன்றிப் பிறவாறு வருவனவுள் கண்டுகொள்க. இவிக் குருலகுமுற் றுயுந் குருலகு மாறி - வரினுமுது மைகாச மானன் - குருலகுவின் - பின்ருன் வரிந்பிர மாணம் - தானமா - மென்றா நிரண்டா மெனின். நான்கடியு முற்றக் குருவே வரினு முற்றலகுவே வரினுந் குருவுமிலகுவுமாய் முறையே மாறி வரினு மைகாசமானமென்று பெயராம். இலகுவின்பின் குருவாய் முற்றவரிந் பிரமாணமாம். இரண்டிலகுவும் இரண்டு குருவுமாய்ப் முற்றவரிந் விதானமாம் என்றொருனக்கொள்க. அவை வருமாறு - காரார் தோகைக் கண்ணர் சாயற் - நேரா ரல்குந் நேரூர் திருசொந் - போரார் வேற்கட் பொன்னையின்னே - வாரா ரானூர் போரூர்

தாமே. இது முற்றக்குருவே வந்த மைகாசமானம், வேரிசேரு மீது
 லாவு-மாரி கூரு மீரவாளி-வீர மார னேவி னுலு-நாரி சோர மேவு
 நோவு. இது குருவும் இலகுவும் முறையே வந்த மைகாசமானம்,
 இணங்குமாத ரேசவே யிரங்கி மோத வேலைமா - னணங்குலாவு
 வாளியா னணிந்த சாபமாயமா-லுணங்கி மேனிவாடிமா லுறந்தை
 யான மானவ வணங்கினுவி காவனி யணிந்தவார மாகுலம். இது
 பிரமாணம். மதுவா - சேர் மலரானே மயரூவா முறையானே -
 முதுவானேர் தொழுதாளா - மாரனுவாய் மொழியானே சதுவார்
 சேர்மதியானே கழியானோ வொழிய வார-நிதுவானு லிறையோனே
 யினியாமே கிணையானே. இது இரண்டி இலகுவும் இரண்டு குருவும்
 முறையானே வந்த விதானம்.

இவை எல்லாஞ் சந்தக்கூறுபாட்டான் வந்தன. மற்றுஞ் சந்
 தங்கட்குயிப்படியே வருவன அறிந்து பெயரிட்டு வழங்குக. ஓரெ
 முத்துக் குன்றினனி சாத்தாம் வீராட்டாகு - மீரெமுத்து - னுன்
 தினியமான - னேராப்போ-யோரெமுத்து மிக்கபுரிக்காஞ் சுராட்
 டென்ப - வீரெமுத்து யிக்க வெனின் - இதன்பொருள் - மேற்சொ
 ன்ன விருத்தங்கள் ஓரெமுத்துக் குன்றில் அனிசாத்தென்றும்,
 ஈரெமுத்துக் குன்றின் வீராட்டென்றும், ஓரெமுத்துயிகிற் புரிக்கெ
 ன்றும், இரண்டெழுத்து யிகிற் சுராட்டென்றும், இப்படிப் பெய
 ரிட்டு வழங்கப்படும். அவை வந்தவழிக்கண்டுகொள்க. முதலடியும்
 ஈற்றடியும் ஓரெமுத்துக் குறைந்து இடை இரண்டடியும் மிக்குவந்
 தன பவமத்திமமென்றும், இவை இரண்டடியும் குறைந்து முதலடி
 யும் ஈற்றடியும் மிக்குவந்தன பீலகாமத்திமமென்றும், பெயரிட்டு
 வழங்கப்படும். இவையும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. மேற்போன
 விருத்தங்கட்கு எழுத்தும் அலகும் இன்னதுணை எனவும் நான்கடி
 க்கு இன்னதுணை எனவும் அறிதற்கிலக்கணம் - சந்த வெழுத்தல்
 கிர் -ள்ளி யனாசெய்து - சந்த வெழுத்தி னரைகூட்ட - முந்து
 குருப் - பாதத்தளவாகும் பாதமே மாறிவர - வேதந்தீர் நான்
 கடிக்கு மென் - என்பதனாலக. இனித் தண்டக மாமாய சொல்
 லுதாம். (கசு)

மருவுநெடில் குறில் வல்லொற்றுமெல்லொற் றிடையிலொற்றென்
 றுருவந்திகழந்தவை புய்க்குந்குறிக ளொப்பார்நிராரேர்
 துருவம்விபுள்ளி வட்டம்விலகென்பர்தொன்மைகுன்றுத்
 திருவுமழகும் புகழந்திகழ்தரு தேமொழியே.

யாப்புப்பலம்.

கசுக

(இ-ள்.) தண்டகத்திற்கு இலக்கணஞ் சொல்லுவானெடுத்துக் கொண்டான். அஃதாமாறு - நெடினுக்கு நிரையசையங் குறிவுக்கு நேரசையும் வல்லொற்றுக்குப் புள்ளியும் மெல்லொற்றுக்கு வட்டமும் இடை ஒற்றுக்கு விவகு மைந்து குறியாம்—எ-று. இதனுள் நெடி லிரண்டுமத்திரை உடைமையின் முன்வைத்தார். குறில் ஒருமாத்திரையுடைமையிற் பின்வைத்தார். வல்லொற்றுத் தனக்குச்சொல்லிய குறி எவ்விடத்தற் தவிராது பெறுதலின் அதற்குப் பின் வைத்தார். மெல்லொற்றுத் தனக்குச்சொல்லிய குறில் நெடிற் பின்மிகப் பெறுதொழிதலானுங் குறிற் பின்பு ஒரோவழிப் பெறுதலானும் அதன்பின் வைத்தார். இடை ஒற்றிற் பதின்முன்றும் ஒற்றும் பதினொன்றும் ஒற்றும் என்னும் இரண்டுத் தவிர ஒழிந்த ஒற்றுச் சிறுபான்மையாற் பெறுதலானும் மெல்லொற்றோடு மயங்கி வருதலானும் பின்படைய வைத்தார். இவை குறிபெறுகையும் பெறுதொழிகையும் உச்சாரணையாற் கண்டுகொள்க. இவ்விடத்த ஐகாரமும் ஐகாரமுங் குற்றெழுத்தாமென்க. வாலாறு - துற்றுற் றன்றி வெம்போர்செய்த விற்கைப்பன்மீன்முன் போடவோர் தக்திற்றுன்றுவன் பாய்பரி யுத்ததுத் தன்மைகொண்டோடிய - வெறதுச் செய்யன் பார்புகழ் கொற்கைக் கண்டன் வன்பாரதம் வெறபுக் கொண்டிணை போர்புரி கொப்பத் தன்றெதிர்ந்தோ வெறு - கொற்றத் தொங்கலிற் காசன்மொற்றைச் சங்குவெண் காப்பரை குததுப்பந்தாமுன் பாவிய முததுப்பந்தி முன்றும்சி - தொற்றைப் பெண்டிர் பண்டாரமொ தொற்றைத் தன்பெருஞ் சேனையு யிட்டிடடன்றடைந் தான்வசைப் பட்டுக்கண்ட - வன் காரனே. இது குற்றெழுத்து நெட்டெழுத்துக்களும் வல்லொற்று மெல்லொற்றுக்களும் குறிமுறையே பெற்று இடை ஒற்றுக்கள் குறி பெறுது வந்த துண்டம் பதினொன்று நான்கடியாய் வந்த தண்டகம். இதனுள் ஐகாரமுங் குற்றெழுத்தாய் வந்தது. இடை ஒற்றுக் குறிபெறுமை உச்சாரணையே கருவியாக அறிக. (கஉ)

(இ-ள்.) முன்பு சொன்ன குறிகளாலொரு கட்டளைத் தண்டதையிட்டு அத்துண்டம் நாலாற்றான் எட்டாற்றான் பதினொன்று

றான் முப்பத்திரண்டாற்றான் முடிக்க அது தண்டகமாம். அதன் கண் வல்லொற்றல்லாத ஒன்று உச்சாரணை இல்லாது குறிபெறு கை அரிது.—எ-று. முன் சொன்ன தண்டகம் பதினாறு துண்டத் தால் வந்தது. பிறவுமன்ன. இக்கட்டளை பிழைக்கில் அது தண்ட கப்போலியாம். இனி வண்ணம் இருபதாவது சொல்லுதும். (௯௫)

மெல்லிசையேந்த லொழுக்குருட்டெண்ணெரு வேழுடுகு வல்லியல்பாவகப் பாட்டுநலிவகைப் போடியையு சொல்லியசித்திரந் தாவுபுறப்பாட்டளபெடையும் வல்லிசைநூங்க னெடுஞ்சீர் குறுஞ்சீ ரிவைவண்ணமே.

(இ-ள்.) மெல்லிசை வண்ணம் முதற் குறுஞ்சீர் வண்ணம் ஈராகக் கூறியன இருபதும் வண்ணமாம்.—எ-று. மெல்லிசை வண்ணமாவது மெல்லெழுத்து மிகுவது. எந்தல் வண்ணமாவது சொன்ன சொல்லே சிறந்து வருவது. ஒழுகு வண்ணமாவது ஓசை யினொழுகுவது. உருட்டு வண்ணமாவது அராகந்தொடுப்பது. எண்ணுவண்ணமாவது என்பெயர் மிக்குவருவது. ஒருஉ வண்ணமாவது அடியடிதோறும் ஒன்றாய்த்தொடை உடைத்தாவது. முடுகு வண்ணமாவது அடியின்றதரிய லாகாதாய நீண்டவழத்தாய அராகத்தோடு கூடிவருவது. பாவுவண்ணமாவது துற்பாப் பயிலவருவது. அகப்பாட்டு வண்ணமாவது முடியாதது போல முடிவது. நலிவு வண்ணமாவது ஆய்தமுடைத்தாய் வருவது. அகைப்பு வண்ணமாவது அறுததறுத்தொழுகுவது. இயைபு வண்ணமாவது இடையெழுத்து மிகுவது. சித்திர வண்ணமாவது குற்றெழுத்தும் நெட்டெழுத்தும் விரலி வருவது. தாவு வண்ணமாவது இடையீட்டு வந்த எதுகைத்தாவது. புறப்பாட்டு வண்ணமாவது முடிந்தது போன்று முடியாதது. அளபெடை வண்ணமாவது அளபெடையில் வருவது. வல்லிசை வண்ணமாவது வல்லெழுத்து மிகுவது. துங்கல் வண்ணமாவது வஞ்சியிலவருவது. நெடுஞ்சீர் வண்ணமாவது நெட்டெழுத்துப் பயில வருவது. குறுஞ்சீர் வண்ணமாவது குற்றெழுத்துப் பயிலவருவது. எனக்கொள்க. வண்ண * நூறென்பாருமுளா. அவை வந்தவழிக்கண்கொள்க. (௯௬)

* வண்ணந் தொகையாணந்தும் வசையா னிருபதும் விரியா னாறு மென்ப தொல்காப்பியர் முதலானோர் இருபதென வகுத்தனர். கையனார் அவியனையனார் முதலானோர் நூறென விரித்தனர். நூருமறு.

தூங்கேந் தடுக்கல் பிரிதன் மயங்கிசை சொற்றவற்றைப்
 பாங்கே யகவ லொழுசல் வலிமெல் பாற்படுத்தி
 யோங்கேர் குறினெழல் வல்லினமெல்லின மோடிடையைத்
 தாங்கா துழந்தரத் தாம்வண்ண நூறுந் தலைப்படிமே.

யாப்பதி காரம் முற்றும்.

யாப்புப்படலம் முற்றும்.

ஐந்தாவது - அலங்காரம்.

அலங்காரப்பாடலம்.

உலாபுடலாக வுயிர் பொருளாக வுலாத்தவண்ண
 நிராநிதமாநடையே செலவாசின்ற செய்யுட்களாக்
 தநாமலிமாநிடர் தாமலங்காரங்க டண்டி சொன்ன
 கநாமலி நூலின் படியியுலாப்பன் கணங்குழையே.

(இ-ள்.) சொல்லே உடலாகவும் பொருளே உயிராகவும் வண்ணங்களே நிழலாகவும் நடையே செலவாகவும் நின்ற செய்யுட்களென்றும் மாநிடவர் ஆபரணங்களைப் பெயர் வேறுபாடுவிர்த்து தற்கும் தண்டியார் சொன்னபடியே இலக்கணஞ் சொல்லுவன். — எ-று. இவ்விடத்து மாநிட ஊழியும் முன்பேயுண்டாம். ஆபரணங்கள் பின்னை வேறொருவனும் செய்து பூட்டப்படுவன. அதுபோலச் செய்யுட்கண் முன்பே உள்ளவாய் அலங்காரம் பின்பு ஒருவனும் செய்திவற்றிற் பூட்டப்படுவன அல்ல. செய்யுளுள்ள பெயர்ந்த இவையுமுள்வாதல்ல ஆடை ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டாநின்ற ஒருமானிடவழிந்கேற்ப உருவகளுசெய்ததொணக்கொள்ச. அலங்கார மெனவே ஆடை ஆபரணதியென எல்லாமடங்கும். அது என்போலவெனின், இவனை அலங்கரிக்க என்றபொழுதே எல்லாமடங்கினுற்போல என்க. ஒருத்தி எல்லா ஆபரணங்களும் பூண்டு நின்றாளேயாயினும் அவற்றின யிககிருந்ததொன்றாவாம் பூண்டு நின்றாளென்றதபோல ஒருசெய்யுட்குப் பல அலங்காரமாயினும்

மிக்கதொன்றால் வழங்குக. இரண்டு ஒத்திருந்ததாகில் அதனை அவ்
விரண்டின் பெயராலும் வழங்கினுமிழுக்காது. இரண்டுக்கு மேற்பட்
டிருக்கில் வீரவியலாமென்க. சொல்லே உடலாக என்பதினும்
சொல்லாவன செய்யுட்குறுப்பாகிய சீர்ப் பன்னிரண்டையும் எனக்
கொள்க. ஒருசொல்லே ஒருசீராய் வருவது சிறப்புடைத்து.
எழுத்தும் அசையுஞ் சீருந் தனையும் அடியுந் தொடையும் அல்லவே
யாப்பினுக்குறுப்பாவன எனில் அது பொருந்தாது. எழுத்துக்களை
அசைக்குறுப்பென்றமையால் அவையெல்லாம் ஒன்றுக்கொன்று
உறுப்பாய் யாப்புக்குறுப்பாவனவாம். அன்றியுந் தொடைகளையும்
ஆதாரமாகச் சொன்னமையாலது பொருந்தாதென்க. (க)

சார்ந்தவழக்கொடு தப்பாவடவெழுத் தைத்தவிரந்து
தேர்ந்துணர்வார்க்கு மினிமையைத்தந்துசெய் யுட்களினு
நேர்ந்துசொலப்பட மெய்ந்தவரானிர லேபொருளை
யோர்ந்துகொளப்படுஞ் சொற்குற்றமற்றவு றுப்பென்போ.

(இள்.) வழக்கிகாரத்தோடும் பொருந்தித் தமிழினேடுங்கடி
வடவெழுத்தைத் தவிரந்து பெரிதும் இன்பந்தந்து பெரியோரார்
செய்யப்பட்ட செய்யுட்களினும் வந்து திரிதற் பொருட்கோளின்
றியே நிரலே பொருள்வினங்க இருக்குஞ் சொல்லுக்கள் குற்றமற்ற
உறுப்பாவன—எ-று. அப்படியே குற்றமற்ற உறுப்புக்களால் நிரம்
பிய உடலே குற்றமற்ற உடலாவதாம்; மணிப்பிரவாளத்தினுக்கும்
விரவியல் செய்யுட்களுக்கும் வடவெழுத்து வருகவென்று சிறப்
பிலககண உண்மையாலவற்றில் வடவெழுத்து வருவது குற்றமன்
றென்க. (உ)

தெற்றிவழக்கொடுதேர்ந்துணர்வார்க்கின்பஞ்செய்யலின்றிப்
புவிவடநூ லெழுத்துக்களோடு பயின்றுரையின்
மற்றிவையில்லென்றுவாங்கவுமபட்டுப்பொருண்மருணடிப்
பெற்றியுடைச்சொற்பழித்தவுறுப்பென்றுபேசுவோ.

(இ-ள்.) இப்படிப்பட்ட சொற்கள் பழிக்கப்பட்ட உறுப்பா
வன. எ-று.—எனவே அவ்வுறுப்புக்களால் நிரம்பின உடல் குற்றப்
பட்டதாயிற்று என்பது. ஆயின் மணிப்பிரவாளத்தக்கும் விரவிய
லுக்கும் வட எழுத்துளவெனில் அவை இறதுக்கன்று. இவ்விலக்
கணங் கீழ்க்கணக்கு முதலாகிய செய்யுட்களுக்கே என்றறிசு.

அலங்காரப்பட்டம்.

கச்சு

அவையிறதுகரு வேறே இலக்கணமுண்டென்பது. அஹதியும் அருணணும் வெள்ளியமுதலான பெரியோரக்கும் உறுப்புக்குற்றமுள் என்பது. உறுப்புக்குற்றந் காரணமாக யாப்புக்களைப் பழிக்கப்பட்டவோவெனின் யாப்புக்களின் வேறு சிறப்புடைய பயனுவராகில் அப்பயனோக்கிக் கொண்டாடப்படும். ஆயினுங் குற்றநங் குற்றமேயென்பது. அவைகள் அன்றுள்ளானொருகுரிகிலேப் புகழ்ந்து செய்யுங்கவியுண்மறந்தேயும் வரப்பெறுவெனக் கொள்க. ஆதாமைக்குக் காரணம்யாதெனின் தச்சுநூலில் இப்படிப்பட்ட மனைதனை எடுக்கிற் குடிபுகஇன்னநன்மையதரும் இன்னதீமை தருமென்று சொல்லுமென்பது. மற்றையிப்படிப்பட்ட யானைகுதிரை ஆயுதமுடையானுக்குப் பொல்லாங்கைத்தரும் நன்மையைத்தருமென்று நூலுண்மையானென்பது. ஆகிற பகைவராயுள்ளாசை சாவவுங் கெடவும் பாடலாகாதோவெனின் அற்றன்று. பாமனைகவி பாட்டுண்டான கொள்ளினல்லது பயன்கொடாதென்பது. என்போலவேவோவெனின் குதிரை இலக்கணமறிவான் குதிரை கொள்ளியிடத்த இக்குதிரை கொள்ளின் எனக்குப் பொல்லாதென்று தவிரும. மற்றும் இவ்வி யானைகொள்ளிற் பொல்லாது இவ்விட்டிலிருக்கிற் பொல்லாது எள்ளும் இலக்கணமறியான் பயன்கொள்ளான். பாட்டுன்பானும் இலக்கணந் தானறிதலின்றேற்பிறரை ஓட்டாராய்தல் செய்து கைக கொள்ளும். அறியாதும் ஆராயாதங் கொள்ளிற் பயன்கொடாதென்பது. அற்றன்று ஆராயாத கைக்கொண்டாருஞ் சாவவுங்கெடவும் பழையோர் பாடினானின் அது பாட்டின் பயனால் வந்ததன்று; அவர்கள் சொற்பழுதாகாமையிலெனக்கொள்க.

அக்குதல்கேட்டவர்க் கின்பத்தினை யன்றி யவ்வவரே போக்குதல்செய்த கருத்திற்பொருளாய்ப் புராதனர னீக்குதல்செய்தகுற் றத்தைக்கடத்த னெயிமுறையே தாக்குதல்செய்த பொருள்காண்சிறப்பயிர் தாழ்குழலே.

(இள்) இப்படிப்பட்ட பொருள் சிறப்பயிராவது—எ-று. உயிருக்குச் சிறப்பாவது வலியுடைமை. வலியில்லாளை ஆவியில்லாதான் என்பரெனக் கொள்க. சொற்குற்றத்தாற் பாட்டுண்டதலை மகனுடனுக் கனம் பொருட்குற்றத்தானுயிரிக்கனமென்பதனற் பொருட்குற்றந் தவிர்தல் சிறப்புடைத்தென்பது. குண்டில்கேசியும் உதைபன்கதையும் முதலாகவுடையவற்றில் தெரியாத சொல்லும்

பொருளும் வந்தனவெனின் அகலக்கவி செய்வானுக்கு அப்படி யல்லதாகாதென்பது. அன்றியும் அவை செய்தகாலத்து அச்சொற் களும் பொருள்களும் விளங்கி இருக்குமென்றாலும் அமையும் எனக்கொள்க. (சு)

தெரிவானரிது பொருளென்பபோதல் சிதைவுசொல்லப் புரிவான்பொருளுக்குமேறுதன்மற்றும்பொருளுண்டென்று பரிவானுடன்சொல்லவேண்டுதென்றென்றிந்தப்பாட்டில்வைத்த விரிவாம்பொருளென்னு மாவியின்குறையும் விளங்கிழையே.

(இ-ள்.) பொருள் தெரியாதென்பதெல் குற்றஞ்சொல்லக்கரு தினுள் சொன்னபொருளுக்குமேறியிருத்தல் ஒருவர் இப்பாட்டின் பொருண்மேவென்றிந்தால் இதைக்கொளப்படாதொழிதலென இவைகுறையும் இப்படிப்பட்ட எல்லாம் உயர்க்கற்றமாம். — ஏறு. இனிச் சொல்லே உடலாகப் பொருளை உயிராகின்ற செய்யு ளின் நிறமென்று சொல்லப்பட்ட வண்ணம் முன்னையாப்புக்களி லேசொல்லப்பட்டதெனக் கொள்க. இனி நடையாவது தள்ளுநடையு ம்பின்னியடையும் என இரண்டு தள்ளுநடையாவது தண்டக நடை, இன்னிய நடையாவது பிறசெய்யுளின் நடைமெனக்கொள்க.

சுண்டிஞ்சிலீட்ட முதாரதை காந்தி புலன்சமதை தூண்டுஞ்சமாதி பொருட்டெ ளிவோகஞ் சுகுமாரதை யீண்டுமின்பத்தொடு பத்தாவிமென்னும் விதர்ப்பன்கொண்டன வேண்டிமிவற்றை விபரீதமாக விளங்கிழையே.

(இ-ள்.) சிலீட்டமும் உதாரதையுங் காந்தியும் புலனுஞ்சமதை யுஞ்சமாதியும் பொருட்டெளிவும் ஓசமுஞ் சுகுமாரதையும் இன்ப மும் என ஆவிபத்தென்று விதர்ப்பக்கவிகள் வேண்டுவர் இவையிற் றையே மாஞ்சுவேண்டுவர் கவுடரென்னும் புலவர்—எறு. (சு)

ஒப்பார்பொருளே ஈயிரரன்மையி னுரைத்தவற்றைத் துப்பாரலங்கார மாகத்தொகுக்கச்சொல்லும்பொருளுஞ் செய்பார்தாமுற்றி லேயலங்காரந் திகழுவதன்றேற தப்பார்தருமென்று சுண்டிரைத்தார்ப்பணி தண்டுகளே.

(இ-ள்.) பொருளையே பிராணனுக்க கொண்டாராகலின் மேற் சொல்லப்பட்ட பிராணன்களையே அலங்காரம் என்பதின் னு லுடையார்க்குத் துணிவு. இது தண்டியார் சொன்னபடியே சொ ல்லுவனென்றெடுத்துக் கொண்ட மேற்கொள்ளாதி மாறுகொள் றும் எனில் அலங்காரங்களை அல்லாது பிராணன்களை அவர்கொள்

(இ-ள்.) காந்தியென்னும் அலங்காரம் யாப்பு வனப்பென கொள்க. அது தமிழிற் பல சுறுபாடுபெற்றுப்புக்-சியினும் வார்த்தையினும் உலகிறந்த நன்பொருட் பொலிவானின்று விகர்ப்பார்க்குங் கௌடர்க்கும் நெறிப்பட்டியலும்—எ-று. ஒழிந்த அலங்காரங்களோவெனின் அவ்வப்பெயராலே தம்பொருள் விளங்கியிருக்கும் எனக்கொள்க. வரலாறு - பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை யப்பற்றைப் - பற்றுக பற்று விடற்கு. - இது சொற்செறிவுடைமையாற் சிலீட்டமென்னுமுயிராயிற்று. இது சிலீட்டையெனவு மமையும் சுவையொளி யூரேசை நாற்றமென் றைந்தின் - வகைதெரிவார்கட்டே யுலகு. இது தொகைமிக்கு வந்தமையால் ஓகமென்னுமுயிராயிற்று. தொகைமிகையாலோகமென்பார். அது எண்ணில்வந்தமெற்களை ஒன்றாகத் தொகுத்தலின். வேரிக் கமழ்தாரரசன் விடுகின் போதன்-சேரிக்கலத்தின் வகையாற் கொலைசூழ்ந்த போதம்-பூரிதல் வாட விவற்றூற் பொலியாது விட்டான் - பாரித்த வெல்லெவினையின்பய னென்ன வல்லான். இது நான்கடியும் எழுத்தொழுவந்தமையாற் சமதையென்னும் உயிராயிற்று. கடுங்கை வயலுழகாலைத் தடிய-மடங்கி யரியுண்ட நீலந்-தடஞ்சோர-நீளரிமேற்படுக்கு நீணீ ரவந்தியார் - கோளரியே நிவவிருந்த கோ. என்னுட் கண்ணுடையவற்றின் பக்கவள்ள உறங்குதறறொழில்கணில்லாத சுவனையின் கண்ணுமூலகிற்கொக்கப் புணர்த்தமை சமாதியென்னும் உயிராயிற்று. யானையால் யானையு மேவுவாயானை - வினையான் வினைமையுமாம். இது வல்லெழுத்து நீலலாய் மெல்லிதானிய ஓசையோடு வந்தமையாற் சுகுமாரதை என்னும் உயிராயிற்று. இதனை இழையெனவும் அமையும். மாடையினது வளர்கொங்கை வீக்கத்தைத் - தானேது மெண்ணுது தரையோன் - மீனையும் - வானத்தை யித்தனையும்ந்தமாசுப்படைதான் - ஞானத்தை யில்லான்போ னன்கு. இஃது உலகிறந்த நன்பொருட்பொலிவு வரவு புக்க்சியின்கண் வந்தமையாற் காந்திபென்னும் உயிராயிற்று. வரைதோள் தாமரை புரை தொடையென்று தொடக்கத்தன எல்லாங் காந்தியாமெனக்கொள்க. இச்செய்யுதண்டியார் இலக்கியப்படி பொருளெனக்கொள்க. இனி உதாரணயாவது தலையென்றும் இடையென்றுங் கடையென்றும் முத்திமாய்ச் சொல்லப்பட்ட வள்ளல்களுட் டலையாகுவள்ளல் தொடையினைப்புகழ்ந்து செய்வது. தன்பனி முகிறகைத் தலையாகுவள்ள

அலங்காரப்பட்டலம்.

தலை

லாண்டுகழ் கிளப்ப துதாரதை யாகும். காலையம்வந்த கலைஞர்
 கதிர்க்கந்த - மாலையம் வாராதே யென்செய்வார் - நீளம் - புனிற்று
 கிராமேயம் புளவேளுர்ப்புதா - கனிற்று காணமபழையார் கை
 னைக்கொள்க. புலவைது பொருள் விளங்கியிருப்பது. சொல்ப
 பமே பொருளும் அச்சொல்லம் வண்ணமும் - புலப்பட்ட கதி - ப்பது
 புலனைப் படுமே. வரலாறு - நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்
 றல்லா - தன்றே மறப்பது நன்று. இது பொருள் விளங்க இருத்த
 வார் புலவையற்று. பொருட்டெளிவாவது - தெருளபடு மொழிவ
 ம் தெரியா ததற்குப் பொருளாம் தெரிவது - பொருட்டெளி
 கும். வரலாறு - குளம்பின மடிநாகர் புண்ணீறிற்செமமை -
 னாந்திகழு மால்சடல்வாய் நின்று - விளங்கொளிசேர் - மாலாய்
 னிற் தெடுக்கப் பட்டாளிம் மண்மகளாள் - சேலாருங்கண்மயி
 சென்று. இதனுட் குளம்பென்ற பொழுது மாலுருவாய்கின்ற
 றியின் குளம்பென்பது. இது பொருளாம் தெளிதலாம் பொரு
 டெளிவெனப்பட்டது. இனி இன்பமென்னும் உயிரலங்கார
 வது - சொல்லின் கண்ணும் பொருளின் கண்ணும் சுவையடை
 வது. அதுதான் முன்னேப் பிறப்பினுங் கலிப்பொருத்தமுடை
 க்கலவாறு தெளியாது. சுவையறு மொழியினு நயத்தினும்
 ருளினுள் - சுவைவரத் தொடுக்குந னாக்கேயின்பம் என்பதா
 ள. வரலாறு - கதித்தாரகையும் வெண்டிங்களு மாகவெய்
 னைக்கையாம் - பிதித்தா ருளர் பெரும் பாலுடன் ருங்கிற
 ருக்கவியோ-தெதித்தாரை வென்றண்ட முறின் ருனருள்
 வுரதன்மை - யதித்தா ரழலகங்கு வாயெங்கும் பெற்ற தொ
 சம்பீப. இது நான்கடியும் எதுக்கையும் வழிமொழியும் பொருட்
 லிவும் பெற்று நயனெப்ப முடிந்தமையால் இன்பமென்னும்
 லங்காரமாய் நின்றது. இதனைத் தண்டியார் மொழியமென்
 னாந்தியென்னும் உயிர் சிறப்புடைமையாற்றளித்தலைக்கண்டு
 ன்னொள்க கொள்க. அவ்வயததற் தண்டுகளுயிராயின். இந்
 டையார் அலங்காரமாய் நிறுவலால் உயிரலங்காரமாயிற்
 க. இனித் தன்மை முதலிய அலங்காரமாமாய் சொல்லி
 ரன்.

கரப்பியசொல்லெங்கு மொன்றேயுபகார மேல்விளக்கு
நிரப்பியமீட்சியு மறறதன்போலி நிராவளையே.

(இ-ள்.) திரப்பியத் தன்மையுஞ் சாகித் தன்மையுந் தொழிற
தன்மையுங் குணத்தன்மையுமெனத் தன்மை என்னும் அலங்காரம்
நான்கு வகைப்படும். தன்மையாவது இயல்வெனக்கொள்க. உவ
மையென்னும் அலங்காரமாவது பழித்தத்தான் பட்டாங்கு சொல்
லித்தான ஒன்றோடொன்றுவயிக்கும் இடத்து உவமைக்கும் உவ
மிக்கப்படும் பொருளுக்கும் பொதுவாய் நின்றதொரு பண்புபற்றி
வருமெனக்கொள்க. கடல்போன்றது படையென்றது உவமை
யாம். கடற்படை என்று படையைக்கடலாக வியந்துவரின் உரு
வகமாமெனக்கொள்க. ஒருசொல்லே கவிக்கெங்கும் உபகாரமாய்
நின்றது தீபகமாம்.—எ-று. வரலாறு - கரையிடறநர் கையிற்
கபாலத்தர் வெள்ளைப் - பிறைமுடியர் பின்றழ சடையர் - பொது
விரவு - நாகத்தர் சூலத்தர் நன்னுதலா டாசீருந்த - பாகத்தர்
மே பரசு. இது திரப்பியத்தின் தன்மைவயச் சொன்னமையா
திரப்பியத்தின் தன்மையென்னும் அலங்காரமாயிற்று. உருபு
றக்கிடந்த வன்மைசான் மரபிற் - திரப்பியம் பகாவது திரப்
யத்தன்மை எனக் கொள்க. தண்டஞ் சிவந்திற்கும் பச்சையாய்
தொன்மைத்தார் - கண்டம் பொலியக் கவின்பெற்றன்களியே எ
னும் பசுங்காய் கருங்காக்கை என்றுஞ் செம்பவளம் வெண்குரு
என்றும் இன்னவைபெல்லாஞ் சாகியினுடைய தன்மையைச் சொ
ன்னமையாற் சித்தித்தன்மை என்னுமலங்காரமாயிற்று. பிறவு
மன்ன. இன்மை யிகழா தினத்திற் சொத்த தன்மைபிட் றொப
பது சாகித்தன்மை எனக்கொள்க. முற்குளம்பி னூர்கின்றி மோ
ந்தங்கோர் முக்காலம் - பொற்சுண்ண மாடிப் புரண்டெழுந்த
நற்கெணளி நேர்நிறுத்தி நின்றநறிக் கங்கைகீ ருண்டனவே - பா
றார் சொல்வெண்பரி. இது தொழிலின் தன்மையைச் சொன்
மையாற்றொழிற்றன்மை என்னுமலங்காரமாயிற்று. பழுதின்

* இவ் என்று பாடமோத்த துன்பம் எதிரினை எழுவாயாகக்
கொண்டார் பரிமேலழகர். இனித்தயென முன்னர் நிறுத்தினமை
யானுந் துன்பயில்லாவழியெல்லாம் இன்பமேயுளதென்பது சாகி
த்தியமாகாமையானும் புணர்ந்துழியும் பிரிந்துழியும் இனிமையுண்
மை கூறலே நாயனார் கருத்தாதலானும் அஃது சிறப்பன்றென
மறுக்க. அன்றியும் உண்டென்பதே பழம் பிரதிகளின் பாடமுமாம்.

செய்வீன பதந்தொறும் வருவது தொழிலின் றன்மை பென்ம
 லார் புலவர் எனக்கொள்க. எனைத்தென்ன நினைதேகாண் கர்மத்தாம்
 வீழ்வார் - நினைக்க வருவதொன் * நண்டு - இது கர்மக்குணத்தின்
 தன்மைபெயர் சொன்னமையாற் குணத்தன்மை என்னுமலங்கார
 மாயிற்று. மனத்தின் வாய்மையிற் றொழிலின் வருமெனக் குண
 த்தினைக் கிளப்பது குணத்தின் றன்மை எனக்கொள்க. இனி
 உவமை என்னுமலங்காரமாமாறு - கடலின் தர்ம முழந்து
 மடலேறப் - பெண்ணிற் பெருந்தக்கத்தில் இஃதிவமையான கட
 லுக்கும் உவமிக்கப்பட்ட பொருளாயுள்ள காமத்துக்குங் கரை
 யேறவொண்ணமை எனவும் பண்பு பொதுவாய் கிறந்தலால் உவ
 மை என்னுமலங்காரமாயிற்று. உவமானத்தோடு உவமையத்தினுக்
 குரியபண்புறுத்துவது உவமையாகுமெனக்கொள்க. இனி உருவக
 மாவது - பிறவிப் பெருங்கட னீர்துவர் நீந்தா - ரிறைவனடி சேரா
 தவர். இது பிறவிக்குங் கடலுக்கு நீந்துதற்கருமை எனவும்
 பண்பு பொதுவாகிப் பின்னை உவமிக்கப்பட்ட பொருளையே உவ
 மையாகக் சொன்னமையாலுருவகமாயிற்று. போலுமென முள
 ளுவமைப் பண்பெய்திப்பின் ஆவது சூது என்று தானேயதுவா
 கச் சொல்லுதலுருவகமாம். உவமை போலப் பண்பொடு மிகை
 ந்து தானே யதுவாவ துருவக மாகும் எனக்கொள்க. இனி விளக்
 கென்னுமலங்காரமாவது - துறந்தார்க்குந் துவ்வா தவர்க்கு மீறந்
 தார்க்கு - மில்வாழ்வா னென்பான் றுனை. இதனுட்குணையென்ன
 மிறுகிசொன் மூன்றிடத்தம் பொருள்கொள்ள நின்றமையால்
 இறுதிவிளக்காயிற்று. * இளங்கடை யிடைதலை யென்னும் மூன்றி
 றும் விளங்காநின்றது விளக்கெனப்படுமே. இதனைத்தனையா
 தீபகமென்று சொல்லுவார். அது ஆகியந்த மத்திய மூன்றிடத்தம்
 வரும். ஆதிதீபகமாவது - முதல்கணினறசொல் எல்லாவிடத்தும்
 பொருள்கொள் நிற்பது. மத்தியதீபகமாவது நடுவுநின்றசொல்
 எல்லாவிடத்தும் பொருள்கொளநிற்பது. தொல்காப் பியப்புலவர்
 தோன்ற விரித்தனாகத்தார் - பலகாயனர் வகுத்தப் பன்னிரூ -
 ளையாப்பக் - கற்றார் மகிக்குங் கலைக்காக்கை பாழனியார் - சொற்
 றார்தன் னாலிற் றொகுத்தது. இது ஊரைத்தார் பன்னிரூ சொற்றூ
 றின மீண்டு வந்தசொன் மூன்றுள் சொன்னசொன்றும் பொரு
 ளானறையே விளக்கினமையாற் பொருளணமீட்கி எனனுமலங்

* மீட்கியே முதுமையதாதலின் இளமையென்றார்.

காரமாயிற்று. இந்திரனோடு கரியளித்தார்பரி - யேழ்ளித்தார் செந்திருமேனித் தினகரற்குச்சிவ னாமணத்துப் - பைந்துகிலேற்பல் லக்களித்தார்பழை யாறைநகர்ச் - சுந்தரச் சோழரை யாவ ரொப்பார்களித் தொன்னிலத்தே என வருவது பதமீட்சி பொருளே மீள்வது பொருளின் மீட்சி பதமே மீள்வது பதத்தின் மீட்சி இரண்டு மீள்வ திருகை மீட்சி எனக்கொள்க. வீரர்களிறேற வெல் வேந்தர் தேரேறப் - பொருகெழு வெஞ்சிலைநான் பூட்டேற - வாச முரசு - மார்ப்பேற வெலினோர் மாவேற வெஞ்சடர்வாள் - சுர்ப்பேற வேறினான் குன்று. இதில் ஏறவென்று ஒருபதமே மீள்வந்தமையாற் பதமீட்சி என்னுமலங்காரமாயிற்று. இருகைமீட்சி வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. (கடு)

கூறுமபிறபொருள்வைப்புத்தடைமொழிகொள்பொருளி லேறுமிரண்டிலொன். தோறுமவிதிரேக மேதுவின்மை தேறும்விபாவனை யன்யித்திகழ்சருக் கேபெருக்கே ஈறுயிகுநோக்க மேதுநுணுக்க மிலேசமென்னே.

(இ-ள்) பிறபொருள்வைப்புற் தடைமொழியம் பெயரினல் இலக்கணமறிக. தடைமொழியெனினும் உட்கோளெனினுமொக் கும். இரண்டிபொருளை ஒக்கச்சொல்லி ஒன்றிற்கொருகுணமேற உண்டாக்குதல் இரண்டுக்கும் வெவவேறே இரண்டுகுணமாற உண்டாக்குதல் விதிரேகம் என்னுமலங்காரமாம். இதனை வேற்றுமை நிலையென்பாருமுளா. யாதானுமாக வென்று வந்தகாரணம் இனறியே நிகழவதெனின் அது விபாவனையாம். இதனை வெளிப்பாட்டு நிலையென்பாருமுளர். இனிச் சருக்கும் பெருக்கு மீறுநோக்கு மேதுவு நுணுக்கமு யிலேசம என்பன் சிலவவங்காரமுள—எ று. சருக்கம் பெருக்கங்களைத் தொகைமொழி மிகைமொழி என்பாரு மு... வரலாறு-மன்னன் றசரதற்குவாயத்த மருமகளாய-மன்னன் சனகன் மகளாகி - மன்னனிரா-மன்றா மாகியபொன் மாத கன்றான மீண்டெய்தா-என்றாலா தன்புரூ ரீங்கு எனவிதனுள் என்ற லா தன்புரூ ரீங்கென்று முன்பிறபொருள்களுக் கேற்பப் பிறிதொரு பொருள் வைத்தமையாற் பிறபொருள் வைப்பாயிற்று. இதனை அருத்தாந்த நியாயமென்பா தண்டியாா. துறையினிற்பிறக் கப் பொருள்கள் கடியப் பிறபொருள் வைப்பது பிறபொருள்வைப் பே எனக்கொள்க. செல்லாம னுண்டே லெனக்குணாயற்றுநின்-வல்

அலங்காரப்பிடலம்.

௧௫௩

90

வரவு வழுவார்க்குரை. இது விலக்குதலை உட்சொண்டு சொன்னமையால் தடைமொழியாயிற்று. தண்டியாரிதனை யாக்கேபம் என்பார் இழுக்குரை தழீஇ விலக்குதற்பொருளை முற்கொண்டுகொக்கு முனையே தடைமொழி புணர்ந்தகன்றார் பொன்விநம் பூத்தற்குத் தந்துணர்ந்தகன்ற கொன்றையே சொல்லா - யுணர்ந்தொருவர் - வாட்டா நெடுஞ்சுட ரேந்து மலர்த்தோன்றி - காட்டாவோ காதலர்க்குக் கார். இதனுட் பொன்னிறம் பூத்தற்குப் புணர்ந்தகன்றாரையும் பயனாகிய பொன்னிறம் பெய்தலையும் விளக்கினமையால் விபாவனையாயிற்று. இதனை வெளிப்படை யெனினு மிழுக்காது முயற்சியின்றி முடியும் பொருண்மாட்டு வியப்புறவருமெனின் விபாவனையாமே எனக்கொள்க. வேட்டொழிவ தல்லால் வினாளுர் வினாவையுட் - டோட்ட கடைஞர் சடுநந்து - மோட்டாமையவன்புறத்து மீதுடைக்கும் வச்சத் திளங்கோவை - யின்புறத்தவல்லாமோ யாம். இதனுட் சிறப்புடையளாகிய தலைகளை இகழ்ந்து தலைமகன் சிறப்பில்லாத பரத்தையர்மாட்டு நிகழா நின்றமையில் நாட்டுக் கடைஞருள்ளார் சிறப்பில்லாத நந்தை ஊன்றுப்புடைய ஆமையின்புறத்துடைத்துத் தின்பவென்னுமிதனாவ தொகுத்து விளங்கச் சொன்னமையாற்றொகை மொழியாயிற்று. வச்சத்-தொள்ளாயிர முழுவதுந் தொகைமொழி எனக்கொள்க. தொகைமொழி எனினுஞ் சருக்கமெனினும் ஒக்கும். இதனைத் தண்டியார் சமாசமென்பார். நெஞ்சினிற்பொருளை நிரப்பவே றொரு செஞ்சொலிற் காட்டுந் திறமே தொகைமொழி. இனிப் பெருக்காவது-உலகத்தார்க் கேற்றீஇ வண்ணமிகச் சொல்லுதலெனக்கொள்க. பேணு குமுத மலர்ப் பெரும்பகலே - வாணிலவதாகி மலியுமே - பூண்முலையார் பண்களகத் தோதாப் யாந்தெழுந்து மாளிகைமேல் - வெண்களபத் தாலே விரிந்து. இதனெடுந் காந்திக்கு வேறுபாடென்னே எனின் காந்தியென்னுமுயிற் புகழ்ச்சிக் கண்ணும் பலவார்த்தையின் கண்ணுமல்லால் வாராது. இவ்வல்லாவிடத்தினும் வரப் பெறுமெனக்கொள்க. இதனை மிகைமொழியெனவுமமையும். தண்டியார் அதிசயாலங்காரம் என்பார் உரையினும் புகழினு மன்றிவே றுயர்ச்சியிற் பெருகச் சொல்லுதல் பெருக்கெனப்படுமே எனக்கொள்க. குலவார் மருங்கோர் கொலை புருவங் கொண்டு - நிலவார் மதிநேர் நிழற்றும்-புலவார்-முகனாது வேல்வேந்த னுசரிதன் செம்பொ - னிகனாது நீண்முடிமேலின்றி.

இதனுள் உவமையாகிய மதியைப் பொருளாகிய குடையாக்கிக் குணமுடிக் சொன்னமையான் நோக்காயிற்று. மெய்ப்பொருணிற் ப வேறென்றாக்கி யப்படியாக வியப்புதனோக்கே எனக் கொள்க. ஏது என்னு மலங்காரமாவது கூறிய பொருளுக்கதுக் காரணாபகமாதியான ஏதுச் சொல்லுதல். அஃதாமாது - சூழ்வார்களை ஒருகொளல் - மன்னவன் - சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல். இதனுட் சூழ்வார்களை ஒருகொளல் பொருளாகச் சூழ்வாரைச் சூழ்ந்துகொளல் என்றேது நாட்டிச் சொன்னமையால் ஏதுவலங்காரமாயிற்று இப்படியாதலின் இப்படியாயிற்றென்னக் கிளப்பதேதவாகுமெனக் கொள்க. கணவாக்கு வந்தெய்துங் காலமலாமுன் - னுணர்வுசெய மாட்டா துணர்ந்து - துணர்மலிந்த - தாளார் முளரித் தடமலரைக் கூப்பினுள் - வாளார் திருநெடுங்கண் மாது. இது காதலர்க்கிரவுக்குறி அறியாமையை உணர்த்தினமையான் நுணுக்கமென்னு மலங்காரமாயிற்று. இங்கிதா காரத்தியல்குறி குறிப்பி னுணர்த்துத னுணுக்க மென்மனார் புலவர்எனக்கொள்க. உன்னுயி ரோம்பு புளகத்தா லோங்காசர் - கன்னிமேற் காதலுள் னென்மைல் - முன்னீர்க் - குளர்காற்று வந்தகைப்புக் கூசினுனென்றா - ரளியாற்றுந் தண்டாரா னுங்கு. இது ஒன்றினுலொன்றை மறைத்தமையால் இலேசென்னு மலங்காரமாயிற்று. இதனை இலேயமெனினுமமையும். மறைந்த பொருண்மற் றென்றினிலக வியம்புதலிலேசி னிலக்கண் மாருமெனக் கொள்க.

(கக)

அடைவுமகிழ்ச்சி சுவையுக்கமாய்பரி யாயமொழி யடைவுமலி துணைப் பேரெடுத்தொத்த மவநுதியு முடைவுநிசமுஞ் சிலேடைசிறப்பொ டுடனிலைச்சொற் புடையின் முரணுவ லாச்சொற்புரிவில் புகழ்ச்சிகுட்டே.

(இ-ள்.) அடைவும் மகிழ்ச்சியுஞ் சுவையும் ஊக்கமும் பரியாய மொழியுந் துணைப்பேறும் உதாத்தமும் அவநுதியுஞ் சிலேடையுஞ் சிறப்பும் உடனிலைச்சொல்லும் முரணும் நுவலாச்சொல்லுந் துரிவில் புகழ்ச்சியுஞ் சுட்டும் எனக்கிடந்த அவல்காரங்களுமுள் - ஏது அகலமுளாயிற் சண்டிக்கொள்க. வரலாறு - செவ்வாய் புகர்புந் திங்கட கதிர்புந் தி - செவ்வாய் பொன் காரிசனி மந்தரிசெவ்வாய் யெவ்வாய் - மேடமுத லீராறு வீட்டுக்கிறையென்று - நீடாயந்த

அலங்காரப்படலம்

சொன்னார் நிலத்து. இது செவ்வாய்முதலிய கோட்களைப் பன்னிரண்டராசிக்கு நாயகராக வடைவேவைத்தச் சொன்னமையால் அடைவாயிற்று. இதனை நிரனிறையெனினுமாம், இதனைப் பெயர் நிரனிறை வினைநிரனிறை எதிர்நிரனிறை மயக்கநிரனிறை உட்துணர்நிரனிறை என்று பலவிகற்பங்களாலும் வேறுபடுப்பாருமுளர் எனக்கொள்க. தம்மி லிருந்து தமதுபாத் துண்டற்ற - லம்மாவரிவை முயக்கு. இது மகிழ்ந்து சொன்னமையால் மகிழ்ச்சியாயிற்று. அடைவே நிரனிறை யாகுமாங்குத் தீடமுற மகிழ்ந்து செப்புதன் மகிழ்ச்சி எனக்கொள்க. இனிச் சுவையாவது சிருங்கார முதலாகவுடைய நாடகச்சுவை ஒன்பதுமெனக்கொள்க. வரலாறு - ஊடுகமன்னே வொளியிழை யாமிரப்ப - நீடுக மன்னே விரா. இது சிருங்காரம், கைவேல்களிற்றொடும் போக்கி வருபவன் - மெய்வேல் பறியா நதும், இது வீரம். கலைகானெழுந்த குழலுஞ்சரிந்து வளைகழல் - முலைகால் பசந்துமுன் போலாலிவண் முனை வெம்பனைக்கைச் - சிலைகால்வளைவித்த மாறன்றெவ வேந்திற் செவவேளுறைய - மலைகாலருவிசென்றாடினனோ மறநிவ்வாயிழையே, இது *விகாரம். பிறவுமன்ன. நவைவதீரொன்பதாகு முட்பொருள் சுவைவாய்க்கினப்பது சுவையெனமொழிய எனக்கொள்க. ஊக்கமாவது மலைகார்து போகாதோ வற்றோதோ பெளவ - மலர்கதி ரோன் வீழானே வஞ்சி - நிலையெனக்குப் - பார்வேந்த ரொப்ப ரோ பாயநீர்க் குருகுலத்தார் - போர்வேந்தே யான்முனிந்தபோது எனவரும். தாக்கிய விடத்தெனைத் தடுப்பா ரியாரென ஐக்கங்கூறுதலுக்கமாகும் எனக்கொள்க. இவ்வயிற்கேட்டதோர் பசுங்கதிர்த் திங்கனாடிய செல்வ - னென்றி யெனக்குரை யின்றி யிரவ்கென - மருநூந் தெருளும் வரம்பில பயிற்றி என இதனுள் வத்தவனை வணக்குற்றார் மண்மதிக் குலத்தனாதவிற் சந்திரனைத் தேடிப் போகின்றெனென்று வேறொரு பரியாயத்தாற் சொன்ன

* இது சிருங்காரம் ஆசியம் கருணை இரவுத்திரம் வீரம் பயானகம் குசகை அற்புதம் சாந்தமென இலக்கணநூலாரால் வகுக்கப்பட்ட ஒன்பது சுவையிலொன்றன்றாயினும், விபாவமெனவும் அனுபாவமெனவும் சஞ்சரிபாவமெனவும் காரணகாரிய உடனிகழ்வியை புள்ள மெய்ப்பாடுகளாற் பிறந்து வெளிப்பட்டுச் சந்தர்ப்பித்த அடைபெறுவதே சுவையாதவின் மெய்ப்பாட்டினபாலதாகிய விகாரத்தைச் சுவையென்றெடுத்துக்கூறியது குற்றமன்று. அன்றியும் இரணவரகுபெயராகக் கொள்ளினும் அமையமெனக் கொள்க.

மையாற் பரியாய மொழியாயிற்று. பொருளினைப் புலப்பட்டு மல் வேறொரு பரிசினிற் கூறுதல் பரியாயம்மே எனக்கொள்க. வான்குணத் தெம்பிக்கு மன்னு பெருஞ்செல்வம் - யான்கொடுப்பேற் கெங்கோனு யிக்கனித்தா - னுண்போயக் - கரும்பேறு நாட்டார்தங் காவலன்றன் தேவி - தரும்பேறு மற்றுண்டோ சாற்று. எனவிதனுள் நான்கொடுப்பானிருந்தவர்க்குத் தானுமுடன்பட்டான் என்றமையால் துணைப்பேறென்னு மலங்காரமாயிற்று. நினைவுடைப் பொருளினை நிரப்புதற் கிதுவுந் துணையெனப் படுவது துணைப்பேறென்ப. இனி உதாத்தம் என்னுமலங்காரமாவது ஒருவனிடவகையைத்தான் செல்வத்தைத்தான் பெருமை கூறுதல். வரலாறு - திருக்கிளர் தாமரையின் தேனொழுக்கச் சாலி - பருக்குமிலங்கைப்பதியே - யிருக்கென்னு - நாமாலை யிட்டு நலங்கிளர்தார் மூவேந்தர் - பாமாலை யிட்டார் பதி எனவுந், தென்றலுலவச் சிலைமாரன் போர்செய்ய மன்றல் கமழு மருதாரே - கொன்றையினின் - மட்டூடுந் தொங்கலினூர் வந்து மணஞ்செய்யப் - பட்டாராயிட்டார் பதி. எனவும் இவை இடவகையைப்புகழ்ந்த உதாத்தம். அருமொழிதன் கோயி லடலரசர் மிணடித் - திருமகட் குக்கொடிக் டேயத்த - பருமணிக - னோதத் தழுதனைய வொண்ணுதலார் மென்மலராம் - பாதத்தி னூன்றும் பரல். இது செல்வத்தைப் புகழ்ந்த உதாத்தம். செல்வமாயினும் பதியேயாயினும் வல்லிதற்புகழும் வாய்மைய உதாத்தம் எனக்கொள்க. அவனுதி என்னுமலங்காரமாவது ஒன்றை நாட்டி அஃததுவன்று இன்னது போல நிகழ்வதென்பது. மாலைநீ யல்லை மணந்தா ருயிருண்ணும் - வேலைநீ வாழி பொழுது எனவரும். அதவோ வதுவன் ருயங்காலை யிதபோ நிகழ்ந்த தெனுமவ னுதியே எனக்கொள்க. சிலேடையாவது - செம்மையுடையார் சிறியார்மேற் சொல்லுஞ்சொல்லுமையுடைய விறற்புகழி - தம்வன்மை - காலிட்டா னென்னுது காய்ந்தவார்மேற் பாய்ந்தனவே - மேலிட்டியிப்போக மிக்கு. இது செம்மையுடையார் சொல்லை அம்போடொக்கச் சிலேடித்தமையாற் சிலேடையாயிற்று. மெய்ப்பொரு ளேற வியம்பிய வீரண்டையுந் திட்பங் கூறுதல் சிலேடையாகும் எனக்கொள்க. இனிச் சிறப்பென்னுமலங்காரமாவது குணமுஞ் சாதியுமுடைய வற்றால் வேறுபடுத்துச் சிறப்பித்தல். கரும்பேதன் கைச்சிலையா காமர்கணையு - மரும்பே சுருமபேநா ணன்றூற் - பெரும்பேய்க் குணத்தானைப் போர்வென்று காரிகையா ரோடு - மணத்தால்

அலங்காரப்படலம்.

கருள

மேற்றுவித்தான்வந்து, எனவிது இப்படி உள்ளானாகிலும் இப்படிச் செய்தானென்று சிறப்பித்தலாற் சிறப்பாயிற்று. சாதியுங்குண முங் கிரியையும் பொருந்தமேதகு சிறப்பின் விளம்புதல் சிறப்பே எனக்கொள்க. உள்ளிய வுள்ளியாங் கீயு முயர்விற்குங் - கள்ள விழ் பூஞ்சோலைக் கறபகமும் - வள்ளல் - வளையாய் புனனூடன் மானவே னின்று - முளவாக வாடாதுலகு. இது கருநீன குணங் களை உடன்கூட்டி ஒப்பித்தலால் உடனிலைக் கூட்டமாயிற்று. பெரியதனோடு செயலாவிழிந்ததை உரியதாக்குதல் உடனிலைக் கூட்டமெனக்கொள்க. நல்லாறெனினுங் கொளறிது மேலுலக - மில்லெனினு மீதலே நன்று, என இதனுடன்தென்றும் நன்றெ ன்றும் வந்தமையான் முரணென்னுமலங்காரமாயிற்று. இதனையே சொல்லுஞ் சொல்லு மறுதலிக்கு முரணும் பொருளும் பொருளு மறுதலிக்கு முரணும் என வேறுபட்பொருமுளர். பொருளினு மொழியினும் பொருந்தக் காட்சியின் முரணக்கூறுதல் முரணென மொழிப எனக்கொள்க. தொடலைக் குறுஞ்சொழி தந்தாலெ மடலொடு - மாலை யுழக்குந் துயர். இது நாணுத்துறைவுரைத்தல் என்னுமதிகாரத்ததாயினும் அவ்வதிகாரத்துக்குரித்தல்லாத பொ ருளை உணர்த்தி அவ்வதிகாரச் சொல்லையும் விளக்குதலால் துவ லாச்சொல்லாயிற்று. இதனை துவலா துவற்சி என்றலுமமை யும், அடைநின் றியம்பி யறிபொருள் விளக்குதல் துவலாச் சொ ல்லென துவன்றனர் புலவர் எனக்கொள்க. மன்னிய பெண்ணை வதைசெய்தவாள்வலியுங் - சன்னியை யெய்திக் கலந்ததுவும் - பொன்னிக்-குலமங்கை தன்னைக் கொலைசெய் ததுவு-மலர் மங்கை கோழிகோர் வடு. இது பழித்தாற்போலப் புகழ்த்தலாற் பித்தரிவில் புகழ்ச்சியாயிற்று. பழிமொழி மொழிந்து பங்குழி விளக்குதல் தெளிவில் புகழ்ச்சி யென்மனார் புலவர் எனக்கொள்க. அண்ட முதற்பரிதி யாக்கிப் பெயரடைவாம்-புண்டரிகப் பொய்கை பெரல் வக்கு - மண்டலத்தி - னுற்றாரை நோக்கி யுபகரித்த லேயன்றே - னுற்றான் வாழ்வாற் பயன். இது முன்பெயர்ணைச் சுட்டிக்கூறுத லாற் சுட்டாயிற்று. இதனை சீதரிசனமெனவு மணமும் கூட்டியா டிபொருள்வர வெண்ணைமுன் வைத்துச் சுட்டிக்கூறுதல் சுட்டென மொழிப எனக்கொள்க.

(42)

புக்குமொருங்கிய லேயரிமாற்றத்தெந் கொண்கிராத்
 ரக்குமொழிப்பர விசயிவைவேழைத்திந்தண்டு சொன்ன

வாக்கும்வியலங் காரமெனவறி மற்றுபின்ன
நோக்குமெனிற் பலவாமலங்கார துடங்கிடையே.

(இ-ள்.) ஒருங்கியலும் பரிமாற்றமும் ஆசியும் விராவும் பாவிசமும் என்க்கிடந்த அலங்காரமும் முன்பு தன்மைமுதலாகச் சொன்ன அலங்காரமுமாக முப்பத்தைத்தலங்காரமுந் தண்டியா ரால் விகற்பிக்கப் பட்டனவாம். இன்னமும் விகற்பிப்பார்க்கு மற்றும் பலவாய் வேறுபடும்.—எ-று. பூக்கால் புனைந்த புனவர் மடமக - ணைக்காரோக் குண்டாரை நோவதென் - நோக்காதே- சள்ளிறையுங் கருவ்கண்ணூற் கட்டழித்தா - ளுள்ள நிறையோ டொருங்கு என இதனுள் உள்ளங்கட்டழித்தாணிறையோடு ஒருங் கென்றமையாலொருங்கியலென்னும் அலங்காரமாயிற்று. மறுவில் கூட்டம் பொருந்தி யொருங்கே வருவ தொருங்கிய லென்மனார் புலவர் எனக்கொள்க. சாயலு நாணு மவர்கொண்டார் கைம்மாற - சோயும் பசிலையுந் தந்து என இவையிற்றைக்கொண்டிவைதந்தா ரென்றமையாற் பரிமாற்ற மாயிற்று. இதனை மாறாட்டெனவுமமை யும். இவை கொண்டிவையெனக் கீந்தனரென்று நவைதீர மொழி வது நவில்பரி மாற்றமெனக்கொள்க. ஆசியாமாறு - மிகைசேர்ந்த நாகமும் வெண்மதியுந் தம்மீந் - பகைதீர்ந்த மால்சடையோன் காப்ப - முகைமலரக் - கோழி யனுப்பமனன் கோரம் புலிவாழி - வாழிய மண்டலத்து வான். இஃதாசிப் பொருளுணர்ந்தினமையா லாசியென்க. அறநிலை மருங்கி னாசி யென்பது புறநிலை வாழ்த்தெ னப் புகன்றனர் புலவர் எனக்கொள்க. விராவாவது பலவலங்கார மும் படுவது. வெய்யசுடரானும் வீரை வெறுதானுஞ் - செய்ய வொளியர் திறனுடையர் - வெய்யசுட - ராழியான் கங்குல் விளக் காரணியனே - கோழியனே கூடலார் கோ, என இதனுள் ஞா யிற்சேரொடாக்கவன் வழியரசினையும் விதந்து வேற்றுமைகாட் டலில் வீரவியலாயிற்று. பரவியல் பல்லலங் காரம்பட்டன விரவிய லென்று வேண்டுவரென்ப எனக்கொள்க. விராவெனினும் விரவிய லென்னுமொக்கும். இனிப் பாவிசமாவது அகலக்கவிப்புலவன் கரு த்து. அஃது குண்டலக்கேசி உறையன்கதை முதலாயினவற்றுட் கண்டுகொள்க.

(கரு)

புகழ்ச்சிபழிப்பு வீரோதங்கருத்திசை யுண்மையை
விசுழ்ச்சி யெதிர்ப்பொரு ளற்புகநோக்கித் தோதரந்தர

அலங்காரப்படலம்.

னிகழ்ச்சியிகைபண் புயர்வுநியம மரியமமுந்
 திகழ்ச்சிமலிதடை தெற்றுச்சிலேடை துணிவென்பரே.
 உம்மைபொருளினொ டொப்புமைகூட்ட மபூதத்தொடு
 செம்மைதிகழ்வாக் கியப்பொருள்கோவைதிண் காரணமும்
 வெம்மைமயக்கம் பலவியல்விக்கிரி யத்தினொடு
 மெய்மையிற்சந்தா னமுமென்றுவமை விதற்பிப்பரே.

{இ-ள்.} இஃதியல்புப் புகழ்ச்சியுவமையும் பழிப்புவமையும்
 விரோதவுவமையுந் கருத்துவமையும் இசையுவமையும் உண்மை
 யுவமையும் ஐயவுவமையும் இகழ்ச்சியுவமையும் எதிர்ப்பொருளுவ
 மையும் அற்புதவுவமையும் நோக்குவமையும் இதரேதரவுவமையும்
 மிகையுவமையும் பண்புவமையும் உயர்வுவமையும் நியமவுவமை
 யும் அனியமவுவமையுந் தடையுவமையுந் தெற்றுவமையுஞ் சிலேடை
 யுவமையுந் துணிவுவமையும் உம்மைபுவமையும் பொருளுவமை
 யும் ஒப்புவமையுந் கூட்டவுவமையும் அபூதவுவமையும் வாக்கியப்
 பொருளுவமையுந் கோவையுவமையுந் காரணவுவமையும் மயக்க
 வுவமையும் பலவியலுவமையும் விக்கிரியவுவமையுஞ் சந்தானவுவ
 மையும் என உவமை என்னுமலங்காரத்தை முப்பத்தி மூன்றாக
 விகற்பிப்பர்—எ-று. வரலாறு - நான்முகன் றேருன்றிய தாமரை
 நின்னுடை - வாண்முகந் தன்னொடு மாறு. இது உவமையைப்
 புகழ்தலாற் புகழ்ச்சியுவமையாயிற்று. போது நற்புகழ்ச்சி பொரு
 னைப்புக்கழா தேதுவைப் புகழ்த வென்மனார் புலவர் எனக்கொள்க.
 அறுவாய் நிறைந்த வகன்மதிக்குப் போல - மறுவுண்டோ மந்தர்
 முகத்த. இஃதுவமையைப் பழித்தலாற் பழிப்புவமை. இழுக்கில
 பொருளை உயர்த்தி யுவமையைப் பழிக்கப்படுவது பழிப்புனைப்
 படுமே எனக்கொள்க. நின்முகம் பங்கயந் திங்க ளிலைமுன்னுந்
 தம்மின் மறுதலிக்குஞ் சாரந்தி. இவை ஒன்றிற் புகான்று பழி
 மறுதலித்தமையான் விரோதவுவமை. புகழ்பெறு பொருளும் பொ
 ருவு மொன்றையேயான் நிகழ்வது விரோத மென்மனார் புலவர்
 எனக்கொள்க. நின்முகந் திங்களோ டொக்கு மென்விரைத்தே
 நன்மையோ தீமையோ நாடு. இது புல்வன் கருதலிற் கருத்துவ
 மை. பொருந்கிய பொருட்கிது பொருளெனக் கருதுதல் கருத்தி
 றுவமை மென்மனார் புலவர் எனக்கொள்க. மான்விழி நின்முகத்த
 வாண்மதியின் கண்ணதுமா - கிணறு மொக்கு மமர்ந்து. இஃதுவ

மைக்கொரு விசேடஞ் சொல்லி அஃதப்படித் தாயினுமொக்குமென்
 றமையாலிசையுவமை. பொருத்தமின்மைப் பொருவையும் பொரு
 னையு மிருத்தியு மிசைவ திசையுவமை யாகும் எனக்கொள்க. பங்கய
 மன்று முகமே யிதுவிலையும் - வண்டல்ல வாட் கண்களே. இஃ
 துண்மையுவமை. பொருளையுஞ் சீனையையும் பொருவன்றென்னு
 முரையின்றிகோட லுண்மையுவமை எனக்கொள்க. அணங்குகொ
 லாய்மயில் கோல்லோ கணங்குழை - மாதர்கொன் மாலுமென்
 னெஞ்சு. இஃது ஐயப்படுதலால் ஐயவுவமை. பொய்யறு பொருளை
 யும் பொருவையுங் கருதியையப்படுவ தையவுவமை எனக்கொள்க.
 திங்களிற் றேரன்றிய நஞ்சேசின் சீர்முசத்து - நின்றெழுந்த வெவ
 வுரைக்கு நேர். இஃதிகழப்படுமுவமையோடுமெயித்தலால் இதழ்ச்சி
 உவமை. இதழப் படுபொரு ளியம்பிய பொருவை நிகர்க்குமென்
 பது நிரம்பிய விசுழ்ச்சி எனக்கொள்க. நின்றெழுக்கு மன்ன ருள
 ரல்லர் கற்பகந் - தன்னெழுக்கும் பாதவமு மில். இஃதெதிர்ப்பொரு
 ளுவமை. இது பொருளுவமையின் நிதுபொருடனினமையினிதுவே
 நன்றெனினி னெதிர்ப்பொருளுவமை எனக்கொள்க. வாட்டடங்
 கண்ணும் வளைந்த புருவமுந் - தாட்டாமரையிற் றலைசிறப்பி - னூட்
 டலா - மின் முகத்தைக்காட்டி விளங்கு துடங்கிடையாய் - நின்
 முகத்திற் கொப்பாரு நேர். இது அற்புதவுவமை. இப்படியென்ப
 தியம்பிய துடைமையி லப்பொரு வாடுமெனு மற்புத வுவமை எனக்
 கொள்க. நானே விவண்முகத்துக் கொப்பெனு நன்மதியுங் - காண்
 மலி பங்கயமுங் காண். இது புலவன் குறிப்பாதலினேக்குவமை.
 சாலும் பொருட்டெதிர்பொருவெனும் பொருண்மொழி னாலோர்
 நோக்குத னேக்கெனப்படுமே எனக்கொள்க. பங்கயத்தோ டொ
 ள்குநின் கைத்தலம் பங்கய - நின்கையோ டொட்ப்பனவு மாம்.
 இஃது ஒன்றோடொன்றுவயித்தலால் இதரேதாவுவமை. மேதக்
 வெதிரொதிர் விளம்பியபொருளு மெதிரும் பொருவுத லிதரேதாமே
 எனக்கொள்க. நின்முசங் கண்டதுவு நின்கண்ணே திங்கனையும் -
 விண்மிசையே கண்டதுவுமிக்கு. இது மிகையுவமை. இவ்வயிற்
 கண்டது பொருளையும் பொருவையு மிவ்வயிற் கண்டதென் து
 மிகையுவமை எனக்கொள்க. இதனைத் தண்டியாரதிசயவுவமை
 என்று சொல்லுவர். தாமரையே போற் செய்ய தாமக் கருங்
 குழவி - தாமருவு நின்வகத் தலம். இஃதொத்த பண்புசொல்லி
 உவமித்தமையாற் பண்புவமை. ஒன்பொருள் வரவல் வுவமை

அலங்காரப்படலம்.

கசுக்

யோ டொன்றிய பண்பொடுவருதல் பண்பெனப் பழமே எனக் கொள்க. நின்முகந் திங்கனையுந் தாமரையையுந் கடந்து - தன்னையே யொத்தது தான். இஃதுயரச்சொன்னமையாலுயர்புவமை. ஏனோ மொழிபொரு விசுந்தொரு தனக்குத் தானேபொருவெனத் தரு மொழியுயர்பே எனக்கொள்க. மதியே நின்வாண் முகத்திற்கொ ப்ப திதான் - மற்ரொன் றுண் டென்னை மயக்கு எனவிது நியமி த்தமையான் நியமவுவமை. வேறுரைப் பதுபிழை யுவமைவிதுவெ னத் தேறிய பொருவுடைத் திறத்தது நியமம் எனக்கொள்க. தாம ராக் கொப்பாரின் வாண்முகமே நின்கரத்து - தாமற்ரொப் புண் டாயி னாங்கு, இது அனியமவுவமை. உரியவுவமை யொண்பொ ருட்சிது கீழ்க்குப் பொருவே நெனிமை நியம வுவமை எனக் கொள்க. எடலர் தார்ச்சந் திரண் ற னிருங்கொடைக்கு - நீமெழ யே நிகரென்னிற் - கோடை - மறுக்கையினும் வக்கிரக்கோ ளுள் றந்தாம் பெய்யா - வொறுக்கையினு மாட்டாவே யொப்பு. இஃ துவமையைத் தசித்தலாற் தடையுவமை. ஒப்பார் பொருவுக் கொ ருபிழை காட்டித் தப்புமென்பது தடைமொழியுவமை. நின்மு கந் போல மலர்ந்த தரவிந்த - மன்னமே பாராயது. இஃது தெற்ற உவமித்தலாற் தெற்றுவமை. பொருள்போ லமைந்த பொ ருவிது வென்னு மரபொடு தெற்றி வருவது தெற்றே எனக்கொ ள்க. திருமேலிக் கடிசுமற்றது திங்கனொடும் பகைத்தமையா - னுருமேவுந் தாமரையோ டொக்கு நின்னொளி முகமே. இஃதிரண் டுஞ் சிலேடித்த வந்தமையாற் சிலேடை உவமையாயிற்று. புர ன்தசொற் பொருவையும் பொருளையு மொன்ற விரண்டையுஞ் சிலேடித் திசைப்பது சிலேடை எனக்கொள்க. திங்க ளினையதாற் திங்கனையுஞ்சுவிக்குந் - தங்குசெயல் தாமரைக்க னுண்டென்று - செவகட் - கருங்குழல் வண்முகமே யென்னுங் கருத்தா - லொரு ங்கரிய லாகு முணர்ந்து. இது துணிவுவமை. அன்னது பொருவன் தெனவடை விளம்பி யின்னது மெய்ப்பொரு ளென்பது துணியே எனக்கொள்ச. இனி உம்மை உவமையாவது இக்குணத்தாலே யவன் இக்குணத்தாலுமொக்குமென் உம்மையிட்டே வருவது. செமமையினுற் செந் தாமரையொக்கு நின்முகந் - சன்மையி னுணர் தனக்கு. இக்குறியதனாலன்றி இதனாலுமொக்குமென்று இசைப்ப துமமை உவமையென்பதனால்திக. தாமரை பொறுநின் வண்மு கந் சண்ணினைக - னீலோற் பலத்துக்கு னீர் இது பொருளுவமை.

கருதியபொருட்டுக் காணந் தவிர்த்துப் பொருவை வியம்புதல் பொருளெனப்படாமே எனக்கொள்க. மண்ணடு காத்தற்கு நீ யுறங்காய் வானவர்கோன் - விண்ணடு காத்தற்கு மேலுறங்காண் - நண்ணுதா - ரானவழைக் கொன்ற யனுபமனா நீயவனா - தானவரைக் கொன்றான் மடிந்த. இது ஒப்புமையொக்கச் சொன்ன மையான் ஒப்புமைக்கூட்டவுவமை. இப்படி யென்பபொரு ளிரண்டிநற் பொருவுத லொப்புமைக் கூட்டமென் றோதினாபுள் வர் எனக் கொள்க. வலியி னிலைமையான் வல்லுருவம் பெற்றம் - புவியின்றோல் போர்த்தமேய்ந் தற்று. இஃதில்லாதது சொன்ன மையான் அபூதவுவமை. விடாதவப் பொருட்டு விதிசேருவமையடாத தியம்புத லபூதவுவமை எனக் கொள்க. வாக்கியப்பொரு ளுவமையாவது வாக்கியப்பொருளானுவமை விளக்குதல். வாக்கி யமாவது பலபதந் கூடியிருப்பது. இதனைத் தொடர் மொழியெ னவுமமையும். அது வருமாறு - வெண்ணிலவுந் தண்ணளியு மென்மையுஞ் சேருமா - லண்ண லதுவெண் குடை. பழுதி லுவமைப் பலபதஞ் சேர்மொழிப் பொருளில் விளக்கம் புணர்ப்பது வாக்கியம் எனக்கொள்க. வேலொப் பனவெங் கணையொப் பன சடஞ் - சேலொப்பன மங்கையர்சே யரிக்கணே. இது நிரையிற் சொன்னமையாற் கோவையுவுவமை. பன்டை யோருரை பலபொ ருடமக்குக்கொண்டு கூறுதல் கோவை யென்றனரோ எனக்கொள்க. வீரியத்தால் வெய்யோன் வெகுளியா னாழித்தீக் - காரியத்தாற் சாணிக்கன். இது ஏதுக்காட்டி இவற்றாலென்றமையால் ஏது வுவுவமை. இதனைக் காரணவுவமை எனினுமமையும். இதனால்ப் பொருளொக்கு மெனக்குணந் துதியாற் சொல்லுத லேதுவுவமை எனக்கொள்க. மதியுடந்தை முகனாமறியாப் - பதியிற் கலங்கிய மீன். இது மயக்கவுவமை. இதுபொரு ளதுபொரு வெண் றுணர்த்திலமென் றுவமையின் மலைவினை யுணர்ப்பது மயக்கே எனக் கொள்க. காவி கணைசெங் கயல்கதிர் வாளிவைவின் - வாள் விழிந் தொப்புணர்க்கலாம். இது பலவியலுவமை. உயர்பொரு ளொன்றை யொக்கு முவமை பலவுடன் கூறுதல் பலவியலாகும் எனக்கொள்க. சந்திரனிற் றோன்றிற்றுப் போலுந்தண் டரமரையின் வந்ததுபோ னின்வாண் முகம். இது விக்கிரியவுவமை. இத்துணைப் பொருவில்வர் தெதிர்த்தது பொருளென வத்தனை மொழிவரி னுதுவிச்சீரியம் எனக்கொள்க. இனி * சந்தானவுவமை

* இதனைத் தயிழத் தண்டியலங்காரத்தார் மதம் மாறுபடும் அவர் கூறிய உதாரணங் கோவையுவுவமையாமென மறுக்க.

யாவது உவமையும் பொருளுந் தொடர்ந்து சொற்கலிப்பது கோ
பத்தின் மிக்குக் குவிகோலம் பெய்துவிடி - லாபத்தைச் செய்யு
மணக்கன்போற் றுலாது - கோபத்தினு மிக்குக் குவிகோலம்பெய்த
விடி - லாபத்தைச் செய்யு மணிவா யணிமயிலே. தொலைப்பரும்
பொருவையும் பொருளை யுந் தொடர்ந்து சொற் சலிப்பது பொரு
ளுநிற் சந்தானம்மே எனக்கொள்க. (கரு)

பட்டாங்குரைத்தல புகழ்தல பழித்தலிற் பண்புபயன்,
சிட்டாந்தொழிலவடி வாதியுவமை செயிர்த்துறுப்புத்
தட்டாதியலும் பொருளுழுவமையுஞ் சார்பொதுவாய்
முட்டாமலேநிகழ் காணமும்பெறு மொய்குழலே.

இதனான் மேல் விரித்துக்கூறிய உவமையின் பொது இலக்க
ணந் தொகுத்தரைக்கின்றான். (இ-ள்.) ஒருபொருளை ஒன்றோ
டுவயிக்குமிடத்துப் பட்டாங்காலுவயித்தலும் புகழ்தலாலுவயித்த
லும் பழித்தலாலுவயித்தலுமென மூன்றுபகுதியாம். அப்படி உவ
க்குமிடத்துப் பண்பும் பயனும் தொழிலும் வடிவுமுதலாகிய கார
ணங்களாலுவயிக்கப்படும். அதற்குறுப்பாக உவமிக்கப்படும்பொ
ருளுழுவமையு இவ்விரண்டுக்கும் பொதுவாய்நின்ற பண்பு முத
லாகிய காரணமுமென மூன்றுவரும்—என்று. வரலாறு - ஆபோலு
மாமா என்பது பட்டாங்குரைத்தலுவமை. மலர்காணின் மையா
த்தி நெஞ்சே யிவள்கண் - பலகாணும் பூவொப்ப தென்று. இது
புகழ்தலுவமை. அறைபறை யன்னர் கயவர் தாங் கேட்ட -
மறைபிறர்க் குய்த்தணர்த்தலால். இது பழித்தலுவமை. இதுவே
தொழிலுவமையுமாம். பாலொடு தேன்கலந் தற்றே பணிமொழி -
வாலெய் றுறிய நீர், இது பண்புவமை. ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே
யுலகவாம் - பேரறி வாளன் றிரு. இது பயனுவமை. மலரண
கண்ணு ளருமையறியா - தலரெமக் கீந்ததிவ லூர். இது வடிவு
மை. ஆதி என்றதனால் நிறங் குணஞ் சுவை முதலியனவுந்
கொள்க. (கக)

ஒப்பிலுவமை யிழிவுயர்வோடு முயரிழிவு
ஒப்பில்சமமே தலைப்பெயல்கூற்றுத் தொகைவிரிவு
ஒப்பிலுறழ்ந்து வாலோடொருவழி யோர்பொருண்மேற்
செப்புசினமுத லொப்புமறையென்று தேர்ந்தறியே.

இதனால் உவமை ஆலங்காரத்தைப் பிறவாற்றினால் விரித்த விகற்பிப்பதாவதோர் கூற்றினைச் சொல்லுகின்றான். (இ-ள்) ஒப்பிலுவமையும் இழிவுயர்வுப்புக்கழ்ச்சியுவமையும் உயர்விழிவுப்புக்கழ்ச்சியுவமையுள் சமவுவமையுள் தலைப்பெயன்மரபிற் சார்ந்துவருமுவமையுள் கூற்றுவுமையுள் தொகையுவமையும் விரியுவமையும் உறழ்த்துவரலுவமையும் ஒருவழியொப்பினொருபொருண்மொழிதலுவமையுள் சினைமுதலொப்புவமையும் ஒப்புமறையுவமையும் என உவமையை இன்னும் பிறவாற்றான் விகற்பிப்பார்.—எ-று, இப்பெயர்களிற் செய்யுட் சுவை நோக்கிக் கடைகுறைந்தனவு முரையிற் கோடலென்னுந் தந்திரவுத்தியாற்கொள்க. ஒப்பிலுவமை வருமாறு - செங்குவளை போலா கருநிறத்த சேயரிக்க - ணங்குவளைக் காரிதழு மாங்கொவ்வா - செங்குவளைத் - தண்மலரே நாறந் தமனியப்பூவ் கோதாய் நின் - கண்மலரே போலுமுன் கண். இது மற்றோருவமை இல்லாமையாலொப்பிலுவமையாயிற்று. உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டு முருள்பெருந்தோக் - கச்சாணி யன்னுருடைத்தி. இது இழிந்தவுவமையி னுயர்ந்ததனைப் புக்கழ்த்தமையாலிழிவுயர்ப்புப் புக்கழ்ச்சியுவமையாயிற்று. மலையொக்கும் யானை என்பது உயர்ந்தவுவமையை இழிந்ததனோடொப்பித்துப் புக்கழந்தமையால் உயர்விழிவுப் புக்கழ்ச்சியாயிற்று. தந்தையையொகருமகனென்பது சமவுவமையாயிற்று. தலைப்பெயன் மரபிற் சார்ந்து வருமுவமை வருமாறு - தாமருவு கின்ருரிப் பைங்கிளியார் தாயிருந்து - தாமருபூந் தாதுகிர்க்குள் காரொருமை - தாமருகே - பொன்னுரைகற் போற்றோன்றுங் பூம்புனனர் நாடன்பே - அரன்னுரைகற் பார்போ லிருந்து. இதனுண் மற்றென்று தலைப்பெய்ய உவமை உரைத்தமையால் தலைப்பெயன்மரபிற் சார்ந்துவரு முவமையாயிற்று. கூற்றுவமை வருமாறு - செங்கோல செங்கோன் கொடிந் கொழிவாற் தெவவேந்தர் - தங்கோ னிகலரியன் ருமெளிய செங்கோமா - செவ்வகைய னேந்திய தொல்குணத்தா லேனோரு - மவ்வகைய ராமிவற்றி னால். பவளவாயென்பது தொகையுவமை. பவளம்போன்ற செவ்வாயென்பது விரியுவமை. அன்னையடைபயின்ற யாயிழைநீ யன்னமு - நின்னடை யெப்பின்று நிக் கொக்கு-நின்னை-யுழைக்கண்ணூர் மான் பினை யொப்பார் ந்தென்மதைச்சுண்ணாய் நன்போன்ற மான். இஃதுறழ்த்துவரலுவமை எழிறரு ராயிற் தெழில்போ னிறைந்து-பொழிதருவான் நிற்கே

100

போல - முழுவுலகுந் தன்புகழி னுனிமைந்த தார்வேந்தன் சேந்
தன்பாட் - டென்புகழ்த லாவ தினி. இஃதொருவழியொப்பினொரு
பொருண்மொழிதலுவுமை. இஃதெல்லாவிடத்தும் எல்லாக்கால்
ஒத்தம். ஒவ்வாப்பொருளை ஓரிடமாயினும் ஒருகாலமாயினும்
புறநிச்சொல்லவரும். அன்னமேயென்ன வணியிலே யாமென்
ன் - மன்னு மடமான் பிணையென்ன - மின்னு - மிளவஞ்சியென்ன
வருமேயென் கோமான் - வளவஞ்சி மன்னன் மகள். இதனுள் அன்
னமேயென்ன அணிமயிலேயென்னவென்று முதலுஞ் சினைபுமே
யுவமையும் பொருளுமாகப் புணர்ந்தமையான் முதல்சினையொப்
புவமை. காலம் வரைந்திங் கைகோள் வழிச்செறி - மாறுமுழ
ங்கி வளர்ந்தொழுதிச் - சாலவும் - பெய்கோவா யென்றும் பெரு
மய மாவினைத் தான்-கைபோவாய் வாழி நீகார். இஃதொப்புமறை
யுவமை. தேர்ந்தென்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனால் எடுத்தக்
காட்டுவமை பான்மாறுவமை முதலியனவுங்கொள்க.

இனி ஒருசாரார் வார்த்தை அந்நியவுவமை வழிநிலை உய
ர்பு உருவகம் ஒற்றுமைமொழி முதலாயவுள்ளிட்டுப் பலவாகச்
சொல்லுவார், அவையெல்லாம் மேலை விசுப்பங்களிலே அகப்பட
ட்டங்குமென்க. அவர் சொல்லுமாறு - காலமுமிடனும் வாலிதீந்
புகழ்வா ராகியதடுப்பி னதுவார்த்தை யாகும் என்று வார்த்தைக்
கிலக்கணங்கூறுப. காலமாவதுபொழுதும்பருவமுமெனக்கொள்க.
இடமாவது பாலை குறிஞ்சி ரெய்தன் முல்லை மருதமென்னுமைந்து
நிலமுமாம். வேலை மடற்முழை வெண்டோட் டிடைக்கிடந்து -
மாலைத் துயின்ற மணிவண்டு - காலைத் - துளிநறவந் தாகெதிர்த
தோன்றிறதே காமர்த - தெளிநிற வெங்கதிரோன்றோ. இது
காலவார்த்தை. மழலைக் கனிவாய் மணிவண்டு வருடி மருங்கு பாரா
ட்ட - வழலைக் கலந்த வரவிந்தத் தமளிசேர்ந்த விளவன்னங் - கழ
னிச்செந்நெற் கதிரென்னுங் கவரி வீசக் கண்படுக்கும் - பழன்
குவளை நீர்நாட பாவை வார்த்தை பகர்வுறாள். இது இடவார்த
தை, மதிபோன் மறுவில்லை வண்டா மரைபோற் - புதுவிரி புல்
விதழின் டிலலை - யிதுவெல்லா - மெய்யணர்வி னூர்தமக்கு மெய்
ருமா லொக்குமே - மொய்யணர்ப்புங் சோதை முகம். கற்பகம்
பூ லொக்குங் கணுவில்லைக் காவேரி - மற்புன்ஸ்போ லாமொரு
நால் வற்றுது - நற்புகழ்சேர்-நந்திலை மன்னு புலவோர நணவதீர்
ந்தகோண வந்துத்துங் கை, இணையிரண்டும் அந்நியவுவமை நிலை.

இதுவெனி னிதுவிதற் கில்லென்று சொல்ல லந்நியவுவமை நிலையா
 கும்மே. தவனையுந்நூர் தடம்புணர்நீர் நாட - னிவனை வனைகாரந்தா
 நென்றூற் - நவளத் - தனிக்காவல் வெண்குடையான் நண்ணினியு
 மஃதே - யினிக்காவலாமோ வெமக்கு. இஃதெழுத்து வழிநிலை.
 மாதரான் மாதர்நோக் குண்ட மடநெஞ்சங் - காதலார் காதன்மை
 காணதே - யேதிலார் - வன்சொல்லரன் வன்பொறை சொல்லி
 லெழின்மாளோக்கி - யின்சொல்லா லின்புறுமோ லீங்கு. இது
 மொழிவழிநிலை. வழிமொழியணியே வகுக்குங்காலை எழுத்துஞ்
 சொல்லு மிக்கபுலவாடி வழிதொடர்ந் தொலிப்ப வகுத்தலாகும்.
 எழுத்தின்வழிநிலை யிசைதொடர்ந்திசைக்கு மொழியின் வழிநிலை
 மொழிவயினிலையே. விண்ணிடை யிழிந்துவந்த விண்ணவர் கிழவ
 றெப்பான் - மண்ணிடை யொல்கை யிங்கோர் பொருளென வருந்தி
 வந்த - தெண்ணிடையுணருமந்தா ரத்திடை கடுநெ ரன்றூற்-கண்
 ணிடையுமிழுஞ் செந்தீக்கடாக்களிற் றுழல்வ வென்றான். இஃ
 துயரக்கூ றின்மையா லுயர்பாயிற்று. மன்ன ரொளிமுடிமேன் மா
 ணிக்கங் கால்சாய்த்து - மின்னி விரிந்த வெயிற்கதிர்க - டின்னி -
 யடிமலர்மேற் சென்றெறிப்ப நின்ற னவிரொன் - கொடிமலர்
 வேய் நீணமுடியெங் கோ. இது மாணிக்கச் சிறப்புரைத்தமையா
 லருங்கலயுயர்வாயிற்று. இயன்ற செய்யுட் கிசைந்த நடையா லுய
 ரக்கூ ற லருங்கல மொழிதலென் றுயர்பிரண்டென்ப ருயர்ந்தோர்
 தாமே. செந்தா மரையா ளமர்ந்தாடுஞ் செய்குன்ற-மந்தாரப் பூஞ்
 சோலை மங்கையர்க்குக் - கொந்தா - நிலையார் தாதுறைக்கு மின்
 பொதியிற் கோமான் - மலையார் தாமலைத்த மாப்பு. இஃது மாப்பி
 னது தன்மையைச் செய்குன்றினுலு மந்தாரச்சோலையானுங் காட்
 டின்மையாகச் சொன்னமையால் உவமையுருவகமாயிற்று. பொரு
 ளின் மெய்மை காட்டிப் பொருளை யுருவி னுவலின் துவமை யுரு
 வகம். இனியொற்றுமைமொழி வருமாறு - அருங்கல முலகின்
 மிக்க வரசற்கே யுரிய வன்றிப்-பெருங்கல முடையரேனும் பிறர்க்
 கவை செய்கலாகா-விருங்கலி முழவுத் தோளா யெரிமணிப் பலகை
 மேலோர் - நெருங்கொலி யுருவங் கண்டு நினையா னினைந்த வந்
 தேன். இது அரசர்க்குரிமை நிகழும் பொருண்மேற்றாதலால் ஒரு
 துமை மொழிதலாயிற்று.

(கள்

தெற்றுத்தொகையல் வியமேதுப்பண்பு விரியுலமை
 மற்றுச்சிலேடை சகலமியைபு வரப்புணர்ந்த

அலங்காரப்படலம். [குகள்

முற்றுத்தொகைவிரி தன்னோடவயவி முந்துறுப்புப் பெற்றுப்பயிறத்து வரபனந்தனனோ டியையிளியே. தாக்குஞ்சமாதான மேவிதிரேகந் தடை மொழியு முக்குமுருவகத் தோடொன்றுருவக மேகாங்கமென் றுக்குமுருவக மைந்நான்கொன்றும்பிற வந்தனவு நீக்குவனவிட்டுத் தொல்லோருரைப்படி நேர்ந்தறியே.

(இ-ள்.) தெற்றுருவகந் தொகையுருவகம் அவ்வியவுருவகம் ஏதுருவகம் பண்புருவகம் விரியுருவகம் உவமையுருவகஞ் சிலேடையுருவகஞ் சகலவுருவகம் இகையுருவகம் முற்றுருவகந் தொகைவிரியுருவகம் அவயவியுருவகம் உறுப்புருவகந் தத்துவாபனவுருவகம் இயையிலியுருவகஞ் சமாதானவுருவகம் விதிரேசவுருவகந் தடை மொழியுருவகம் உருவகவுருவகம் ஏகாங்கவுருவகமென விருபத்தோருருவகமுள, மற்றும் வருவனவுமறிந்து கொள்க—எ - று. வரலாறு - தாமரைகயக் குவியாது தாட்குமுத மலர்த்தாது-தீமை செய் மென்னுயிர்க்குள் திருமுகமாந் திங்களே. இது சந்திரன் றொழிலைத் தெற்றினமையாற் தெற்றுருவகம். இதனை ஸ்ரோத உருவகமென்னுமமையும். எஞ்சிய பண்பி லியையினு மொழி தொழில் செஞ்சொலாற் கிளப்பது தெற்றுருவகமே எனக்கொள்க. பிறவிப் பெருங்கட னீந்துவர் நீந்தா றிறைவனடி சேரா தவர். இது பிறவிபென்னு நின்ற பெருங்கடலென்னுஞ் சொற் றொக்கு நின்றமையாற்றொகையுருவகம். மிக்கவுவமை விரியா துறையிற் றொக்கு நிற்பது தொகையுருவகமே எனக்கொள்க. காலன மதத்தாற் சிவந்தகபோ லத்தழகு-கோலிக் குளித்த புருவக கொடியிடையாய் - சில மலரின முகமென்னுந் திங்களா - னுலுல குங்காம னலியக் கெடுக்கலுற்றான். இது ஒவ்வாக் கிரியையைக் கூறினமையால் அவ்வியவுருவகம். கூறியபொருளவயிற் றொளு திய கிரியை வேறாயிருப்பதவ் வியவுரு வகமே எனக்கொள்க. ஆழ முடைமையினு லாழியர் மந்தரத்து - வாழ நிமிர்தலான மந் தாமா - மேழுலகுந்-தந்தளிக்கும் வண்ணத்தாற் றுயாஞ்செந் தாம ராக்கடல் - பைந்தெரியன் மாயோன் பதி. இது ஏதுகாட்டி யுருவ கஞ் சொன்னமையா லேதுருவகம். மாபுலையிப் பொருளைமற் றது யாவதுவேறுமுறையெறி லேதுரு வகமாமென்ப எனக்கொள்க. லேயிலமர் கங்கைத்துளி லுடையன் தளவைக் - சிலையினமர்செந்

கண்மால் பாக - னிலையினமர் - தானவரைக்கொன்று விழவுகெடுத்தான்
தான்றனியே - வானவரால் லரமதிக்க வந்து. இது பண்புப்பதத்
தாற் பொருளேற்றமையாற் பண்புருவகம். ஒன்பொருட்பெற்றி
யுற்றதற்குரிய பண்பொடு கிளப்பது பண்புருவகமே எனக்கொள்க.
பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்பென்னுஞ் - செம்பொருள்
சாண்ப தறிவு. இது விரியுருவகம். கருதியபொருளைக் கலையிற்
றொகாமல் விரியத்தொடுப்பது விரியுருவகமே எனக்கொள்க. மதா
த்ததச் சிவந்தநின் வாண்முகத் திங்கட் - பதத்திலெழுஞ் செம்மை
வளம் பாரின் - வதைத்தெனூடல் - வெந்தமத ராக மிகுக்க வொளி
மாறாய்த் - தந்து மிகைத்தியலுந் தான். இது உவமையே உருவாக
மாக வந்தமையாலுவமையுருவகம். ஒண்டரு பொருளை யுருவக
மாக்குத் துண்டெனி னுவமையுருவகமாகும் எனக்கொள்க. சோதி
மேவிய கரத்தொடு தோன்றிய - மாதராயினோர் வாண்முகத் திங்க
ளே. இது சிலேடை உருவகம். நயம்பதி சிறப்பி னவைதிரிரு
பொருட் கியம்புதல் சிலேடையெழுமுரு வகமே எனக்கொள்க.
பெண்ணைப் பறவைக் குரன்முழக் காய்ப்பிறை வாளுருவி-வண்ணக்
கருங்கடல் வட்டத்தை யேந்தி மதிபுலியூ-ரண்ணற் சிவன்கொன்
றை யந்தார் கீணந்த வெனாருயிரா - யுண்ணத் திரிதரு மந்தியென்
னாகின்ற யோகினியே. இது சகலவுருவகம். ஒருபொருட்கேறவுரு
வகம் பலமொழி தருமெனி னுருவகஞ் சகலமாகும் எனக்கொள்க.
காமக் கடிம்புன லுயக்குமே நாடுண்டு - நல்லாண்மை யென்னும்
புனை. இது பொருந்துமென்பதனால் இயைபுருவகம். அசைவில
கருவி யவற்றாற் றொழிலி லிசையு மென்ப நிலைபுருவகமே எனக்
கொள்க. இதுவே காமக் கடிம்புனலென்னுந் தொகையுருவகமும்.
நாடுண்டு நல்லாண்மை புனை - என்னும் விரியுருவகமும் வா
தமையாற் தொகை விரியுருவகமாயிற்று. தொகையும் விரியுந்
தொக்குடன் கிளப்பது தொகைவிரியென்று சொல்லினர் புலவர்
எனக்கொள்க. விழியே கனிவண்டு மென்னகையே தாது - மொழி
யே முருகுலாற் தேறல் - பொழிகின்ற - தேமருவு கோசைத் தெரி
வை திருமுக்கமே - தாமரையென் னுள்ளத் கடத்தது. இது முற்றுரு
வகம். சொற்ற வயயவ வவயவி யிடம்பிற முற்ற வுரைப்பது
முற்றுருவகமே எனக்கொள்க. மாதராய் நின்றண் முக்ககமலர்
துள்வணந்த - கோதில் புருவமுந் கூலுதலும் - தீதி - னுருக்குற
ஒப்புமின் யோடி யிமைக்குஞ்சே - யரிக்கண்ணு நோய்செய்தன

தன. இஃது உறுப்புக்களை வேறுபடுத்தருவகஞ் செய்யாதவவுறு
 புப்புக்களையுடைய அவயவியை வேறு சொன்னமையால் அவயவி
 உருவகமாயிற்று. இயைய முறுப்பொழித் துறுப்புடைப் பொருளை
 யமையவுரைத்த வவயவி யுருவகம் எனக்கொள்க. புருவச் சிலை
 குனித்துக் கண்ணம்பென் னுள்ள - முருவத் தூந்தூ ரொருவ
 ருவி - பொருங்கற் சிலம்பிற் புணையல்குற் தேர்மேன் - மருங்குற்
 கொடிதுடங்க வந்து. இது அவயவிகைச் சொல்லாதே அதனுறு
 புப்புக்களை வேறுபடுத்தருவகஞ் செய்தமையாலுறுப்புருவகமாயி
 ற்று. அவயவி யொழிய வவயவந் தன்னை யுருவகஞ்செய்வ துறு
 புறுவகமே எனக்கொள்க. பொற்களக மல்லப புயலே யிவை
 வியையுங் - கொங்கை யிணையல்லக் கோங்கரும்பு - மங்கைநின்
 மையரிக்கணல்ல மதாவண் டிவையிவையுங் - கையல்லக் கார்தண
 மலா. இது உண்மைப் பொருளை மறுத்தி ஒப்புமைப் பொருளை
 யுடன்பட்டமையாற் தத்துவாபனவுருவகம். உண்மைப் பொருண்
 மறுத் தொப்புமைப் பொருண்மேற் றண்மை செயுருவகந் தத்து
 வாபனமே எனக்கொள்க. தேனத் கலர்கொன்றை பொன்னாகச்
 செஞ்சுடையே - கூனற்பவளக் கொடியாகத் - தான - மழையாகக்
 கோடு மதியாகத் தோன்றும் - புழையார் தடக்கைப் பொருப்பு.
 இது பலபொருளுந் தம்மிலியையாமல் உருவகஞ்செய்தமையால்
 இயையிலியுருவகம். பலபொருளியையாப் பண்பின் வருவ தியை
 பிலி யுருவக மென்மனார் புலவர் எனக்கொள்க. காரகமுழை சே
 ந்த சுதிர்வாண் மதிமுசமு - மேர்கெழுதென்றலு மென்னிடையே
 சேரத் - துயர்வினைப்ப வாயினற் றீவினையால் வந்த - மயனினைப்ப
 தாமளவோ ம்ந்து. இது எல்லார்க்குமினிய ன்னமுசமுபிளவ
 தென்றலும் எனக்குத்தயர் வினைப்பவென்றும. நிய பின்னர்ச்
 சமாதானங் கற்பித்தமையாற் சமாதானவுருவகம். கைகாந்தள்
 வாய்குமுதல் கண்ணெய்தல் காரிகையே - மெய்வார் தளிர்கொந்
 கை மென்கொங்கென் - நிவ்வணைத்தும் வன்மைசேர்ந் தாவி வருத்
 துவது மாதவமொன் - நின்மையா லன்றோ விவர்க்கு. இதுவுமது
 சீரியவுருவகஞ் செய்யிற் பயன்மார்க்காரணம் கற்பித்தல் சமாதான
 வாகும் எனக்கொள்க. வையம் புரக்குமான் மன்னவநின் கையிர
 கும் - பொய்யின்றி வானீர் பொழிகாருங் - கையா - யிருகார்க்கு
 லைப் பருவ மிடிக்கு - மொருகார் வருவ முடைத்தி. இது உரு
 வக் கூறிப் பின் வேற்றுமையைச் சொல்லுதலால் விதிசேகவுரு

வசம். ஏற்றிய பொருள்க ளிரண்டினு மியல்பாம் வேற்றுமை
 கூறலது விதிரோகமே எனக்கொள்க. மாதா யுன்றனது
 வாணமுடமாந் திங்களுக்குர் - தீதிலா மானின் திருவிழிக்கு - மோ
 திலீருவ் - காசலுளாராக கடுந்துயரஞ் செய்வதே - பாதியமை
 யும் பரிசு. இது தனக்குத் துயர்செய்த லுட்கொண்டு நின்று சந
 திரனு மான்விழியுந் தங்குணத்தைத் தடுத்த தன்மையாற் தடை
 மொழி யுருவகம். இணங்கியபொருள்க ளியையுங் குணத்தை வில்
 ற்க விளம்புந் தடைமொழியுருவகம் எனக்கொள்க. அதற்கு நின்
 மன் முகக்கமல வாளாங்கி - லொத்தபுரு வக்கொடிமுன் னோங்கு
 மே - வித்தகஞ்சே - ராடல்புரிந் தானென றுரைத்தா னவனியெல்
 லாங் - கோடல்புரிந் தானுறந்தைக கோ, இது உருவகத்தை உருவ
 கஞ்செய்தமையால் உருவகவுருவகம். உருவகந் தன்னை யுருவகஞ்
 செய்வ தருவக வுருவக மெனமரூ புலவர் எனக்கொள்க. காலன்
 மத்ததாற் சிவந்துகயல் போன்றவிழி-நீலோற்பலமு முடையநின்
 கோலமுகத் - தாடவாகள சால் வருந்துயர மெய்துவரே - பூட
 வெளி தன்மென றுணர்ந்து. இது பல உறுப்புக்களுள்ளுமொன்
 றையே உருவகஞ் செய்தமையால் ஏகாங்கவுருவகம். ஒன்றினுறு
 ப்புப் பலவற்ற் னுள்ளு மொன்றனை யுருவசமுடைப்பதேகாங்க
 மெனக்கொள்க. "பிறவந்தனவு நோந்தறியே" என்றமையால்
 இரங்கு குயின்முழவா வினனிசையாழ் தேனூ-வரங்கமணி பொழி
 லா வாடுமபோலு மிளவேனி-லரங்கமணி பொழிலா வாடுமாயின்
 மாவ்சொன் மணந்தகன்றூ நெசஞ்மென்செய் திளவேனில், என்க
 குயின்முழவாகவுந் தேன்யாழாகவும் பொழிலரங்கமாகவுமுருவக
 ள்செய்திளவேனில் என்னுங் கூத்தனென்றெடுத்த உருவகத்தை
 முற்றவியாதுவரும் ஏகதேசவுருவக்முதலிமனவுங் கொள்க. (கக)
 தேரும்பொ துவே சிறப்புநிலையே கிலேடைபனயி
 யேருமமுரணியை போடியையின்மை யியையுதம்மிற
 பேரும்வீரவிய் லேநற்பிறபொருள் வைப்புத்தண்டி
 சீரும்பொலிவு மலியுந் தன்னூலினிற் செப்பியதே

(இ-ள்.) * பொதுப் பிறபொருள்வைப்புஞ், சிறப்புநிலைப் பிற

* பொதுப்பிறபொருள் வைப்பையும் சிறப்புநிலைப் பிறபொருள் வைப்பையும் முறையே முழுதஞ் சேறலென்றும் ஒருவழி
 சேறலென்றும் பெயரிட்டு வழங்குவாருமுள்ளா.

பொருள்வைப்புஞ் சிலேடைப் பிறபொருள்வைப்பும் முரண் பிற
 பொருள்வைப்பும் இயைப்புப்பிறபொருள்வைப்பும் இயைபிலிப பிற
 பொருள்வைப்பும் விரவியற் பிறபொருள்வைப்பும் என விசுறபித்
 தார் தண்டியார்—ஏறு. வரலாறு - விண்ணவரின் மிகு விளங்
 கொளியான் மேம்பட்டு - மண்ணவர்க்குக் கண்ணைய வான்கதிர்
 கள் - கண்ணெதிரே - பந்தித்திருளடையும் பாரிலென்ற. லான
 வினைப் - பந்தத்தை யாவர்கடப் பார். இது எல்லாருக்கும் பொது
 வாத்தலாற் பொதுப் பிறபொருள்வைப்பு. எண்ணும் பயன் றுக்கா
 தியார்க்கும் வரையாது - மண்ணிலகில் வாம னொருவளர்க்குந் -
 தண்ணறந்தேன் - பூத்தளிக்குந் தாராய் புகழாளர்க் கெவ்வயிருங்-
 காத்தளிக்கையன்றே கடன். இது பொதுவின்றிப் புகழாளரை
 யே குறித்தமையாற் சிறப்புநிலைப் பிறபொருள்வைப்பு. ஏற்றே
 கொடிமுல்லை தன்னை வளர்த்தெடுத்த முற்றிழையாள் பாட முறு
 வலிக்கு - முற்ற - முடியப் பாவை முழங்குவகத் தென்றுங் -
 கொடியர்க்கு முண்டோ குணம். இது சிலேடைப்பொருள்மேல்
 வந்தமையாற் சிலேடைப் பிறபொருள்வைப்பு. சாதன் மதியங்
 களங்கமுடைத் தாறலும் பூதலத்தை யெல்லாம் பொலிவிக்கு -
 மோதுசில - குற்ற முடையா ரெண்ணங் குவலயத்தா - நற்றசை
 யார் நல்லரெனறே நாடு. வெய்ய குற்றேனறி வெஞ்சினவே றுட்
 கொள்ளும் பெய்ய மழைமுகிலைப் பெணுவரில்-வையதுதிருள்
 பொழியுங் குற்ற மிருப்பினும் யார்க்கும் - பொருள் பொழிவார்
 மேற்றே புகழ். இவை தெற்றுங் குணமுடைய வாத்தலான் முரண்
 பிறபொருள்வைப்பு. அத்தகு திங்கண் முகமிய மானுறு - மெத்த
 னையும் வானறுயர் - மெய்துவிக்கு - மொய்த்தவர்க் கெய்தாறு
 தானதுபோ னல்லோ ரியாவார்க்கும் - வெய்தாவு - தாக்காது. வேறு
 இது இயையும் இயைபிலியும் வந்தமையாள் விசுவியற்பிறபொருள்
 வைப்பு. ஆரவடமு மதிசீத சந்தனமு பூமீரவினைவு மொரிவிரியும்
 பாரிற் - றுதினைகயான் மேற்புமம் துப்புரவுந் தத்தம - வதிவ
 யால் வெறுப்பும். இது பொருந்தாவியற்கை கொல்லுதலாற் கூடா
 வியற்கைப் பிறபொருள்வைப்பு. அபாய்யுவாவந் ண்பாபுகுந்த
 நெறொகதி - னவ்வினைசேர்ந் தாவிசுரைந்துகுவார்பெய்வெறுங்
 புப் - பூத்தமையிற் கரிந்தர். பொலங்கிரிணய - சித்திகண்டாறுபுற் த
 கையார்க் சூதே செயல். இது கடுவானைக் கடுவெதர்க் மொழிந்
 தமையாற் கூடுமியற்கைப் பிறபொருள்வைப்பு. தலைமீழ்ந்தா னெ

வ்யயிருந் தந்தான் பிதாவைக் - கொலைபுரிந்தான் குற்றங்க டுந்தா-
 னுலகிற - நனிமுதன்மை யூண்டியார்தோர் வேண்டுவேரேற் றப்
 பாம் - வினையும் விபீதமாம். இது விபீதப்பட வந்தமையான்
 விபீதப் பிறபொருள்வைப்பாயிற்று. கோவலர்வாய் வேயங்குழ
 லே யன்றிக் குரைகடவங் - கூவித் தமியோரைக் கொல்லுமாற்-
 பாவாய் - பெரியோரும் பேணாது செய்வரோ தம்மிற் - சிதியார்
 பிறர்க்கியற்றுந் தீங்கு. இது கூடாததனையும் கூடுவதனையும் கூடச்
 சொன்னமையாலிருமையிறகைப் பிறபொருள்வைப்பு. (20)

ஆசியனாதரங் காரணங்காரிய மையமேதுப்

பேசுமுபாயஞ் சிலேடைமுயற்சி பிறபொருள்வைப்
 பேசில்கருணைநட் போடுகரும மிகழ்ச்சிவன்சொல்
 தேசினிரக்கந் தலைமையனுசயஞ் செற்றமென்னே.

வெப்பந்தருமம் பரவசத்தோடு வியன்குணமற் [ந்து
 ரொப்புப்பொருளின் றடைமொழிதன்னை யுரைத்துணர்
 செப்பமுடையவர் காலங்கண்மூன்றிற் றிருத்திப்பிள்ளு
 மெப்பன்புகொண்ட விகற்பம்வரினு மியற்றுவரோ.

(இ-ள்.) ஆசித்தடைமொழியும் அனாதரத்தடைமொழியுங் கார
 ணத்தடைமொழியுந் தானியத்தடைமொழியும் ஐயத்தடைமொழி
 யும் ஏதுத்தடைமொழியும் உபாயத்தடைமொழியுஞ் சிலேடைத்
 தடைமொழியும் முயற்சித்தடைமொழியும் பிறபொருள்வைப்புத்
 தடைமொழியுந் கருணைத்தடைமொழியும் நட்புத்தடைமொழியுந்
 கருமத்தடைமொழியும் இகழ்ச்சித் தடைமொழியும் வன்சொற
 தடைமொழியும் இரக்கத்தடைமொழியுந் தலைமைத்தடைமொழி
 யும் அனுசயத்தடைமொழியுஞ் செற்றத்தடைமொழியும் வெப்பத்
 தடைமொழியுந் தருமத்தடைமொழியும் பரவசத்தடைமொழியுந்
 குணத்தடைமொழியும் உடன்பாட்டுத்தடைமொழியும் பொருட்
 தடைமொழியும் என விசுற்பிக்கப்பட்டானின்ற தடைமொழியலங்கா
 ரத்தை மூன்றுகாலத்தினேயும் பொருந்துவித்துக் கூறுவர். இது
 வெறியாகப் பிறவாற்றான் வந்தனவும் அமைத்துக்கொள்வர். --
 எ-று. வசலாறு - ஏடுகவன்ப ரொளிதாகச் சென்னெறிக்கண்-யாழ
 பினிதிருக்க வீண்டு. இது ஆசிகொள்ளுமையாலாசித்தடைமொழி
 ஆசை பொருட்கில்கை யன்பர்க்கின் றென்பக்க - லேடுக நி

வினி. இது அனாதாச்சடைமொழி. கண்விற் புருவத்தா னேர்தர
 நீசீதி - பென்னும் பிறிதறிந் தென்னுகும் - பண்ணிய - குற்ற
 மொன் றென்பக்க லின்மையாற் கூர்ந்தீரு - மச்சஞ் சிறிதுமுள
 தன்று. இது அச்சத்திற்குக் காரணமாகத் தன்பாற் குற்றமின்மை
 கூறினமையாற் காரணத்தடைமொழி. அன்பரகன்ரு ரவர்குறித்த
 கார்ப்பருவம் - வந்த துயித்திலண் மாது. இது சாகைக்குக் கார
 ணங்கூறி அதன்காரியமாயுள்ள சாகையை விவக்கியமையாற் காரி
 யத் தடைமொழியாயிற்று. மின்னோ பொழிவின் வினையாடு மிங்
 வருவம் - பொன்னோ வென்னுஞ் சணங்கிற் பூங்கொடியோ -
 வென்னோ - திசையுலவுங் கண்ணுந் திரன்முலையுந் தோளின் -
 மிசையிருளுந் தாங்குவதோ யின். இது ஐயுற்றதனை விவக்குதலால்
 ஐயத்தடைமொழி. எயமி திதுவென் றிரப்பவரிற் கொள்ளுதலாற்-
 செம்மைமலி வள்ளலென்று செப்பத் தகாய்நீயே, இது ஏதுத்
 தடைமொழி. காலனெனைக் காணு தொழியும் வகையருளி-ஞாலத்
 தகலையேல் யானதற் காற்றுவனே. இஃதுபாயத்தடைமொழி.
 மன்னுதனுச் சோதி மகரமீ னஞ்செவ்வாய் - பன்னுமிவற் றோ
 டொன்றிப் பார்திகழ்ந்த - நின்னுடைய - ஆனமிலா வாண்முக
 மா மொண்மதியொன் றுண்டாகி - லேனைமதி தன்னுலிங் கென்,
 இது சந்திரனோடொக்கச் சிலேடை செய்ததனைமறுத்தலாற் சிலே
 டைத்தடைமொழி. ஏகென்று சொல்ல முயலுவ தேகலென்-
 றுருமென் வாய்சொல் வது. இது முயற்சித்தடைமொழி. நூ
 லெலாங் கற்றவனே யானாறு நோக்கரா - வாலியநின் காதலே
 மாவியப்புச் - சாலவு - மாறாது மால்கடலுக் காறெலா மெந்நா
 ளுந் - தீராது பாய்ந்தாலுஞ் சென்று, இது பிறபொருள் வைப்புத்
 தடைமொழி. இரியன் மகளிரிலொழும்வி யின்ற - வரிவிரவு செந்
 காற் குடவி - யுகதிருந்த - கூமன்பா ராட்ட வுறங்குமே செம்பி
 யன்ற - ளும்பா ராட்டாதார் நாடு. இது கருணைத்தடைமொழி.
 ஏகாக வேகுதியே லேரா வுறையிறக்குங்-காலத்தின் முன்னே கடி
 இஃதுறுதி சொன்னமையான் ஈட்டித்தடைமொழி. கருமத்தடை
 மொழி யாவது ஒருபொருளின் யக்கத்துள்ள கருமத்தைத் தடை
 பரிக்குதல். கருமமாவது ஆதேயம், கருமியாவதாதாரம். குடை
 யின் ததுதெம்மை கோலொடு சென்றது கோமணுவி - னடைநின்
 றதகலி ஞாலங்கடந்தது நன்மை யன்றி - யிடைநின்ற தொன்
 றுண்டியாதெனி ள்நீராசகண் டரவரின் - பெருடைநின்ற தார்புனை

வார்டம வார்படுந் துன்புறவே. இவ்விடத்துக் கருபியாயினுரை
சன், கருமமாயினது தீமை. அதனைத்தடுத்தமையாற் கருமத்தடை
மொழியாயிற்று. ஆசை பெரிதுடையே மாறாயிர்மே லப்பொருண்
மே - லாசை சிந்தி மடைகிலமரற் - நேசு - வழுவா நெறியின்
வரும்பொருண்மேல் வள்ளா - லெழுவா யொழிவா யினி. இது
ஏதுவை இகழ்ந்து விலக்கினமையாலிகழ்ச்சித் தடைமொழியா
யிற்று. மெய்யே பொருண்மேற் பிரிதியேல் வேறொரு - தையலார்
நாட்டந் தகுதினக்கு - நெய்யிலைவேல் - வள்ளல் பிரிவற்றம் பாரத்
தெங்கன் வாணனைக் - கொள்ள வழலுயாங் கூற்று. இது வலிதா
கச் சொன்னமையால் வன்சொற்றடைமொழி. ஊசுறொழிலிழக்கு
மொப்பு மயிவிழக்கும் - வாசஞ் சூணியிழக்கும் வள்ளலே - தேசு
பொழிலிழக்கு நானையே பூங்குழவி நீங்க - வெழிலிழக்கு மந்தோ
விதன். இது இரக்கந் தோன்றத் தடுத்தமையாலிரக்கத் தடை
மொழி. என்னுயிர்க்குத் தீங்கில்லை யின்பந்தரும் வழியும் - பொன்
னும் பெறலாமங் காணலும் போக்கொழியே. இது தலைமைத்தடை
மொழி. செய்த தவயில்லைத் தேடிய மாடில்லை - மெய்திய னாலொ
டியை யில்லை - மெய்யன்பு - மேயநன்பர் தாயில்லை மேதினியின்
மெல்லவே - போயிற் றிளமை புலர்ந்து. இது அனுகூலத்தடை
மொழி. இதனைக் கையறவெனிணுமமையும். ஏகுவ னியாவென்
றெடுத்துரைத்த நீயினிப் - போகிலென் போகாக்காலென். இது
செற்றத்தடைமொழி. தேடித்தந்திட மாடிற்போக்குற நாடித்திசை
மிசை யோடுநம்மிறையே. இது வெப்பத்தடைமொழி. பைங்குழ
லும் பாரப் பணமுலையு முண்மையா-விங்கிவளுக் குண்டோ விடை.
இது தருமத்தடைமொழி. தருமமாவதாதேயம். இவ்விடத்துத் தரு
மமாயுண்மைக்காதார்மாய் நின்றவிடையைத் தடுத்தமையாற்றருமத்
தடைமொழி. செல்க திருவுளமேல் யானறியேன் நேங்கமட-மல்ல
வது தாங்கு மதர்வழியின்-மெல்லிமை-நோக்கு விலங்குமேல் நோ
மிடவன் காதுலைநீ-போக்கி ய்கல்வாய் பொருட்கு. இது தன்வசமல்
லாமையைக் கூறிவிலக்கினமையாற் பரவசத்தடைமொழி. மாதர்
துவரிதழ்வாய் மைந்த ருயிர்கவருஞ் - சீதமுறுவல் செயலழிக்கு -
மீதுலவா - நீண்ட மதர்வழிக் குணஞ்சங் கிழித்துலவும்-யாண்டை
யதோ மென்மை யிவர்க்கு. இது குணத்தை விலக்குதலாற் குண
தடைமொழி. அப்போ திப்ப தறியே னருள்செய்த - திப்பே
தவளு மிசைகின்றள் - தப்பில் - பொருளோ புகழோ தரப்பே

அலங்காரப்பாடலம்.

களநு

வீர் மாலே - யிருளோர் நிலவோ வெழும். இது உடன்பட்டார் போ
 வத் தடுத்தமையால் உடன்பாட்டுத் தடைமொழி. கண்ணு மனமுங்
 கவர்ந்தவ ளாழிடமென் - நெண்ண வருளு மடையாளந் - தண்
 ணீழலின் - சுற்றெல்லை கொண்டு சுழல்சேர்தித் திரளல்லான் - மற
 நிலலை காணும் வழவு. இது பொருடொன்றத் தடுத்தமையாற்
 பொருட்டடைமொழி. பின்னு மெப்பண்பு கொண்ட விகற்பமென்
 றமையாற் செல்லு நெறியினைத்தஞ் சேம நெறியாக - மல்க நீதி
 யம் வளஞ்சிறக்க - வெல்லு - மடற்றேர் விடலா யகன்றுறையி
 னுங்கோ - ரிடத்தே பிறக்க வியாம் என்வரும். வாழ்த்துத்தடை
 மொழியும் விளை பொருண்மேலண்ணல் விரும்பினையே லீண்டெங்-
 கினையழுகை கேட்பதற்கு முன்னம் - விளைதேன் - புடை யூறு பூந்
 தார் புனைகழலாய் போக்கிற் - கிடையூறு தோன்றாமு னேகு என
 வருந் துணைச்செயற்றடை மொழியுமுதலாயின கொள்க. பாலன்
 றனதுருவாய்ப் பாருலகுண் டாலிலையின் - மேலன்று நீதியின்றாய்
 மெய்யென்ப - ராலன்று - வேலைசேர் நீர்தோ வண்ணதோ மண்
 ணதோ - சோலைசூழ் குன்றெடுத்தாய் சொல். இது இறந்தகாலத்
 தடைமொழி. நகையு முவகையுங் கொல்லுஞ் சினத்திற் - பகையு
 முளவோ பிற. இது நிகழ்காலத்தடைமொழி. முல்லைக் கொடி
 துடங்க மொய்காந்தன் கையெடுப்ப - மெல்ல வினவண்டு வீழ்ந்
 திரங்க - மெல்லியர்மேற் - நிவாய நெடுவாடை சேர்ந்தாற் செய
 லறியேன் - போவா யொழிவாய் பொருட்கு. இது எதிர்காலத்
 தடைமொழி. பிறவுமன்ன. (உஉ)

ஒருமையிருமை சிலேடையுயர்ச்சினு டேதுவன்றிப்
 பெருமைமலிசாதி யொப்பாம்விதிரேகம் பேசுதொழி
 லருமைமலிகுணஞ் சாதியென்றாகும்வ் வேதுவுமற்
 லிருமைநிகழ்ஞா பகங்காரகமா மிலங்கிழையே.

(இ-ள்.) ஒருமைவிதிரேகம் இருமைவிதிரேசஞ் சிலேடை
 விதிரேகம் உடர்புவிதிரேகம் ஏதுவிதிரேசஞ் சாதிவிதிரேகம் ஒப்
 புவிதிரேகம் என விதிரேகத்தைக் கூறுபடுப்பர். அது தொழில்
 புணஞ் சாதி பற்றிக் கூற்றினுங் குறிப்பினும் வரும். ஏதுவிதி
 ரகத்தை ஞாபகவேதுவுங் காரகவேதுவும் எனக் கூறுபடுப்பர்.—
 அது. வரலாறு. அனைத்துலகுஞ் செய்போ யருநிதியங் கைக்
 காண் - டுனைத்தளவே யென்றற் கரிதாய்ப் - பணிக்கடள் மன்ன

வரின் சேனையோன் மற்றது நீர்வடிவம் = மென்னுமிதுவொன்றே வேறு. இது ஒன்றற்கொரு பேதஞ்சொன்னமையால் ஒருமைவிதி ரேகம். * வேங்கைவன நாடன் விசயன்வா டைக்கதிப-னோங்கு புகழுதயா தித்தனுக்குத் - தாங்குகட - னேராமென் றுலு நிறத் தாலவன் செய்யன் - காரார் நிறமக் கடல். இதனுளிரண்டுகரு மிரண்டுபேதஞ் சொன்னமையாலிருமை விதிரேகம். ஏறடர்த்து வின் முருக்கி எவ்வுலகுங் கைக்கொண்டு - மாறடர்த்த வாழி வன வணைக் - காரொழுதற்-கெஞ்சினு ரில்லெனினு மாய னிகனெடுமால்- வஞ்சியா னீர்நாட்டார் மன். இது சிலேடை விதிரேகம். மலிதே ரான் கச்சி மாகடலுந் தம்மு - னொலியும் பெருமையு மொக்கு - மலிதேரான் - கச்சி படுவ கடல்படா கச்சி - கடல்படுவ வெல் லாம் படும். இது உயர்பு விதிரேகம். வன்மையுயர்பு நிரைப்பேறு வான்புக - மென்னு மியையிலுண்டாகிலு - மன்னவரைக்-காசினி யைச் சூழ்ந்துங் கடனேர மாட்டாது - மாசொன்ற லாலலையின் வாய். இது செயற்கை ஏதுசொன்னமையாற் காரகவேதுவிதிரே கம். உளதென் றனங்க ளுடலைத் திருகில் - வெளியன்றி வேறே ரிகை. இது இயற்கை ஏதுசொன்னமையால் ஞாபகவேது விதிரேகம். கல்லாதார் வாயிற் கடுஞ்சொல்லாங் காரரவு - கல்லா ரைச் சென்று நனிகடிக்குஞ் - சொல்லாலோர் - மந்திரமுமில்லை மகிதலத்தே மற்றுமொரு - தந்திரமு மில்லையதன் சால்பு. இது பாம்பாக உருவகஞ்செய்து மதன்சாதியினுள்ள குணத்தை வேறு படுத்தலாற் சாதிவிதிரேகம். மாதராய் நின்வதனந் தாமகையென் றிவ்விரண்டன் - மேதகுபேதம் விரித்துரைப்பிற் - கோதிலா - நின் கண்ணதுநின்ற நின்முக நீடுபுன்ற - நன்கண் ணதுகமலந் தான்.

* ஒருமை விதிரேகமும் ஒன்றின் எதிர்நிலைப் பொருளை மற்றையதன் பாற்படுத்து இரண்டிற்கும் இரண்டுபேதந் தருமாற்றஞ் ஈண்டெடுத்திக்காட்டிய இருமைவிதிரேகமும் ஒருமைவிதிரே கமெனக்கொண்டு, ஒங்கலிடைவர் துயர்ந்தோர் தொழுவளங்கி ஏங்கொலிநீர் ஞாலத் திருளகற்று - மாங்கவற்றுண் - மின்னே தனியாழி வெங்கதிரொன் றேனையது - தன்னே ரிலாத தயிற் சென்று செவியளக்குஞ் செம்மைவாய்ச் சிந்தையுள்ளே - நின் ளவி லின்ப நிறைப்பவற்று - னொன்று - மலரிவருங் கூந்தலா மான்மதர்நோக் கொன்று - பலரிவருங் கூத்தன்றன் வாக்கு என வருவனவற்றையே இருமைவிதிரேக மென்பாருமுளர்.

அலங்காரப்படலம்.

கள்ள

இது ஒப்பு விதிரேகம். பிறவுமன்ன. இவ்வயனைத்துங் கூற்றினு
உங் குறிப்பியுலம வருமாறுய்த்துணர்ந்து கொள்க. (உங்)

பாவும்விபாவனை பல்லோரறியும் பரிசொழித்து
மேவுமியல்பு குறிப்பேதுநீக்கி வினைவுரையாம்
வீவில்கவிதான். சுருதுபொருளை வெளிப்படுத்தற்
கோவியமேகருக் காமறைசொல்வி-னுரைத்திடினே.

(இ-ள்.) நிறுத்த முறையானே விபாவனையென்னுமலங்கார
முஞ் சுருக்கென்னுமலங்காரமுங் கூறுகின்றான். விபாவனையா
வது ஒன்றின் வினைவுரைக்குங்காற் பலருமறிய நிகமுகி காரண
மொழித்துப் பிறிதொரு காரணங் கற்பிப்பது. அது குறிப்புவிபா
வனையும் இயல்பு விபாவனையுங் காரணம் விலக்கிக் காரியம் புலப்
படுத்தும் விபாவனையுமென வரும். * சுருக்கென்னுமலங்காரங்
கவி தன்னாற் கருதப்பட்ட பொருளை மறைத்த அதனை வெளிப்
படுத்தற்குத் தக்க பிறிதொன்றினைச் சொல்லுவது. -எ-று. வீவி
லென்று யிகுத்துச் சொல்லியவதனால் அது அடையும் பொரு
ளும் அயல்படமொழிதலும் அடைபொதுவாக்கிப் பொருள் வேறு
பட மொழிதலும் அடைவிரலிப் பொருள் வேறுபட மொழிதலும்
அடை விபரிதப்பட்டுப் பொருள் வேறுபடமொழிதலும் என்று
நாளுவகையான் வரும். வரலாறு - தீயின்றி வேந்தமியோர் சிந்
தை செழுந்தேறல் - வாயின்றி மஞ்சை மகிழ்நாங்கும் - வாயிலா
ரின்றிச் சிலருட நீர்ந்தா ரிகவின்றிக்-கன்றிச் சிவனைக்குங் கார்.
இது இயல்பு விபாவனை. கடையாமே கூர்த்த கருநெடுங்கண்
டேடிப் - படையாமே யேய்ந்ததனம் பாவாய் - கடைநெயிரக்-
கோட்டாமே கோடும் புருவங் குலிக்ச்சே - றூட்டாமே சேந்தவடி.
இது குறிப்பு விபாவனை. பூட்டாத விற்குனித்தப் பொங்கு முகி
லோங்குந் - தீட்டாத வம்பு சிதறுமா - லீட்டமாய்க் காணுத
ன்பரப்புந் தோகை கடும்பழிக்கு - நாணு தயர்த்தார் நமர். இது
காரணம் விலக்கிக் காரியம் புலப்படுத்தும் விபாவனை. இன்னுங்,
புணமின்றி மலயா நிலங்கனலு - மீர் மதிவெதும்பற் கென்ன
தம் - காரிகையார்க் - சியாமே தளர வியல்பாக நீண்டனகண்
மே திரண்டதனம் எனவும், பாயாத வேங்கை மலரப் படுமத
- பூவாத புண்டரிக மென்மெண்ணி - மேலிப் - யிடிதமுலி
இதனைப் பிறர் ஒட்டெனவுந் தொகைமொழியெனவுமொழிவர்.

நின்றற்குங் கான்றி பிழையாம் - வழிதழுவும் வேலோய் வரல்
 எனவும் வருவனவற்றையும் விபாவனையின்பாற் பதித்துக்கொள்க.
 வெறிகொளினச்சுரும்பு மேய்ந்ததோர் காவீற் - குறைபடுதேன
 வேட்டிங் குறுகு. நிறைமதுச்சோர் - தண்டாடுந் தன்முகத்தே
 செவ்வி யுடையதொரு - வண்டா மரைபிரிந்த வண்டு. இது அடை
 யும்பொருளும் அயல்பட மொழிதல். உண்ணிலவு நீர்மைத்தா
 யோவாப் பயன்சுரந்து - தண்ணளி தாங்கு மலர்முகத்துக் - கண்
 னெகிழ்ந்து - நீங்க லரிய நிழலுடைத்தாய் நின்றமக்கிங் - கோங்
 கிய சோலை யுளது. இது வள்ளலைக்கொள்ளநின் றடைபொது
 வாய்ப்பொருள் வேறுபடவந்தது. தண்ணளிசோர் தின்சொன்மரு
 யுந் தகைமைத்தா - யெண்ணியவெப்பொருளு மெந்நாளு-மண்ணு
 லகில் - வந்து நமக்களித்து வாழு முகிலொன்று - தந்ததுமுன்
 னைத்தமம். இதுவும் ஒருவள்ளலைக்கொள்ள நின்றடை வீரவிப
 பொருள் வேறுபடவந்தது. கடைபோ லுலகியறகை காலத்தின
 நீங்கா - லடைய வற்தாயீற் றன்றே - யடைவோர்க் - கருமை
 யுடைத்தன்றி யந்தேன் சுவைத்தாய்க் - கருமை வீரவாக் கடல்.
 இது வறுமையுற்றோர் வள்ளலைக்கொள்ள நின்று பொருள் வே
 றுபட்டு அடை வீரீதப்பட்ட வந்தது. (உச)

அருளுமதிசய மானரோர்வியப்ப துலகிறவாப்
 பொருள்குணமையந் துணிவுதிரிவெனப் போறறுவரால்
 பெருகியநோக்கது தற்குறிப்பேற்றம் பெயர்பொருளாய்
 வருவதும்பேராப் பொருளதுமாக வகுத்தனரே.

(இ-ள்.) அதிசயமாவதானரோர்க்கு வியப்புடைத்தாக வரு
 வது. அது உலகநடையிறவாது பொருளதிசயமுந் குணவதிசய
 மும் ஐயவதிசயமுந் துணிவதிசயமுந் திரிவதிசயமுமென்னுந்
 துபாட்டால் வரும். நோக்கென்னுமலங்காரம் * தற்குறி
 ப் பேற்றமாம். அஃது இயங்கு பொருளுயியங்காப்பொருளுமெ
 வரும்.—எ-று. அதிசயமென்னும் பெருக்கெனினுயிகை மொ
 யென்னுமொகும், வரலாறு - புண்டி புரமெரித்த தீயே படர்

* தற்குறிப்பேற்றமாவது ஒருபொருள் உலகினிடத்தே இய
 பாக்கிகமுந் தன்மையையொழித்துக் கவிசெய்வான் தான்கருந்
 வேறொரு காரணத்தினை அதின்கண்ணேற்றி மொழிவது.

தின்று - மண்ட முகடு நெருப்பூ - தொண்டளிர்க்கை - வல்லி
 தழுவக் குழைந்த வடமேரு - வில்லித்தன்மேல் விழி. இதுபொரு
 ள்திசயம். மாலை நிலவொளிப்ப மாதரிழைபுனைந்த - நீலமணிச
 ண்மலமிழ - மேல்விரும்பிச் - செல்லு மிவள்குறித்த செல்வன்
 பாற் சேர்தற்கு - வல்லிருளாகின்ற மறகு. இது குணவதிசயம்.
 உள்ளம் புகுந்தே யுலாவு மொருகாலென் - னுள்ள முழுத முடன்
 பருகு - மொள்ளிழைநின் - கள்ளம் பெருகும் விழியெரிய வே
 கவல்வே - னுள்ளம் பெரிதோ ளுரை. இது ஐயவதிசயம். ஆளுங்
 கரியும் பரியுஞ் சொரிகுருதி - தோளுந்தலையுஞ் சுளித்தெறிந்து - நீள்
 குடையும் - வள்வார முரசு மறிதிரைமேற் கொண்டொழுக - வொ
 ள்வா ளுறைகழித்தான் வேந்து. இது துணர்வதிசயம். இதனைத்
 தொழிலதிசயமென்பாருமுளர். திங்கள் சொரிநிலவு சேர்வெள்ளி
 வள்ளத்துப் - பைங்கிள்ளை பாலென்று வாய்மப்பெ - வக்கயலே -
 காந்தர் முயக்கொழிந்தார் கைவறிதே நீட்டுவரா - லேந்திழையார்
 பூந்துகிலா மென்று. இது திரிபதிசயம். பிறவுமன்ன. மண்படு
 தோட் கிள்ளி மதயானை மாற்றரசர் - வெண்குடையைத் தேய்த்த
 வெகுளியால் - விண்டொடாந்து - பாயுங்கொ லென்று பனிமதி
 யர் தன்னுருவர் - தேயர் தெளிவிசும்பி னின்று. இது இயங்குபொ
 ருணைக்கு. வேனில் வெயிற்குடைந்த மெய்வறுமை கண்டிரங்கி
 வானில் வாமருளும் வண்புயற்குத் - தானுமெதிர - தாதுமேதக்க
 மதுவுந் தடஞ்சினைக்கைப் - போதயீ தேந்தம் பொழில். இது
 இயங்காப்பொருணைக்கு. (உரு)

ஏதுவுரைபயி னிதுவிதுவின்வினை வென்றுரைத்த
 லோதியகரக ஞாபகமுள்ளதொ டொன்றினொன்று
 மாதியபாவ மழிவுபாடுன்று மபாவமின்மை
 கீதிலொருங்குடன் ரேற்றமயுத் தாயுத்தஞ்செப்பவரே.

(இ - ள்.) ஏதுவென்னுமலங்காரமொன்றினிடத்தொன்று
 னைந்ததாகச்சொல்லுவது. அது காரகவேதவம் ஞாபகவேத
 ம் உள்ளதன்பாவமும் ஒன்றினொன்றாவமும் அழிவுபாட்டபா
 மும் என்றுமபாவமும் இன்மையபாவமும் ஒருங்குடனரேற்ற
 ம் யுத்தமும் அயுத்தமுமென் விகற்பிக்கப்படும்.—எறு. வரலாறு
 லயி லலைகடலில் வாளர்வின் வெய்ய - தலையிற் பயின்ற தவத்
 த் - நலைமைசொ - பொன்மாது புல்லுபுகழ்ச் சோழன் புயம்

புனர - வென்மா தவத்தோமியாம். இது காரகவேது, காதலன்
 மே லூடல் கரையிறத்தல் காட்மொன்-மாதர் நுதல்வியர்ப்ப வாய்
 துடிப்ப-மீது - மருங்குவளை வின்முரிய வாளிகெ நீண்ட - கருங்கு
 வளை சேந்த கருத்து. இது ஞாபகவேது. கரவோடு நின்றார் கடி
 மனையிற் கையேற்-நிரவோடு நிற்பித்த தெம்மை-யரவோடு-மோட்
 டாமை புண்ட முதல்வளை முன்வணங்க - மாட்டாமை பூண்ட
 மனம், இது உள்ளதனபாவம். பொய்ம்மையுடன்புனரார் மே
 லானார் பொய்ம்மையு - மெய்ம்மைகுழ மேலாரா மேவாவா - மிம்
 முறையாற் - பூவலர்ந்த தாரார் பிரிந்தாற் பொலங்குழையார் -
 காவலர்சொற் போற்றல் கடன், இது ஒன்றினொன்றபாவம்.
 கழிந்த திளமை களிமயக்கற் தீர்ந்த - தொழிந்தது காதன்மே லாக்
 கஞ் - சழிந்து - சருநெறியுங் கூந்தலார் காதனோய் தீர்ந்த - தொரு
 நெறியே சேர்ந்த துளம், இது அழிவுபாட்டபாவம், யாண்டு மொழி
 திறம்பார் சான்றவ ரெம்மருங்கு - மீண்டு மயில்க ளினயினமாய் -
 மூண்டெழுந்த - காலையே கார்முழங்கு மென்றயரேல் காதலர்தோர்-
 மாலையே நம்பால் வரும், இது என்மபாவம், காரார் கொடி
 முல்லை நின்குமுன்மேற் கைபுளைய-வாராமை யில்லை வயவேந்தர்-
 போர்கடந்த - வாணையேர் கண்ணி துதன்மேல் வரும்பசலை - நாளை
 யே நீங்கு நமக்கு, இது இன்மையபாவம், வீரிந்த மதிசிலவின்
 மேம்பாடும் வேட்கை - புரிந்த சிலைமதவேள் போரும்-பிரிந்தோர்-
 நிறைதளர்வு மொக்க நிகழ்ந்தனவா லால் - பொறைதளரும் புன்
 மாலைப்போது, இது ஒருங்குடன்றோற்றம், பொன்னி வளநாடன்
 கைவேல் பொழிநிலவால் - முன்ன ரசைந்து முகுளிக்குந் - தன
 னேர் - பொரவந்த வேந்தர் புனைகடசச் செங்கை - யரவிந்த னூறு
 யிரம், இது யுத்தம், இகன் மதமால் யாளை யினைவரா வெங்கோள்-
 முகமதியின் மூர னிலவா - னகமலர்வ - செங்கயற்க ணல்லார்
 திருமருவு வாள்வதன - பங்கயங்கள் சரலப் பல, இது அயுத்தம்
 உயுமனன.

(உச)

திகமுதுனுக்கங் குறிப்பிற் ரொழிவிற் திறமுணர்த்தல்
 நிகமுயிலேசமெய்ச சத்துவம்வேறு நெறியினுய்த்தல்
 இகமுமொழியிற் புகழ்தலுமேத்திய வின்னுரையிற்
 புகமுநடையிற் பழித்தலும் போற்றுவர் பொற்றொடி

(இ-ள்.) துணுக்கமென்னுமெலங்காரங் காரியங்களை மரபு
 சொல்லாதேயுணர்த்தல், அது குறிப்புதுணுக்கற் தொழினுணுக்

மென இரண்டிவகையாம். இலேசமென்னுமலங்காரங் கண்ணினீர்
வார்தல மெய்சிலிர்த்தனமுதலான் *சத்துவங்க்கு வேறுகார
ணஞ்சொல்வது. இசழ்வதுபோலப் புகழ்தலும் புகழ்வதுபே. லிகழ்
வது மிதன்பாற்படுமென்று கூறுவாருமுள்—எறு - வரலறு -
காதலன் மெல்லுயிர்க்குக் காவல்புரிந்ததாற் - பேதைய ராயம்
பிரியாத - மாதர் - படரிருள்கால் சீய்க்கும் பகலவளை நோக்கிக் -
குடதிகையை நோக்குங் குறிப்பு. இது குறிப்பினுலே யிரவுக்குறி
நேர்ந்தமையாற் குறிப்பு துணுக்கம். பாடல் பயிலும் பணிமொழி
தன்பணைத்தோட் - கூட லவாவாற குறிப்புணர்த்து - மாடவறகு-
வென்றீர் தொடையாழின் மெல்லவிர றைவந்தா - ளினதீங் குறி
ஞ்சி யிசை. இது இடையாமத்தை யக்காலத்திற்குரிய குறிஞ்சி
யிசையைப்பாடிக் குறித்தலாற ரெழினுணுக்கம். கலையாதோட்
கள்ளி பரிதொழுது கண்பனிசோர் - மெல்லியலார தோழியர்முன்
வேறென்று - சொல்லுவாராற் - பொங்கும் படைபரப்பி மீதெழுந்த
பூந்துகள்சேர்ந் - தெங்கண் கலுழந்தனவா லென்று. மறுப்பொழி
தார் மன்னவனை மால்கரிமேற் கண்டு - விதிர்ப்ப மயிரும்ப மெய
யிற் - புதைத்தான் - வளவா ரணநெடுங்கை வண்டவலை வாய்ந்த -
வீளவாடை கூர்ந்த தென. இவை கணணீரரும்பல மெய்மயிர
சிலிர்த்தலென்னுஞ் சத்துவங்களை வேறு நெறியிற் புணர்த்தலா
லிலேசமாம். ஆடன் மயிலியலி யன்ப னணியாகங் - கூடுகான
மெல்லென் குறிப்பறியா - னூட - லீளிவந்த செய்கை யிரவாள் ன்
யாண்டும் - விளிவந்த வேட்கை யிலன். மன்னிய பெண்ணை வதை
செய்த வாள்வலியுங் - கன்னியை யெய்திக் கலந்ததுவும் - பொன்
னிக் - குலமங்கை தன்னைக் கொலைசெய்ததுவு-மலர்மங்கை கோம
கார் வடு. இவை புசுழாப்புக்கழ்ச்சியிலேசம். மெய் கலவி விளை
பொழிது மெல்லியருஞ் - சாய நளராமற் குங்குமாற் சேயிசை
பாய - போர்வேட்ட மென்மைப் புகழாளன் யாம்விசுமயித் - தார
வட்ட தோள்விடலை தான். இது புகழ்த்தாற்போலப் பழித்த
லேசம்.

(உவ)

ரணியையாவது சொல்லும்பொருளு நிசனியுத்தலை
ரவுமகிழ்ச்சி யுளநிகழார்வம் விளம்புமொழி

* சத்துவமாவது வெள்ளிய பளிங்கில வரணநூல் கோததால்
நூலின் வர்ணம் புறம்பொழிந்து கோந்துமாறுபோல உவகை
லிய உள்ளநிகழ்ச்சி வெளிப்படத்தோனதுங் குறிபாய்.

உரியசுவைதா னிரதமேம்பாட்டுரை யூக்கமென்ப
பரியாயமோச்பொரு டோன்றப்பிறிது பகர்தலென்னே.

(இ-ள்.) சொல்லையாவது பொருளையாவது நிரையேறியுத்தல்
நிரனிறையென்னு மலங்காரமாம். உளநிகழ் ஆர்வங்கூறுமொழி
மகிழ்ச்சியாம். இரதவசனஞ் சுவையாம். ஊக்கமாவது தன்மேம்பாட்டுரையாம். பரியாயந் தான் கருதியபொருளைப் பிறமொழியாற்
பகர்தலாம். ஏ - று. வரலாறு - காரிகைமென்மொழியானோக்காற்
கதிர்முலையால் - வார்புருவத் தாலிடையால் வையகத்தி - னேர்
தொலைந்த - கொல்லி வழிநெடுவேல் கோங்கரும்பு விந்கரும்பு -
வல்லி தமியேன் மனத்து. இது சொல்லைநிறுத்தி யடைவே பொரு
ளாலே கண்ணழித்தலால் நிரனிறை யென்னுமலங்காரமாம். பொ
ருள்களிற் சொன்ன நிரனிறை விகற்பமெல்லாம் வந்தவழிக் கண்
டுரைத்துக்கொள்க. சொல்ல மொழி தளர்ந்து சோருந் துணைமலர்த்
தோள் - புல்ல விருதோள் புடைபெயரா - மெல்ல - நினைவே மெ
னினைஞ் சிடம்போதா தெம்பால் - வளைதாராய் வந்தசற்கு மாறு.
இது நெஞ்சணிகழ்ந்த வார்வத்தைப் புலப்படவுரைத்தலால் மகிழ்
ச்சியென்னுமலங்காரம். உண்ணிகழ் மகிழ்ச்சி புலப்பட வுரைத்த
நிண்ணிய வார்வ மொழியெனச் செப்புவர். மகிழ்ச்சியென்னு
மார்வமொழியென்னு மொக்கும். இனிச் சுவையொன்பது மாமாமு-
ண்டுக மன்னோ வெளியினுழ யாயிரப்ப - நீடுக மன்னோ விரா
இது சிருங்காரம். சேர்ந்த பிறவி னிறைதன் திருமேனி - யீர்ந்திட்
டுயாதுலைதா னேறிலு - னேர்ந்த - கொடைவீர மோமெய்ந் திறை
குறையா வங்கட் - படைவீர மோவவன் பண்பு. இதுவீரம். கை
யில் வீரனெறித்துக் காறளர்ந்து வாய்புலர்ந்து - மெய்ப்பனிப்பத்
தாளில் விழுமீவனோ - வய்யக் - களிவேக மாறாக் கரிபுரளச் செங்
கையொளிவே ஓகைப்பா னினி. இது அச்சம். குடருங் கொழு
புங் குருபு மென்புந் - தொடரு நரம்பொடு தோலு - மீடையிடை
யே - வைத்த தடியு முடம்புமா மறநிலந்ரு - லெத்திறத்தா வீர
கோதையாள். இஃகிழிப்பு. முத்தரும்பிச் செம்பொன் முறிதல்
ந்து பைந்துகிரின் - றொத்தலாந்து பல்கலனுஞ் சூழ்ந்தொளிருங்
கொத்தினதாம் - பொன்னேர் மணிகொழிக்கும் சூங்காவிரிநாடன்
றன்னேர் பொழியுந் தரு. இது வியப்பு. கழல் சேர்ந்த தாள்வி
லை காதுவிமெய் தீண்டு - மழல்சேர்ந்து தன்னெஞ் சயர்ந்தால்
குழல்சேர்ந்த - தர்மந் தரியா தசையுந் தளிர்மேனி - யீமந் தரி

மோ வென்று. இது அவலம். கைபிசையா வாய்மடியாக் கண்சிவ வாத் தீவிழியா - மெய்கூலையா வேரா வெகுண் டெழுந்தான் - வெய்யபோர்த் - தார்வேயந்த தோளான் மகளைத் தருகென்று - போர் வேந்தன் நூதிசைத்த போது. இது உருத்திரம். பள்ளியுள் வாழும் பறியறு மாதவர் - பிள்ளைகளெல்லாம் பெரியர் முதிர்ந்தவர் - வெள்ளைகள் போல விலாவிற் நக்குநக் - குள்ளவ ரெல்லா மொருங்குடன் மாய்ந்தார். இது முறுசியநகை. தன்னுயிர்க்கினன்னுமை தானறிவா னென்கொலோ - மன்னுயிர்க் கினனா செயல். இது சார்தம். நவை தீ ரொன்பஃ. தாகு முட்பொருள் சுவைவாய்க் கிளப்பது சுவையென மொழிப. - மலைகரந்து போகாதோ வற்றாதோ பவ்வ - மலர் கதிரோன் வீழானோ வஞ்சி - நிலையெனக்குப் - பார்வேந்த ரொப்ப ரோ பாய்கீர்க் குருகுலத்தார் - போர்வேந்தே யான்முனிந்தபோது. இது தன்வலி மிகுத்துச்சொன்னமையாற் தன்மேம்பாட்டிரை. தாக்கிய விடத்தெனைத் தடுப்பவர் யாரென ளுக்கங்கடறுத ளுக்க மாகும். - மின்னிகரா மர்தே விரைச்சாந் துடன்புணர்ந்து - நின்னிகரா மாதலிக்கீழ் நின்றருந் தன்னிகராச் - செந்தீ வா மலருஞ் செங்காந்தட் போதுடனே - - யிந்தீ வரங்கொணர்வல் யான். இது குறித்தபொருளைப் பிறிதொரு வழியாற் சொல்லின மையாற் பரியாயமொழியாயிற்று. உதையன்காதை முதலாயின வற் றுள்ளுறை பொருளாகச் சொல்லிய வெல்லாம் பரியாயம். குறித்தபொருளைப் பிறிதொரு வழியாற் புலப்பட விரைத்தல். பரியாய மொழியே. (உஅ)

தாங்குஞ்சமாயிதந் தான்முயல்செய்தி தனதுபய னாககனூலன்றி மற்றொன்றினால்வந்த தாக்சொல்லல் தீங்கிலுதாரதை செல்வமுமுள்ளமுஞ் சீர்மைசெய்ய லோங்குமனுவதி யுண்மைதவிர வுரைத்திடலே.

(இ-ள்.) தாமுயல்கின்ற காரியத்திற்குப் பிறிதொன்று தனைச் செய்ததாகச் சொல்லல் சமாயிதமாம். உதாரதையென்று மலங்கா ரஞ் செல்வ மிகுதியு முள்ளமிகுதியுள் கொல்லுதலாம். உண்மை மறுத்து வேறுசொல்லுதல் அவனுதியாம். அது சிறப்பவனுதியும் பொருளாவனுதியுங் குணவவனுதியமென மூன்றாகச் சொல்லுவர் - - எ-று. வரலாறு - வான்குணத் தெம்பிக்கு மன்னு பெருஞ்செல்வம் - யான்கொடுப்பேற் கெங்கோலு மிக்களித்தா - னுன்போய்க் - கரும்

பெறு நாட்டார்தங் காவலன்றன் தேவி - தரும்பெறு மற்றுண்டோ
 சாற்று. இதனுட் டான்கொடுப்பாலுக் விருந்தவரசுக்குத் தசரதனு
 முடன்பட்டானென்றமையாற் சமாயிதமென்னுமலங்காரமாயிற்று.
 நினைவுடைப் பொருளை நிரப்புதற்கதவுந் துணையெனப்படுவது
 துணைப்பேறென்ப. சமாயிதமெனினுந் துணைப்பேறெனினுமொக்
 கும். கண்டும் வயவேந்தர் செல்வம் பலகவர்ந்து - மென்றும் வறியோ
 ரினங்கவர்ந்து - மொன்று - மறிவரிதாய் நிற்கு மளவினதாற
 சோரி - செறிகதிர்வேற் சென்னி திரு. இது செல்வமிகுதி சொன்ன
 மையாற் செல்வமிகுதியுதாரதை. மண்ணகன்று தன்கிளையு நீக்கி
 வனமடைந்து - பண்ணுந் தவமுயலும் பார்த்தனார் - விண்ணிறந்து-
 மீதண்டர் கோன்குலையும் வெய்யோர் குலந்தொலைத்தான் - கோ
 தண்ட மேதுணையாக் கொண்டு. இது உள்ளமிகுதி சொன்னமையா
 ளுள்ளமிகுதியுதார்த்தம். செல்வமு முள்ளமுஞ்சீர்மைசெப் பிடுக
 லொள்ளிய வுதார்த்தமென்றுரைத்தனர் கொளலே. நறைகமழ்தார்
 வேட்டார் நலநீத்து நாணு - நிறையு நிலைதளரா நீர்மை - யறநெறி
 சூழ் - செங்கோல னல்லன் கொடுங்கோலன் நெவ்வழிபோர்-வெங்
 கோபமால்யானை வேந்து. இது ஒருவனைச் சிறப்பித்து வருத
 லாற் சிறப்பவனுதி. நிலனும் விசம்பா நிமிர்புனலாந் தீயா -
 மலர்கதிராம் வான்மதியா மன்றி - யலர்கொன்றை - யொண்ண
 றந்தாரா நெருவ னுயிர்க்குயிரா - யெண்ணிறந்த வெப்பொருளு
 மாம். இது பொருளிடத்து வந்தமையாற் பொருளவனுதி. மலுப்
 புவிமேல் வாழ மறைவளர்க்கு மாரப் - பனித்தொடையற் பார்த
 திபர்கோ னெங்கோன் - றனிக்கவிகை - தண்மை நிழற்றன்று தற்
 ரொழுத பேதையர்க்கு - வெம்மை நிழற்றாய் மிகும். இது குண
 த்தினிடத்து வந்தமையாற் குணவவனுதி. சிறப்பினுங் குணத்தி
 னுந் திருவினுந் சீர்மையை மறுத்துடன் மொழிவ தவனுந் வழக்
 கே. இது பிறவலங்காரங்களோடு கூடியும் வரும். நறவேந்து
 கோதை நலங்கவர்ந்து நல்கா - மறவேந்தன் வருசியா னல்லன் -
 றுறையின் - விலங்காமை நின்று வியன்றமிழ்நா டைந்கின் - குருவ
 காவல் கொண்டொழுகுங்கோ. இது சிலேடைப் பொருளமேல்
 வந்தமையாற் சிலேடையவனுதி பிறவும் வந்தவழிக் சண்க்கொள்க
 செப்புஞ்சிலேடை யொருதிறஞ்சேர்சொற் பலபொருளை
 யொப்பவுணர்த்த லொருவினைபல்வினை யொங்குமுரண்

துப்புறம்வாயின் சோலாய்நியமத்தோடநியமமுந்
தப்பில்விரோதத் துடனவிரோதமுந் சாற்றினரே.

(இ-ள்.) சிலேடையென்னுமலங்காரமொருவகையாகநின்ற
சொற்பலபொருள் தெரிய நிற்பது. அது ஒருவினைச்சிலேடையும்
பலவினைச்சிலேடையும் முரண்சிலேடையும் நியமச்சிலேடையும்
ஆநியமச்சிலேடையும்விரோதச்சிலேடையும் அவிரோதச்சிலேடை-
யும் எனவரும். எ-று. வரலாறு-அம்பெற்ற பணைமுகத்துத் திண்கோ
ட்டணிகாகம்-வம்பற்ற வேடை மலாந்திலங்க-வும்பர் - நவம்புரியு
நான்மதியுந் கங்கைய நண்ணித்-தவம்பரிவார்க கிண்பந் தரும். இது
ஒருவினையிலே சிலேடித்தமையினொருவினைச்சிலேடை. தவிர்
வில் மதுவுண் களிதளிர்ப்ப நீண்டு - செவிமருவிச் செநநீர்மை
தாங்கிக் - குயிலிசையு - மின்னுயிரா நுண்ணிடையார் மென்னோ
ங்கு மேவலா - நின்னுயிரா பிரகின் தன். இது பலவினைகொண்ட
நிற்றலாற் பலவினைச்சிலேடை. ஒருவினைமுடித்தலும் பலவினை
முடித்தலும் மொருவினைபலவினைச்சிலேடையாகும். மாலை மருவி
மதிநிய மாமண்குசெய் - காண்த்துணைமேவ லார்கடியு - வேலை
மேன் - மிக்கார் கலியடங்கா தார்க்கும் வியன்பொழில்கள் - புக்
கார் கலியடங்கும் புள். இது முரணத்தொடுத்தமையால் முரண
வினைச்சிலேடை. முரணவருவது முரணவினைச்சிலேடை. வெண்
ணீர்மை தாங்குவன முத்தே வெறியவாய்ச் கண்ணீர்மை சோர்வ
கடி பொழிலே - பண்ணீர்மை - மென்தோ - வியாழே யிரங்குவன
வேவவேந்தே - நின்கோ விலவு நிலத்து. இது சிலேடித்தவற்றை
நியமித்துச் சொன்னமையா நியமச்சிலேடை. இன்னு மிதனை
யிருபொருணியமச் சிலேடை முப்பொருணியமச் சிலேடையெ
ன்ப்பல விகற்பங்களாலுமுரைப்பாருமுளர். அவை வந்தவழிக்
கண்டுகொள்க. சிறைபயில்வ புட்குலமோ கீழ்ப்பனலு மன்ன-விறை
வரீ காத்தளிக்கு மெல்கை - முறையிற - கொடியன் மாளிகையின்
குன்றமே யன்றிக் - சுடியலிழ்ப்புங் காவு முள். இது சிலேடித்த
பொருணியமஞ் செய்யாதே மற்றொரு பொருள் சொல்லுதலா
லநியமச்சிலேடை. விச்சாதானேனு மந்தரத்து மேவாலு - லச்சுத
னாயினுமம் மாயனலன் - நிச்ச - நிறைவான் கலைபா ன்களங்க
ன்தி - யிறையா னநகனெங் கோன்லு இது சிலேடித்தவற்றைப்
பின்னரும் விரோதிப்புச் சிலேடித்தமையால் விரோதச்சிலேடை.
சோதி யிரவி கரத்தா னிரவொழிக்கு - மாகிடத்தான் மன்மதனை

மாற்றிக்கு - மீதா - மல்கமதி தோற்றிக்குமுத மளிக்ஞர் - தாத
 னிருநிக்ச்சோன் றுன். இது முன்னர்ச் சிலேடித்த பொருளைப்
 பின்னரும் விரோத்யாமற் சிலேடித்தமையால் அவிரோசச் சிலே
 டை. இவ்வீனத்துச் சிலேடையுஞ் செமமொழிச்சிலேடையும் பிரி
 மொழிச்சிலேடையு மென விரண்டு கூறுபடுமெனக்கொள்க. வர
 லாறு - செங்கரங்க ளால்ரவு நீக்குர் திறம்புரிந்து - பங்கய மாதர்
 நலம்பயிஸ்ப - பொங்குதயத் - தோராழி வெய்யோ னுயர்ந்த நெறி
 யொழுது - நீராழி நீணலத்து மேல். இது ஒருவழிநின்றசொல்
 வேறுபாது பலபொருடநதமையாற் செமமொழிச் சிலேடை.
 தள்ளா விடத்தேர் தடந்தா மராயடைய - வெள்ளா வரிமானிடர்
 மிகுப்ப - வுளவாழ் தேஞ் - சிறுநந தகைமைத்தே யெங்கோன் திரு
 வுள்ள - நந்துந தொழிலுபுரிந்தார் நாடு. இது ஒருவழி நின்ற சொல்
 பிரிந்து தொகைவேறுபட்டுப் பலபொருள் கொண்டமையாற் பிரி
 மொழிச் சிலேடை. (௩௦)

செல்லுஞ்சிறப்புத் தொழில்குணமங்களு சிதைந்திடினு
 நல்லபயன்பட நாட்டலுடனிலைச் சொன்னயந்து [ருளும்
 சொல்லங்குணமுத லொத்ததொகுத்தல் சொலும்பொ
 புல்லும்விரோதம் புணரினமுரணென்ப பொற்றொடியே.

(இ-ள்.) சிறப்பென்னு மலங்காரங் குறையுடனே மேம்பாடு
 தோன்றச் சொல்லுவது. அது குணக்குறைவிசேடமுந் தொழிற்கு
 றைவிசேடமுஞ் சாதிக்குறைவிசேடமும் பொருட்குறை விசேட
 மும் உறுப்புக்குறைவிசேடமுமென விகற்பிக்கப்படும். உடனிலைச்
 சொல்லென்னுமலங்காரம் பொருள்கடம்மில் ஒப்பாயினவற்றை
 ஒருங்கு கூட்டிச் சொல்லுதலாம். அது புகழ்த்தற்கண்ணும் பழித்
 தற்கண்ணும் வரும். முரணென்னு மலங்காரஞ் சொல்லும் பொருளு
 மாறுபட வைத்தலாம். - ஏ-று. சிறப்பென்னும் விசேடமென்னு
 மொக்கும். ஒப்புமைக்கூட்டமென்னுமுடனிலைச் சொல்லென்னு
 மொக்கும். முரணென்னும் விரோதமென்னுமொக்கும். வாலாறு-
 கோட்டி-ந் திருப்பருவங் கொள்ளா வவர்செங்கோல் - கோட்டம்
 புரிந்த கொடைச்சென்னி - நாட்டஞ் - சிவந்தன விஸ்லை திருந்தார்
 கலிங்கஞ் - சிவந்தன செந்தீத் நெற. இது குணத்திலே குறைவு
 கூறிக் காரிமத்திலே மேம்பாடுதோன்றச் சொன்னமையாற் குணக்
 குறைவிசேடம். ஏங்கா முகில்பொழியா நாளும் புனதேங்கும் -

அலங்காரப்பயில்.

௧௮௭

பூங்கா விரிநடண்பெரும்மதமல்கீரிநார் வளைபட்ட தாளணிகண்
 மாநெதிரந்த தெவ்வா - சனையிட்ட தாட்காமனா. இது கொழிற்
 குறைவிசேடம். மேயநிரைபுநத்துவிவனவெனய தொடுவுண்ட -
 வாயனார் மாநெற்ற மரர்புரிந்தார் - வாய - பெருந்தருவம் பின்னும்
 கொடுத்தடைந்தார் விண்டேற - புரந்தானும் வானேரும் போல
 இது சாதிக்குறைவிசேடம். இதால்கை மறைதேர் துணைவன்பா வந
 ண்டிவரை - செய்கை யிருநாழி நெற்கொண்டேசா - மெல்லியலா -
 ளோந்துவகில் வாழுமுயிரினத்து முட்டிமா - லெங்கொலி நீர்த்
 தச்சி யிடம். இது பொருட்குறைவிசேடம். யானை யிரதம் பரியந
 ள்வையில்லைத் தானுமனங்கன் றனுக்கரும்பு - தேனூர் - மலரைந்தி
 னால்வென் றடிப்படுத்தான் மாந - னுலகங்கண் மூன்று மொருங்கு.
 இது உறுப்புக்குறை விசேடம். பூண்டாங்கு கொங்கை பொரவே
 குழைபொருப்புந் - துண்டாத தெய்வச் சுடர்விளக்கு - நாண்டா
 குங் - வண்மைசால் சான்ற வருங்காஞ்சி வன்பதிபு - முண்ணையா
 லுண்டிவ் வலகு. இது புகழுடனிலை. கொள்பொருள் வெல்கித்
 குடியலைக்கும் வேந்தனு - முள்ளது சொல்லாச் சலமொழி மாந்
 தரு - மில்லிருந் தெல்லை சுடப்பாளு மிம்மூவர் - வல்லே மழையருக்
 குங் கோள். இது பழிப்புடனிலை. பிறவுமன்ன. சேரலை பயிலுங்
 குயின்மழலை சேர்ந்தடங்க - வாலு மயிலினங்க ளார்த்தெழுந்த -
 னாலவ் - குளிர்ந்த முகில்கறுத்த கோபஞ் சிவாத - விளர்ந்த துணை
 பிரிந்தார் மெய். காலையு - மாலையுக் கைகப்பிக் சாடுமுதால் -
 மேலை வினையெல்லாந் சீழுவாங் - கோலக் - கருமன்றோல் வெண்
 ணீற்றுச் செம்மேணிப் பைந்தார்ப் - பெருமானைச் சிற்றமயலந்து.
 இவை முரண். மொழியினும் பொருளினு முரணாதல் முரணே. இது
 பிறவலங்காரங்களோடும் வரும். இனமானிகல வெளிமவா மேனும்
 வனமேவு புண்டரிகம் வாட்டும் - வனமார் - கரியருவங் கொண்டு
 மரிசிதறக் காட்டும் - விரிமலர்மென் கூந்தல் விழி. இது அலேடை
 முரண். பிறவுமன்ன. (நக)

மாறியிசுமொழி வண்புகழாய் துவ லாச்சொல்வருந்
 தேறுந் தெரிவில் புகழ்ச்சியொன்றைப் பழிக்கப்பிழிது
 கூறிப்புகழுதல் சுட்டாநிகழ்பயன் கொள்பொருளில்
 வேறுபட்ட நன்மைதீமை வெளிப்படன் மெலவணங்கே.

(இ-ள்.) துவலாச்சொல்லென்னு மலங்காரம் ஒருபொருளைப்
 பழித்தாற்போலப் புகழ்தலாம். புசுழாப்புகழ்ச்சியெனினு தவலாக்

சொல்லெனினு மொக்கும். தெரிவில் புகழ்ச்சியாவது ஒன்றைப் பழித்தற்கு வேறொன்றைப் புகழ்தலாம். சுட்டென்னுமலங்கார மொருவகையால் நிகழ்பொருளிடத்தே வரும்பயனைப் பிரிதொன்றற்கு நன்மையாவது தீமைபாவது தோன்றச் சொல்லுதலாம்—எ-று. நிதரிசனமெனினுஞ் சுட்டெனினு மொக்கும். வரலாறு-நீனை வரிய பல்புகழார் நின்குலத்துத் தொல்லோ - ரணவரையும் புல்லின ளன்றே - மனுநூல் - புணர்ந்த நெறியொழுகும் பூழியநீ யிந்நான் - மணந்த தடமலர்மேன் மாது. இது புகழாப்புகழ்ச்சி. இரவறியா யாவரையும் பின்செல்லா நல்ல - தருநிழலுந் தண்ணீரும் புல்லு - மொருவர் - படைத்தனவுங் கொள்ளாவிப் டள்ளிமான் பார்மேற் - றுடைத்தனவே யன்றே துயர். இது தெரிவில்புகழ்ச்சி. பிறர்செல்வங் கண்டாற் பெரியோர் மகிழ்வுஞ் - சிறியோர் பொருத நிறமு-மறிவுநீஇச் - செங்கமல மெய்மலர்ந்ததேற்குமுத மேபசந்த - பொங்கொளியோன் லீறெய்தும் போது. இது நன்மை வெளிப்படச் சொல்லிய சுட்டு. பெரியோருழையும் பிழைசிறிதுண்டாகி - விருகிலத்தில் யாரு மறியத் - தெரிவிக்குச் - தேக்குங் சடலுலகில் யாவர்க்குச் தெள்ளமுதம் - வாக்கு மதிமேன்மது. இது தீமைதோன்றச் சொல்லிய சுட்டு. (ந.உ)

துப்பாரொருங்கிய நூயவினைபண் பிரண்டிபொருட்
கொப்பாவொருசொல்லு வைப்பதுயர்பரி மாற்றமது
செப்பார்பொருண்மா றிடறிகழாசியின் சீர்மைசொலிற்
றப்பாதவரசீர் வசனமெனவுணர் தாழ்குழலே.

(இ-ள்.) ஒருங்கியலலங்காரயிரண்டு பொருட்டுப் பொருந்த ஒருசொற் புணர்வது. அது வினைபுணர்நிலையும் பண்பு புணர்நிலையமேன் இரண்டுவகைப்பட்டி மூன்றும்வேற்றுமையானவரும். புணர்நிலையெனினுமொருங்கியலெனினுமொக்கும். பரிமாற்றமாவது பொருள்கொடுத்துப் பொருள்கொள்வதாகக் கூறுதல். பரிவர்த்தனையெனினும் பரிமாற்றமெனினுமொக்கும். பூசியென்னுமலங்காரம் ஆசீர்வசனஞ் சொல்லுதலாம்—எ-று. வரலாறு - பூக்கால் புனைந்த புனவர் மடமக - ணைக்காரோகருண்டாரானோவதெவன் - நோக்காதே - கள்ள நிறையுங் கருங்கண்ணுற் கட்டழித்தா - னுள்ள நிறையோ டொருங்கு. இது வினைபுணர்நிலை. பூக்காவிற்குப் புள்ளொடுக்கும் புன்மலைப் போழ்துடனே - நீந

அலங்காரப்படலம்.

கஅசு

காதவெம்மைவாய் நீண்டனவாற் - றுங்காதல் - வைக்குந்துணைவர்
 வருமவதி பார்த்தாவி - யுய்க்குந் தமிழா ருயிர். இது பண்பு புணர்
 நிலை. காமினை வென்றான் சடைமதியுந் கங்கையுந் - தாம நிழலொ
 ன்று தாங்கொடுத்து - நாமப் - பருவா ளரவின் பணமணிகடோறு-
 முருவா யிரம்பெற் றுள; சாயலு நாணு மவர் கொண்டார் கைம்
 மாற - கோயும் பசலையுந் தந்து. இவை பரிமாற்றம். மிகை
 சேர்ந்த நாகமும் வெண்மதியுந் தம்மிற - பகைதீர்ந்த மால்சடை
 யோன் காப்ப - முகைமலரக் - கோழி யனுபமனன் கோறம் புலி
 வாழி - வாழிய மண்டலத்து வான். இது ஆசிமொழி. வாழ்த்தெ
 னினுமமையும். (நக)

பண்புதரும்பல் லலங்காரஞ்சேர்ந்து பயிலுவது
 நண்புதரும்விரா வாய்பாவிசுமது நற்கவியின்
 ஒன்பொருளினொருடர் காப்பியமுற்றி னுரைபெறுமால்
 விண்புடைநின்றிடை யைச்சீரியமுலை மெல்லியலே.

(இ-ள்.) விராவலங்காரம் பலவலங்காரங்கூடி நிற்பது. பா
 விகமென்பது முழுக்காப்பியமுமொருங்கு பொருந்திய குண
 மாம். - எ-று. வரலாறு - தண்டிதைநீர் நின்ற தவத்தா லளிமருவு-
 புண்டரிசு நின்வதனம் போன்றதா - லுண்டோ - பயின்ற ருளம்
 பருகும் பான்மொழியாய் பார்மேன் - முயன்றான் முடியாப் பொ
 ருள். இது * பலவலங்காரமுமருவி நின்றமையால் விராவலங்
 காரமாம். விராவெனினும் விரவியலெனினுஞ் சங்கிரணமெனினு
 மொக்கும். பாவிசுக் காப்பியத்தன்மையாதலிற்றனிச் செய்யுளா
 லெடுத்துக் காட்டவமைவதன்று. (நக)

நாண்டியமுற்றேக தேசவுவமை யுருவகமென்
 ரோண்டொருமுன்ற வுருவகமோனுவர் காரணமுந்
 தூண்டுகார ணமுமாமிசைமொழி சொல்வரெல்லாம்
 வேண்டியவேண்டிய வாறுவிசற்பிப்ப மெல்லியலே.

மேல்வகுத்த அலங்காரமனைத்திற்கு மாவதோர் புறநடை கூறு
 கின்றான். (இ-ள்.) முற்றுருவகம் ஏகதேசவுருவகம் உவமையுருவக

* இதற்குத் தற்சிறிப்பேற்றங் குருமகாரகவேது சிலேடை உவ
 மை வேற்றுப்பொருள்வைப்பு சுவைமுதலிய பலவும். விரவியமை
 காண்க.

மென உருவகத்தை மூன்றாகவும் அகாரணமிகைமொழி காரண மிகைமொழியென மிகைமொழியை இரண்டாகவும் விகற்பிப்பார். ஏனைய அலங்காரங்களையும் வேண்டிய வேண்டியபடிக்கெல்லாம் விகற்பிப்பார்.—எ-று. சூத்திரத்திலுவமையுருவகமென்றாயினும் மொழிமாற்றி உருவகவுமையென்று கொள்க. மின்னிருக்கச் சாடி விழுத்துவலை மும்மதமா-முன்னுருமிக் கோசை முழக்காகப்-பெண்ணுருவ - வாரமென் முலையார் மனக்கோட்டை மேல்வரு மே - கார்மேக மென்னுங் களிது. இது முற்றுருவகம். இரங்கு குயின்முழவா வின்னிசையாழ் தேனா - வரங்க மணிபொழிலா வாடும் போலு மிளவேனி - லரங்க மணிபொழிலா வாடுமாயின் - மரங்கொன் மணந்தகன்றார் நெஞ்சமென்செய்திளவேனில். இது ஏகதேசவுருவகம். வில்லே ருழவர் பகைகொளினுங் கொள்ளற்க - சொல்லே ருழவர் பகை. இது வில்லினை ஏராகவுடைய உழவ ரென்றுஞ் சொல்லினை ஏராகவுடையவுழவரென்றுமுருவகமா க்கி இருவரையும் பொருட்டெளிவாலுவயித்தலினால் உருவகவுவ மை. பைத்தலைப்பண நாகமழன்றிட - மொய்த்தலைக்கினை முன்னி யபோரெனக் - கைத்தலத்து முழுத்தது கார்முக - மெத்தலைச் சிலம் பாயர வெய்துமே. இது காரணமிகைமொழி. அகாரண மிகைமொழி வந்தவழிக்காண்க. (கக)

யாப்பையியம்பிடிந் முத்தசமோடு குளகந்தொகை காப்பியமாழுத் தகந்தன்பொருளோர் கவியின்முற்றும் வாய்ப்பிற்றுகளகம் பலபாட்டொருவினை மன்னுதொகை கோப்பிற்றொருளன காப்பியமா நூல் கொடியிடையே.

(இ-ள்.) செய்யுள் முத்தகமுங் குளகமுற் தொகைநிலையுங் காப்பியமுமென நால்வகைப்படும். முத்தகமாவது ஒருகவியிலே வினைமுடிவது. குளகமாவது பலகவியொருவினையால் முடிவது. தொகைநிலையாவது பொருளிடங் காலந் தொழிலாதியவற்றிற் பலபாட்டொருங்கு தொக்கது. காப்பியமாவது பெருநூலாம்— எ-று. பொருளாற்றொக்கது புறநானூறு. இடத்தாற்றொக்கது கள வழிநாற்பது. காலத்தாற் றொக்கது கார்நாற்பது. தொழில் ற்றொ க்க தைத்தினை. பாட்டாற்றொக்கது கலித்தொகை. அளவாற்றொ க்கது குறுந்தொகை. (கக)

ஆகியும் மிடையுமடியென்றி லேமடக்கு மோதியபாதங்க ணன்கினுமாமொரு பாதமுற்றுந்

திதியலாமைமடக்கலுமுண்டு தெரிந்தவற்றைக்
கோதியலாமை விகற்பத்தினிலறி கோல்வளையே.

(இ-ள்.) ஓரடியின்கண்ணே தலைமடக்காய் வருதலிடைமடக்
காய்வருதல் சடைமடக்காய்வருதல் மடக்கலங்காரமாம். உம்மை
யான் மூன்றிடத்துமிரண்டிட்டுத்து மடக்குதலுமுண்டு. பலபாதத்
தின் முதலிடைசடை மடக்கிவருதலும் மூன்றிடத்து மடக்கிவரு
தலுமுண்டு. பாதமுற்று மடக்கியும்வரும். ஒத்தவழுத்திற் பொ
ருள்வேறாக வைத்து மொழி மடக்கினது மடக்கெனப்படுமேயென
க்கொள்க. பண்ணைக்கு நன்மருங்கிற் பாரித்துப் பாட்டயரும் -
பண்ணைக் குவளையங்கட் பான்மெழியார்-பண்ணைக்-கொடியா டியர்
மாடக் குன்றினவே யென்றிக்-கொடியா டியர்மாடக்குன்று. இது
முதன்மடக்கு. இடைமடக்கினவு மீறுமடக்கினவும் வந்தவழிக்
கண்டு கொள்க. மடக்கெனினும் யமகமெனினு மொக்கும். மணி
மருங்குடையனவயிரக்கோட்டன்-வணிமருங்கருவியவா லவாயின
மணிமருங்குடையன வயிரக்கோட்டன் - வணிமருங்கருவிய வரச
வேழமே. இஃதடிமடக்கு. பிறவுமன்ன. (க௭)

தந்திரவுத்தி குணமதமேயுரை தர்க்கந்தன்னில்
வந்தியலெண்கோண் முதலாயுளமலை மாற்றுமுன்னு
வந்தியல்கித்திர மென்றின்னவுமலங் காரமென்றே
தந்தியல்கிசிலர் சொன்னாரவற்றையுஞ் சார்த்தியே.

(இ-ள்.) தந்திரவுத்தியுந் தந்திரகுணமும் ஆசிரியமதமுந் தந்
திரவுரையுந், தர்க்கநூலிற்சொன்ன எண்கோளும் ஏதுவும் வகுத்
துக்காட்டும் பிரமாணமும் முதலியனவும், மலைமாற்றுமுதலிய சித்
திரச்செய்யுளுமலங்காரமென்பாருமுளர். ஆசிரியல்லாமாரா
யந்தறிக. முதலாயுள்வென்றதனால் நிரனிறைமுதலிய பொருட்
கோளணியும் அந்தாசி முரண்முதலிய தொடையணியும் மோனைமு
தலிய யாப்படியணியுந் தொடர்நிலைச்செய்யுட்டு வல்லோர் வகுத்த
மெய்மகிழ்வாகிய செய்யுளினணியுமறிந்து கொள்க.—என்று. தந்
திரவுத்தியாவன நுதலிப்புருதல் ஒத்தமுறைவைத்தல் தொகுத்
துச்சுட்டல் வகுத்துக்காட்டல் முடித்துக்காட்டல் முடிவிடங்
கூறல் தானெடுத்துமொழிதல் பிறன்கோட்கூறல் சொற்பொருள்
விரித்தல் தொடர்ச்சொற்புணர்த்தல் இரட்டுறமொழிதல் ஏதுவின்

முடித்தல் ஒப்பின்முடித்தல் மாட்டெறிந்தொழுகல் ஒழிந்தது
 விலக்கல் எதிரதுபோற்றல் முன்மொழிந்து கோடல் பின்னது
 நிறுத்தல் விகற்பத்தின்முடித்தல் முடிந்ததுமுடித்தல் உரைத்து
 மென்றல் உரைத்தாமென்றல் ஒருதலைதுணிதல் எடுத்துக்காட்டல்
 எடுத்தமொழியினெய்தவைத்தல் அன்னதல்லதிதுவென மொழி
 தல் எஞ்சியசொல்லினெய்தக்கூறல் பிறநூன்முடிந்தது தாலுடன்
 படுதல் தன்குறிவழக்கமிகவெடுத்துகாத்தல் சொல்லின்முடிவினப்
 பொருண்முடித்தல் ஒன்றினமுடித்தல் தன்னினமுடித்தல் உப்த்
 துணர்வைத்தலென முப்பத்திரண்டாம். தந்திரசுணமாவன சுரு
 ங்கவைத்தல் விளங்கச்சொல்லல் நவின்னோர்க்கினிமை நன்மொழி
 புணர்த்தல் ஓசையடைமை அழமுடைமை உலகமலையாமை முறை
 யின்வைத்தல் விழுமியதுபயத்தல் விளங்குதாரணந் தரலெனப்
 பத்தாமென்க. ஆசிரியமதமாவன மறுத்தல் உடன்படுதல் பிறர்தம்
 மதமேற்கொண்டு களைதல் தாஅடைத்தனஅது நிறுத்தல் இருவர்
 மாறுகொளொருதலைதுணிவு பிறநூற்குற்றங்காட்டல் பிற்தொடு
 படா அன்றன் மதம் வருத்தலென ஏழுமெனக்கொள்க. தந்திர
 உரையாவன சூத்திரந்தோற்றல் சொல்வகுத்தல் சொற்பொருளு
 ணர்த்தல் வினாதல் விடுத்தல் விசேடங்காட்டல் உதாரணங்காட்
 டல் ஆசிரியவசனங்காட்டல் அதிகாரவசனங்காட்டல் தொகுத்து
 முடித்தல் விரித்துக்காட்டல் துணிவுகூறல் பயனெடு புணர்த்தல்
 கருத்துரைத்தலெனப் பகினுன்கென்ப. இவற்றுட்கில வருமாறு-
 நல்லா நெனிலுங் கொளந்து மேலுலக - மில்லென்னு மீதலே
 நன்று. இஃதிரட்டுறமொழிதல். இலர்பல ராகிய காரணநோற்பார்-
 சிலர்பலர் நோலா தவர். இது ஏதவின்முடித்தல். தன்னுயிர் நப்பி
 னுஞ் செய்யற்க தான்பிறி-கின்னுயிர் நீக்கும் வினை. இது மறுத்தல்.
 அருட்செல்வஞ் பிசல்வத்துட் செல்வம் பொருட்செல்வம் - பூரியார
 ண்ணு முள. இஃதன்னதல்ல தீதுவென மொழிதல். மிக்னுங்
 குறையினு நோய்செய்ய மேலோர் - வளிமுத லெண்ணிய மூன்று.
 இதமாட்டெறிந்தொழுகல். பிரிவுரைக்கும் வன்சண்ணராசி லரி
 தவர்-நல்குவ ரென்னு நசை. இது எதிராமறுத்தல். அறவினை யாதெ
 னிற்கொல்லாமை கோறல்-பிறவினை பெல்லாந்தரும். இது தொகுத்
 துக்காட்டல். நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்ல - தன்றே மறப்
 பது நன்று. இது விளங்கச்சொல்லுதல். அரியவற்று ளெல்லா
 மரிதே பெரியாரைப் - பேணித் தமராக் கொளல். இது நலின்

ரோர்க்கினிமை. வீணுள் படாமைநன் ருற்றி னஃதொருவன் - வா
ணுள் வழியடைக்குங் கல். இஃது உய்த்துணரவைத்தல். யாதானு
நாடாமா லாராமா லென்னொருவன்-சாந்துணையும் கல்லாத வாறு.
இது வினாதல். எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாகிலு மப்பொருள் -
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு. இது விழுமியது பயத்தல். தீய
வை செய்தார் கெடுத னிழறன்னை - லீயா தடியுறைந் தற்று. அரு
ளிலார்க் கவ்வுலக மில்லைப் பொருளிலார்க் - கிவ்வுலக மில்லா
தீயாங்கு. இவை தர்க்கத்தில் எடுத்துக்காட்டுப்போலி. கடலோடா
கால்வ னெடுந்தோ் கடலோடு - நாவாயு மோடா நிலத்து. இது
காண்டல். சலத்தாற் பொருள்செய்தே மார்த்தல் பசுமட் - கலத்
துணர் பெய்தீஇ யற்று. இஃதனுமானம். பிறர்க்கின்ன முற்
பகற் செய்யிற் றமக்கின்ன - பிற்பகற் றுனே வரும். இது பிற
நான்முடிந்தது தானுடன்படுதல். இனிச் சித்திரக்கவியாமாறு
சொல்லுகின்றான்.

(கஅ)

ஏறியமலைமாற் றேசக்கரயினத் தாலெழுத்தாற்
கூறியபாட்டு வினாவுத்தரமேக பாதமன்றித்
தேறியகாதை காப்புச்சுழிகுளஞ் சித்திரப்பா
வீறியக் கோழுத் திரியும்பிறவும் விரித்துரையே.

(இ-ள்.) மலைமாற்றுமுதற் கோழுத்திரிய் ருக்கூறிய ஆனைத்
துஞ் சித்திரக்கவியாம்—எ.று. மலைமாற்றுவது மீள்வாசித்தாலும்
அதுவேயாவது. சக்கரமாவது நான்காரைச்சக்கரம் ஆரூரைச்சக்
கரம் எட்டாரைச்சக்கரமுதலிய சக்கரமாக வாசிக்கலாவது. இனத்
தாலும் எழுத்தாலும் கூறிய பாட்டாவன வல்லினம் மெல்லினம்
இடையினத்தொன்றாலே வருதல் செய்யின் னினப்பாட்டாம்.
ஒரெழுத்தாலே முற்றும் வருவன ஒரெழுத்தப்பாட்டாம். வினா
வுத்தரமாவது வினாவினுக்குச்சொன்ன உத்தரமெல்லாம் ஒன்றாகத்
தொகுக்க ஒருபொருள் பயப்பது. ஏகபாதம் நாற்காலுச்சரிக்கப்
பொருள் வேறுவது.

வரலாறு;- னுணிமாபூவரே ரேவபூமாணிகா. நீவாத மாத
வா தாமோக ராகமோ - தாவாத மாதவா நீ. இவை இயசமுத
லாக வாசித்தாலும் அவையேயாதலான் மலைமாற்றும். சக்கரக்கவி
வருமாறு;- மாதவா போதி வரதா வருளமலா - பாதமே போது

சுரரைநீ - தீதகல - மாயா நெறியளிப்பாய் வாரன் பகலாச்சீர்த்
 தாயாலலகிலருடான். இஃதார்தோறு நான்கெழுத்துநின்று கொப்
 பூழில் ரீகாரம்பெற்றுக் குறட்டின் வசுதாநாயென்றும் பெயர்வந்து
 சக்கரத்திலிருபத்தெட்டெழுத்தாய் முடிந்த நான்காரைச்சக்கரம்.
 தண்மலர் வில்லிதன் போரா னமக்குத் தையயளித்த - கண்மலர்க்
 காவிக் கெதிரா வனவன்று கைப்பொலிந்த - பண்மலர் யாழ்ப்பயில்
 வாரார்வு சேர்ப்பதி நாகையிக்க - தண்மையகத்துப் பதும்ந்தமாதர்
 தடங்கண்களே. இஃதார்தோறும் ஒன்பதெழுத்து நின்று கொப்
 பூழின்கண் ரகரவாகாரம் பெற்றுக் குறட்டிற் போதிவானவொன்
 றுவந்து சக்கரத்திலிருபத்துநான்கெழுத்தாய் முடிந்த ஆறுரைச்
 சக்கரம். *மாலவனமுதலியவிமைய (வாதிபவானவ) (பத்பகவான
 புயி) (பதிபவானபுயி) வெணமிககாலனெழி (னலல) (லவ) (லல)
 னகாரியலவகிதன வெசெடனினுருவாரநெவாகாங்கதவா (ன)
 (ன) (ன) நகமிககாலசிலொன்றபொன்றிவுளனெதிரிபவனமசாமூ
 ணவாசொன்னமனகா (லனும்) (லுலு) (லலு) னறுவெதவாலென
 (னூன) (னூன) (னூன) சமுருநாடனமிலகனறுனனியவெனறுக்கநது
 சொரி (யிரொயிலெப) (யுயிரொயிலெய) (யயிரொயிலெய) தாயயொ
 வினொககூரநதமொங்குழவாமமா [வ] ணடாரநதவினாககொலப
 பூணமாலை [ச] சார (பி) (பி) (ம) னமகிமடி (ததொ) (ககொ)
 (ததொ) னறியசசடையெதபூணடினியுயிராமெறபொறொடென
 னியலாரநனெனடு (மாலையிடத்தி) (யிடக்கினு) (யிடக்கினு) னுயத

* இக்கவியும் இதன் கீழ் உரைத்த சித்திரத்தொகுதியும் பெரும்
 பான்மையும் பிரதிகளிலில்லை. உள்ளபிரதிகளிலுங் காலாந்தரத்திற்
 கரவிகிதவழுக்களான் மிச்சமாறுபட்டுக்கிடக்கின்றன. கையின் பிரத்
 தார இவக்கணத்தால் அஃதோர் போருஞ் செய்யுளென்று தோன்
 றுவதானும், ஏதாவதொருவகையாய் நாம் அதனைத்திருத்தி அச்சிடு
 வது தருதிராநூலானும், அதன் நிச்சயரூபங்கண்டு சக்கரத்
 தமைத்துக் காட்ட வல்ல சித்திரக்கவிசன் எவ்விடத்தாயினு யிருத்
 தல் கூடுமாதலானும், சித்திரக்கவிசுநட் தனக்கிணையில்லாத பெரு
 மாற்றலுடையதோ னுதனக்கவியை இறந்தபோகவிட மனமொவ
 வாஸையானுந் தென்னுட்டிலும் யாழ்ப்பாணத்தினுஞ் செண்பி
 லுந் தீழியில் மிகப்பிரபல வித்தவான்களாயிருந்தோர் மூவரு
 டைய பிரதிகளிற் கண்டரூபமாக இதனைவ்விடம் பதிப்பித்திருக்
 கின்றோம். பிரதியில் ஒன்றற்கொன்று பேசப்பட்டனவற்றை இரு
 தலைப்பிறையினுள்ளும் அதிகப்பட்டனவற்றை இருதலைப்பகர்த்த
 னுள்ளுந் காட்டியிருக்கின்றோம்.

தமாலசொனாயவிண்ணினினலலார (மணந) (மனன) (மனன்)
 லலாரவிழ்தத்தனாசிற [ர] பபூககூரூ [விச] [விசி] பணனொகொ
 (ப) (ம) (ப) பெணனூர்து (நிததலு) (நிககலு) (நிககலு)வாயததார
 றகொளகையெயகிரததாரவி (லி) (வி) (வி) லொயயெனவெத
 (த) (த) (து) து (நி) (னி) (னி) னை [யா] வெலகெனறவளவன
 பாரமிசூசிரெ. இது எட்டாராய்ச்சக்கரம். இதற்குப் பிரத்தாரவிலக்
 கணமாவது; - எட்டாராய் நேயிபதினேழா யார்தோறும் - பட்ட
 பதினே மெழுத்ததாய்ச் - சுட்டிய - கொப்பூழி னீற்றெழுத்தாய்க்
 கொண்டபுறத் தண்டத்துத்-தப்பா விருபத் திரண்டெழுத்தாய்த்-
 தப்பேற - ஸீரெட்டடியு மெழிற்சக் கரக்கவியை - நேரிட் டெ
 முதி நிறுத்துங்காற் - சீரிட்ட - நவ்வு மனாடையி னன்கண்ணி
 னொத்தியலுத் - செவ்விதனை யீங்கியலச் செப்பிடுவ - னெவ்வாயு-
 மொன்றுவிட் டொன்றூ மொளிநேயி யெடடின்க - னினிற்புசழ்
 வீரன் நிருநாமம் - பின்னூமை-மன்னியவோ ரெட்டாரூ மாலைமாற்
 றுமதுவு - முன்னு சுழிகுளமு மோரடியாந் - துன்னிய - வீரடியங்
 கோழத் திரியாந் தமிழ்க்கூட்டுக் - கூரிய கூட சதுக்கமாளு-சீரிய-
 விழ்பூட்டு மேது வெனுமீவையா மிந்நூலிற் - கற்பார் கருத்தாக்
 களையுனாத்த - பொற்பார் - கவ்யென்றும் வள்ளுவன்பா மூன்றினு
 மூன்று - செவ்யென்றும் வந்து சிறக்கும் - புவியின்க - னென்றுக்
 கொன் துள்ளாப் பதினெட்டு வட்டமிட - நின்றபதினேழு நிலத்
 து. ஒன்றுக்கொன்றுள்ளாகப் பதினெட்டுவட்டங்கீறப் பதினேழு
 நேயியுளவாம். அதன்கண் இச்சக்கரக்கவியைப் புறத்தரின்றும்
 வலமாகக்கடலாகவுமெழுதிப்போதவுமெழுதி இவ்வண்ணமுறையா
 னே எட்டடியுமெழுதுவது. எட்டாமடியினிறுதி தொடங்கிப் புற
 நேயித்தண்டமெடடினும் ஒருதுண்டத்துக்கோரடியாக எழுதுவது.
 இவ்வண்ணமெழுத முன்பிலெட்டடியின் தட்டவெழுத்தப் பின்
 பிலெட்டடிக்கீற்றெழுத்தாம். இதன்கணிரண்டாரேமீற் கயிலகுல
 கரனும் நான்காரேயியிற் காவேரிவல்லவனும் ஆறூநேயியிற் கண்
 னுமுன்றிவானும் எட்டாரேயியிற் கிரிசாலகன்னனும் பத்தாரேயி
 யில் விக்கிரமசோழனும் பன்னிரண்டாரேயியில் வளவநாராயண
 னும் பதினொரேயியில் வீரராசேந்திரனும் பதினொரேயியிற் பா
 நிருபகாலனுமென எட்டுப்பெயரும் புலப்படும். இதன்கண் வினை
 தேர்வீர சோழ னார்வணம் வானரிமாராலையோ மணிகீர நாரா
 யணனொவது என்னுந் தமிழ்க்கூட சதுக்கமும், வீரத்தால் வீண்

னாதல் மெய்த்தவத்தால் வீடாத - லாரத்தா லாள்வதெவர் தாடே
 மச் - சீரொத்த - மின்னூர் படைத்தடக்கை வீரரா சேந்திரனாக்
 கொன்னூராய வாழ்வ துறின்; விண்கூ டலசங்க மத்துடைந்தவேல்
 வடுக - ரெண்கூ டலறு மிருங்காணிற் - கண்கூடப் - பண்ணினூன்
 றன்னுடைய பாதம் பணியாமைக். கெண்ணினூர் சேரு மீடம்;
 ஈண்டுநூல் கண்டா நெழின்மலைக் கூற்றத்துப் - பூண்டபுகட்
 பொன்பற்றி காவலனே - மூண்டவரை - வெல்லும் படைத்தடக்
 கை வெற்றிபுனை மாறன்றன் - சொல்லின் படியே தொகுத்து;
 மின்னூர் வடிவேறகை வீரரா சேந்திரன்மன் - பொன்னூர் பதயுக
 ளம் போற்றாது - கன்னூடர் - புன்கூடலசங்க மத்தினூடும் போ
 ருடைந்தார் - நன்கூ டலசங்க மத்து என்னும் வெண்பாக்களுங்
 காதைகரப்பாய வந்தன. இவற்றினிறுதிவெண்பாவின் நாலாமடிக்
 கெழுத்து முன்னின்ற மூன்றடியும் பெருக்கிக் கொள்ள வந்தமை
 யாற் கூடசதுக்கமுமாயிற்று. மலைமாற்றின் முன்பு சொன்னதும்
 இதனுள் கூடங்கியதெனக்காண்க. சுய (வி) (லி) (வி) யல்கொவள
 வன்றனைச (ச) (ச) (சா) ததிரம. இது ஏகபாதம். இதனை நாற்கா
 லுச்சரித்துப் பொருளை வேறுக்கிக் கண்டுகொள்க, பாரினனகு
 டையினகண்டங்கவெ - சிரி (நிர) (நிர) (நிர) தற்கிருந (த) (த)
 (தி) மா (லி) (ர) (ர) னெ. இது இருபாதம். இதனை இருகாலுச்ச
 ரித்துப் பொருள்வேறுக்கிக் கண்டுகொள்க. கொவனமலை (ம)
 (ப) (ப) ராவாரொ (ந) (ர) (ந) தாவாமலை (வ) (ம) (ம) ரன்மா
 சசு. இதனை இரண்டு வரியாக எழுதிக் கோமூத்திரியாக வாசித்
 துக்கொள்க. காதமதநிநீடதுலககண்ணின்மாணபெருதுமானிதாது
 மாண்டதனதுகுறுகுமாநி. இதனை நெட்டெழுத்தியன்ற நாலவரி
 யாக எழுதிச் சுழிஞளமாக வாசித்துக்கொள்க. இதனையே சது
 ரங்கவறையினகட் தலைதடுமாறாகத் திரட்டியெழுதித் துவாசியாய்
 வருமாறு கண்டுகொள்க. புவிதானீடதுலவிண்டா (ர) (ந) (ர)
 ாட்டயதுநாடா [ர] ளா [னி] கீழுட்டவீராசெந்திராநி. இதனை
 முன்பிற் காதைகரப்பிற் சுழிஞளமாக வாசிக்க, இச்சொன்ன சித்
 திரக்கவிகளோடுங்கூடத் தானந்தவமிரண்டுஞ் செவிக்குணவு முப
 பமைந்தற்றாற்புலவியும் என்னுங் குறள் மூன்றும் எட்டறைச்
 சதுக்கத்துட் காதைகரப்பாய்வந்தன.

பிறவுமென்றதலை, மலைமாற்றே சக்கரஞ்சுழிஞள - மேக
 பாத மெமுகூற்றிருக்கை - காதைகரப்பே கார்த்துறைபாட்டே து

அலங்காரப்படலம்.

கசுள்

சங்கொளலே வாவன் ஞாற்றுக் - கூடசதுக்கங் கோழுத்திரியே -
யோரெழுத்தினத்தா லுயர்ந்தபாட்டே - பாதமயக்கே பாவிற்
புணர்ப்பே - யொற்றுப்பெயர்த்த லொருபொருட்பாட்டே - சித்
திரப்பாவே விசித்திரப்பாவே - விசிற்புடையே வினுவத்தாமே -
சருப்பதோ பத்திரஞ் சார்த்த வெழுத்து - வருத்தனைமற்றும் வட
தூற்கடல் - ளொருங்குடன் வைத்த வுதாரணநோக்கி - விரிந
துமுடிக்கு மிறைக்கவீப்பாட்டே - யுருவகமாதி விராவியலீராய் -
வருமலங்காரமும் வாழ்த்தும்வசையங் - கவியேசமகனவாதிவாக்க
கியென் - நவர்கடம் மையு மவையி ன்மைதியும் - பாடுதன்மரபுந்
தாரணைப்பகுதியு - மானந்தமுதலிய ஜனமுஞ் செய்யுளும் -
விளம்பின்தியற்கையு நரம்புவிசிற்பமும் - பண்ணுந்திறனும் பாலை
யுங்கூட்டமு - மெண்ணியதிணையு மிருதுவுங்கரிலமு - மெண்வகை
மணமு மெழுத்துஞ் சொல்லுஞ் - செந்தறைமரக்கமும் வெண்
திறைமார்க்கமும் - தந்திரவுத்தியுந் தருக்கமுடையு - முந்துதான்
முடிந்த முறைமையின் வழமை - வந்தனபிறவும் வகுத்தினத்து
ரைப்பா - னந்தமில்லேள்வி யாசிரியன்னே, என்றமிர்தசாகாரூர்
கூதியனகொளக. எழுசுற்றிருக்கையாவது எழுவரி மூன்றறை
முதல் ஒன்றற்கொன்றிரண்டறை மேற்பட முறையாக்க்கீரி -
முறையே மக்சள் போக்கும் போந்துமீள்வும் ஆதிமபெற்றியின்
வழுவாமல் ஒன்று முதலாகப் பாடுவது. கருத்துறைபாட்டா
வது ஒருபாட்டைச் செவ்வேயெழுதினால் சுற்றுமொழிக்கு முத
லாமெழுத்துத்தொடங்கி ஒன்றுவிட்டுவாசிக்க மற்றொரு பாட்
டாவது. துசங்கொளலாவது ஒருவன் ஒரு வெண்பாச்சொன்னால்
அதனீறே முதலெழுத்தாக மற்றொரு வெண்பாப்பாடுவது. வா
வன் ஞாற்றுவது முந்துறக்கொடுத்த வெழுத்துக்கதுபாடிப்பின்
னேக்கொடுத்த எழுத்துக்கீற்றயல்பாடி அன்பின்புகொடுத்த
எழுத்துக்கீரண்டாமடிபாடி அதன்பின்புகொடுத்த எழுத்திற
பாடிமுடிப்பது. பாதமயக்கமாவது ஆவாரமுன்றூசிரியவடிசொன்
னார் தானோடிசொல்லிக் கிரியைகொளுத்துவது. பாலிற் புணர்ப்
பாவது நால்வர் நான்கடிக்கீற்றுரைசொன்னால் இவன் நால்டிக்
கும் முதல்பாடிப்பொருண்முடிப்பது. ஒற்றுப்பெயர்த்தலென்பது
ஒருமொழியைப்பாடி சிறுத்திவைத்துப் பிறிதொரு பொருள்
பட்டி பாடுவதும் பலபெயர்க்கூட்டம் ஒருபொருள்வரப்பாடுவது
மென இரண்டிவனகப்படும். ஒரு பொருட்பாட்டாவது ஒன்றனை

யே துணித்துப்பாடுவது. சித்திரப்பாவாவது நான்குகூடியன வெல்லாம் பத்தாகவும் மூன்றுகூடியன வெல்லாம் பதினைந்தாகவும் பிறவாற்றாறுமெண்வழுவாமற் பாடுவது. இருவ ரொழுநாள மாறமர்ந்தான்கோயி - லொருவனை யெட்டா வுயந்தேன் - பொருவிவா - நந்தியான் முக்கண்ணு னைக்கதி யொன்பாடு-டைந்தகலை தந்தானற். இதனை ஒன்பதறையாகக் கீறிக்கண்டுகொள்க. இனி விசித்திரப்பாவாவது எங்கும் ஏழறையாகக் கீறி மேலொழுகு துண்மொழி முதலாகியவெழுத்து ஒருபொருள்பயக்கநிறுவி அவ்வெழுத்துக்களே எங்குமொழுகுங் கண்ணறையும் பாடமும்நிறுவி ஒருமுத்துக்கோரடிவரப்பாடுவது. விகற்படையாவது வேறுபட்ட நடையுடைத்தாவது. சருப்பதோபத்திரமாவது எட்டெட்டெழுத்தின் அஹை அறுபத்துநான்குவரக்கீறி அவை மாலைமாற்றுஞ் சழிகுளமுமாய் வரப்பாடுவது. ஒருமுத்துமுதலாக ஒவ்வொன்று கலை சிறந்தேறிய எழுத்தின்முறையே பிறிது பொருள் பயக்கப்பாடுவது எழுத்துவருத்தனை. மரத்தினை யோரொழுத்துச்சொல்லுமற்றொன்று - கிரப்பிட நீரிற்பூ வொன்றா - கிரப்பிய - வேரோ ரொழுத்தயக்க வீரரா சேந்திரனாட் - டாறு மெனவுணாக்க லாம். மெய்வாழ்த்தம் இருபுறவாழ்த்தமெனவாழ்த்திரண்டுவகைப்படும். மெய்வசையும் இருபுறவசையுமென வசையுயிரண்டுவகைப்படும். ஆசகவியு மதூகவியுஞ் சித்திரகவியும் வித்தாரகவியுமெனக் கவிகள் நால்வகையராவர். கடுங்கவி இன்பகவி அருங்கவி பெருங்கவி யெனவுமமையும், கமகனாவான் வல்ல நூலறிவினாலும் மதியினது பெருமையாலுங் கல்லாததால்களையுங் கற்றோர்வியப்பத் தந்துரைக்கும் புலவென்னக்கொள்க. வாதியாவான் காரணமும் மேற்கோளுமெடுத்துக்காட்டிப் பிறன்கொள்மறுத்துத் தன்மத நிறுத்திப்பாடுவோன். வாக்கியாவான் அறம்பொருளினின்பம் வீடென்னு நான்கையும் விரித்துச்சொல்லுமாசிரியன். அவையினமைதியாவது நல்லோரிருந்த நல்லவையுந் தீயோரிருந்த தீயவையுமெனக்கொள்க. பாடி தன்மாபுந் தாரணப் பகுதியும் வன்ன மாபுளநூந் தாரண நாலுள்ளுந் கண்டுகொள்க. *ஆனந்தமுதலிய ஊனஞ் செய்யுளின் குற்ற மாமெனக் கொள் - செய்யுளாவன் தனிநிலைச்செய்யுளுந் தொடா சிலைச்செய் புளுந் தனிப்பாதச் செய்யுளுமெனக்கொள்க. விளம்பனதிறகை விரிக்குந்தாலை-யாரியந் தமிழினெடுநீ நேரிதி னடக்கியுலகின் றேற்றமு முழியி னிறுதியு - மலகிரெண்ணூற் நறுவாசியற்கையும் - வேதநாலும் வேதியரொழுக்கமு - மாதிகாலத் தாசு செயியற்கையு - மப்பா னட்டா ரதியும் வகையா - லாடியு - பாடியு மமைவரக் கிளத்தல்.} நரம்பாவன, குரலேதுத்தங் கைக்கிளை

*ஆனந்தம் எழுத்தானந்தஞ்செல்லானந்தம் பொருளானந்தம் ஊக்கானந்தந் தொடையானந்தமெனப் பாட்டுடைத் தலைவனைப்பற்றி வரும். முதலிய என்றதனால் ஒன்பதுவழுவும் ஆறுமலைவுங்கொள்க.

புழையினி - விளரிதாரமென வேழுநரம்பே. பண்ணுவன பாலை யாழ் குறிஞ்சியாழ் மருதயாழ் செவ்வழியாமென நான்கு. திற னாவன, அராகம் நேர்திறம் வறபுக் குறுங்கவி - யாகநான்கும் பாலை யாட்டிறனே. நைவளங்காரந்தராம் பஞ்சரம்படுமலை-மருளொடு செந்திறங் குறிஞ்சியாட்டிறனே. நவிரேவடுகு குறிஞ்சியேதிற மென் - நிவைநான்காகு மருதயாட்டிறனே. நேர்திறம்பியாதிறம் யாமயாழ்சாதாரி-யென் நிவைநான்குசெவ் வழியாட்டிறனே. பாலை யாவன செம்பாலை பரிமலைப்பாலை செவ்வழிப்பாலை அரும்பாலை கொ ட்டிப்பாலை இனப்பாலை விளரிப்பாலையென ஏழுமென்ப. கூட்டமா வன ஏழுவகையகத்திற் கண்டுகொள்க. திணையாவன அகமே அகப் புறமே புறமே புறப்புறமேயென நான்கென்ப. திணையின் பகுதி யாவும் பொருளாதிகாரத்திற் கண்டுகொள்க. இருதுவாவன காரே கூடிர் முன்பனிப்பின்பனி சீரிளவேனிலொடு முத்துவேனிலென ஆறும். காலமாவன நற்காலமுந்தீக்காலமுமென்பன. மணமெட்டாவன;- லுப்பானுக் கொப்பாளோர் பூப்பு நிசழ்ந்தபி - னிப்பான் மதி தோன்ற லெவல்லைக்க - ணப்பாற் - தருமமே போற்றீமுன் தக்கா னுக் கீதல் - பிரமமே யென்ப பெயர்; என்பதனாற் பிரமமறிக. கொடுப்பான் கொடுத்தழிக் கொண்டபொழுது-மடுப்பாங் கடுத்தற் றமைந்தார் - மடுப்பா - னிரண்டா மடங்குபே தித்தலே மாய - னிரண்டா மணத்தி னியல்பு, என்றமையாற் பிரசாபத்தியமறிக. ஓற்குரம்போ லொப்பவருக் கொப்பவ ரென்றொட்டாய் - பொற்கு ளம்பி னூதி புனலினிடை-முற்கொணர்ந்து - வாரொடுங்கு மென் முலையை வாழ்க்கைக் கமைப்பரே - லாரிடம்பே ராகு மதற்கு; என்றமையால் ஆரிடமறிக. தெய்வந் தொழுதபெற்ற சேயிழை னய யொப்புமையா-எனய்வந்த தீமுன்னு நேர்வதுஉங் - கைவந்த- வேள்வி யகத்து வினையான் விழைபொருளா - யாள்வதுஉந் தெய வமண மாம; இதனாற் தெய்வமணமறிக. முனை வினையின் முறையாற் களவியலாற் - கன்னியைக் கண்டிடன் காதலித்துப்-பின்ன - றுள நிகழார்வ முகாத்தொத் துறுதல்-வளமிகுகாந் தர்ப்ப மணம்; என்பமையாற் காந்தார்வ மணமறிக. வில்லேற்றல் வேழமடறன் மெட மதவலியாற் - கொல்லேற்றை நண்ணியே சொன்னுதல் பொன் - னல்லாட் - கரியன வீழ் லசுர மசுர-மீயினை வாரற்று மணம்; என்றமையால் அசுரமணமறிக. பூந்துகிலான் வனமைமே லீட்டுப் புதவடைந்து - பாய்ந்து வலித் துகைக் பற்றிக்கொண் - டேந்திழையை - யெய்தப் படுத லிராக்ககார மென்பரே - மைதீர் ந்தார் சொன்ன மணம்; என்றமையால் இராக்கதமணமறிக. மஞ்சிற் களித்தல் மயங்குதல் மாழாத்த - லஞ்சு லறிவழ்த்தல் சாவலிற் -றுஞ்சின - மினை மறத்தால் விழைந்தகடு செய்வதே - பின்னைப் பிசாசமணம்; என்பதனாற் பிசாசமணமறிக. எழுத்தஞ்சொல்லும் அவ்வதிகாரங்களாலறிக. செந்திறைமார்க்கமும் வெண்டிறை மார்க்கமுமாவன;- நாற்பெரும் பண்ணு மதினெழு திறனுந்-தோற்

றிய வின்னிசை செந்துறை யாகும்; ஏனைய வெல்லாம் வெண்டுறை யாகுமென்பதனாலறிக. தந்திரவுத்தி முன்பேசொல்லியன். தருக கர்வாவது நியாயகுடாமணி புதியாருட்பமாதியவற்றுட் கணபு கொள்ச. (நக)

இடையேவடவெழுத் தெய்தில்விரவிய லீண்டெதுகை நடையேதமில்லா மணிப்பிரவாளநற்றெய்வச்சொல்லின் கிடையேமுடியும் பதமுடைத்தாங்கின விக்கவியின் றேடையேதுறைநற் பிரளிகையாதி துணித்தறியே.

(இ-ள்.) வடவெழுத்து விரவுவது விரவியலாம். வடமொழி விரவின் மண்ப்பிரவாளமாம். அதற்கெதுகையிலை. கிளவிக்க வியுந் துறைக்கவியும் பிரளிகைமுதவியவினாவிக்கவியும் அறிக— ஏ - து. (சு0)

மறங்கனிதாது வயிரபஞ்சம்பிர தந்தவச குறங்கணிகம்முத லாந்துறையாகுங் குவலயத்தே திறம்பலபோக்குங் கிளவிக்கவிசெய் புளின்பயனே யமம்பொருளின்ப மொடுவீடெனவறி யாரணங்கே.

(இ-ள்.) மறங்கனிதாது வயிரபஞ்சம்பிரதந் தவச குறக் கணிக முதலான வெல்லாந் துறைக்கவியாம். திறம் பலபோக் குங் கிளவிக்கவி. செய்யுளின்பயன் தர்மார்த்த காமமோக மென்ப—ஏ-து. (சு1)

அலங்கார முற்றும்.

அந்தச்சிறப்பு.

தடமார்தருபொழிற் பொன்பற்றிகாவலன் றுன்மொழிந் த படிவிரே ாழயக் காரிகை துற்றெண் பஃதொடொன்றின் திடமார்பொழிப்புரையைப்பொருந்தேவன்செகம்பழிச்சக் கடனாகவேவின் று மறிந் தாதலிற் கற்பவர்க்கே.

ஓராத்தெழுதினே னேருரையை யொண்பொருளை யாராய்ந்து கொள்வ தறிவுடைமை - சீராய்ந்து குறறங்களைந்து குறைபெய்துவாசிக்கல் சற்றறிந்த மாந்தர் கடன்.